

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DENISE WILLIAMS

Nasıl Flört Edilmez

roman

Ücretsiz PDF Ki

YARINCI

Bara git: ☒
Yeni bir şey den: ☒
Birigle takıl: ☐

Universitede yıllarını harcadığı departmanın kaderi tehlikede olan Maya Tümer, uzun süredir ilk kez kendisi için bir şeyler yapmak üzere bara gitmişti. Bir gece olsun aklını içinden uzaklaştırabilir ve arkadaşlarının hazırladığı yapılacaklar listesine odaklanabilirdi.

Şehre iş için gelmiş çekici yabancıysa listesindeki maddelerin üzerini çizmek için mükemmel fırsattı. Jako seksiydi, onu güldürüyordu ve kaybettiği özgüvenini kazanması için Maya'ya meydan okuyordu.

Ama bu beklenmedik flört Maya'nın uğruna çabaladığı her şeyi mahvedebiliirdi. Şimdi önünde iki seçenek bulunan Maya, ya tekrar kabağına çekilecek ya da ona tekrar yaşadığını hissettiren aşka tutunacaktı.

"Williams bu tate çıkış romanında romantik komedinin eğlencesini daha ağır konularla harmanlıyor."

—Washington Post

"Küçük Flört Edömer kesinlikle MÜHTEŞEM! Gerçek hayatta karşımıza çıkabilecek ciddi meseleler, flörtde abartmalar, ateşli bir tutku ve çokla entan bir romantizmle zenginleştirilmiş..."

Beni ilk tavla dan ele peşind i ve son sayfa ya kad i ve kende e et i ve ibi S an i bu ç üz üğ i tekrar tat i iç i kime n ye id i m i kime n b i ç üğ i m."

—PRISCILLA OLIVERAS

Çeviren: Rüben Öneri

www.kitapciyapimgrubu.com

DENISE
WILLIAMS

Nasıl Flört Edilmez

Bara git: ☒

Yeni bir şey den: ☒

Birigle tabel: ☐

YABANCI

"Williams laf dalasını ve şehveti bir araya getirirken aynı zamanda okurlara kendi hakkını savunmanın önemli -ve de korkunç- olduğunu öğrenen ama kapılarını aşka açabilen bir karakter sunuyor. *Nosif Flört Edilmez*'i okunacaklar listenizin en başına yazın!"

—JEN DELUCA

"*Nosif Flört Edilmez* çok güçlü bir romans. Komik, çekici ve ateşli olmasının yanı sıra kalbime dokunan duygusal bir derinliği de var."

—SARAH SMITH

"Williams'ın çıkış romanı, kendi sesini yeniden bulan ve tutkularına sahip çıkan bir kadın kahramanın büyüleyici, romantik aşk hikâyesini anlatıyor."

—ANDIE J. CHRISTOPHER

"*Nosif Flört Edilmez* her açıdan beklentileri karşılıyor. Komik, seksi, iç açıcı ve duygusal. Sevilmesi karakterleri, yenilikçi olay örgüsü ve merak uyandıran anlatımı o kadar güzeldi ki elimden bırakmak istemedim! Kesinlikle yılın favorileri arasında!"

—SAMANTHA YOUNG

"Denise Williams'ın yazımındaki sıcaklık tıpkı zekâsı gibi aşîkâr. Zorlu konuları ve duyguları inceliklerle ele alıyor. En iyisi de, Jake tam benim sevdiğim türde bir karakter - seksi, akıllı, tatlı ve sınırsızlam âşık..."

—OLIVIA DADE

Nasıl Flört Edilmez

Nasıl Flört Edilmeli
Çığırın Adı | How to Fail at Flirting
Denise Williams

Yabancı Yayınları | 453

Yayın Yönetmeni | Ece Çarşıoğlu
Redaksiyon | Ece Yılmaz, Ece Çarşıoğlu
Düzen | Elif Nihan Akbuğ
Grafik Uygulama | Aslıhan Kocut

1. Baskı, Ocak 2023, İstanbul
ISBN: 978-625-8347-68-5

© Denise Williams, 2020
© Yabancı Yayınları, 2023
Türkçe Çeviri © Köbra Deniz, 2023

Sertifika No: 83688

Bu eser Kayı Telif Hakkları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.
Yayıncının yazılı izni alınmaksızın aktarılamaz.

Yabancı™ İşletki Yayıncılık Basın Sanayi ve Ticaret A. Ş.'nin tescilli markasıdır.
Cakırcı Mah. Nispet Sok. 3907 Apt. No: 21 Moda, Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 348 36 97 - Faks: (0216) 449 98 34
www.yabanci yayinlari.com - info@yabanci yayinlari.com - www.khakipaylanguzba.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Oğuz Matbaacılık
Matbae Mah. Hastane Yolu Sok. No: 1/5 Zeytinburnu - İstanbul
Tel: (0212) 613 30 66 - denizmatbaa@denizoguzmatbaa.com
Sertifika No: 44625

DENISE WILLIAMS

Nasıl
Flört
Edilmez

Çeviren
Kübra Demir

*Epime. Alfabeyi tekrar düzeneleyebilecek olan
baş harflerimizi yan yana getirirdim.*

Bir

Sağna soluna bakıp da arkadaşlarının göderini başka yerlere diktiğini görünce, dördüncü sıradaki öğrencinin yüzündeki kendini beğenmiş ifade kayboldu. Sorum havada asılı kalmıştı. "Bilmiyorum," diye mırıldandı.

Gerekli okumayı yapmadığı gibi bir de derste mesajlaştığını herkesin içinde yüzüne vurmak için dayanamaz bir istek duydum. İlgisiz öğrenciler genelde beni bu denli rahatsız etmezdi ancak uzun bir dönem olmuştu ve bu sıradan gına gelmişti. Birkaç sıra arkasındaki öğrencilerinden biri bir cips paketini buruşturdu ve duvardaki saat ilerlemeyi sürdürdü. Saatin tık-takları aniden bir anıyı gün yüzüne çıkarsa da bunu bir kenara ittim.

Şimdi olmaz.

Pahalı görünen ayakkabıları gözümde takıldı. Tekne ayakkabıları. Ekoseli şortu, polo yaka tişörtü ve üzeride yapılmış saçlarına ittiği güneş gözlüğüyle uyumlaydı. Adından emin olmak için listeme bakmam gerekiyordu ama Quenton, Quenton ya da en az bunlar kadar gösterişli bir şeydi. Ofisime geçince adına bakmayı yapılacaklar listeme eklemeye karar verdim.

"Şimdiye dek çeşitli teoriler inceledik. Hadi bize sosyal öğrenme teorisinin sosyal medya iletişimine nasıl uygulanabileceğini açıkla." Modern Amerikalı Üniversite öğrencilerine duyduğum

güveni tazeleyecek bir şey söyleyeceğini, herhangi bir katkıda bulunacağını umdum.

Bunun yerine Quinton ya da Quenton arkasına yaslanarak tekrarladı, "Bilmeyorum, Dr. Turner. Ee... birçok yolu var çünkü... ee... şey, sosyal iletişim olduğundan." Sanki verdiği cevap beni tatmin etmeliymiş gibi bir elinde kalemi, bakışlarını "notlarına" –yani önünde bomboş duran kâğıda – çevirdi.

Doğru düğün sallanmaya bile temerrüt etmemişti. Hadi ama, adamın.

Bol hurkaman kolunu çekistirenken bir yandan da tüm amfiye hitap etmek için geriye çekildim.

"Eşleşin ve partnerinizle birlikte bu geleneksel öğrenme teorilerini sosyal medyaya nasıl uygulayabileceğinizin üç farklı yolunu tartışın." Öğrenciler yer değiştirirken sandalyeler gıcırdadı ve sesler yükseldi.

Aslında bir öğrenciyi sırf dış görünüşüne bakarak bu kadar sert yargılamamam gerektiğini biliyordum. Tekne ayakkabılarından hoşlanmaması ve pastel renkli tişörtleri onun zihinsel yatkınlığını etkileyen şeyler değildi sonuçta. Quinton ya da Quenton final sınavından A alarak beni şaşırtabilir veya saç jölesinin ıslatma kadar gözahı bir şekilde beşansız olabiliirdi.

Bunu biliyordum ama aptal ayakkabıları yüzünden ora hâli sınır oluyordum.

Dersin ardından koridora çıktığımda bölüm başkanım Joe bana el salladı. "Naya, biraz zamanın var mı?"

Gıcırdayan merdivenlerden, üstünde "Eğitim Bölümü" yazan eski püskü ve yıpranmış bir taboların bizi karşıladığı bölüm katımıza çıktık. Berim uzmanlığım olan matematik eğitimi, küçük bir alana İngilizce ve sosyal bilimler eğitim bölümleriyle paylaşıyordu. Temel Bilimler'in geri kalanı ise üst katın su hasarı yüzünden kullanılmaz hâle olmayan yansıru kullanıyordu.

1917'de inşa edilen yapıyı en iyi tarif edebilecek ifade köhneydi. Solmuş ve yer yer dökülen boyalarla eskimiş halılar, kuru-

man öğrencileri gitgide işletme ve mühendislik alanlarına hazırlamaya odaklanmasıyla yok olan fonumuza uygun bir metafor oluşuyordu.

Loş merdivenlerden koridora çıktığımızda bölüm sekreterimizin sesi peşimizden geldi. "Hayır, siz kampüs çocuk bakım merkezine ulaşmaya çalışıyorsunuz. Burası Eğitim Bölümü... Oraya bağlıyorum." -

Bir hafta içinde aynı soruyu kaç kez yarattığımı merak ettim. Kademli bir profesör olan Dr. Anita Kline erken çocukluk döneminde matematiksel gelişim ve çevrimiçi teknolojiler alanlarında ulusal bir liderdi. Benimse İngilizce öğrenenlerin matematik eğitimi üzerine yaptığım çalışmam çığır açıcı olarak özetlendirilmişti ancak kampüsün çoğunluğu binamızın bir köşesine sakladığımız bir çift salıncığımız olduğunu düşünüyordu. Kampüsün eğitim bilimlerinde yaptığımız ileri teknoloji çalışmalarını ciddiye almasına istiyorsak yeniden yapılanmayı ciddi ciddi düşünmeliydik.

Sertçe çekerek Joe'nun kapağını kapatmaya çalıştım ama hiç fayda yoktu.

Joe omzunun üstünden seslenerek, "Nemden ahşabı şişti. Boşama uğraşma," dedi.

Eskimiş, vinil döşemeli baruncu koltuğa otururken ileri teknoloji kumuna ulaşmamıza hâlâ biraz yolumuz var diye geçirdim içimden. "Neler oluyor?"

Kahve ve eski kitapların o tanıdık kokusu yumuşak bir battaniye gibi etrafıma sardı. Hepimizin alana sıkış tepiş olsa da en karmakarışık olanı Joe'nunkiydi.

"Bu yaz üzerinde çalışacağın bir şeyler var mı?"

"Elbette; birkaç taslak ve sunulacak hibe teklifleri var, bir de gizli dönemim için şu yeri derse çalışmam gerekiyor." Arfi, kendisini meşgul edebilmek için ne bulursa. "Neden?"

Koltuğunda geriye yaslanırken başını salladı ve bir kabullenişle omuzlarını silkti. "Yeni teklif beni geriye ve söylentilere

göre kesinti yapmayı planlıyormuş. Kim bilir departmanımız bundan nasıl etkilenecek.”

Altı ayın ardından, Thurmond Üniversitesi hâlâ yüz yirmi yıllık ekseri etrafında dönüyor ve yeni rektörümüz Archibald “Flip” Lewis’a alışmaya çalışıyordu. Sık sık “yenilikçi” olarak tanımlanan rektör, değişime küçük bir çocuğun öyle uykusuna verdiği tepkiyi veren bir kampüs için zorlu bir imtihandı.

“Eğitimi gerçekten dağıtılar mı? Öğretmenler daimi bir ihtiyaç.”

Negesizce gülümsedi. “Her şeyin tartışmaya açık olduğu havasını sezdim.”

Altı yıldır elimden geldiğince çok şey yayımlamak ve öğretme kabiliyetimi geliştirmek için yorulmak bilmeden dâdirip durmuştum. İyi olduğum şey buydu. Bu iş benim sirtımı yasladığım durvardı ve ösümüzdeki güz döneminde kadro alacaktım. Şimdi ise bölümümün kesintiye gitme ihtimali karşısında kafamı toplamakta zorlanıyordum.

TÜ’de işe girdiğimde, kadro alma sürecini büyükbabama garanti bir iş için yedi yıl süren bir deneme olarak açıklamıştım. Kel kafasını iki yana sallamış ve dört yıl üniversite, beş yıl da lisansüstü eğitimini sırf işimi garantileyeyim diye yedi yıl daha kendini ispatlamak için aldığımı bana tekrar onaylatmıştı.

“Mija, no tiene sentido!” demişti. Annemin olduğu tarafa atığım bir bakış bana ne dediğini çönmeye yetmişti. Kızın, bu çok saçma! Asla İspanyolca öğrenememiştim o nedenle annem iletişim kurmamıza yardımcı oluyordu. Büyürken onu ne zaman gösem bana, “*Estas aprendiendo?*” diye sorardı. Öğreniyor musun?

“Sen ailemizden doktora alan ilk kişisin ve seninle çok gurur duyuyorum ama bu işin deneme süresi bitince bana haber ver, tamam mı? Kutlama yaparız.”

Saatler uzadığında, süreç sanki hiç bitmeyecekmiş gibi geldiğinde ya da sahteکار sendromu baş gösterdiğinde bu korusmayı aklıma getirirdim. Matematik sevgimi eğitime olan ilgimle

birleştirmeye karar verdiğimde, ne üzerine çalışacağım fikrini aslında bana büyükbabam vermişti. Anadili İspanyolca olduğu için çocukken öğretmenlerinin onun zeki olmadığına varsaydığına söylemişti. Ona bir şeyler öğretmek için hiç doğru düzgün çabalamadıkları düşünüyordu. Öğretmenleri, tüm çocuklara matematiği sevmeleri için yardımcı olabilmeleri adına hazırlamak hususunda nasıl bir etkim olabileceğini merak etmiştim.

Büyükbabam birkaç yıldır Alzheimer'ın son evrelerindeydi ancak yine de bir gün ziyaretine giderek ona başardığımı, deneme sürecini atlattığımı söylemeye can atıyordum. Yaptığım için, tüm çocukların aslında zeki olduklarını fark etmelerine yardımcı olacağını söyleyecektim. Artık yalnızca İspanyolca rahatça konuşabiliyordu, yarı söylemem gerekenleri tam olarak nasıl ifade edeceğimi çözmem gerekeceğinin farkındaydım. Joe'nun endişeyle kırılmış alna ve kapımıza dayanmış belirsizlik, bu şansı bulabilecek mayım diye merak etmeme sebep oldu.

"Programımızı kapatırlarsa bize ne olacak?"

"Değişir. Fakülte kılavuzuna göre bir bölüm kapandığında kadrolu olanları işten çıkarma hakları var. Bazılarımızı genel öğretmenlik dersleri ya da başka bölümlerin giriş derslerini vermemiz için tutabilirler ama fazladan araştırmaya ayrılacak yeterli fon olduğundan şüpheliyim." Daha da çıkmek mümkünse, Joe aynen bunu yapmıştı. Yüz ifadesi aklımdan geçen her şeyi dışı vuruyordu. "Kadrolu olmayanlar..."

Demek işimi kaybetmesem bile, her günümü orada olmak istemeyen Quinton ya da Quentondara öğretmenlik yaparak geçinecektim. *Almayayım, teşekkürler.* Sözlerini sindirirken bir süre Joe'yla sessizce oturduk. Tüm zorluklara göğüs germiş, sonunda bitiş çizgisine yaklaşmıştım ancak şimdi ufukta bu yıkıcı darbenin karanlısı belirmişti.

"Hazırlıklı ol, Nay. Seri kaybetmek beni kahreder ama hazırlıksız yakalanmamı da istemem, tamam mı?"

"Anladım, Joe." Masanın karşısına baktım. "Başka bir şey var mı?"

“Evet.” Üstle çenesini ovuştururken ağzına bir kenara doğru bürdü. “Geçen gün Davis’i gördüm. Sararım kampüse geri dönmüş. Onunla konuşan mı?”

Sanki bahsettiğimiz adam köşede saklanıyormuş gibi omuzumun üstünden içgüdüsel bir bakış attım. “Hayır.”

Joe kararsız görünüyordu. Davis’le olanların boyutunu bilseydi sormasına gerek bile olmazdı. “Bilmek isteyeceğini düşün-
düm.”

“Elbette. Gözümü açık tutarım, patron.”

Koridorun sonundaki ofisime girince içimi rahatlatan bir klık sesiyle kapımı kapattım ve masama yaslanarak derin bir nefes aldım. Joe’nun sözleri kafamın içinde tekrar tekrar yankılanırken düşüncelerim âdeta birbiriyle yarışıyordu ve midem düğümlenmişti.

Bilgisayarımı açtıktan sonra, yeni bir işe alımıyla ilgili haber var mı diye Davis’in adını aradım. Ne zaman nerede olacağını bulabilsem, karşılaşmaktan kaçınmak için planlarımı değiştirebilir, yeni bir düzen kurabilir, ofisimde saklanabilirdim. Bunları daha önce de yapmıştım.

İmleri arama sonuçlarından birinin üzerinde gezdirdim. Başlıkta, “TÜ Profesörü Seçkin Duncan Ödülünü Kazandı” yazıyordu ve makaleye Davis’in kocaman bir gülümsemeyle cam heykeliği kabul ettiği bir fotoğraf da eklenmişti.

Törene onunla katılmış, düşük yakası boncuk işlemeli, sırtı açık, siyah bir elbise giymiştim. Davis, daracak ve seksi bir şeyler giymemi istediğini söyleyerek elbiseyi kendisi seçmiş ve diğer erkeklerin beni istediklerini ama benim ona ait olduğuma bilme-
yi nasıl sevdiğini eklemişti.

“Seninle hasta atrak istiyorum, sevgilim.”

Normalde giydiklerimden daha dar ve açık bir elbiseydi. Koyu renkli kumaş tüm kıvrımlarıma sanyor ve sert dekoltesi popomun hemen üstünde bitiyordu. Sonuçta akşamın çoğunu vücudumu gizleyebilmek için elimden geleni yaparak geçirmiştim. Yine de bu onu mutlu etmişti ve ben de tam olarak bunu

yapmaya kararlıydım çünkü iyi bir ruh hâlindeyken ne kadar muhteşem olabildiğini biliyordum.

Kendi rahatsızlığıma rağmen Davis'i tamamen keyifli ve eğlenceli gördüğümde rahatlamışım. Ödüllerin verilmesinin ardından düzenlenen gala boyunca bana sarılmış ve alıma öpmüştü. O gece otelin dev yatağında serviştığımızda nazik davranmıştı. "Bu benim için büyük bir olay. Neye. Detase. Senin de baralara gelmene yardım edeceğim." içten görünüyordu. Ben de içten olduğuna inanmışım.

Aradan sıyrıldım, linke tıklamadım. Bunun yerine yakın zamanda TÜ ile birlikte anıldığı bir sonuç var mı diye sayfayı hızla taradım ama hiçbir şey bulamadım. Baraya dönerek ne halt ettiğini soruyorsan?

Ofisiime göz gezdirdim. Son altı yıldır bu odada tek başıma çok zaman geçirmiştım. Parmaklarımmın altındaki klavye, sabahları perdenin arasından sızarak odaya dağılan ışık ve gece geç saatlerde çatırdayan bu eski bina benim için çocukluk evim kadar tanıdık. İşim zahmetli olabiliyordu, evet ama mesele sadece bu değildi. Küçük ofisimdeyken kontrol bendeydi. Bu dört duvarın bütün dünyam olmasına izin vermiştım ve onlarsız kim olacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

İki

Chicago ufuklarında güneş batmış ve en iyi arkadaşımın akşam yemeği için hazırladığı makarnanın besleğen ve sarımsak kokusu hâlâ hafifçe duyuluyordu. Joe'nun olası kesintiler ve Davis hakkında patlattığı bombayla o lanet tekne ayakkaçıları üzerinde kafa yorarken Aaron ile Felicia'nın mutlak masasında oturuyordum.

"Bu akşam neyin var, Nay?" Felicia en büyük çocuklarını yatırmak üzere yukarı çıktığında Aaron birasından bir yudum aldı.

Aklım başka yerdeydi, eski dostumun göğsüne diktığım bakışlarımı aniden yukarı çevirdim.

"Gönderini yukarıda tut, seni sapık." İyice açığı parmaklarıyla gövdesini sakladı. "Uzun zamandır hayatında hiç hareket yok biliyorum ama bu durum beni nesneleştiriminin bahanesi olamaz."

"Özür dilerim ama Felicia paylaşmayı umursamaz."

"Biliyorum. Karım üçlüye ancak üçüncü sen olursan razı olur." Abartılı bir şekilde bütün vücudunu titretti ve ben de bir peçeteyi buruşturarak ona attım.

Aaron'la üniversitenin ilk yılında tanışmış, yavan ve beceriksizce birbirine yapıştırdığımız dudaklarımızla sonlanan, acı verecek denli tuhaf bir randevuya çıkmıştık. Tüm bunlar en yakın arkadaşuma çıkma teklifi etmeden önceydi ve onlara onayımı

vermiş ancak arkadaşımı fazla bir şey beklememesi konusunda uyarmıştım. En sonunda evlenmiş, üç de çocuk yapmışlardı. “Tam bir göksün.”

“Beru seviyorsun. Ama ciddiym, bu akşam kalan neden bu kadar dağınık?”

Quinton ya da Qoenton hakkında onlarla şakalaşmıştım. Bir lise öğretmeni olarak Aaron benimle öğrenci hikâyeleri paylaşmaya ve benim hikâyelerimi dinlemeyi severdi. “Hâlâ bugünkü çocuk yüzünden sinirlerim bozuk.”

Aaron maddeleri listelerken tek tek parmaklarını kaldırırdı, sesi ciddileşmişti. “Ukala, kendini beğenmiş, saygısız ve polo yaka tişört giyiyor. Tanıdık geldi mi?”

İstemsizce sol bileğime dokundum. “Ondan değil.”

Sanaftan çıktığımdan beri o ana diğer düşüncelerimin arasına sızıyordu. Çalmaya başladıktan birkaç ay sonra Davis’in beni öğretmenlik yaparken görmek istemesi üzerine oldukça heyecanlanmıştım – işime ilgi gösteriyordu ve benden daha deneyimli bir profesör olarak bana taktik verebilirdi. Onu etkileyeceğini umduğum biçimde enerjik davranıyor ve öğrencilerimle etkileşime giriyordum. Çok saftım. Ders bitince sırtın ön kısmına geldi ve “Ne düşünüyorsun?” diye sorduğumda suratı ifadesizdi.

Hemen cevap vermedi ama elimi tutup dudaklarına götürdü. Hareketleri yumuşak ama ses tonu çelik gibiydi. “Ön sıradaki erkek öğrenciyle flört ediyordun.”

“Etmiyordum. Asla öyle bir şey yapmam.” Elim çekmeye çalıştım ama sıkıca kavradı.

“Gözlerimle gördüm.” Kolumu arkamdan büküp serçe parmağımı kulağıma çarpınca acıyla haykırdım. Yoldan geçen biri için bana sanıyormuş gibi görünürdü ama çarpmanın verdiği acı kolumdan yukarıya doğru yayılıyordu. “Kendini resmen çocuğun kazağına attın.” Yüzü benimkinin birkaç santim ötesindeydi. Bileğime daha fazla güç uygularken burnumun ucuna minik bir öpücük kondurdu. Daha sonra dudaklarını ağızma indirerek al dudaklarımı ısırmağa, ardından da emmeye başladı.

"Canımı yakıyorsun ve hemen dışarıda insanlar var."

Yalnızca saatin tik taklarının eşlik ettiği bir anlık yoğun sessizliğin ardından küçümsercesine güldü. "Ne oldu? Sana olan saygılarına yitireceklerinden mi korkuyorsun? İnan bana, hep bugünkü gibi davranıyorsan çoktan kaybetmişlerdir." Kolumu bırakarak yanuma düşmesine izin verdi ve "İşten sonra görüşürüz," diyerek hiçbir şey olmamış gibi yürüyüp gitti.

Ertesi gün gönderdiği çiçeklerin ve Felicia'ya buza kaydığuma dair söylediğim yalanın anısına ve tiksintiyle ürpermemi bastırdım. Hepsini zihnimden uzaklaştırarak Aaron'ın sorusuna odaklandım. "O bir çocuk. Öğrencilerimi beraber olduğum adamlarla karşılaştırmam. Bu..." Mideden yükselen safrayı en iyi tanımlayabilecek ifadeyi aradım ve "Uygunsuz," demekle karar kıldım.

Aaron omuzlarını silkti ve yeni bir bira almak için masadan kalktı. "Çocukla yatmak istediğini söylemiyorum. Yalnızca sana Davis'i aramıştım olabileceğinden bahsediyorum."

Felicia odaya daldı ve kocasının elindeki bira şişesini kapı. "Ne kapadım?"

"Nay'ın kendine güvenen insanlara karşı her zaman keskin tepkileri olduğundan bahsediyordum."

"Kesinlikle. Ben hariç tabii. Bu kadar uzun süredir arkadaş olmamız bir mucize."

Üçüncü sırafta bana zorbalık eden bir loza yumruk attığından beri en yakın arkadaşım olan Felicia her alanda benim tam zıddında. Ben çekingendim, o ise cüretkâr; benim tenim kökenimi belli etmiyordu, onun teniyse koyu ve pürüzsüzdü; ben korkaktım, o ise cesurdu. Gülümsemesi bulaşıcıydı ve ben de imalı bir sırıltıyla karşılık verdim. Gerçi ikisi de yarıyordu. Kendine güvenen insanlar beni rahatsız etmiyordu. Davis ukalaydı. Benden hoşnut olmadığında didağının kavrulmuş şekli ve benim o ifade karşısında sımeyi öğrenişim - beni rahatsız eden şey ukalalıktı. Aaron devam edince başımı iki yana salladım ve görüntüleri kafamdan attım.

"Oldukça gerginsin, Nay. Her zaman öyleydin." Aaron iki birararın kapağını açtı ve birini bana verdi. "Emirîm ki şü çocuk bu kadar sîrîrînî bozmazdîr" -kaşlarıñı birkaç kez muzîpçe oynattî- "gevşemene yardımcı olacak birini bulsaydın."

"Cinsel hayatımla o çocuğun dersime hazırlanması arasında hiçbir bağılanî yok." Bu doğrudu, ayrıca uzun zamandır sekse karşı pek bir ilgîm yoktu. Son ilgîkimin ardından bedenîmle bağılantı kopması gibi gelmiş ve iyi hissettîren hiçbir şeye güvenîm kalmamıştı. Birkaç ay önce Felicia beni haftada birkaç kez onunla birlikte yoga yapmaya ikna etmiş ve sonunda bedenîmle biraz olsun bir uyum yakalamıştım. Zîhrîm birîkîrîne güvenîme konusunda isteksiz olsa da bedenîmin seksi üzedîğî ortaya çıkmıştı.

Felicia karpındaki sandalyeye yerleşerek masanın üzerinden eğildi. "Belki biraz rahatlayabilirsin. Belki kendini biraz daha akışına bırakabilirsin. Uzun zaman oldu, kızım."

Hayatıma devam edeyim diye beni yüreklendirmeye çalıştıkları için arkadaşlarıma suçlayamadım. Üç yıl oluyordu ve bildikleri kadarıyla yoluma devam etmiştim. Konuyu geçîttindim.

"Benîm hiç akışına bıraktığımı gördünüz mü?" Felicia'ya tek kaşımı kaldırarak sîntim. "Üstelik birîkîrîyle öylece yatamam. Eczareden aspirin ve sakızla beraber bir de adam satın alınmıyor sonuçta. O kadar da kolay değıl."

Felicia'yla kocası bakiğı. "Çekicisin ve büyük bir şehirde yaşıyorsun; yani gerçekten o kadar kolay. Seninle ben birîkîte olurdum ama aşkımin tamamı kocama ve onun etkileyici..."

Durdurmak için ellerimi kaldırdım. "Yalvarırım cümleñi bitirme."

Felicia omuzlarını silkti ve tatlı tatlı gülümsedi.

Aaron birasından bir yudum daha aldı. "Bunun akışına girmesine izin verme, Nay ama birbîrîmîzi tanımıyor olsaydık ve seni sokakta göseydîm oldukça çekici birî olduğunu düşünürdüm. Birîyle yatmak istiyorsan, birîyle yatabilirsin."

Sözlerinden utanarak Felicia'ya döndüm. "Böyle düşünmesine aldarmıyor musun?"

Felicia beni belden ayağa süzdü. "Popon on dokuz yaşındaki bir kızınki gibi... Dürüst olalım, Aaron hakkı." Kocasıyla çak yapmak için elini kaldırdı.

Gözlerimi kısarak Aaron'a dik dik baktım.

Bana acıklı bir bakış attı ve ifademi görmezden geldi. "Evlendim diye ölmedin ya. Sözlerimin arkasındayım. Kendini hazır hissediyorsan neden bir denemiyorsun?"

"Sof ekrarı sağa kaydırdı diye bambaşka bulduğum rasgele bir adamla seks yapmak istemiyorum. Bir bağımız olsun istiyorum." Daha önce hiç aşık olduğum, gerçekten aşık olduğum biriyle yatışımı sanmıyordum. Aramızdakilerin gerçek olduğuna hissettiğim biriyle sevişmek nasıl olurdu, hiçbir fikrim yoktu. Siktir, çok azın zamanı oldu. Nasıl yapacağımı doğru düzgün hatırlıyor muyum ki? Konuşmaların ortalarında bir yerlerde bu fikre tamamen karşı olduğuma unutuvermişim.

"Seri antrenöme ayarlamayı teklif etmiştim. Wes tatlıdır," diye araya girdi Felicia.

"O zaten biriyle birlikte değil miydi?" diye sordu Aaron.

"Detaylar," dedi Felicia geçişlidir gibi elini sallarken. "Nay, listene bir yabancıyla seks yapmayı da ekliyorum."

"Ne listesi?"

"Hayatını geri kazanma yolunda yapacaklarının listesi."

Aaron gülerken trezörden bir kalemle not kâğıdı aldı.

"Seks yapmak hayatını geri kazanmakla aynı şey değil. Hem bu listeye ne zaman başlıyoruz?" diye sordum.

"Üç saniye kadar önce ve ikisini ayrı anda deneyebilirsin." Felicia, Aaron'a yazmaya başlamasını söyledi. Aaron boş bir sayfadan başına Nay'ın Yapılacaklar Listesi: I. Bir yabancıyla seks yapmak yazdı.

"Seni tanıyorum. Tam bir liste insanımsın. Başka?" Bana bakan ken gözleri parlıyordu.

Kâğıda doğru atıldım ama Aaron hızla geri çekti. "Hayatım gayet yolunda. Listeye ihtiyacım yok." *Elimde kalan tek şeyin içim olması ve onu da kaybetmek üzere olma ihtimalim dışında tabii.*

İkisi yeniden bakıştı. "Nay, sadece bizimle takılıyorsun. Sö-

zümünü dinle.” Aaron kâğıdı düzeltti. “Sekse doğru basamakları yavaş yavaş ırmaktan gerekebilir geçi. Onu listenin altına kaydırıyorum.”

Uyum sağlamaya karar vererek gözlerimi devirdim. “Pekâlâ, monoton yaşamımdan ayrılabiliyim. ‘Yeni şeyler dene’ye ne dersiniz?” Belki köpe başında açılan yeni Küba restoranı deneyebilir ya da bir kitap kulübüne katılabilirim.

Bunu yazdı. “Flört et. Bir adamın sana içki almasına izin ver.”

“Kulağa bir erkeği nasıl kafesleyebileceğine dair ellilerden kalma bir elkitabı gibi geliyor.”

“Bir erkeği kafeslemene gerek yok, yakalasan yeter.” Felicia konuşurken bir yandan da birkah takımını süzüyordu. “Ayrıca biraz daha yaşına uygun bir şeyler giymeyi de düşünebilirsin.”

“Kıyafetlerimin nesi var?” Müddüm rengi bol üstümle beş pantolonuma göz attım.

“Bir şeyleri yok ama içlerinde hiç rahat görürmüyorsun, üstelik bunların senin bedeninde olmalarına imkân yok.”

Açık ya da üzerime oturan kıyafetler giymekten kaçırıyordum. Şekilsiz kazaklar ve bir iki beden büyük pantolonlar giydiniz mi iş arkadaşlarınız sizi süttük olmakla suçlamazdı. Tabii eski sevgiliniz çoktan herkese öyle olduğunuzu söylemediyse.

Aaron kargacak burgacak yazdığı listeyi okudu. “Bu iyi. Bingo oynamaya gider gibi giyinmeyi bırak. Ayrıca ‘toplum içinde sarhoş ol’ ve ‘utanç verici bir şey yap’ maddelerini de ekliyorum.”

“Neden?” Yakınlarda bir öğrenci ya da meslektaşımın olup olmadığını veya ne düşüneceklerini aklı bilemediğimden nadiyen toplum içinde içerdim.

“Ağrılık olarak, senin salakça bir şey yaptığına dair bir hikâyeye dinlemek istediğimden.” Aaron masanın karşısından oyuncu, karpaz bir bakış attı. “Ham birkaç içkiden sonra daha eğlenceli oluyorsun.”

Eğlenceli olmayı belediler söyler.

Aaron zafer kazarınaçasına listeyi havaya kaldırdı. “Bunu alarak bütün maddeleri yapmayı kabul etmiş oluyorsun.”

"Evet, tamam," dedim ve kâğıdı almak için uzandım. "Bunların hepsi bir adamla yatmak için. Hayatımda bundan fazlası olsun istiyorum." Üstelik denemeye girişmeden önce internetle nasıl flört edileceğini araştırmam gerek.

Felicia elime vararak beni savuştunda. "Listeye ekleme yapmaya devam et. Ama bunun çoğurlukla bir şaka olduğuna da unutma - ortalıkta deli gibi koşturman ve rasgele biriyle yatman gerekmiyor."

Maddeeleri okurken acaba bu işe yarayabilir mi diye merak ettim. Listenin altlarına inerken zihnimde eklemeler yapıyordum:

Kendi hakkını savun

Risk al

Başkasının sana orgazmı yaşatmasına izin ver

Tekrar bir adama giden

"Tamam, her neyse. Neler yapabileceğime bir bakacağım." Göldüm ve telefonumla listenin bir fotoğrafını çektim. "Düzeni değiştiren yeni rektörümüzle işler biraz yoğun şu anlar. Ona odaklanmam gerek. Yatmak için bir adam aramaya ya da hayatını geri kazanmaya zaman ayırmayacağım."

"İş ve aşk birbirinden tamamen ayrı olmak zorunda değil." Aaron parmaklarıyla masada tempo tutarken yüzüne sinsi bir sırılsık yayıldı ve kansıyla bir kez daha baktılar. "Yarın akşam ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey. Neden?"

"Çantana birkaç kondom at. Biz de bir bebek bakıcısı ayarlar ve seri bara götürürüz." Aaron ayaklanıp masadaki boş şişeleri topladı.

"Saçmalıyorsun. Bunların hiçbirini gerçekten yapmayacağım. Üstelik salı akşama kim dışarı çıkar ki?"

"Görünüşe göre yaşlı evli çiftler ve kendini toplumdan soyutlamış olanlar," dedi Felicia. "Hem daha az kalabalık olur ve böylece yavaş yavaş alırken nefes alacak alan da bulabilirsin."

Aaron elindeki şişeleri tezgâha koydu ve geri dönüp masaya yaslandı. "Nay, Davis'le ayrıldıktan sonra değiştin. Hâlâ sensin ama sanki sesin kısılmış gibi." Hafifçe omzuma vurdu. "Sesinin tekrar yükseldiğini görmeyi çok isteriz."

Çıkan en yüksek ses Davis'teki olsun diye sesimi kısmaş – çünkü işlerin öyle olmasına seviyordum– hatta neler olduğunu çözeceklerini bildiğimden Felicia ve Aaron'la bile arama bir duvar ömüştüm. Ayrıldıktan sonra uzun süre kendimi sorgulamış, Davis'in düşüncelerimi dile getirmem hakkında dedüklerinde haklı olup olmadığını merak etmiştim.

Kimi kandırmayacak ki? Hâlâ kendini sorguluyorsun. Listeye tekrar göz attım ve maddeleri bir kez daha okurken merakım uyanırdı. Ya olursa?

Aaron omzumun üstünden konuştu. "Birkaç içki içeriz; merak etme çok çalınca bir şey olmaz."

Balki de hafta içi bir akşam içki içmek, artık sabahları uyanmamı gerektiren bir işim olmadığı zamanlar içki iyi bir pastik olur.

Felicia bana sinsice sırıyordu. "Fakat bir yabancıyı ne zaman belirivereceğini asla bilemezsin."

Üç

Spur'deki kalabalığı yarıarak ilerledim. Aaron'ın turistik bir yer olan Loop'u seçmesine şaşmıştım. Popüler mekân salı gecesinde bile tıklım tıklamdı ama yine de arkadaşlarıma beklerken burada oturabileceğim tek yeri kapabilmıştım.

"Sana ne verebilirim?" Genç barmenin bakoşları benden kollarını havaya savurarak arkadaşlarıyla birlikte birkaç kez "Ookeyy!" diye bağırın, memeleri kıyafetinden fıskırmış hoppa sa-nşına kaydı.

Oman yanında ben Mary Poppins'e, daha doğrusu Mary Poppins'in daha muhafazakâr giyinmiş hâline benziyordum. Gardarobumun derinliklerinden bulup çıkardığım elbisenin yakasını ortaya çıkarmak için herkamın düğmelerini açtım. Bedenime daha iyi oturan kıyafetler giyme maddesini gözden geçirirken barmene baktım. Yirmili yaşlara has, daha-övrümde-kötü-karalar-alacağım-on-yıl-var tarzında pejmürde bir tatlılığı vardı. Denemekten zarar gelmez...

İçkimle bana doğru gelirken öne eğildim, kollarımla memelerimi sakıttırdım ve förtleşme üzerine okuduğum makalelerde önerildiği gibi gülümsedim. Kendi kendime ufak bir cesaret konuşması yaptım. Listedeki bu maddeye tik atacaksınız.

Yirmiliyaşlar kredi kartımı aldı ve cin toruğımı bırakırken

üçte birini döktü ama ne özür diledi ne de bana baktı. O “oo-
leyy” kuzularına izlerken ben ise yüzüme yapışmış gülümsememle
aptal gibi kalakaldım.

Çıktık.

Derin bir nefes alarak kollarıma gevşettim. Felicia oha yeni
bir içki isterdi ama ben döktülen alkollü peçeteyle sildim ve barda-
ğundan bir yudum aldım. Özellikle de beni tamamen gör-
mezden gelmişken kendime dikkat çekmeye değmezdi ve otur-
duğum yerden o nasıl-yapılır makalelerine bir kez daha uyacak
kadar acınası durumda değildim. Yenilgimi kabullenerek tekrar
hükamın düğmelerini ilikledim ve Felicia’yla Aaron’ı görebil-
mek için etrafıma bakındım. Bu berbat bir fikirli.

Ben kendi aşağılanmama odaklanmışken yarımda oturan ka-
dan ortadan kaybolmuştu. Onun taburesine yerleşen adamı gö-
zümün ucuyla görüncü içkimi genetime kaçırdım ve tiksindim.
Dik bir duruş, atletik bir yapı ve polo yaka bir tişört. Nabızım
hızlandı ve kaslarım gerildi. Çıkış yollarını araştırdım ve bardan
kaçabileceğim açık bir yol bulduğumdan emin oldum.

O değil. O değil.

Bakışlarımı tekrar bara çevirdim ama bir anının kısa bir an-
lığına buz kesmemne neden olmayacağı kadar hızlı davranama-
mıştım. Çıkmaya başladıktan birkaç ay sonra bir gece Davis’in
arkadaşlarıyla birlikte buna benzer bir barda otururken onun
New Yorker’dan alınıldığı bir hikâyede yaptığı hatayı düzelt-
miştim. O anda şakaya vurmuştu ama eve dönerken sessizdi ve
süca bastırıldığı dudakları ince bir çizgi hâlini almıştı. Daireme
girdiğimizde kolumun üst tarafına sıkıca kavramış, acıyla hay-
karmama göz ardı etmişti.

“Bunu bir daha yapma.” İtirazlarıma rağmen parmaklarına
etime bastırmaya devam ederken sesi sakin, ılımlı ve alçak bir
tondaydı. “İnsanlar serin zeki ya da ilginç olduğunu düşünme-
yecek. Yalnızca bana saygı duymadığını düşünmelerine yol aç-
caksın.”

Kollarımı bırakıp hiçbir şey olmamış gibi uzun adımlarla ya-

tak odama girerken arkasından fal taşı gibi açılmış gözlerimle bakakalmıştım. O gece beni öpmüş ve yalnızca stresli olduğuna söyleyerek özür dilemişti. Şimdi geriye dönüp baktığımda erkeklerin saldırganlaşmasının normal olmadığını biliyordum ama bana vurmadığını ve onu utandırdığını düşünerek durumu bir mantık çerçevesine oturtmuştum. Yalnızca düşündüğümden daha hassastı. Fakat o andan itibaren konuşmadan önce kendimi sevgulamaş, iki yıllık ilişkimiz boyunca onun tepkilerine gitgide daha fazla uyum sağlamaya çalışmıştım.

Aradan sıyrılırken kolumdaki yarıtlak, uzak morlukların olduğu yeri dalgın dalgın ovaladım; geçmeleri iki haftayı bulmuştu.

Onu arayıp durmayı kesmem gerek.

Bunu mantıken biliyordum ama mesaj her zaman beynime ulaşmıyordu. Tekrar Felicia ve Aaron'a bakınarak gözlerimi kapıya çevirdim, daima sağladıkları dikkat dağıtıcı etkiyi sabırsızlıkla bekliyordum. Onlar etraftayken genelde zihnimden uzaklaşabiliyordum.

Sinirlerimi yatıştırmak için içkimden koca bir yudum içmeden önce yavaş bir nefes aldım. Bir içki daha için barmene işaret etmeye çalıştım. Sanki dikkatini barmen öbür ucuna geçmiş çekici kuzulardan ayırmasına neden olarak onu sınır etmişim gibi sıkılmış bir ifadeyle bana bakınca kötü hissettim. Gözümün ucuyla yarım-daki yabancıların da kadını ve arkadaşlarını izlediğini fark ettim.

Elbette onları izleyecek.

Aaron'dan gelen aramayla telefonum titreşti. Hoparlörden kulağımı dolduran arka plan seslerini duydum.

"Trafiğe mi takıldınız?"

"Selam. Annem hastaneye kaldırılmış - eve gidiyocum."

"Aman Tanrım. Ne olmuş? İyi mi?" Aaron'ın annesi tanıdığım en sağlıklı kadındı. Altmışlarındaydı ama maraton koşardı ve spinning dersleri veriyordu.

Daha fazla spor yapmaya başlamam lazım. Bunu da listeye ekleyelim.

"Şey sırasında olmuş... İu... Spor yaparken."

"Koşarken mi düşmüş?"

"Şey, hayır."

Garip bir biçimde ketum davranıyordu. Barmene sırtından bir tane daha istediğimi işaret ederken ne olduğunu bir kez daha sordum.

Aaron iç çekti. "Bu gece gözlem altında tutmak istiyorlar ve kız kardeşim çok endişelenmiş. Görünüşe göre yeri dersi esnasında düşmüş ve bacağına incitip kafasını epey kötü çarpmış."

"Spinning dersinde mi?"

"Hayır."

"Ne dersi o zaman?"

Homurdanarak, "Direk dansı," dedi.

"Annem direk dansı yaparken yaralandığı için mi hastaneye kaldırıldı?" Yanımdaki adam başını kaldırarak bana doğru baktı ama ben Aaron'a odaklı kalmaya çalıştım. Gölmek istemiyordum -Tanrı aşkına, kadın hastaneye kaldırılmıştı- ama Bayan Daniels'ın direkte dönerken uzun gri saçlarını ahenkle uçuşturduğu görüntüyü zihnimden atamıyordum.

"Üzgünüm, Aar. Annene sevgilerimi ilet."

"Teşekkürler. Bana dersten bahsetmek isterse diye korkuyorum."

Yüzüne bir sırışkan yayılmasına izin verdim. "Müzikleri hazırla et o zaman."

"Senden nefret ediyorum."

"Pelicia geliyor ama, değil mi?"

"Bildığım kadarıyla öyle. Yakında orada olur."

Telefonu kapatınca galerimden listenin resmini açtım. Bunları yapamazdım. Barmenle olan acınası flörtleşme denememin nasıl gittiğine bir bakın. Beni sadece görmezden gelmemişti, beni pahalı içkimi önüme dökerken görmezden gelmişti. Bu garip etkileşimden bir yabancıyla seks yapmaya geçtiğimi hayal bile edemiyordum. Lanet olsun, ya da herhangi biriyle. Aaron'ın sözlerini arumsayarak tekrar hırkama düğmesiyle oynamaya koyuldum.

Hâli sesin ana sesi'n benimsi gibi. Dudağın kenarını ısırdım ve yarımdeki yabancıya bir kez daha baktım. Barmen gibi o da bana dikkatini vermiyordu. Bu genelde beni rahatlatan bir şeydir. Erkekler beni görmezlerse zarar da veremezler. Yine de ona bir kez daha beğeniyiyle bakınca bir parçam yanımda oturan geniş göğüslü ve çene hattı keskin yabancınn beni fark etmesini, istemesini ve dokunmasını istemişti. Çok uzun zaman olmuştuk ve karnamdaki heyecan kıpırtıya hissedince ona bir kez daha baktım.

İçkisini yudumluyordu ve tam da flörtöz bir selamlama girişiminde bulunsam mı diye kendimle içsel bir tartışmanın ortasındaiken anırsın göz göze geldik. İyice bakınca, duruşu Davis'inkinden farklıydı; o kadar kasıtlı değildi ve saç rengi koyu sandan çok kestane rengine yakındı. Gözlerimiz buluşunca bacaklarının arasında bir enerji dalgası oluştu ve "ooley" kızlarından gürültülü bir tezahürat yükseldi.

"Bunun amacı ne şimdi?" diye sordu sarışını ve arkadaşlarını işaret ederek.

"Hiçbir fikrim yok." Bakışlarımı barmene bakınmak için ayırmadan ve sonra da telefonuma çevirmeden önce gülümsemesine karşılık verdim. Listenin fotoğrafı hâlâ ekrandaydı.

"İlginç," dedi dalgın bir sesle.

"Ne ilginç?" İçkîmden bir yudum aldım ve hırkama düğmesini tekrar açtım. Yapacağımı. Bir kez daha deneyeceğim.

Başını yana eğdi ve tartışmaya açık bir Avustralya aksarıyla konuşmaya başladı. "Coşkuyla bağran dişleri doğal ortamlarında gözlemlemek."

Taklidi kötüydü, gerçekten kötü ama yine de güldüm.

"Yüksek sesli, törensel çitileşme çağının nasıl da sürünün geri kalanına liderlerini taklit etmeye davet ettiğine bir bakın." Aksarı bırakarak ekledi, "İyi bir belgesel olabilir, değil mi?"

"İa... Şahayane!"

En az onurki kadar kötü aksan teşebbüsüm karşısında etkilanmiş görünüyordu.

"Ben Jake." Devam etmeden önce tekrar bana baktı, "Ve sen de?..."

Tokalaşmak için eline uzandım. Yüzük yok. Yüzük izi de yok. Gerçek adımı söylemek içimden geçti ama "Naya" yaygın bir isim değildi o yüzden bunun yerine ikinci adımı söyledim. İhtiyacımdan biraktırmamak gerek.

"Michelle."

Felicia geliyor mu diye yine girişe doğru baktım.

"Michelle," diye tekrarladı. Sesi alçak olsa da boşuk değildi. "Seni buraya hangi rüzgâr attı?" Jake vücudunu bana doğru çevirdi ve "ooleyy" kızlarının artan sesinde kendini duyurabilmek için öne eğildi.

"Ee, iş gezisi." Neden yalan söylediğim konusunda emin değildim ama buradan yabancıya olduğumu düşünmesi daha güvenli geldi. "Bir arkadaşımı bekliyorum ama geçikti. Eminim birazdan uçarak kapıdan girecektir."

Sentarak, "Kolları çok yorulacak," dedi.

Yüzümü buruşturarak başımı iki yana salladım. "Çok kötüydü."

Eliyle çenesini ovuştururken tekrar kıkırdadı. "Kötü şakalar benim olayım." Duraksadı ve sonusuna başlamadan önce tepkimi ölçtü, "Acıma gülüşü bile mi yok?"

"Vedaaam rahat etmez." Gülümsedim, içimin son yudumunu içtim ve barkamın omuzlarını düşürdüm. İkinci cin tonuğımı hızlı bitirmiştım ve üstünde fazla düşünmeden gülümsemeye başladım. "Peki ya sen? İş mi eğlence mi?"

"Eğlence diyebiliriz."

Yanaklarım kızardı ama bavin loş ışığında bunu fark etmeyeceğinden emindim. Zihnimde davetsizce zincirini koparan görüntülerin saçunu aç karna içtiğim cin tonuğı attım. Yarumdaki adamla yaptığım kasacık konuşmanın ardından bile beynim Cinemax'ın gece kuşağına yarasız şeyler ortaya döküyordu. Şu kavraklık döneminden bir an önce çıkması lazım.

Tok sesi de hiç yardımcı olmuyordu. "Bir arkadaşımın düğü-

nü için geldim. Belki araya biraz da iş sokuşturabilirim. Bilirsin işte tek seyahatle iki kuş.”

Telefonum titredi.

FELICIA: Beri ödünceksin! Hem Miles hem Ari hastalandı.

Kusmak partisi tam kapıdan çıkarken beri yakaladı.

“Kusura bakma, arkadaşım yazıyor,” dedim mesaja cevap verirken.

MAYA: Kusmak mı yoksa hastalık mı yakaladı?

FELICIA: İkisi de. Sanki Şeytan filmindeki kız benzin istasyonundan su içmiş gibi. Bana bakmaya bekaşamam ve Aaron da annesinin yanına gitmek zorunda.

Jake beri süzerek, “Her şey yolunda mı?” diye sordu.

Bakışlarıyla buluşarak, “Arkadaşımın ikiz oğulları hastalandı, o da bana durumu ayrıntılarıyla betimliyor,” dedim. “Sarının gelececeği.”

“Çok kötü olmuş.” Bardağından bir yudum alarak barın üzerindeki televizyona baktı.

FELICIA: Çok üzgünüm, Tamer.

MAYA: Yardım etmemi ister misin?

FELICIA: Uzak dur. Ayakkabılarına kusmak bulaşmasını istemem. Genç ayakkabılarını gördüm. Bu bir gelişme olabilir.

MAYA: Doha yendi. Bir şey ihtiyacın olursa haber ver.

Gösterini bitirmiş beyzbol izleyen Jake’e baktım ve ağzuma bir buz parçası atmak için bardağıma kaldırdım. Kırındatarak yerken duraksadım. Bir parçam Felicia’nın beri listeme sadık kalmaya zorlamasını umuyordu. “Sarının gitme zamanı geldi.”

Bara doğru dönerken dizi benimkine çarptı. Bakışları bir an için göğsümün hemen üstündeki açıktaki kalmış tenime indi

ve sonra geri çıktı. Rencide olmam gerekirdi ama beni görmesi hoşuma gittiği. "Her zaman için kalabilir ve yalnız bir adama eşlik edebilirsiniz."

Bederim heyecanla hareketlenmiş, her yanıma sıcaklık yayılmaya başlamıştı. Muhtemelen aç karna o kadar hızlı iki içki yuvarlamak bir hataydı ve adam da ona eşlik etmek isteyip istemeyeceğimi soruyordu. Bu bir şifre mi?

Benim tuhaf sessizliğim karşısında Jake biraz geri çekildi. "Çok mu bayağı oldu? Üzgündüm."

"Hayır. Yani... evet, bayağıydı," dedim yeniden taburceme yerleşirken. "Ama bu kötü bir şey değil."

Barmene işaret etti sonra da başını bana doğru eğdi. "Bir tane daha?"

"Neden olmasın?"

"Harcamfendiye bir tane daha," diye ekledi dükkanı dağınık barmene.

Jake'in dudaklarının kenarları kıvrılınca minicik gamzeleri ve ağzının kenarındaki gülme çizgileri ortaya çıktı. Barın gürültüsünde onu duyabilmemi kolaylaştırmak için biraz daha yaklaştı. ve barmen bu kez içkiyi bırakırken yalnızca kenardan birazcık sıçradı.

Birinin bana içki ısmarlatmasına izin vermek.

"Bu tamam," dedim hızlıyla.

"Tamam mı?" derken başını eğdi. "Ah, hesabı ben hallederim. Ama... gitmen mi gerekiyor?"

"Hayır, üzgünüm. Saçma bir şey."

"Saçma şeyleri severim."

"Ama çok saçma," diye üsteledim ve bir yudum içtim.

"Çok saçmayı da severim," derken açık renk gözlerinde parıltılar dans ediyordu. "Hadî ama. Sana en iyi hayatı esprimi yaptım demin. Ancak böylesi adil olur."

"En iyi arkadaşlarım hayatın nasıl geri kazanılırı temah bir yönergeye ihtiyacım olduğunu düşünüyor. Bana bir yapılacaklar listesi oluşturdular." Tanrı, ona neyin buları aslanıyorum ki?

“Ve sen de listeden bir şeyi tamamladın?”

“Evet,” diye itiraf ettim ve göz temasından kaçınmak için tekrar içkimi yudumladım.

“Neydi?”

“Biriñ bana içki ısmarlamasına izin vermek.”

“Bir işe yaradığına sevindim.” Dudakları yukarı kıvrıldı. “Listende başka neler var?”

“Genelde ev kuyyumudur. Tüm maddeler benim biraz daha sorumsuz davranışlarımı sağlamakla ilgili.” Tüm bu bilgileri seri kati çıkabilecek bir yabancıya vermek gibi.

Kraliyet mavisini taşıdı, uzarup dokunmak istediğim göğüs kaslarını ve düz karnı sanyordu. Barda duran bardak altlığından biriyle oynuyor ve omuzumun üzerinden kadın topluluğunu gözölüyordu. Her ne kadar bekârlığa veda partisi vermek için salı gecesi garip bir tercih olsa da asıl önemiz olan şarın, bir davak ve sahte elmaealarla bezeli, minicik, pembe plastik penislerle kaplı bir tağ takmuştu ve birileri flaş kullanarak fotoğraf çektiğinde ısl ısl parladılar. Buu alımk Amazon’daki öerilelerini neeı etkilendiştir acaba?

“Diğer maddeler için de yardımcı olabilirim.”

Benimle karanlık bir köpe bulmak ister misin? Kafamın içindeki cesur sese gülümsemdim ve barın altında dizimi sallamaya başladım.

“Geceyi ıgğal etmeyeyim.” Telefonuma baktım ve içimden inledim. Saat daha ancak sekiz olmuştu. Normalde pijamalarımı giymiş olurdum.

“Kendim için istiyorum. Bu sabah geldiğimden beri düğün hazırlığı işleriyle uğraşıp duruyorum ve arkadaşımın müstakbel karısı da şuradakilyle hemen hemen aynı davranıyor.” Şarınu işaret etti. “Biraz ara vermek ve bir yetişkinle zaman geçirmek iyi gelebilir.”

“Benim de aslında onlardan biri olmadığımı nereden biliyorsun?”

“İyi dedin. Sanırım bilmiyorum.” Jake’in kotunun diz bölgesi

yeriden etek ucunun hemen altındaki çıplak tenime sürüldü. Temas erotik geldi ve yeri bir sıcaklık dalgası vücuduma yayıldı. Kafasına benimkine yaklaştı. "Kaç tane erotik tacın var?"

Parmaklarımla saydım. "Teknik olarak dört ama birini kraliye için düşünüyorum için ödünç vermiştim ve henüz geri alamadım."

"Şansımı denemek isteyebilirim." İçkisini kaldırdı. "Ne dersin?"

Hadi ama, kızım. Sesin çıkan.

Bardağımla onun şişesiyle tokuşturdum. "Sadece bir şarım var."

"Söyle bakalım."

"İş ve soyadı gibi gerçek yaşamlarımıza ait detaylardan uzak durabilir miyiz?" Kulağa deli gibi geldiğimin farkındayım ama yıllardır süregelen kendini koruma alışkanlığını öyle pat diye bırakamıyordum, ayrıca bir yabancıнын kişisel bilgilerinizi öğrenmesinin ne kadar çabuk kötü yöne sapabileceğini de biliyordum.

Dolgun dudakları eğleniyormuş gibi bir gülümsemeyle kıvrıldı. Bu anda gözlerinin tam rengini seçmek zordu. Solukta, belki mavi ya da yeşildi ama tamamen büyüleyici olduğu kesindi. "Elbette... yalnızca Jake ve Michelle. Sonny ile Cher gibi."

Sonraki sorusu beni hazırlıksız yakaladı. "En sevdiğin atıştırmalık ne?"

"Yani, yemeyi sevdiğim şey mi?" Bir yudum daha aldım ve çakırkayrılık sınırları aşmıştım fark ettim.

Gözlerini kıstı. "Argoda 'atıştırmalık' ne demek olabilir ki?" Devam etmeden önce bir elini kaldırdı. "Dur, cevap verme. Uygun hiçbir şey gelmiyor aklı."

İçki biraz kafamı dağıttığından tekrar listeyi düşündüm. Flört et. "Bazen uygun olmak çok abartılıyor." Gözlerimi kaçırardım ama yüzüne attığım hızlı bir bakışla suratındaki şaşkın ifadeyi yakaladım.

"Eldiğim iyi oldu," diye fısıldadı dudaklarına götürmeden önce şişeye doğru gülümseyerek.

Utancımı saklamak için hızla, "Dondurma severim," dedim.

"Ben de dondurma severim," Jake barmene hesaba istediğine dair bir işaret yaptı. "Burada kalabilir ya da dondurma aramaya çıkabilirsiniz?" Telefonunu çıkarı ve yakınlarındaki mekânları aramaya başladı. "Buradan pek de uzak olmayan bir yer varmış."

Bir yabancıyla takılmanın tehlikelerini düşündüm ama bölge iyice aydınlatılmış ve kalabalıktı. İhtiyacım olursa birer gazını dırar. Bir süredir Felicia'nın gittiği kick boks derslerine katılmayı düşünüyordum. Dışarıda tek başımayken hep savunmasız hissediyor ve bu durumdan hoşlanmuyordum.

Jake çıkardırma arka cebine yerleştirirken ben de durmuş, onun kollarıyla sarmalanmayı, kucaklamasıyla güvende hissetmeyi hayal ediyordum. Bu düşünceler eşit oranda harika ve ürklektiydi.

"Hadi gidelim." Tabureden inerken elbisemin etek kısmı bacağımın üstüne çöktü ve bakaşları çıplak bacaklarımda gezindi. Bakaşları neden o kadar yoğun geldiğinden emin değilim ama öyle hissettirmişti.

"Oleeyy" kızlarından biri Jake'e yaklaştı ve bann öbür köşesindeki, tişörtüne kolipoplar bantlanmış müstakbel gelini işaret etti. "En yakın arkadaşımın bekârlığa veda gezisindeyiz - tamamen çöldüracağız beş gün!" Kadın cıyaklayarak sırıttı. Öğrencilerimin çoğu gibi giyinmişti; daracık kot ve meme uçları dışındada her şeyi ortaya serecek denli düşük yakalı, şeker pembesi bir üst. "Bir dolara seksö?" dedi tatlı bir sesle.

Kadın kolunu yakalayıp memelerini ona bastırırken Jake kollarını çöktü. Jake'ten en az on beş yaş küçük olduğumu tahmin ediyordum ve Jake düşük dekoltesine gözlerini dikmekten kaçınıyordu.

Tekrar arkadaşımı işaret etti. "Lütfen? Utangaç olduğu için kendisi sormuyor ama çok tatlıdır!"

Jake kendisiyle "oleeyy" kızı arasına mesafe koymaya çalışarak bana yanaşınca ona acıdım ve öne çıkıp kıza arkadan yak-

laştım. "Tatlım," dedim parmaklarına Jake'inkilere dolarken. Eli şapırtıcı bir biçimde sıcaktı ve hemen parmaklarımla kavrayarak bedenime beklermedik bir heyecan dalgası yolladı. "Gitmemiz gerekiyor. Sabaha randevun vardı ya."

Genç kadın beni ilk kez fark ediyormuş gibi görünse de tutuşunu gevşetmedi.

Kalvetsis, arsız çıktı.

"Proktolog randevun," diye gitmesini sağlamayı umarak ekledim.

Kadın, bilmediği bir komut duymuş yavru köpeği andırıyordu.

"Kronik basurum için."

Kadın kıkırdadı. "Şey, unut gitsin!"

Jake bakakalmıştı, ifadesi aşkınlık ve eğlenme arasında gidip geliyordu. En sonunda pembe elçi bekârlar sürüsüne geri dönerken Jake güldü ve beni çıkışı yönlendirdi. "Femari'min detaylı bakım randevusu falan olduğunu söyleyemez miydin?" Kapıdan geçerken hâlâ elimi tutuyordu ve ilk akşama adım attığımızda kakurtılar arkamızda kaldı.

"Proktoloğun ne olduğuna bildiğinden emin değilim."

Cadde boyunca mağaza vitrinleri ve restoranlar socalarımız, kafelerin kapıları küçük beyaz ışıklarla süslenmişti.

"Ama basur mu?" Başına iki yara salladı. "Güzel bir kadının benim... arka tarafından bahsetmesi hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum."

Güzel?

"Tekrar içeri girip durumu düzeltememi ister misin?" Elleri-mizi ayırarak bara doğru döndüm.

"Hayır!" Uzun parmaklarını gevşekçe bileğime sardı ve elini çekmeden önce hafifçe sıktı.

Çok kısa bir an için irkildim. Fark etmiş gibi durmuyordu ve derin bir nefes aldıktan sonra bana tekrar dokunmasını ister gibiydim.

Elleri vücudumun diğer yerlerinde nasıl bir his bırakır acaba?

Kalabalık kaldırımlarda küçük gruplar halinde ilerleyen insanların olduğu caddede yürürken üç parmağımla selam verdim. "Geceğin geri kalanı boyunca bağnaksaklarından ya da buna benzer herhangi bir konudan bahsetmeyeceğime dair şerefim üzerine söz veriyorum."

Bu saatten sonra beni fırtınaya üzerine altı ciltlik bir antoloji bile kartırsanız.

"Teşekkür ederim."

"Ama sana öyle asılmaları gururuna okşamış olmalı."

"Çok genç ve çok... gürültülülerdi." Başıyla dondurmacıyı işaret etti ve o tarafa yürüdük.

"Arkadaşımın nişanlısı ve onun çevresi sayesinde genç ve gürültülü kadınlardan payına düşeni aldım. Üstelik sen benimle dondurma yemeyi kabul ettin, yani gururum zaten oldukça okşanmış."

"Arkadaşların genç mi?"

"Thomas benden birkaç yaş büyük, kırkına yakın. Madison... önümüzdeki baharda üniversiteden mezun olacak."

"Kaç yaşında?"

"Yirmi bir." Başını salladı. "Dediğim gibi, oradaki kadın var ya? Teşekkürler ama almayayım."

Cirın verdiği çakırkeyiflik bana kendimi rahat ve şapşal hissettiren büyülmüş bir pelerin gibiydi ama sarhoş edip sakarlaştırmamıştı. Sessizliği bozmaya yetecek cesaretim vardı. "Ne yani, bana daha büyük ve sessiz kadınlardan hoşlandığımı mı söylüyorsunuz? Seksi örgü hırkalar ve varis çorapları giyen beyaz saçlı kütüphaneciler gibi mi?" Kendi hırkamı çantamın üzerine asarken utançla sindim.

"Öyle bir taradığın var mı?" Göz kamaştırıcı bir şekilde gülümsedi. "Şşş" dediklerinde aklım başımdan gidiyor."

Büyüdüğüm yerin kütüphanesinde gürültülü çalışan doksan yaşındaki kambur Bayan Haley'yi deri korse ve kırbaça gözümde canlandırınca yükselen kahkaham karşısında yanımdan geçen gençler dönüp bize tuhaf tuhaf baktı.

“Üstüne bir de zincirli gözlük?” Jake eliyle kendini yelpazelemeye başladı.

Camunda neon renkli bir dondurma külahı olan küçük dükkanın vitrinine yaklaşıırken kahkahaları gülüyordum. Kalfın yanında durmuş gitarını tıngırdatan oduncu gömleklili genç bir adamın olduğu kalabalık köşeden müzik sesi geliyordu.

Tatlı, yemiş kokusu ve dondurma dükkanının habercisi serin hava etrafımı sararken Jake benim için kapıyı açık tuttu. Kenarları alüminyum kaplanmış ucuz muşambalı masaları ve köşede duran müzik kutusuyla içeriye retro havası hâkimdi. Sıra vardı ve ikimiz de tezgâha inceliyorduk. “Ne alacaksın?” diye sordu.

Her zaman sade alırdım ama o anda bu çok basit, çok saduca, çok... sade geldi. Seçeneklerden bazılarını okudum. Balkabaklı stracciatella. Köpek dondurması. Limonlu narlı buzlaç.

“Emin değilim...” Seçenekleri gözden geçirmeye devam ederken vücudundan yayılan ısıdan ne kadar hoşlandığımı göz ardı etmeye çalıştım.

Sıra da ilerlerken gözlerini vitrinden ayırmıyordu. “Sıcacım ben kivi-çilek mocha alacağım, bilirsin işte, Avustralyalı filmi yapmcısı kökenlerime ithafen.”

“Kulağa iğrenç geliyor,” diye fısıldarken çalışanların beni duymadığını umuyordum çünkü o aroma özel olarak işaretlenmişti. “Ham kivi daha çok Yeni Zelanda’nın olayı değil mi?”

Donakaldım. Düşürmeden yarışıru düzeltmiştim.

“Kütüphaneye gittiğim bir sonraki seferde bunu araştırmam gerekecek.” Gülümsemedi ve fazla üstünde durmadı.

Pekâlâ, beklediğimi tepki bu değildi.

“Bu gece riske giriyorsun demek, öyle mi? Hadi birbirimizin dondurmalarını seçelim. Gözlerini kapa,” diyerek beni tatlı tatlı ikna etmeye çalıştı.

* Çikolata pastacılı bir İtalyan dondurması türü. -çn

** Fındık aromalı ve domuz pastırması bir dondurma türü. -çn

*** İngilizcede “kiwi” kelimesi meyve olan “kiwi” ris yanı sıra, Yeni Zelandalı insanlar için de kullanılır. -çn

Gözlerimi yummadan önce gergin bir bakış attım.

"Bir ile dört arasında bir sayı ve A ile... F arasında bir harf seç," diye talimat verdi bütün ciddiyetiyle.

"İki ve... D."

"Tamam, gözlerini açabilirsin." Dirseğime dokununca parmaklarının kasacak teması tatlı bir karnecalanmaya yol açtı. "Dört kupa var ve kutuların içindeki her aroma için bir harf atadım. Şimdi ne yiyeceğini biliyorum."

"Peki ne yiyeceğim?"

"Sürpriz. Şimdi sen de beni yap." Cevap vermemi beklemeden gözlerini kapadı.

Freud'un dil sürçmesi?

Onun gözleri kapalıyken benimkilerin arasına üzerinde gezinmesine izin verdim. Dışarıda zaman geçirmiş gibi yanmış. Parmakları uzundu ve tımakları bakımlı ama fazla manikürlü değildi. O parmakların içine nasıl girebileceğini hayal edince karnımda bir koparıtı oldu. Arsen Tarran, hem sarhoş hem argüme.

"Beni terk mi ettin?" diye gergince sordu.

Birdenbire başıma kaldırdım. "Bir ile dört arası, sonra da bir renk söyle. Kutulara renk atlayacağım."

"Pekâlâ, dört ve... mavi." Gözlerini açtı.

Sıranın en önüne geçtik ve önce Jake benim için büyük bir top *duke de leche** sipariş etti.

Kulağa harika geliyordu. Ben de öne çıktım ve maviyi seçtiği için memnuniyetle onun kivi-çilek moda aroma siparişini verdim.

Dondurmacının arka kapısından çıkarak üstümüzdeki mink beyaz ışıkların mekânı büyüdü bir hava katkısı verandada bir masa aramaya koyulduk. Davis'in orada olmadığından emin olmak için kalabalığı taramaya başladım. Ortamı her zaman kontrol ederdim.

"Bunu olabilecek en iyi anlamda soruyorum, Jake ama biraz inek bir tipin, değil mi?"

* Süt karameli. -çr

"Nasıl bildin?" Kâsesindeki çikolata parçacıklı, fosforlu yeşil dondurmaya bakıyordu.

"Şu sayılar ve harfler konusunda epey heyecanlanmış gibiydin." Kâsemden yanından almak üzere olan ufak bir dondurma damlasına yaladım ve yürürken inledim. Kaldırımın ortasına çöküp oracıkta eriyebilirdim.

Sınıpı genişledi. "O kadar güzel demek, ha? Soruna gelince, değişir. İnek tiplerden hoşlanır mısın?"

Köşedeki ufak masalardan birine oturduk. "Kesinlikle," dedim ve burnumun üstündeki hayali gölüğümü ittim. "Ama daha önemlisi, dondurmanı beğendin mi?"

Jake şüpheliyle kâsesine baktıktan sonra gözlerini bana çevirdi.

"Maviyi seçen sendin! Koyduğun kurallara uymak zorundaydım."

Kağına minicik bir parça aldı ve tadına baktığında bütün yüzü ekşidi. "Önce basur şimdi de bu. Benden pek hoşlanmıyorsun, değil mi?" Kâsesini bana doğru itti. "Denemek ister misin?"

Yerî favori dondurmamdan bir lokma daha aldım. "Hayatta olmaz ama benimkini paylaşabiliriz. Gerçi uyarmamış olmaya-
yım; ağzında küçük tatlı bir orgazm yaratıyor, yalnızca soğuk hâli." Donakaldım, yanaklarım yanıyordu. Elimi ağzımın üstüne kapattım. Az önce orgazmdas bahsettin... ağzında... hem de toplu içinde.

Antelofiyi unut gitsin. Unutmuş sakayın ben.

Kısa bir an ağzı açık kaldı, yalnızca gözlerini kırptırıyordu. "Daha önce hiç soğukuna deneyimlemedim," dedi yavaşça kâsemden küçük bir kaşık almadan önce. "Ama vay canına, haklıymışın, bu çok güzel." Bakışlarını sağa sola çevirdi. "Sistemi mi mi kandırdın? Bir çeşit dondurma dolandırıcısı mısın?"

Tekrar almasını işaret ederek kâsemi ona uzattım. "Hayır, sadece şansım yaver gitti. Ama bu şimdiye dek tattığım en güzel şey."

Bakışları yüzümde dolaydı ve bir süre dudaklarımda oyalandı.

Onun tadını merak ediyorum.

Ağzımı peçeteyle saklama dürtüsünü bastırdım. "Son lokmayı ister misin?"

"Hayır, teşekkürler."

"Emin misin? Sana o aromayı seçtiğim için kötü hissediyorum."

Dışseklerini masaya dayayarak öne eğildi. "Senin tadına çıkarak yemeni izlemeyi tercih ederim."

"Öyle mi?" Çeneme damlamadan diye kaşığı altırı yaladım sonra da yavaşça dudaklarımla arasına aldım.

Hareketlerimi dikkatle izliyordu ve dilini alt dudaklarında gezdirtince nabzımla bedenimin alt kısmında atığı duydum. "Kesinlikle." Bakışları gözlerime dönmüştü.

Onun yoğun bakışlarından gerilince kaşığı tutuşum beceriksizleşti. Ağzumdaki kaşıkla oluşturdüğüm bütün o seksi karizma yok oluverdi. "Bana başka şeyler de yapmak ister misin?"

Gözleri kocaman açılırca kekeleyerek düzelttim.

"Benimle demek istemiştin! Yani, başka bir yere gitmek falan?" İyi kurtardın.

"Tabii. Senin şu listede dondurma yoksa daha yapılacak işlerin var demektir, öyle değil mi?" O, kışelerimizi toplarken ben de hayranlıkla kol kaslarına bakıyordum. "Nereye gitmek istersin?"

Omuzlarındaki şeylerle melek birbiriyi tartıyordu.

Kalabalık bir yere! Onu tanımayı dersen el ve güvende ol.

Yalnız kalacağınız bir yere! Bir an önce pastolonuzdan kartalı!

"Gedip bir gece kulübü falan bulabiliriz belki?" Sesimin hissettikimden daha özgüverdi çıktığı umdum. Son ses müzik ve balık istifi insanlarla dolu bir yer hiç bana göre değildi ama bağnaz görünmek de istemiyordum.

"İstiyorsan olur." Eliyle ensestini ovuşturdu. "Gerçi pek kulüp insanı değilim ama."

"Tarun'ya şükür." İçim rahatlayarak gülümsedim.

Dört

Hancock Merkezi'nin doksan dördüncü katındaki 360 derecelik seyir terasından bakıldığında aşağıya parıldıyordu ve şehrin ışıkları Michigan Gölü'nün karanlığıyla tam bir zıtlık oluşturuyordu. Dağılan kalabalığa baktım - kapanış saati yaklaşıyordu ve sıranın neredeyse en önüne gelmiştik. İçeri girerken TILT yazan reklam tabelasını görmüştük.

"Beni bunu yapmaya ikna ettiğine inanamıyorum," dedim.

"İnan bana, seni hiçbir şeye ikna etmedim." Jake'in eli hafifçe benimkine değdi. "Son içkilerimizin ardından bunu sen önerdin."

"Bu benim yapacağım bir şey gibi durmuyor." Kelimeleri mi yavaşlıyordum?

Soruda biraz daha ilerledik. "Yeni bir şeyler denemen gerektiğini söyledin ve doğrucu biletleri almaya geldin. Parasını ödemeye çalıştım ama izin vermedin. Biraz otoriteysin bu konuda," dedi şakacı bir tavrıyla.

Magnificent Mile'in üzerinde öne doğru eğilen camdan bir kúpün içinde dikilmek risk alma kriterine uyuyor gibiydi. Buna yakışıklı yabancımuñ yanında yapmak ise riski daha da çekici kılıyordu.

"Ödemekte ısrar etmek tam benim yapacağım bir şey gibi."

Kakurdadım ama sonra förtleşme makalelerini hatırlayarak durdum. "Bir kadının hesabı ödemek istemesi itici bir şey mi?"

Eli belime indi. "Seninle ilgili hiçbir şeyin itici olduğunu düşünmüyorum. Seninle geliyorum, değil mi?"

Dokunuşunu hissedince sırtımı dükleştirdim, tash bir ürperti daha da aşağılara indi. "Hem kolundan tutup sürüklemek zorunda da kalmadım."

"Hayır, kendi isteğimle geldim." Jake yüzünü benimkine yaklaştırdı. Ağzı kulakımın hemen yanındaydı.

Buraya geldikten sonra sipariş ettiği viski gibi kokuyordu. Normalde baskın kokulardan hoşlanmazdım ama bu, içimi sıcak ve kıpır kıpır etmişti.

Yanaklarıma ateş bastı ve vücudumun aşağıları heyecan dalgasıyla buruldu. Dondurmacıdan çıktığımızdan beri bana usulca dokunup duruyordu. Gözlemesinde dolayırken kolu koluma değiyor ya da bana içimi uzatırken parmakları benimkileri şöyle bir dokunuyordu. Jake'in sırtındaki eli ise farklı bir tür sarhoşluk kaynağıydı. Geniş avucu sırtım boyunca gezinmeye başladı ve onun kalçalarımda keşfe çıktığını hayal ettim.

"Öörütte seni rahatsız etmiyor demek, ha?"

"Dört kız kardeşim var. Yıllarca ne yapacağımı söyleyen birileri oldu."

"Eh, ben genelde kuzu gibiyimdir," dedim dalgınca. Jake'le bir adım daha ilerleyerek sırtıma bapna geçtik, eli sırtımdan aşağı kaydı.

Tek kapını kaldırarak, "Gerçekten mi?" diye sordu. "Buna inanmak zor, oldukça dışadönük biri gibi duruyorsun."

"Rol yapıyorum," dedim fısıldayarak. "Mee!"

Kahkahası alçak sesli ama içtendi ve iri elini biraz daha aşağı indirerek belime yerleştirdikten sonra beni kendine çekti.

Gözlerini kapayarak gece boyunca kaç içki içtiğime değil de belimle kalçam arasındaki bölgeyi okşayan eline odaklandım. Düşüncelerim puslu, uyarılarımın tamamen gevşemiş hâldeydi.

Ahtı benlik? Kendi pakaına gülümseyerek başına omzuna yasladım. "Yanında taze ot var mı haç?"

"Bayat espi."

Gözlerimi açp bakaşlarına yukarı çevirirken hafifçe indedim. "Serin pakaın benimkinden de beterdı."

Yanakları pembeleşmişti, viskiye geçmeden önce sert biralardan içiyordu. "Beni komik bulmuyor musun?"

"Bence sevimli olman iyi bir şey," diye karşılık verdiğimde belindeki tutuşu sertleşti, parmakları karnıma doğru uzanmaya ve başparmağıyla belimin alt kısmında ufak daireler çizmeye başladı.

"Demek sence sevimliyim, öyle mi?"

Başka bir şey daha söylemek için ağızını açtı ama görevli bölmedeki yerimizi almasını işaret etti ve bizi son iki boş yere doğru yönlendirdi. Yerden tavana kadar olan pencerelerin önüne yerleştüğümüzde kocaman açılmış göbelerinde Jake'e bir bakaş attım. Şehir önümüzde uzanıyor, birlerce insanın gecesini aydınlatan ışıklar titreyordu.

Görevli aletin harekete geçmesi için bizi hazırlarken Jake, "Hazır mısın?" diye sordu.

"Ne fark eder," diye yarutladım yapı öne eğilirken, hidrolik mekanizmanın sesi kulaklarımda uğulduyordu. Manzara değişti ve artık şehir boyda boyunca değil tepeden bakıyorduk. Cadıelerin, insanların, normalde beni sessiz olmaya iten her şeyin üstünde uçuyormuşum gibi hissediyordum. Eğim artarken başım döndü ve korkuluğa tutundum. Altımızda arabalar beyaz ve kırmızı bir sel olarak akıyor, yakınlardaki binaların gölgeleriyle bezeli çatı katları manzaramıza dahil oluyordu.

"Siktir. Gerçekten çok yüksekteyiz," dedi Jake gözleriyle etrafı tararken. "Bu sahiden de... Vay canına." Kolunu uzatarak avucunu benim korkuluğuma yerleştirdi ve başparmağıyla elimi okşamaya başladı. Bu his, eğim mekanizmasının yarattığından daha güçlü bir uğuldamaya yol açtı bedenimde.

Havada yüzlerce metre yükseklikte asılı dururken bir kez

daha öne doğru eğildiğimizde tiz haykırışımı ve gergin kahkahamı içimde tutamadım.

Jake yoğun bakışlarına yarım metre kadar öteye dikmişti ancak manzaranın tadına varmaya çalışmıyor, bana bakıyordu. Yüce Taunin.

İki üç dakika sonra eğim normale döndüğünde camdan uzaklaşırken elim uzandı. Başım alkolden ve bakış açısındaki değişimden dolayı dönüyordu.

"Bu şu önemsüzleştirilmeliyiz," derken cebinden telefonunu çıkardı. Beni kendine çekecek ben de yüzümü göğsüne yasladım ve bir selfie çekti. "Listenden bir madde daha eksildi, değil mi?" dediktan sonra dudakları biraz daha kulağımın orada oyalandı. İlk nefesi haylandanıyor ve vücuduma titreşimler gönderiyordu.

Bana yapabilirsiniz. İyi biri, çekici ve bana ilgi duyuyor. Onunla yapabilirsiniz.

"İki madde," diye yanıtladım. Başımı kulağına biraz daha yaklaştırmak için eğdim ama dengemi kaybedince sendeledim. "Yeni bir şeyler dene ve flörtleş."

"Tehlikeyle mi?"

Bana baktığıru ve serimi, kıvrımlarımı incelediğini bilmek içimi kâdetâ alevlendiriyordu. Telefonunu işaret ederek âna geri dönmeye çalıştım. "Hayır, serserim. Serinle." Koluna pakacı bir yumruk attım ve hem tekrar dengemi sağlamak hem de boyutlarını kavrayabilmek için elimi kaslarımda bir süre daha tuttum. "Bu benim flört eden hâlim. Böyle şeylerde pek iyi olmadığım için fark etmemiş olabilirsiniz."

Elleri belime kaydı. "Kendine hakaret ediyorsun benice. Hem tesadüfe bak ki," derken küçük bir adımla yaklaştı. "Bu da benim flört eden hâlim."

Bir cesaret, parmaklarıma omzesine kadar çıkardım.

Sağna ulaştığımda keskin bir soluk aldı. Dokunuşlarımdan ona etkilediğini görmek heyecan vericiydi.

"Hadi buradan gidelim," dedim.

Kaşları şaşkınlıkla kalktı ama yine de hevesli bir baş hareketiyle hemen onayladı. "Tamam."

Bizi sokak seviyesine indirecek yüksek hızlı asansöre doğru kalabalığı arasından ağır ve emin adımlarla yürüdüm. Sarhoş. Ben sarhoşum. Sorumsuz, biraz da pervasız davranıyordum ve karakterime aykırı bir şekilde rahattım. Buna bayılmıştım.

"Fotoğraf bana gönderecek misin?"

"Elbette," dedi başparmağıyla uygulamayı açarken. "Bu numaramı almak için kullandığın sinsi bir yol mu?" Jaka, telefonun arama kütanesi açıp numaramı girmem için telefonunu bana verdi.

"Görünüşe göre sen de benimkini alıyorsun."

Kendi kurallarımı hiçe sayıyordum ama bir telefon numarasından ne zarar gelebilirdi ki?

"Şer," kulağımın hemen yarundan gelen kahkahası rahat ve keyifliydi, "tehlikeli birisin."

"Ben mi?" Kapanış saati yaklaşan merkezden ayrılan insan kalabalığı asansöre binerken kendimi ona iyice bastırdım ve inanamıyormuş gibi davrandım. "Hayatım boyunca kimse bana tehlikeli dememişti."

"Beri yerden yüzlerce metre yukarıdaki cam bir kutuya soktun." Gülümsemesi genişledi ve daha dramatik bir etki için iki avucunu da göğsüne bastırdı. "Yüksek yerler bana göre değildir." Asansörden lobiye inip caddeye doğru yürürken alkolün etkisiyle sessiz harfleri telaffuz ederken biraz dili dolanıyordu.

"Neden buraya çıkmayı kabul ettin?"

"Camdan en az birkaç adım uzakta durmayı planlamıştım."

"Kendimi kötü hissediyorum. Bilmiyordum."

Kapılardan geçerken elimi tuttu. "Yalnızca biraz dehşet vericiydi."

"Söyleseydin keşke." Caddeye çıktığımız anda serin bir esinti tümü yalayıp geçti. "Başka bir şeyler yapabiliirdik."

"Etkilemeye çalıştığım son derece seksi kadına yüksekten korktuğumu söylemek mi? Hayatta olmaz."

"Beni etkilemeye mi çalışıyorsun?"

Dönüp iki kolunu da belime sararak bedenlerimizi birbirine yakınlaştırmasıyla şaşırdım. "İşe yanyor mu?"

"Evet." Bana dokunmanızın ve sarılmanızın iyi hissettirmesi karşısında bir kez daha hayrete düştüm. Alışık olduğum o gerilimden eser yoktu. Alkolden olabiliirdi ama içimden bir ses bundan daha fazlası olduğunu söylüyordu. Listenin her şeyin anahtarı olmasına dilemekle bu adamın gülümseyişi arasında bir yerde gevşemiştim.

Başını eğerken sesi de yumuşadı. "O listede bir köpe başında öpüşmekle ilgili bir madde de var mı?"

Belki de Felicia bunun kolay olacağını söylerken haklıysa.

"Artık var."

Belimdeki ellerinden biri yavaşça sırtımdan aşağı indi ve diğeri de enseme kavradı. Dudaklarımız tereddütle, ağır ağır bir-biriyle buluştu. Dili dudaklarımdan arasına kayıp dilimi bulurken viski ve şeker tadı aldım. Tutuşa sertleşirken nabzım hızlandı. Nefessiz kalmıştım ve aklım başımdan gitmişti. Şu dünyada açlığı duyduğum tek şey oydu.

Aynıdağınmada pehriñ sesleri etrafımızı sardı; araba kornaların, bir sokak sanatçısının icra ettiğı müzik, uzaklardan bir siiren feryadı... Kesik bir nefes aldım.

Birbirimizin kolları arasında dikilirken uğultunun yerini orman alçak sesi aldı, "Bu da tamam."

Kalbim gümbürdüyor, içimi saran ihtiyaç beni daha fazlası için zorluyordu. İçimden keşfedilmemiş bir özgüven kaynağının fışkırdığını hissettim. "Öteline dönmek ister misin?"

Jake'in istekli bakışları dudaklarıma kaydı. "Hayal edebileceğinden çok daha fazla."

İstekle yanı kapamış gözleriyle dudaklarıma öyle bakınca vücudumdan bir arzu dalgası geçti. Esinti tekrar başlamıştı ve tisedim ama soğuktan değildi. Yıllardır yaptığım en cesurca şey buydu ve korunmasızdım. "Hadi gödelim."

Başıyla onayladı, yavaşça solağını verdi ve parmaklarını benimkilerle doladı.

Uber aracının arkasında otururken elimin üstünde dâireler çiziyor ve dokunuşunu yavaş yavaş bacağımdan yukarılara çıkararak dizimi okşuyordu. Şoför yanım metre uzağımda olmasına rağmen Jake eğilip dudaklarına benimkilere sürttüğünde dilimi alt dudagında gezdirerek öpücüğüme karşılık verdim. Bana çok uzun süredir böylesine yavaş, böylesine erotik bir biçimde dokunmamıştı. Daha fazlasını istiyordum.

Saatte rağmen otelin lobisi kalabalıktı ve asansörler bizimle birlikte birkaç kişi daha bindi. Berî Jake'e ittirdiler ve o da avucunu kalçama yaslayarak tek kolunu belime doladı. "Emin misin?"

Göğsüne iyice yaslandım. "Evet."

Vücudu benimkine karıştı. Gözleri ilk kez tenime değdiğinden beri hissettiğim elektrik kıvılcımları şimdi patlayıp çalıyordu. On altıncı katta asansörden üç kişi indi ve artık o kadar yakın durmamız gerekmiyordu ama onun kabına geldiğimizi gösteren diez sesi duyulana kadar hareket etmedik.

Bunu gerçekten yapıyoram.

Asansörden indi ve koluna tutunurken parâğin bedenimi iyice sardığına hissetmeye başladım. Tanıştığımız gece odasına gidiyordum, hem de içtikten sonra. Beklediği şey kontrolü ele almam ya da... Ne bekliyordu ki? Harekete geçmek zorunda kalmamak için dizginleri onun ele almasına umuyordum. Feminist kart: Geri çekildi.

"Bu gece o bara gittiğim için çok memnunuz," dedi harlı bir sesle. Vücuduma baştan aşağı yavaş, hayranlık dolu bir bakış attı ve bakışlarındaki yoğunluk her yerimin karıncalanmasına yol açtı.

"Ben de."

Kapıyı açmak için kartı beceriksizce iki kez yuvasına yerleştirmeye çalıştı. Gergin hareketlerine gülümseyerek kendi gerginliğini gizlediğimi umdum.

Konformu var mıdır?

Külotları sütyeninin tekini öksesini umursar mı?

Tek gecelik bir ilişkiyi sonra sarılıp uyur musunuz?

Tamam ya gülmek bu sorulara cevapları merak etmiştin.

Dur biraz, etmiş miydin?

En sonunda yeşil ışık yandı ve kapıyı açtı. İçeri girip sağa ya-
karken göğsümde bir şey par par ediyordu.

Şimdi ne olacak?

Odasında tuhaf bir şekilde dikilirken ayaklarıma bakıp elbi-
semle oynuyordum ve alkolün etkisiyle sağa sola salınıyordum.
Jake bana uzanınca nefesim huzardı. Eli omuzumdan geçti ve
parmakları ensemdaki saçlara dolandı.

"Selam," dedim fısıldayarak. Başımı kaldırarak yüzüne bak-
tım ve temiz kokusuna içime çektim. Normalde felaket senaryo-
larına sıralayan zihnim o anda yalnızca dudaklarının dokunma-
na odaklanmıştı.

Öpücüklerimiz göğsüde daha aç, daha talepkâr hâle geldi ve
parmakları tam da daha sert öpmek istememe neden olacak ka-
dar güçle saçlarıma dolandı. Aramızdan yayılan ısı artarken yo-
ğurluğuna karşılık verdim ve bedenine iyice yapıştım.

Parmaklarını başımın arkasından boynumun yanına kaydı-
rınca bu kusack, nazik hareketin içimde uyandırdığı zevk dal-
gasıyla ürperdim. Boğazıma üç ufak öpücük kondurdu. O kadar
yavaş ki kararından pişman olduğunu ve benden kurtulmak
için bir yol aradığını düşündüm.

Kelimeler ağzımdan dökülürken kalbim gümbürdüyordu.
"Hâlâ istiyor-"

Sözüzü cevaba ânında geldi. Dudaklarına berâmkilere yapış-
tırdı ve dili ağzıma girmeye çalışırken ıslak ucu yavaş, kontrollü
bir şekilde dudaklarıma okşadı. Ereksiyonu -sıktır, ereksiyonu-
kalçama dayanmış baskı yapıyor, seğiriyordu.

Ayrıldığımızda nefes nefese kalmıştım. Dudaklarını kulağımın
yanındaki hassas tenime bastırıyordu ve yavaş öpücükler
hakkındaki fikrim tamamen değişmişti. Ne zaman yeni bir böl-
geye geçse vücudum biraz daha alev alıyordu.

"Evet, hâlâ kesinlikle istiyorum. Yalnızca biraz sarhoşum," dedi boynuma doğru. Sesinin titreşimleri tenimde yankılandı.

"Ben çokçana sarhoşum," dedim bir nefes vererek ve ardından odayı sarmaş dolaş geçerken kıkırdadım. "Dar biraz, çokçana diye bir kelime yok."

Tepfani içinde sarhoş ol. O maske de kesinlikle tamam.

Aniden sırtı. "Uydurma kelimeni sevdim. Çokçana sevdim hem de." Elleri vücudumda gezinip baskıparmakları elbisemin ince kumaşının üzerinden memelerimin kenarlarını okşarken dudakları da ağızla yeriden benimkilerine döndü. Ellerini tamamen açmıştı ve uzun parmaklarıyla sertleşmiş meme uçlarını çekiştiriyor, hesaplanmış darbelerle tahrik ediyordu. Hassas benimdeki baş döndürücü baskı karşısında ağzının içine doğru inledim.

"Vücudun harika," diye hırıltıyla fısıldadı öpücüklerinin arasında. Dudaklarımı boynuma indirdim, kirliliğin dokusu dilime tuhaf bir biçimde çekici geldi. İneleyerek beni kendine çekti, sertliği karnama baskı yapıyordu.

Evet.

Dokunuşunun yarattığı heyecanla içim kıpırdandı ve beklentiyle başım döndü.

Evet.

Göğsümde bir hareketlilik oluştu.

Hayır, dar, bu başka bir şey.

İçim kıpır kıpır değildi daha çok çalkalanıyordu.

Hayır, hayır, hayır.

Taradık bir his arkamdaki banyo kapısına atılmama neden olurken Jake'i iterek kendimden uzaklaştırdım. Dizlerimin üzerine çöktüm, tuvalete eğildim ve kustum. Bedenim bana içtiğim her cin tonu anımsatıyordu.

Sen kazandın, Evren.

Birkaç dakika sonra Jake saçına arkadan toplamış, sırtına hafif daireler çizmeye koyulmuştu. "İyi misin?"

Midemin isyarı durulmaya başlarken yüzümü tuvaletin du-

tünden dirseğimin kıvrımına gizledim. Utançtan yerin dibine girmiştin. "Banyoda kusuyorum."

Arkamda kakıladı. "Evet, o kadarıı çözdüm."

"Tek gecelik bir ilişki istedim ama onu bile beceremedim." Yüzümü görmesini engellemek ve bembeyaz odanın dönüşünü durdurmak için başımı kaldırmadan öylece durdum.

Sessizce gülerken hâlik yavaş hareketlerle sırtını ovalıyordu. "Bir bardak su ister misin?"

Başımı kaldırmadan iki yana salladım. Utanç bütün bedenimi ele geçirmişti. "Bana biraz izin verir misin?"

Geri çıkıp kapıyı arkasından kapayarak beni yalnız bıraktı.

Banım olduğuna inanmıyordum.

Titreyen bacaklarımın üzerinde doğrulmadan önce silonu çektim ve ağzıma sildim. Aynadaki yansıyımama görünce içice utandım – yanaklarım kıpkırmızı ve berek benekti, sulanan gözlerim yüzünden maskaram dağılmıştı.

Açması.

Otelin verdiği gargara paketini yırtıp açtım ve göçelerimin çevresindeki siyah lekeleri temizlemek için elimden geleni yaparken bir yandan da ağzımı çalkaladım. Jake ellerini önce şehvet, sonra da acıyla saçlarının arasına soktuğu için darmadağın olmuştum. Ellerini yıkarken utançla ayak parmaklarımı kıvırdım.

Sendeleyerek banyodan çıktığımda Jake otel yatağının ayak ucunda oturuyordu, kollarını bacaklarına dayamış ve yüz hatlarına endişe yerleşmişti. Onu görünce yüzüm bir kez daha utançla yandı.

"Ben gideyim," diye mırıldanırken bir yandan da kapıdan girdiğimizde düşürdüğüm çantama bulmak için deli gibi yeri tanyordum.

Yatak gıcırdadı ve Jake çantama uzatarak ayağa kalktı. "İyi misin? Bir şeye ihtiyacın var mı? Uzanmaya falan?"

"Hayır. İyiyim. Eve gidip utançtan öleceğim."

Farmağıyla omzuma dokundu ama önceki temaslarının sa-

çakıldığı yoktu. Yalnızca işlevsel bir dokunuştu. Muhtemelen sadece düşüncemden korkuyordu. "Ölme," dedi utançımı artıran tatl ve alçak bir sesle. "Listeni tamamlayamazsan çok yazık olur."

"Fazla iyisin," diye fısıldadım gözlerime yaşlar dolarken. Elinde değildi – söylediği şey muzip hatta tatlıydı ama olayın yansıma bile bilmiyordu. Listeyi, isim elimden gitmeden önce hayatımı geri kazanma yolunda gerçek bir kılavuz olarak görüyordum ama daha en başında çuvallamıştım.

"Seninle tanıştığımıza sevindim, Michelle." Gözlerimin içine baktı.

"Bu benim gerçek adım bile değil." Yaşlar yanaklarımdan süzülürdü ve ağlamaya, hayır, zırlamaya başladım. "Sen çok iyisin ama ben sana sahte bir isim verdim."

Kapının koluna tutmak için arkama uzandım. "Üzgünüm. Gidiyorum." Bakışlarından kaçınarak koridora çıktım ve sendeleye sendeleye asansöre vardım.

Taksi otelden uzaklaşırken arka koltuğa gömülmüş yüzümü siliyordum ki telefonum gelen iki mesajla titredi.

JAKE: Bu gece eğlendim (kuzma decesinde).

JAKE: Umarım daha iyisindir.

Yüzümü avuçlarımdan arasına aldım ve o kadar çok içtiğim için karnama hayali bir yumruk geçirdim. Tam önümde beni arzulayan, komik, kibar ve yatmaya istekli, seksi bir adam vardı ve ben kuzarak gecemizi mahvetmiştim. Başımı iki yana sallayarak eski arulardan kurtulmaya çalıştım.

Neden bunu yapabileceğini düşünmüştür ki?

Üçüncü bir mesaj daha geldi. Bakmak istemiyordum. Ya bir acıma laf ya da onunla bir daha asla iletişimi kurmamam için bir rica olduğundan emindim. Bakmak yerine telefonu çantama tıkaşladım ve takside inip evimin bulunduğu binaya girdim.

Daha sonra kendimi hazırladım ve karesiz hareketlerle mesajı açtım.

JAKE: Bu anda gerçek adın ne?

Beş

Ertesi sabah Felicia'yla mesajlaşırken yatağında gerindim.

NAYA: Durum raporu? Hâlâ hafta mısn?

Gözlerimi sımsıkı yumarak baş ağrısına ve önceki gecenin anılarına defetmeye çalıştım. Adamın biriyle öpüşmemin ortasında kusmak zorunda kalacak kadar sarhoş olduğum düşünceyle birlikte yüzüme bir utanç dalgası vurdu. Çekici bir adam. Yapılacaklar: Felicia'yla Aaron'ın listesini sil.

FELICIA: Seyir.

NAYA: Neye ihtiyacın var?

FELICIA: Ebola olabilir. Uzak dur. CDC'den⁹ çocuklarını karantınaya almaları istemem ağırdır olur?

Bir şeye ihtiyacı olursa haber vermesini bir kez daha hatırlattıktan sonra Jake'in mesajlarına geçtim. Seyir terasındaki fotoğrafımız karşıma çıktı. Gecenin sonlarına şekli için çok utanırsam da fotoğraf beni beklenmedik bir biçimde heyecanlandırmıştı.

⁹ Centers for Disease Control and Prevention: Hastalık Kontrol ve Korunma Merkezleri. -pn

Yüzümde muzip bir ifade vardı. Ekrandan bana gülümseyen kadını neredeyse tanıyamayarak görüntüyü yaklaştırdım.

Sen mesajı cevapla bırakmışım ve suçlulukla endişe karşına bir his zihrimi sızdı. İyi birine benziyordu ve sahte isim verdiğim ve mesajı yanıtlamadığım için kendimi kötü hissediyordum ama tekrar yüzüne bakabilmemim imkânı yoktu. Bir daha hiç flört etmeye olasılığım da oldukça yüksekti.

Midem bulanınca yatağımdan çıktım. Sıcak bir duşa ve Tylenol'a ihtiyacım vardı. Güçlkle banyoya doğru ilerlerken durdum, telefonumu aldım ve hızlıca bir mesaj gönderdim çünkü neden kendimi daha fazla utandırmayıyordum?

NAYA: Ben de ejlendim, öyle çıp gittiğim için üzgünüm.
Düşünde iyi şanslar.

Bedenimden akan sıcak su zihrimi de temizledi. O sabah bir sınav yapmam gerekiyordu ama oranın haricinde ödevimde yazmaya odaklanacağım koca bir gün vardı. Köpüklü elimi kaşımada ve göğsümden dolaytardım. Ya da belki de öpücükleriyle hangi zaman diliminde olduğumu unutturan Jake'i düşünmek için kendime izin verirdim o sürede. Şunu kesmen lazım. Cansız anıları bastırmak için gözlerimi yumdum. Onu bir daha görmeyeceğim. Odaklım.

Daştan çıp harlıya sarıldığımda kendimi biraz daha iyi hissediyordum ama gözlerimin arkasındaki hafif ağrı hâlâ oradaydı. Telefonuma göz attım ama yeni mesaj yoktu. İtiraf etmek isteyeceğimden daha yoğun, buruk bir hayal kırıklığı göğsüme çöreklendi ama bir dakika kadar sonra telefonum titreşince odanın diğer ucundan aceleyle atıldım ve bildiriime bakmadan açtım.

Hatırlatıcı: EGT 205 Final Sınavı; 2 saat kaldı.

Telefonumu yatağıma attım ve dolabımdan kıyafet çıkarmaya koyuldum. Davranışlarım için bir kez daha kendimi paylaşıyor

ve bildirimsiz telefonuma kaçamak bakışlar atmaya devam ediyordum. Akşamdan kalma ve cinsel gerginliğin daruklarındayken final senesi yapmak. Hayatın için ne de güzel bir metafor.

"Son on dakika," diye seslendim. Amli neredeyse boşalmıştı ve kalan birkaç öğrenci de aceleyle cevaplarına karalıyordu. Kürsüden ön sıralara göz attım.

Quinton ya da Quenton far görmüş tavşan gibi duruyordu. Yüzünün rengi atmıştı ve soruları tekrar tekrar okurken ayağını durmadan karo zeminine vuruyordu.

Buna tahmin etmiştim.

Öğrenciler teker teker sınavlarını bitirip kâğıtlarını masama bırakarak tek sıra hâlinde amfiden çıkarken saate göz attım ve telefonumla oynamaya başladım. Words with Friends⁴ ve sosyal medyada gezinmek beni sürekli yeni mesajın yolunu gözetmekten alıkoymuyordu gerçi.

Ne denesini istiyarımı ki?

FELICIA: Kaynaraman direk dansı dansı aldığın gerçeğini koruyabilir miyiz?

FELICIA: Ayrıca daha önce sormadım. Gece nasıl?

Bugünkü bol su içme hedefim için bir adım atarak şişemden bir yudum daha aldım.

NAYA: Beklemedik.

FELICIA: Bu ne demek oluyor?

FELICIA: Sıkıcı gitmem gerek. Çocuk acil duruma. Sonra ara beni!

Son birkaç dakika kala Quinton ya da Quenton –soyadı Sterling’di– kalan tek öğrenciydi ve kibar davranmaya karar verdim. "Tazladan on dakika daha ister misin?"

⁴ Telefonda oynanan bir tür kelime oyunu. –çs

Bağıyla onayladı ve sınav kitapçığına bir şeyler karalarken normalde sakin olan yüzünden bezgin ve telaşlı bir ifade geçti.

Teslim edilmiş kâğıtları düzenlemeye koyuldum ve zihnimde, sınavları notlandırmayı bitirdikten sonra yapmam gereken tüm dönem sonu işlerini sıraladığım bir yapılacaklar listesi oluşturmaya başladım. Listeler. Başımda hâlâ hafif bir ağrı vardı. Felicia'yla Aaron'ın listesinin fotoğrafına açtım, parmağım sil tuşunun üstünde geziniyordu ki bildirim geldi.

JAKE: 10 yıl önce bütün gece içmek çok daha kolaydı, değil mi?

Nasıl cevap vereceğimden emin olamayarak gözlerimi ekrana diktim, zihnimdeki olumsuz sesle kalbimdeki utanç dolu sesi susturmaya çalışıyordum. Sonunda, ihmal edilmiş kadınsal böl-gelerimin haykırın sesi kazandı.

NAYA: Turpu gibi misin?

JAKE: Her tattan biraz. Sen daha iyi misin?

NAYA: Hafif tatsız.

JAKE: Sıfır yüzüne gülmiş.

NAYA: Aaaah... Beni güldürmek için kurşun.

JAKE: Denemek istedim. Bu gece benimle dışarı çıkar mısın?

Sorusunu tekrar okurken parmaklarım hareketsiz kaldı. Sersemletici bir beklentiyle ağırlık hissi beni eşit oranda ele geçirdi.

JAKE: Ben sana yemek ısmarlarım, sen benden fobimle yüzleşmemi istersin, takaisin arka koltuğunda öpüşürüz... sıradan randevu olayları için.

JAKE: Tek gecelik bir ilişki aradığımdan bahsetmişsin ama o işe yaramadığından...

Ona bunu mu söylemişim? Elveda cin. Çok güzel zamanlarınız oldu.

MAYA: Dün gece çok sarhoştum. Öyle dememeliydim.

JAKE: Hirkani odamda beklemişsin. Geri verebilirim.

Quinton ya da Quenton bana doğru yalpalarırken tekne ayak-kabıllarının karo zemindeki gıcırtsı beni telefonumdan kopardı. Asık bir yüz ifadesiyle sınavı teslim etti.

"Ek puan için yapabileceğim bir şey falan var mı?" diye sordu göz temasından kaçınarak.

"Bugün dersin son günü," dedim bir yandan gözlerimle hızlıca ilk sayfadaki çiziktirmeleri ve karalamaları tararken. En kibar ses tonumla, "Üzgünüm ama şu anda ek puan için yapabileceğin bir şey yok. Belki sınavın düşündüğünden daha iyi geçmiştir," dedim.

"Hiç sanmıyorum," diye mırıldandı ve saroftan çıkmak için arkasına döndü. "Görüşürüz, Dr. Turner," diye omuzunun üzerinden seslenirken iki parmağına veda edercesine salladı. Kasıtlı yürüylüşü yalnızca bir an için sekteye uğradı, sonra başının üstündeki güneş gözlüğünü düzeltti ve uzun adımlarıyla dünyaya çıktı. Belki de Quinton ya da Quenton'dan bir iki şey öğrenebilirim.

JAKE: Teklifimi bir şakayla cezip kılabilirim.

JAKE: Yumurta karpıdan karpıya nasıl geçer?

JAKE: Toruğun içinde.

Ofisiime giden kısa yolda ilerlemeye başlamadan önce kâğıtları toparlarken başımı salladım. Ayğa kalktığımda biraz daha dik durduğumu hissettim, yalnızca birazcık, sanki her şey iyi olabilirmiş gibi geldi.

MAYA: İlahe oldum.

Koridora çıkarken telefonum çaldı. "Selam Joe. Nasılsın? Konferans nasıldı?"

"Nayn! Tarun'ya şükür. Yarn akşam için var mı?" Sesi telaşlı geliyordu. Arka plandan anlaşılmaz bir konuşma uğultusu yükseliyordu.

"Bir şey mi oldu?"

"Yarn akşam Rektör Lewis'ın düzenlediği bir etkinliğe katılmam gerekiyor. Tüm bölüm başkanlarının katılması zorunlu ama Miami'den dönemiyorum. Zamanında yetiştirebileceğimden emin değilim. Berum yerine sen gidebilir misin?"

"Nasıl bir etkinlik?" Ofisime girdim. Kazanı bölüm başkanlarıyla bir araya geleceğim bir şey istemiyordum.

"Çok gizli tutuyor ama tüm bölümlerden birer temsilci olması gerekiyor ve Barth'ta olacak." Joe'nun sesi sınırları bozulmuş gibi geliyordu, lahmı kısı kesiyordu ve ahüzedden uzağa doğru bir şeyler söyledi. Barth Malikanesi rektörün eviydi. Kaçınmak için elimden geleni yaptığım gösterişli, sütunlarla dolu bir canavardı. Üniversite biraz lisemin yemekhanesi andırıyordu. Nerere ait olduğumu hızla öğrenmiş ve popüler kalabalığın yürüğüne ne çok nadiren girmiştim.

"Bilemiyorum. Daha kıdemli birinin katılması gerekmez mi?"

"Normalde evet derdim ama şehirde kimse yok. Yalvarırım, Naya."

Belki de böyle bir etkinliğe katılmak kampüstekilere berum güvenilir ve önemli biri olduğuma gösterirdi. Özellikle de beni nelerin beklediğini bilmezken terfi almamda etkili olabilecek kişilerle takılmaktan zarar gelmezdi. "Peki, patron."

Yapılacaklar: Şu etkinlikte ne göreceğini bul.

Altı

"Dür biraz, üstüne kustuktan sonra mı seri bir şeyler yapmaya davet etti yanı?" Felicia'nın sesi telefonumdan yankılanıyordu. "Bir tür fetişi falan mı var?"

Havlumun kaymasını önlemeye çalışırken telefona kulaklıktan çıktım. Eve geç gelip de randevuya uygun kıyafetimin olmadığına fark etmemde elbiselerimi dolabımda bir oraya bir buraya itelerken gerginliğim son raddeye ulaşmıştı. "Üstüne kustumadım. Sadece... yanındaydım."

"Ah, Nay." Felicia umutsuz takaslı ses tonuna geçmişti. "Neden başlamasam ki?"

"Öğüt dinleyecek zamanım yok, Fel. Yaklaşık bir saate buluşacağız ve delirmek üzereyim."

"Tamam, tamam," diyerek güldü. "Neden bu kadar endişelisin?"

"Ya seks yapmamızı bekliyorsan?"

"Zaten onunla o yüzden buluşmuyor musun?"

"Hayır!" Hırkalı iki takım karşılaştırırken duraksadım. "Yani, belki? Dün gece tek istediğim oydu ama sonra tatlı olduğunu gördüm." Ve kırılgan ve kibar göğüsleri üst üste onun yanındayken görünür hissettim.

"Şeker tatlıdır ama sık daha tatlıdır."

Artan parıltısına rağmen kakkaha attım. "Tanrım, Fel. Bunu kim der ki? Ciddi olalım lütfen. Tamamen delirmeme az kaldı."

"Sakin ol. Adam ister ama sen istemersen eve yalnız dönüp işini sağ eliyle halledebilir."

"Beri endişelendiren şey o değil." Hırkahlı takımların ikisini de dolaba geri asarken iç çöktim. Randevu için çekilsiz hırkalar mı? Hadi ama. "Bilmiyorum. Beri bu liste işine siz ikna ettiniz ama şimdi denemek istiyorum gibi."

Felicia kısa bir süre sessiz kaldı ve en iyi tavsiyeyi nasıl verebileceğini düşünürken hatın diğer ucunda kağıtları çatmış hâlde dudakları dişlediğini hayal ettim. "Şöyle yapacaksın; endişelenmeye başladığında birkaç kez derin nefes al. Adamın yalnızca hafta sonu için burada olduğunu söylemiştin, değil mi? Dikkatli olacaksın, yani en iyi senaryoya göre sonuçlarını düşünmeden eğlenirsin. En kötü senaryoya göre ise seksiz, tuhaf bir randevuya çıkmış olursun. İki türlü de birkaç gün içerisinde buradan gidecek ve hayat devam edecek."

"Hakkısn," diyerek otlarken dolabımın diplerinden narsı yeşili kokuz bir üst çıkardım. Felicia'yla çıktığımız bir alışverişten kalmaydı ve daha etiketini bile çıkarmamışım. Başımı sallarken sırt kısmının ince örme kumaşına okşadım ve parmaklarımın arasından kaymasına izin verdim. "Hakkısn, çok fazla düşünüyorum."

"En iyi yaptığın şey bu. Sağdı nereye gidiyorsunuz? Sosyopat olmasına karşı önlem olarak kalabalık bir yerler mi?"

"Kim sosyopat, anne?" Telefonda Felicia'nın kızı Emily'nin sesi duyuldu.

"Naya teyzenin erkek arkadaşı, tatlım. Endişelenmene gerek yok."

"Naya Teyze bir sosyopatla öpülecek!" Emily muhtemelen haberi erkek kardeşlerine vermek için koridorda koşmaya koyulmuştu çünkü sesi giderek azaldı.

"Çok sağ ol," diye humurdandım ve en üstteki sol çekmecemı açtım. Şık iç çamaşırlarımı -renklerine göre düzenlenmiş dantel

ve satenleri- sol tarafta tutuyordum. Beyaz ve toprak tonlarındaki günlük pamuklularsa sağda duruyordu. Ellerim bir süre üzerlerinde gezindikten sonra nare yeşili saten bir külotu uzardım ve takma olan satyeni aramaya başladım. Hazırlıklı olmaktan zarar gelmez.

"Peki, nereye gidiyorsunuz?"

"Navy Pier'ı özerdim. Turistlerle dolu olacağını düşündüm." Bluzun etiketini kestim ve kafamdan geçirdim. Pamuklu, ince kumaş vücudumu sarıyor ama kıvrımlarından belime dökülüyordu.

"Eh, orası kesinlikle kalabalık bir yer."

Dökümü siyah eteği kalçalarımın altına geçirdim ve ayağıma altın rengi, ipli sandaletlerimi giydim. "Pekâlâ, daha iyi hissediyorum. Haklısın. Hazırlanmayı bitirmem gerek. Daha sonra konuşuruz, olur mu?"

"Elbette. Ve bunu söylememe gerek olmamalı ama üstüne kusmamaya çalış. Birıyla çıkmayalı çok uzun zaman olduğunun farkındayım ama bu fazla rahat kaçır."

Yedi

Güneş gökte alçalmış, kalabalık nihımı ılık, altın rengi bir ıqla baştan aşağı yıkıyordu. Kalbim çok hızlı atıyordu ve gözlerimi kapayarak kendimi sakinleştirmeye çalıştım. *Neşes ol. Neşes ol.* Şoför bana şüpheyle bakınca hızlıca teşekkür edip aceleyle arabadan indim ve kalabalıkta Jake'i aramaya koyuldum.

"Hey." Döndüğüm anda beni kocaman gülümsemesi karşıladı. O gözler. Şa dasklar. "Fikrini değiştirdiğinden endişelerime başlamıştım." Rahatlanmış görünüyordu ve sebebinden emin değilim ama ba, midemde kelebeklerin uçuşmasına neden oldu.

"En sevdiğim hırkaman sende kalmasına göz yumamazdım."

Pembe hırkanın kollarını omuzlarından atmış ve mavî-beyaz gömleğinin yakasında hafifçe düğümlemişti. "Ne düşünüyorsun? Yakışmış mı?" Aksesuarına iyice bakabileyim diye bir adım geri çıktım.

Gülümsemem kahkahaya dönüştü ve başımı iki yana salladım.

"Olmamış mı?"

"Birazcok bile olmamış."

"Kahretsin." Hırkayı nazikçe omuzlarından çıkardı ve bana verirken parmak uçları hafifçe elimi değdi. "Neyse. Zaten sana daha çok yakıştıyordu."

Kumaşa sinmiş hafif kokusunu aldım – otel sabunuyla karışık sandal ağacı. Kaldırımında yürümeye başladığımız sırada ekledim, “Belki de karanfil pembesi serin rengin değildir.”

“Muhtemelen haklısın ama seni güldürdü, yani buna değdi.”

Başımı eğdim ve altdudağımı ısırdım.

“Özür dilerim, senin yanındayken hep bayat laflar ediyorum senki.”

Bakışlarımı kaldırdım, kendine o kadar da güvenmediği fikri daha rahat hissetmemi sağlamıştı. Kendini beğenmiş birini istemiyordum. Daha önce o hatayı yapmıştım.

“Yoo, burnuma kötü kokular geliyor henüz.”

Bir an boş boş baktığı için salakça bir şey söylediğimden, tuhaflığıma çok çabuk ortaya çıkmış olabileceğimden endişelendim ama sonra gözlerinin kenarı alçak sesli çekici kahkahasına eşlik ederek kırıştı.

“Kelime şakası demek. Tanıştığım en havalı kadın olabilirsin.”

Yarakanın kuzarmaya başladığına fark ettiğim için bakışlarımı Michigan Gölü’nün batan güneşin altında ısıldayan sularına çevirdim. “Böyle şakaları herkese yapmam, kıymetini bil.”

“Bilirim. Daha ne cevherler saklıyorsun? Gerçek adın ne mesela?”

Farmaklarımı birbirine geçirdim ve sağ elimin ortaparmağındaki ufak, altın yüzüğü çevirmeye başladım. Gerçek adımı bilmesinde hiçbir sakınca yoktu aslında.

“Naya. Papaya gibi.”

Küçüklüğümünden beri adımı açıklamak için kullandığım ifadeyi duyunca gülümsedi. “Tanıştığınıza memnun oldum, papaya gibi Naya. Buraya daha önce gelmiş miydin?”

Hayatımızla ilgili şeyleri paylaşmayacağımızı diretmeden önce ona aslında burada yaşadığımı söylemediğim için sorusu beni bir anlığına afallattı. Bir yandan hâlâ nerede yaşadığımı bilmediği için anonim sayılabiliyordum. Öte yandan ise ona yalan söylüyordum.

“Uzun zamandır gelmemiştim.” Tas olarak yalnız sayılmaz. Kalabalık yerlerden uzak duruyordum.

Parmaklarını benimkilerle doladı ve bu samimi hareketi kendimi genç kız gibi hissetmeye neden oldu. “Hadi keşşedelim böylece.”

Elleri benimkilerden çok daha büyüktü ve bahaf bir memnuniyet hissi etrafına sarmıştı. Sağmaydı ama yine de parmaklarını böyle sıkıca benimkilerle dolamaması ihtimada gezerken şüphelerimin uzaklaşmasını sağladı. İlk gece havasında gezinirken kendimi rahat hissediyordum ve konuşmamız sıkıcı bir diyaloga dönüşmüştü. Dönme dolaba işaret ederek küçükken en sevdiğim şeyin dönme dolaba binebildiğim panayır zamanları olduğuna söyledim. Her zaman dünyaya tepeden bakmayı sevmişimdir. Bir yiyecek arabasından aldığımız tacolan yerken bana geniş ailesinden bahsetti ve ben de aralarında tek kız olarak kuzenlerimin bana çocukken nasıl ağaca iğeneceğini öğretmelerini anlatıp orna güldürdüm.

“Abla nasıl olduğuna çözemedim.”

“Yorum yok.” Şeyi yaklaştıkça rüzgâr sertleşerek saçlarımı savurmaya başladı ve Jake uzanarak saçlarımı benim için düzeltti. Üç yıl önce erkeklerin aldığım riske değmediğine karar verdiğimde istemediğime kendimi ikna ettiğim türden romantik bir hareketi. Fakat parmak uçlarının kulağımın yanında asılı kalması omurgamdan yukarı hoş bir ürperti çıkmasına ve öpücüklerinin tadına anımsamama neden olmuştu.

“Teşekkür ederim,” derken sesim normalden daha yumuşaktı.

“Önemli değil.” Gülüşü teklledi ve gözleri tanımlayamadığım bir duyguyla ıslıladı.

Bunu o da hissetti mi?

Bir süre böylece durduk. Aşağıdan gelen dalga sesi, arkamızdaki insanların kahkahaları ve hareketlerine karşılıyordu. Rahatman olğan seslerinin dışında bir de Latin ezgileri çevremizi sarmıştı. Fazla uzakımızda olmayan bir yerde bir konser vardı ve kalabalık toplanıyordu.

Jake başını uzatarak konuştu, "Görünüşe göre insanlar şurada dans ediyor. Denemek ister misin?"

Toplum içinde hiç dans etmemiştim. Babam hem Afrikalı hem de Meksikalı gencerimin bana aktarması gereken müzikal yeteneklerimin Iowa tarzı karsal yetiştirilişimle nötrlendiğini söyleyerek benimle dalga geçirdi. Kısacası hiç ritim duygum yoktu. Yavaşça başımı olumsuz anlamda salladım. "İnsanların önünde dans etmeme konusunda çok sert kurallarım var."

Tek kaşını kaldırdı. "Hadi ama, herkese açık bir ders olduğu için emirüm sadece temel adımları gösteriyorlardır."

Tekrar dudaguma ısırarak toplanan kalabalığa omzumun üstünden baktım. Ufak bir endişe dalgası vücudumu sardı, onunla durup konuşurken hissettiğim özgüveni sekteye uğratmaya kararlıydım. Birbirimize takılmalarımıza alışmaya, bana ilgisi olduğundan emin olmaya başlamışım. "Berbat bir dansçıyım. Utanç verici olur."

Sırtı sakindi ve hiç de tanıştığımızda beklediğim gibi biri değildi – polo yaka tişörtüyle iri kaslıların kendini beğenmiş ve talepkâr olacağına dair işaretler olduğundan son derece emindim. Fakat Jake tam bir inekti –sekse bir inek– ve kendisiyle tamamen başgık gibi duruyordu. "Kötü bir dansçı olman senden daha az hoşlanmama neden olur diye mi korkuyorsun? Yoksa elime daha sonra kullanabileceğim bir koz vermekten mi?"

İrkildim ve geri çekilmemek için çabaladım. Koz vermek tam olarak endişelendiğimi şey. "Bilmiyorum," derken kalabalığa göz attım ve bakışlarımı tekrar Jake'e çevirdim.

"Peki ya sana benim de kötü olduğum bir şey söylesem? O zaman eşitlenmiş oluruz, değil mi?"

"Olabilir..."

"Lisedeyken tanıdığın en kısa, en sakar çocuğu düşün, hani şu beden derslerinde bile pantolon askısı takan ve herkesin dil-bilgisi yanlışlarını düzelten tiplerden. O çocuğun yetişkin hali bile basketbol takımına benden önce seçilir," dedi ifadesiz bir yüzle. "Berbatım. İnsanlar uzun olduğum için yetenekli de ola-

bileceğini düşünüyor ama ölüm kalım meselesi olsa bile serbest atış yapmam.”

“Kimse sana öğretmedi mi?”

“Yoo,” derken bir gözünü kısarak yüzünü buruşturdu. “Öğrettiler. Tekrar tekrar. Babam bir lisede basketbol koçu ve ikiz kız kardeşim de üniversite takımında oynadı. Yalnızca ben bir türlü kavrayamadım. Arkadaşım Eric, gerçekten oynamak yerine eğlenmesine oynadığımız lig maçlarının skorlarına tutmanu istemişti.”

Dudaklarım hikâyesine tepki olarak kıvrıldı ve eğlendiğimi saklamak zorunda kaldım. Yanımdaki uzun, yapılı adamın serbest atış çizgisinde tekrar tekrar potayı iskaladığı görüntü zihnimin rahatlamasına sağlamıyordu. Bu görüntüden çok onun bunu itiraf edebilmesi, benim daha iyi hissetmem için kendi eksikliğini gün yüzüne çıkarması beni gülümsetmişti... Beklemediğim bir şeydi bu.

“Seri benimle dans etmeye ikna edebildim mi?”

Kollarımı başımın üstünde kaldırdım ve ellerimi babamın çocukluğumdaki evin garaj yolunda öğrettiği gibi yaparak hayali bir basket topu fırlattım. “Tam isabet.”

Ulaştı verici bir şey yap. Hadi beklerim.

Elime uzanarak parmaklarını benimkilere doladı, üflemedi ve vurnak çalgıların oluşturduğu müziğin kocaman hoparlörlerden yayılarak etrafımızda neredeyse elle tutulur bir enerji oluşturduğu ve kalabalığın toplandığı tarafa doğru beraber yürüdük. Kalabalığın içine dalarken Jake’in eli benimkini daha sıkı kavradı.

Sahnede bir adam cindeki mikrofonla kalabalığa direktifler veriyordu. Yakınlarımızda, uyumlu mavi tişört ve kot şort giyen orta yaşlı bir çift birbirine sarılmıştı ve yetmişli yaşlarında, canlı renklerdeki kokteyillerini ve pretzelllerini ellerinde dengede tutmaya çalışan iki kadın yönergeleri kulak ardı ederek kendi figürlerini uyduruyordu.

Sahreden bir ses yükseldi. “Tamam! Artık temel adımları öğrendiğimize göre hadi başlayalım!”

“Başarı kaçırılmaz bile,” dedim Jake’in kulağına.

Omuzlarını silkeli. "Yetişiriz."

"Jake!" diye teladım. Şurada ne olduğunu bilmemenin yarattığı panik içinde kabarmaya başlamıştı. Yaptıkları figürleri görmek için yanımızdaki çifte baktım ve yüksek sesli müzikte hareketlerini ezberlemeye çalıştım.

"Sorun olmayacak," Jake kolunu bana sararken beni yüreklendirmeye çalışıyordu. Avucu kürek kemiğimin üstündeydi. "Beni takip et. İleri adım atacağım, sen de geriye ve sonra tam tersi." Dudakları kulağımın üstünü sıyrınca, dün akşam beklentiyle titrememe neden olan boynumdaki o noktaya kadar inmesini diledim.

Sahnedeki ses hoparlörden yankılanıyordu. "Ve bir, iki, üç." Çevremizdeki kalabalık deniz gibi dalgalandı.

Jake bir adımını öne atarak beni hallice imi ama ben yanımdaki kadının ne yaptığına o kadar odaklanmıştım ki zamanında hareket edemedim ve Jake'in bedeni benimkine çarptı. Jake kulağdayarak sırtındaki parmaklarını iyice açtı ve bu harika hissettirdiği için yine dikkatim dağılarak yanlış ayağımı hareket ettirdim ve sonunda yine göğsüne çarptım. Beceriksizliğimin sınırı yoktu resmen.

Nasıl oluyor da herkes şimdiden ne yapacağını biliyor?

Kendime homurdandım, uzun uzun ofladım ve ritme tekrar uyabilmek için durdum. Tek yapmam gereken ileri geri adım atmak, değil mi? Kahrolar bir doktoram sar benim. Bana halledilirim.

"Harika gidiyorsun," diye elimi sıkarak beni cesaretlendirdi.

"Berbat bir yalancısın." Tekrar müziğe odaklandım ve ileriye doğru başarılı bir adım attım ama kendimden şüpheye düşünce Jake'in ayağına bastım. Olay kelimesinin tam anlamıyla sadece üç kadar seyreyse bilecek ve sağını solunu karıştırmanla alakalı.

Jake, "Gel buraya," diyerek beni aniden kendine çekti, uyluklarımız birbirine değiyordu ve göğüslerimiz birbirine yapışık. Burnuma sandal ağacı ve sabun kokusu dolunca dans yüzünden hissettiğim hüsrana dün gecenin anıları arasında kayboldu.

"Bacağımla seninkini iteceğim böylece aynı anda adım atacacağız, tamam mı?" Ritme uyarak kendi sağ bacağıyla benim soluma hafifçe itti ve kalçalarımız uyumla döndü, sonra da tam tersini yaptık ve ben de onun hareketlerini takip edip bedenimin müzikle beraber benimkine sürtünmesinin hoş hissinin tadını çıkardım. Kalabalık yok olmuştuk. Yalnızca müzik ve Jake vardı. Adımların konusunda endişelenmeyi bırakarak onun hareketlerine uydum. Bir dakika kadar sonra müzik çevremizde dönüp duruyordu ve bedenlerimiz hâli çöşkuyla doluydu.

"Fazla düşünme." Jake kulağımın hemen yanında konuştu. İlk nefesi tenime okuyordu ve içimde vızıldayan enerjili dalgaıyla birlikte iç çekmemeye çalıştım. "Bana güven, tamam mı?"

Benden ne belediği hakkında hiçbir fikri yok. Asla iyi bir dansçı olmamıştım ama hayatımın büyük bir çoğurduğunda istekli bir dansçıydım. Davis bana onu standırdığıma söyleyene kadar, adımları bilmemek ve ritim duygumun sıfır olması beni asla dans pistinden uzaklaştırmazdı. Hayal kırıklığına ve kızgınlığına dâle göstermekten göstermeye geçtiğinde dans etmeyi bırakış uzun zaman olmuştu.

"Bir, iki, üç." Sahnedeki adam devam ediyordu ve biz ileri geri gitmeyi sürdürürken o ve partneri karmaşık dönüşü gösteriyordu. Sol ayakla ilgili bir şey söyledi - yoksa sağ ayak mıydı? Siktir, birkaç önemli detayı kaçırmıştım. Attığımız adımlardan memnundum - iyi bir dans tutturmuşum ve ritmi kaçırsam tekrar toparlayamayacağımından korkuyordum.

"Beş, altı, yedi." Eğitmen sahne ritim sayıyordu. *Dört ya da beşte adanmış ileri mi adım deniyti?*

Jake elimi sıkı ve güven veren bir gülümsemeyle kolunu kaldırarak beni dönmem için yönlendirdi. Sandaletlerimin kaygan tabanı hareketime yardımcı oldu ve elini sıkıca tutarak döndüm. Hareketin oluşturduğu rüzgâr bluzumun ince kumaşını dalgalandırdı. Bir kez ve sonra da ikinci kez döndüm. Kalabalık ve sahneden gelen ışıltı bulanıklaşmıştı. Zarif değildim ve dönüşüm Jake'e takılıp kendimi ona yaslayarak durmamla sona erdi.

Göğsüne doğru güldüm. "İyi olmadığımı söylemiştim."

"Ben eğleniyorum." Beni tekrar ritme uydurdu ve birlikte hareket ettik. "Ayrıca sana dokunmak için bahanem oluyor."

Gözlerine bakabilmek için başımı kaldırdım. "Bahane mi arıyordun?"

Dudakları benimkilerle bulaştı ve elleri ersemi kavradığımda kendimi tutamadım keskin bir nefes verdim. "Bahanem olması umuyordum." Baskı, etrafımızda gümbürdeyen müziğin ve çenemizi saran kalabalığın ortasında bedenlerimizin ritmi – tüm bunlar çok fazlaydı. Gülüp eğleniyorduk ama tüm bunlar adımlarımız yavaşlarken arın ısıtmasına karışıp gitmiş gibiydi. Bakışları sanki nadir bir şey görmüş de bütün detaylarını kayıt altına alıyormuş gibi dikkat kesilmişti.

Daha önce kimse beni böyle bakmadı.

Çenesini eğdi ve ben yumuşak ama kararlı öpüşünün beklentisiyle gözlerimi kapadım. Müzik değişince gözlerimi arıdan açtım. Kalabalık, popüler şarkıyı duyunca arıdan ayrılmaya ve bizi itelemeye başladı. Yeni insanlar sahneye yaklaşıyordu ve zaten kalabalık olan dans pisti arıdan sıkış tepiş olmuştu. İnsan seli karşısında afallayarak sağma solma bakırdım.

Jake yüz ilademden arılamış olmuydu ki elimi tuttu. "Hadî. Bir fikrim var. Bunu daha çok seveceksin."

Sekiz

İleri atılarak göğe yükselişimiz başlarken Jake dönme dolabın devasa dişlilerine göz attı ve elimi sıkı.

“İyi misin?” diye sordum.

Biraz solgun görünüyordu ve beden dili gergindi. “Senden gerçekten çok hoşlanıyor olmalıyım. Bu şeye binmeyi önerdiğime inanmıyorum.”

Gece göğüne daha da yükselirken çevremizi saran plastik cama dokundum ve sonra tekrar Jake’e baktım. Saat geç olduğuna için, sadece bize ait bir kabin kapmayı başarmıştık. Akşamın daha erken saatlerinde ne kadar sevdiğimi itiraf etmiş olsam da Jake’e dönme dolaba binmemize gerek olmadığını söylemiştim. İrar etmişti ve biz bir kez daha kendimizi havada asılı hâlde bulmuştuk.

“Bana kendin hakkında bir şeyler anlat. Dikkatimi dağıt.”

“Humm... Bir bakalım. En sevdiğim atıştırma dondurma değil. Dün gece ufak bir beyaz yalan söylemiştim.” Ek, birden fazla ama konuya ayrılmıyordu.

“Ne peki?”

“Pasta ama bunun çok boğazına düşkün bir cevap olacağını düşündüm.”

"En sevdiğin atıştırmalık bütün bir pastaysa, olabilir," diye-
rek dalga geçti. "Başka?"

"Üniversitedeyken en yakın arkadaşımın kocasını öpmüş-
tüm, tabii onlar daha birlikte değilken."

"Tuhaf?"

"Öyle olmasını beklersin ama değil. Onlar mükemmel bir
çift ve şimdi bununla ilgili şaka yapabiliyoruz. Sana başka ne
söyleyebileceğimden emin değilim. Paylaşacak pek fazla ilginç
özellikim yok. Peki ya sen? Jake'e dair hangi ilginç bilgilerini öğ-
renmem gerek?"

"İnsanlar daha önce hiç Yıldız Sarışın'ı izlememiş olmamı
tuhaf bulur."

"Ba nasıl mümkün olabilir ki?"

"Çok olmuş gibisin – o filmi sever misin?"

"Filmler – bir sürü var ama evet orijinal üçleme benim tüm
zamanların en iyi filmleri listemin üst sıralarında." Yandan mu-
zıpçe dirseğimle dürttü. "Hâlâ takılabileceğimden emin de-
ğilim... Ba ciddi bir ifa."

"Eh, şu anda beni bırakıp gidemeyeceğine göre sıra sende."
Yumruk yaptığı eliyle bacağıman dışını hafifçe dürttü.

Bacağımdaki dokunuşunun baskısı bütün vücuduma he-
yecan kıvılcıkları gönderdi. Düşüncelerim kısa derne yapınca
aklıma ilk gelen şeyi söyleyiverdim. "Utanc vercek kadar çok
sayıda hiç giymediğim şık iç çamaşırım var."

Yüz hatlarından meraklı bir ifade geçti ve bakışlarını göğsü-
me indirdiğinde gözleri karardı.

Meme uçlarım sertleşti, söylediğimden ne anlam çıkarabile-
ceğini ve aklımda neyi canlandırdığını kavrayınca nefesim kesil-
di. "Ahi Hayır! Her zaman iç çamaşırı giyerim! Yani, elbette, her
zaman değil, duşta falan mesela. Sa-sadece, süslü, pahalı şeyler
alıyor ama onları hiç giymiyorum demek istemiştim." Ağzını aç.
Bütün bacağıma içine tık.

Boğuk bir kahkaha attı ve birbirine kenetli ellerimizi dizime
koydu. Önceki elektrikleşme uyuşumunda tekrar ortaya çıktı.

Kendini topluyormuş gibi başını iki yana salladı ve dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı. "Şıra bende mi?"

Yersiz saçmalamama geride bırakabilmek için hevesle başımı salladım.

"Şansa bak! Benim de şaşırtıcı derecede çok, hiç giymediğim dantelli iç çamaşırım var."

Elimi çekerek kolunda kaydırdım ve omzundan dürttüm. Şapşal, tasasız ve her zaman ki hâlimden çok farklı hissediyordum. Benimle dalga geçiyordu ama acımasızca değildi. "Hadi ama, gerçek bir tane bekliyorum!"

"Tamam, tamam." Omzumun üstünden manzaraya bir bakiş attıktan sonra göçleri tekrar yüzüme odaklandı. "Hımm." Bir elini saçlarından geçirdi. Başını yana eğdi. "Buradan utanç verici olması gerektiği konusunda uzlaşmış mıydık?"

"Artık gelenek oldu sanırım."

"Öyle olsun. Peki... Yirmi üç yaşına kadar bakıldım." Yaşını düşünürken cümlelerin sonunda sesi sanki soru sorar gibi alçalmıştı.

"Gerçekten mi?"

"Üniversitedeyken kilolu ve utangaç bir çocuktum." Parmaklarıyla kenarı kavrayarak oturmağında öne doğru kaydı. "Dürüst olmak gerekirse, o zamanlar kadınlar beni biraz ürkütüyordu o yüzden yüksek lisansımı yapmaya başlayana kadar tecrübesizdim."

"Görünüşe bakılırsa o zamandan beri kadınlarla nasıl konuşulacağına çözmüşsün."

"Sadece seninle galiba." Çocuksu, muzip bir tavırla gülümsekti. "Bu bana ilginç bir bilgi kazandırmamak değil mi?"

Omuzlarını okşamak için parmaklarına açtım sonra elimi indirerek omurgasından aşağı yukarı hafifçe geçirdim. Hareketin samimiliği ve neden yaptığından emin olamamamın verdiği utanç hissiyle elimi çekmek üzereydim ki kısık bir marıldanma çeklindeki sesi duyuldu.

"Bu çok iyi geldi."

Sözleri, sesinin alçak tınısı, vücudunun dokunmasıyla kıvrılması ve başkoyu artırdığımda sertçe soluk alması karşısında kalbim gümbürdedi. "Sırası böyle savamazsın ama en son ne zaman biri serttme kaşadı hatırlamıyorum bile."

Kamunun alt tarafındaki heyecanlı kasılma beynime giden enerjiyi kesti ve yine aklıma gelen ilk şeyi söyleyiverdim. "Üç yıldan uzun zamandır seks yapmadım."

"Vay canına," dedi yavaşça.

Yüksek sesle dile getirene dek o kadar da çok edici gelmemiştir. Üç yıl. Zevk almayalı o kadar uzun zaman olmuştur ve büyük finali daha önce hiç görmemiştim, hiç kimseyle. Davis'le seks hiçbir zaman iyi olmamıştı ama en sonunda bundan dahası düşer olmuştum. Zevk almamla ilgilendiği nadir durumlarda da çabucak sabırsızlanır ve Daha çok var mı? diye sorardı.

Jake'in sesi iyice kısıldı, "Neden o kadar uzun süre oldu?"

"En son o zamanlar biriyle birlikteydim, sonra işler yoğunlaştı ve bir şekilde oldu işte." Elimi sırtından çekerek gözlerimi Michigan Gölü'nden yansıyan şehrin kıvrık kıvrık ışıklarına diktim ve üzerime sabitlenen bakışlarını hissetsem de orada acıma görürüm diye korktuğumdan yüzüne bakmaktan kaçındım. Sesilen de acınasıydı.

Başı görüş alanımdan çıktı.

"Peki ya sen?"

Dirseği benimkine sürtündü. "Uzun süredir kimse kalbimin teklemesine ve ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden olmuyor."

"Bana öyle hissettiren biriyle hiç birlikte olmadım sanırım." Ama sen hissettiriyorsun gibi.

Konuşmaya başlamadan önce bir dakika kadar sakın bir sessizlikte birbirimize eşlik ettik. "Seksizlik itirafına geri dönmem gerek. Üç yıl ha? Her zaman patlamaya hazır mı geziyorsun?"

"Bazen," diye bir omuz silkiş eşliğinde itiraf ettim. Yalnızca son birkaç aydır gergin ve seksi ödelemişim gibi hissediyordum. Daha fazlasını söylemeyi planlamıyordum ama vücudundan

yapılan ısı bir şekilde korunmaya devam etmeme neden oldu. "Ama ön parmağım, pahalı bir vibratörüm ve sağlam bir pil zulum var. İdare ediyorum."

Jake'in bakışları parmaklarıma kayarken ağız biraz açık kalmıştı.

Koruyucu değiştirmeden önce kükürdayarak gösterişli bir hareketle parmaklarımı kapıdattım. "Feki, sen hep böyle misin?"

Başımı iki yana sallamadan önce şaşkınlıkla bana bakarak bir an duraksadı ve tekrar parmaklarıma kayan gözleri hafifçe kapandı. "Üzgünüm, söylediğinden sonra biraz molaya ihtiyacım var."

Eliliyle çenesini kaşıdı. "Her zaman böyle miyim derken... Yarı sıradan bir hafta içi geceğini surlarımı ortaya saçarak ve yere çakılıp ölmek için dua ederek geçirip geçirmediğimi mi soruyorsun?"

Omuzumu omzuna hafifçe çarptım ve sardım. "Ne demek istediğimi anladın."

"Hayır, böyle bir gece geçirmem kesinlikle normal değil ama genelde akşamlarımı seksi, eğlenceli, ilginç, seksi kadınlarla geçirmem. Peki ya sen?"

"Benim için de normal değil." Bu gece yıllardır yaşadığım normalden en uzak gece olma yolunda ilerliyordu. "Ve iki kez seksi dedin."

"Bilerek söyledim." Parmaklarını bütün akşam boyunca yaptığı gibi tekrar benimkilerde doladı ve başparmağıyla avucumu okşamaya başladı. "Sahte proktolog randevusuna gittiğin bir sürü adamdan biri olmadığuma sevindim."

"Yemin ederim sen ilkindin."

Elimi dudaklarına kaldırdı. Eklemlerime bir öpücük kondururken soluğum kesildi. "İstisna olmaktan onur duydum."

Gözleri hâlâ benimkilerde kilitlemiş hâldeyken elimi sıkı.

"Ne kadar yüksekte olduğumuzu görmemek için mi sürekli bana bakıyorsun?"

Bakışları hem beni baştan aşağıya ısıtmış hem de görilmeme neden olmuştu.

"Evet," Başparmağını önce altdudagında sonra da elmacık-kemâğinde gezdirdi. "O ve..." Dudaklarına yavaşça benimkilerle yaklaştırken parmakları enseme dolanıyordu. Manzara, gece göğü ve altımızdaki insanların hepsi arka planda kaldı.

Zihrimin arkalarında bir yerde bu âna dans adımları gibi saydım; bir, iki, üç. Ama yumuşak dili dudaklarıma kibarca baskı yaptığında saymayı bıraktım. Öpücüğümüzün etkisi nelesini kesmişti ama geri almak da istemiyordum. Ayrıldığımızda bakışlarını bana dikti ve bu bana kendimi göçü hissettirdi.

Başımı hâlâ tutarken sessizce, "Siktir," dedi.

"Siktir," diye tekrarladım. Tekrar öyle öpülmek istiyordum; sanki özel bir şeymişim, arzulanın bir şeymişim, sanki... biriymişim gibi.

Dokuz

Ellerimi yarılarımda salladım ve sinirlerimi kontrol altına almaya çalıştım ama Jake'in odasının kapısını açmaya çalışmasını bir kez daha izlerken nabızım hızlanmıştı. Bu kez anahtar kartla beceriksizce uğraşmada. Kapı kapandığı gibi gözlerimiz bir an için buluştu ve aramızda gergin bir arzu geçti.

Bir şey söylemek, şaka yapmak için ağzımı açtım ama bunun yerine kollarını belime sarıp beni kendine çekince hızla nefesimi tuttum.

Yüzümü onunkine doğru kaldırırken ağzı kasıtlılıkla benimkinin üstüne kapandı. Parmaklarını saçlarıma daldırda ve dudaklarına önce çenemin kenarına, sonra da boğazımın alt kısmına bastırınca ağızımdan bir inleme döküldü. İyi çocuk, benim tuhaf ineğim bu baskın karakterli, aç adama dönüşmüştü ve bu hoşuma gitmişti.

Avucumu sert göğsüne koyunca kalbinin hızla attığını hissettim. Yalnız olmağınma sevindim.

Ellerim aşağıya doğru inerek düz kamunu keşfe çıktı. Karın kaslarının çıkıntıları gömleğinin ince kumaşının altından parmaklarımı çeken müknahtılar gibiydi ve kaslarına kemerine kadar takip ederek parmaklarımın deriyi kavramasına izin verdim.

Jake yatağın ucuna otardı ve beni kucagina çekti. Geniş eliyle nazikçe enseme kavrarken bir yandan da yavaş ve çenem boyunca öpücükler konduruyordu. "Senin çok yumuşak," diye mırıldandı omzuma doğru ve orayı önce dişledi, sonra da bir öpücük kondurdu.

Çılgın dil darbeleriyle tatlı öpücükler, tatlı okşayışlarla sert kavramalar arasında gidip gelerek bir süre öyle kaldık. Anın içinde kaybolmuşum; yalnızca ağız, elleri ve bedenlerimiz vardı. Önceki gece de ateşliydi ama anısı alkol yüzünden bulanık, kenarları karanlıktı. Oysa şimdi omurda yataкта otururken tüm dokunuşlarının farkındaydım.

Parmakları omurgama yukarı doğru takip etti ve dönüp beni yatağa doğru eğmeye başladı. Sırtüstü düşünce kıkırdadım. Dilim ucu dudaklarının arasından göründü ve parmağın ucunu acı verecek kadar yavaş bir itinayla dizimden kalça kemäğime doğru kaydırmaya başladı.

Kıkırtılarım solup gitti ve birbirimize dolanmış hâlde yataкта uzandık. "Selam," diye mırıldandım.

"Selam." Bir avucunu kalçama doğru hareket ettirdi ve gözlerim kilitlendi.

"Bayat laflar yok mu artık?"

Başını olumsuz anlamda salladı ve kalçamı avuçlayıp masaj yapmaya ve okşamaya koyuldu. "Sana dokunmaktan başka bir şey düşünemiyorum." Parmakları onları istediğim yere, uzun zamandır hiç kimseyi ağırlamadığım yere doğru hareketlendi.

"Güzel. Yeterince kızarıldık zaten," diye mırıldandım kesik kesik nefes verirken.

Parmakları külotumun ıslanmış bölgesini okşarken boynuma doğru gülümse-di. Bacaklarını biraz daha açtım ve parmakları kumağın dikişlerinde gezinince nefesim kesildi.

"Bunu istiyor musun?" diye sordu boğuk bir sesle. Uzun dikişleri ileri geri takip etmeye devam ediyordu. Pelvisimi aniden parmaklarına doğru kaldırıncı bedenimden bir elektrik dalgası geçti.

"Evet," derken nefesim sert ve kusa patlamalar hâlindeydi. Daha önce hiçbir adam bana bunu isteyip istemediğimi sormamıştı ve bu çok hoşuma gitmişti. "Uzun zaman oldu ama evet."

"Dörme dolaba binmeye değdi." Avucunu karnıma üstünde gezdirip kalçama indirdi, sonra eteğimi kaldırarak ılık avucuna bacaklarımda dolaştırırken, "Seni öpmeye," dedi. Elini çamaşırın içine kaydırdı, uzun parmaklarıyla okuyor ve başparmağın varla yok arası baskısı bana sataşıyordu. "Seni hissetmeye."

Dokunuşuyla birlikte sırtımı yataktan kaldırarak yay gibi gerildim. Bunu istiyordum. Bunu istiyordum. Bunu istiyordum.

"Mükemmel." Nefesini tekrar verip dudaklarına köprücük kemâğına bastırı ve ardından mememe geçerek ince kıyafetimin üstünden ucunu hafifçe emdi. Parmakları hâlâ sataşmalarına devam ediyordu ve dudakları beni içimde taşıma noktasına gelmiş beklentiyle dermansız bırakmıştı. Engeli ortadan kaldırma isteğiyle kıyafetimi başımdan çekip çıkardım. Jake hiç zaman kaybetmedi. Aniden satyenimi aşağıya çekti ve mememi ağzına aldı. Üzerimdeki dudaklarını izlemek büyüleyiciydi.

Sertçe içimi çekti. Histen sarhoş olmuştum. Bir parçam Jake geri çekilmeden önce her şeyi, tüm dokunuşları aynı anda istiyordu. İç çamaşırımı çıkarmak için uzandım ama elimi tuttu, sonra da dantelli kumaş parçasını kendisi aşağı indirdi. Hareketleri yavaş ve temkinliydi. Gözlerimi, bacaklarımdan aşağı inen elinden alamıyordum.

Kumaş bir kenara attıktan sonra iki mememe de tatlı, küçük öpücükler kondurdu, ardından eli tekrar bacaklarımdan arasına döndü. Parmağı azıcık içime girdi ve araştırarak daha derinlere girmeden önce yavaşça içeri dışarı hareket etti. Parmağını kıvrıdığında bacağı arkaya attım ve hassas noktayı okşamaya devam ederken haykırdım.

"Bütün gün seni gülümsetebileceğim yolları düşünüp durdum. Tanrım, harika bir gülümsemen var." Parmaklarını daha hızlı hareket ettiriyor, derinlerimdeki o noktaya hem ilgi gösteriyor hem de işkence ediyordu.

Nefesimi tuttum. Hissin içinde kaybolmuştum. Jake'in omzuna yapıştım. Durma.

"Jake, lütfen," diye sızlandım onu serçe öpmeden önce. Dadaklanmaz ve dillerimiz çarpıyıyor, onu devam etmeye ikna etmeye çalışıyordu. Saniyeler içerisinde, kabarma noktasına ulaşan bir dalganın sahile vurması gibi vücuduma etkisi altına alan orgazmı haykıırıyordum. Önce kıvrılırız sonra da titretken yatak örtüsüne tutunmaya çalışırdım.

Parmakları yavaşladı ama avucu hâlâ nazikçe bana bastırılmıştı, boynumda gülümsemesini hissederken vücudum sarsıldı.

Başka birinin bana orgazmı yaşatmasına izni vermek. Tamam. Tamam. Tamam.

Zevk dalgaları hâlâ bedenim boyunca yankılanıyordu ve nefeslerim titrekli.

Gözlerimiz buluştu ve aramızda geçen bakışma bunun diğer tecrübelerimden ne kadar farklı olduğuna dair hissimi destekledi ve bunu hissetmek kalbimi yerinden oynattı. Mesle yalnızca cinsellik değildi; uzun zamandır kapalı olduğu için paslanmış kapıları da açmıştı.

"Titiyorsun," dedi ve diğer elinin tersini yüzümün yanına getirerek saçlarımı yüzümünden çekti. "İyi misin?"

Bana dokunuşundaki nezaketle ona yakın olmak -vücudumuzun her bir santiminin birleşmesi- için duyduğum karşı konulmaz arzu gözlerime yaşların dolmasına ve bir damlaların yanışından süzülmesine neden oldu.

"Seri... incittim mi?" diye sorarken yüzü endişesini yansıtıyordu ve akan yaş başparmağıyla sildi.

Başımı iki yana salladım. Utançtan tenim yarıyordu. "Hayır. Tamam, hayır!" Bunlar incinmekten oldukça uzaktı ama yine de bir yaş daha süzüldü. Benim sorunsam ne? "Sadece bu kadar... iyi olmasına hazırlıklı değildim. Bu kadar yoğun. Neden ağladığımı bilmiyorum."

Başparmağıyla akan yaşları silerken bakışları yüzümde dolandı.

"Özür dilerim. Çok utanç verici," dedim gözlerimi gizlemeye çalışarak.

"Özür dileme," dedi. Sesi hisli gibiydi. "Uzun zaman olduğuna söylemiştin. Yalnızca istediğin şeyleri yaparız, hazır olduğun şeyleri."

Ereksiyonu aramızda duruyor olsa da elimi çekip aletine değil de dudaklarına götürdü ve yüzümü saklamaya çalışmamı kesmeye çalıştı. Başparmağının yanındaki ve bileğimin içindeki hassas deriye minicik öpücükler kondurdu.

Bir saat sonra yatakta yüzlerimiz birbirine dönük yatıyorduk, nefeslerimiz düzenli ve sabitti. Kollarında ikinci kez boşaldıktan ve ben de onu ellerimle doruğa ulaştırdıktan sonra üstüme bir memnuniyet çökmüştü. İşleri soruna kadar götürmeden bile aramızdaki bağ inkâr edilemezdi. Doğrudan meseleye girişmeden önce, berdim düşündüğümünden daha fazla zamana ihtiyacım olduğunu sezmiş gibiydi ama acele ettirilmiş gibi ya da utanmış hissetmiyordum. Kesinlikle sikildiği ya da çocuksa olduğunu düşündüğüne dair şüphe kırsatların her seferinde daha fazla tatlı öpücük, yakıcı dokunuşlar ve acı verecek denli yavaş okşayışlarla cevaplanıyordu.

Jake parmağını kulağında gezdirdi ve bir tutam sağ yüzüm-den çekti. Tenime değen dokunuşuna, bir an tatlı tatlı bakarken sonraki an bakağlarının pehvet dolmasını seviyordum. Daha önce hiç kimseyle aramda böylece bir çekim hissetmemiştim.

"Bana kendin hakkında bir şey söyle," diye mırıldandım.

"Tüm sırlarımı mı biriktiriyorsun?" diye uykulu uykulu sordu. Başımı onayladım. Bir cevap düşünürken bir kolunu başının üstüne uzattı ve bakağlarını tavana çevirdi. Gerinirken, karınım nasıl da incelenerek V'ye dönüştüğüne hayranlıkla baktım.

"Şir olmak zorunda değil." Hatlarını ve gölgeleri zihnime kaydederek yüzünü taradım. Bu harikaydı ama gerçek hayatım olmadığına kendime hatırlatmam gerekiyordu.

"Kariyerimde başarılıyım, bir sürü para kazanıyorum ve yaptığım işi seviyorum. Kısa süre önce yerü bir yola atılıp kendi işini kurma fırsatı buldum. Korkutucu ve heyecan verici ama bazen her şey... boş geliyor."

"Çok para kazandığını nasıl da araya sıkıştırdığını anlamadan sanma. Beni zaten yatağa attın." Elini kolundan aşağı kaydırdım.

Kıyafetlerimizi ağır ağır çıkarmıştık. Sütyerimle eteğim odanın diğer ucunda, pantolonuna yakın bir yerlerdeydi ama külotunu nereye fırlattığına dair hiçbir fikrim yoktu. Çıplak hâlde beraber uzanıyorduk.

"Sen kendin atladsın." Çıplak kalçama hafifçe vurdu. "Her neyse, zaten para için erkeklerle ilgilenecek bir kadın olduğumu düşünmüyorum. Fazla... iyisin."

"Yaptığınız hiçbir şeyin iyi kızlar elkitabında olduğunu sanıyorum."

"Farklı düşünüyoruz," diyerek küldüdü ve kalçama okşadı.

"Her neyse. Boş geldiğini söyledin, ne demek istiyorsun?"

"Uzun saatler boyunca çalışıyorum ve sonra bomboş bir eve geliyorum. Bir kedim bile yok. Yolda ilerlerken bir basamağı atladığımdan korkuyorum."

"Öyle mi?"

"Yapayalnızmışım gibi hissediyorum bazen, hepsi bu. Hep hayatı birileriyle paylaşacağımı hayal ederdim, gerçekten paylaşmak, bilirsin ya? Gerçek bir partner edinmek, aile kurmak ilân."

Sessizliğimi korudum. Yaptığımız onca şeyin ardından bile bu konuşma fazla samimi gelmişti.

O anda ben de her şeyi itiraf etmek istedim. Benim de yalnızlık çektiğimi ve neden bu kadar uzun süredir kendimi kapamış olduğumu. Onun dokunuşunun bana yaşattığı şeyleri daha önce kinse hissettirmedeğinden nasıl da bozuk olduğumu düşünüp endişelendiğimi. Her şeyin boş geldiğinden bahsettğinde ne demek istediğini tam olarak arıadığımı ve ağınacağım işimin

olmamasından çok korktuğumu. Ağzımı açtım ama kendimi tuttum. Artık bir yalancı sayılmaz ama sayılır da.

"Sana neden tüm bunları anlattığımı bilemiyorum. Sarının konuşması kolay birisin," dedi ben bir süre sessiz kalınca. "Sen bana bir sırına söyle. Neden tek gecelik ilişki istedin? Senin karakterine pek uymuyor gibi."

Ersemden bir ürperti geçti ve en son bu odada olduğum zamanı aramıyarak ikildim. "Benlik bir şey değil." Yüzüme göğsüne gömdüm, sırtımda kolunun sıcaklığına hissettim.

İçimde yeniden her şeyi paylaşma dürtüsü kabardı ama gözkapaklarıma sıkıca kapadım, beynime kalbimin düzgünlerini eline almasını emrettim ve gerçeğin beni o kadar da aciz göstermeyecek kısmına anlatmaya koyuldum. "Kalıpların içindeki hayatımdan ayrılmak ve biraz asice bir şeyler yapmak istedim."

"Şikâyetim yok."

Yüzüne bakabilmek için geri çekildim ve aniden beni ele geçiren sonunun yarabını bilmediğimi fark ettim o anda. "Sence, yoksa... mı? Bu tek gecelik bir şey mi?"

"Umarım değildir," dedi kısık sesle. Yeniden yüzümdeki saçları çekti, bayıldığım bir hareket olmaya bağlıyordu hazla. "Baikinci gece, yani zaten matematiksel olarak imkânsız." Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzı açıldı ama onun yerine başıyla onayladı ve bir kez daha sessizliğin içinde yatmaya başladık. Cümlesinin sessiz eklentisi, aramızdaki her neyse birkaç gün sonra eve döndüğünde biteceğiydi. İstedğim buydu zaten ama yine de üstüne aniden bir hüznün çöktü.

"Barda benlikle neden konuştun?"

"Direk dansı konuşması ilgimi çekti. Bahsettiğin kadın iyi mi?"

"İyiye gidiyor. Sarının ona teşekkür etmem gerek."

"Benim de." İşaretparmağıyla çenemi kaldırmadan önce kahkahattı. "Bir etken oydu ama kendine bir baksana; gözalcısın ve telefon konuşmanı duyduğumda komik de olduğunu anladım..." Dudaklarına bir öpücük kondurmak için konuşmasına ara verdi. "Bir şeyler söylemek zorundaydım."

Sessizce yattık. Nefes alıp verişleri yavaşladı ve uyadı mı diye meraklandığım anda komaştı. "Bana başka bir şey daha söyle, papaya gibi Naya."

"Kelebeklerden korkuyorum." Düşüncesiyle ürperdim.

Kakardadı. "Kelebekler mi?" Nefesi kulağıma okşuyordu.

"Tüm böcekler aslında ama en kötüsü kelebekler."

Parmaklarını kaburgalarımda örümcek gibi gezdirince eline vardum. Kasık sesli kahkahası sırtımda yankılandı. Eli kalçamın üstünde kopardandığındaysa hızla kaçıp oturur pozisyona geçtim.

"Hey!" diye cırladım.

Vücudunun ısısına ve onun yanında olmanın getirdiği uyku veren bu sarmalanmışlık hissine doyamıyordum. Beynimdeki çarklar dönmek, durumunu analiz etmek ve kaçış stratejileri geliştirmek istiyordu - huylu hayundan vazgeçmezdi sonuçta. Fakat parmaklarını ayak bileğime sarıp okşaya okşaya baldırına doğru çıkarınca çarklar takıldı. Kaçmak istemiyordum. Yerimden kopmamak bile istemiyordum.

"Şey yapmamamız serün için sorun mu?.." Sesim gittikçe kesilerek havaya karıştı. Ottele büyük bir atlayış gerçekleştirme, yalışıklı yabancımıla yatma planlarıyla gelmiştim. İçimdeki parmakları o kadar yoğun bir his vermişti ki neredeyse hem fiziksel zevkten hem de aramızda oluşan bağlantının ağırlığıyla iki büküm olacaktım. Beni bu kadar etkilediğini nasıl bildiğinden emin değildim ama beni zorlamaması, ikna etmeye çalışmaması ya da bana kendimi suçlu hissettirmemişti. Birinin beni beklemesine alışkın değildim. Yine de onu hayal kırıklığına uğrattığımdan endişeleniyordum.

Dizime birkaç minik öpücük kondurdu. "Hayır, sorun değil," diye tenime doğru murırlarken parmakları baldırında aşağı yukarı hareket ediyor ve her seferinde biraz daha yukarıya keşlediyordu. İzin ister gibi kollarını kaldırarak yüzüme bakınca başımla onayladım. "Beni yanlış anlama, elbette daha fazlasına istiyorum ama beni içinde istediğinde ya da istersen, aklında hiç-

bir şüphe kıvrımı olmasın istiyorum. Sana kendini bu şekilde iyi hissettirmekten memnunuz.”

Nabzum hızlandı. Arkama yaslanarak yastıklara ve yatak başlığına iyice gömüldüm. Önceki sevgililerim beni böyle doruğa ulaştırmayı denemişlerdi. Asla büyük final gelmiyordu. Kötü hissetmelerim diye rol yapmaya başlamıştım ben de.

“Otur mu?” diye sorunca tekrar başıma salladım. “Güzel.” Baldırımın gittikçe daha yukarılarına öpücükler kondururken sesi dikkati dağılmış gibiydi. Dili kusacık aralarda ıslak ıslak tırnıma değiyordu.

“Jake,” Başımı arkaya atarken adımı mırıldandım.

“Humm?” Bacaklarıma ağız kollarını kalçalarımın sardı ve merkezimden yalnızca azıcık uzağa bir öpücük kondurdu. Durarak gözlerimin içine baktı. “Durmamı mı istiyorsun?”

O aralarına yerleşirken bacaklarım yavaşça yarılarca indi. Kelimelerim kesik nefeslerle bölünüyordu. Beklenti beni ele geçirmişti. “Hayır. Ben, ah. Durma.” O yukarı kayarken kalçalarım daireler çiziyordu, o sırada ağzını üstümde hissetme isteği ve zirveye varamazsam hissedeceğim utançın düşüncesiyle duyduğum korku arasında gidip geliyordum. “Doruğa ulaşmam biraz zaman alabilir ama.”

Bana bakarak gülümsedi, yine o sevimli yamuk sırıtış. Sonra yoğun bakışlarını bacaklarımdan birleştiği yere çevirdi. Ona karşı tamamen açık, birçok anlamda tamamen çıplıktım. Gittikçe daha yukarıyı öpmeye devam ederken ellerini kalçalarımın yerleştirdi. “Acelem yok. Bana neyin iyi geldiğini söyle, tamam mı?”

Ağız hedefine ulaştırırken ve dili yavaş yavaş yokuşluğuna başlarken başım arkamdaki yastıklara düştü. Kapatmışım peşin bu oluğa hakkında hiçbir fikrin yoktu. Islak ve hassas bölgemden kayıp giderken inledim. Dilini ustaca vurarak, döndürerek ve okşayarak beni sıvarlarda gezdirdi, ta ki makaralarımdan boğanana dek.

On

JAKE: Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

JAKE: Ne zaman müsaitsin? Bana 7'den sonra uyar.

Göğsüme pofuduk bir havlu sandım ve banyomun lavabosuna yaslandım. Gece iki gibi Jake'ın odasından çıp otelin lobi-sinde kavuruca bir öpücük aldıktan sonra Uber'le evime geçmiş-tim. Kalınama teklif etmişti ama bu kadın fazla olur gibi gelmişti o yüzden de sabah erkenden bir toplantım olduğunu söylemiş-tim. Yalnızca beş saatlik uykunun ardından tam bir harabe gibi olmam gerekirdi ama enerjiyle dolup taşıyordum. Çoklu orgazm: *Kahreden daha etkili. Kim bilirdi?*

NAYA: Bu öğşam patronum için bir şey yapmam gerekiyor, dokuzdan sonrası uyar yanı.

JAKE: Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

NAYA: Bunu zaten söylemiştin @

JAKE: Biliyorum. İçim içime sığmıyor.

JAKE: Ayrıca, seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

Ön kamerayı açtım, yüzümü ince çıkarım o mükemmel ağız buldum ve bir fotoğraf çektim. Omuzlarımda su damlalarıyla benek benekti, havlu memelerimi sanyordu ve banyonun penceresinden gelen gün ışığı tenimi harika bir şekilde aydınlatıyordu.

Biraz edepsiz davranmak beni heyecanlandırırsa ve onu tahrik etmek kararını kaynatesa da bu fotoğrafı gönderip göndermeme konusunda kendimle mücadele ettim. Birlikteyken Davis benim fotoğraflarımı çekmişti ve onları paylaşacağından her daim korkuyordum.

Ama Jake, Davis değil.

Bir kez daha o dondurmacıdaki tatlı gülümsemesini ve öpüş-tükten sonraki yoğun bakışlarını aklıma getirdim. "Farklılar," dedim boş banyoya ve gönder tuşuna basım.

NATTA: İşte şimdi beni görmek için beklemen gerekmiyor.

Cevap yazdığını belirten üç nokta çıktı ve bir dakika kadar sonra telefon titreyti.

JAKE: Vay canına.

JAKE: Bu resim bütün gün parmaklarımda uounds olacak - çok zalimain.

Toplantılarımın arasında açık havanın ve boş kaldırımların tadını çıkararak avluyu geçtim. Öğrencilerin kampüsten köşesal göçü başlamıştı ve her şey huzur doluydu. En iyi biliminsan-larıyla işbirliği yapabilmek için TÜ'de çalışmak istemiştim ama bunca yıldan sonra bile kampüs arazisi hâlâ nefesimi kesiyoordu. Göğe bakan gülgüzeli çiçekleri, bakımlı çimenliği güneşi biraz-cık daha parlak gösteren sarı ve turuncu beneklerle donatıyordu. Yakınlarda, taş bir fışkıyeden dökülen suyun sesi bir laptopun çevresine toplanmış öğrenci grubunun olduğu yerden yükselen müzik seslerine karışıyoordu. Etraf, nasıl mükemmel bir gün ge-çirilir temalı bir elkitabının kapak fotoğrafı gibi görünüyordu. Rüzgârda fırl fırl dönsem mi diye düşündüm kısa bir aralığa.

Bana ne kalt oluyor böyle?

Olan şey, artık pek de yabancı gibi gelmeyen yaklaşık yabancı-
cındı kesinlikle. Yüzüme yapışmış gülücükle ofisine çıkan pa-
tıkayı takip ettim.

"Keyfin yerinde gibi." Aksi yönde ilerlerken yavaşlayan bir iş
arkadaşımın tarudık sesi düşüncelerimi böldü. "Yıl sonu, değil
mi?"

Kıkırdadım ve başımla onayladım. "Kesinlikle." Jüri benden
birkaç yaş küçüktü ve İktisat fakültesinde ders veriyordu. Birkaç
komite ve grup projesinde beraber çalışmışık ve her daim kibar
ve cana yakın davranan biriydi. Bu kadar iyi hissederken muhabbet
etmek için mükemmel kişi. "Yaz planlarını yaptın mı?"

"İş aramamayı umuyorum. Bölümlerin kapatılacağı dediko-
dusu hakkında bir şeyler biliyor musun?"

"Tek sayılmaz," diyerek itiraz ettim ama onun bölümünün –
muhasabe– kapatılacağına hayal bile edemiyordum. Öte yandan
benimki...

"State'teki bir akıl hocam önceden burada çalışıyordu." İtra-
fına bakındı ve sanki bölgenin en seçkin üniversitelerinin birinde
bir akıl hocasının olması gizli bir bilgiymiş gibi kısık sesle konu-
şarak eğildi. "Bana içeriden bilgi verdi ve sanırım rektör birileri-
ni getirtiyor, komiteler falan oluşturuyormuş."

Yüzümü buruşturdu ki onu suçlayamazdım. Bu işi kaybet-
memin ne anlama geleceğini ne zaman düşünsen korkudan
kabuğuma çekilmek istiyordum. Fakat o anda hâlâ yerin birkaç
santim üstünde süzülüyordum gibi hissediyordum. İşten çı-
karma dedikoduları hakkında konuşmak bile ayaklarıma yere
basmamı sağlayamamıştı.

"İlginc bir yaz olacak," dedi başını iki yana sallayarak. "Davis
diyor ki..."

"Ne?" Kendi sesimin gerildiğini duydum, az önce havalarda
gezinen ruh hâlim yere çakılmıştı. Kasıtlı olarak konuşmamı ya-
vaşlattım. "Yani, affedersen, Davis mi dedin?"

Değişimi fark etmemiş gibiydi. "Davis Garner. Tanıyor musun? Senden hiç bahsetmemişti."

Müdem çalkalansa da ayaklarım artık yere gümülüydü. Aniden kayafetlerim çok sıkı, güneş aşırı parlak gelmeye başladı. Sözlerinin uyandırdığı panik hissini bastırmaya çalışarak içinden üçe kadar saydım. Beklentiyi bana bakıyordu. Kakeleyerek konuştum, "Oru tanıyorum, evet."

"Eh, peki, başka bir şey duyarsam sana haber veririm. Sonra konuşuruz, Naya." Başımı çevirmeden önce kocaman gülümsedi.

"Görüşürüz, Jill." Karşılığım dikkat çekecek biçimde daha az coşkuluyla ama ben de ona gülümseyip el salladım. Adının hâli ödümü koparmasından, beni gizli bir köşeye kıvrılmak isteme neden olan fiziksel bir duruma sokmasından nefret ediyordum.

Telefonum cebimde titredi.

JAKE: Bu gece ne yapalım?

JAKE: PARAŞÜTLE atlama? Serbest uçuş? Yüksekçe karıştı zorlu var gibi.

Bir ekrana bir Jill'in gittiği yöne bakarak parmaklarımı telefonumun kenarına vurdum. Son birkaç gündür heyecanlanmak ve risk almak için kendime izin veriyordum. Hoşuma giden bir değişiklik olmuştu bu ve karşıma çıkan fırsatı tepmek istemiyordum.

Derin bir nefes daha alarak ileri doğru bir adım attım.

On Bir

Resepsiyonda Joe'ya, Miami'ye ve Beatrice Kasırgasına sessizce küfrettim. Odadaki herkes benim iki ya da üç maas aralığı üstündeydi. Süslemesiz, yüksek yakalı siyah bir elbise ve sade siyah topuklu ayakkabılar seçmiş olmama rağmen kendimi sanki yetişkinlerin partisinde büyümüş de küçülmüştük yapan bir çocuk gibi hissediyordum.

Üniversite yönetiminin üst kademesindekiler küçük gruplar hâlinde toplanmış, şaraplarını yudumluyor ve sıkık, gergin murrhılarla konuşuyordu. Diğer bölümlerden tanıdığım iki kişi içeri girdi. Bea'ye ya da Gregory'ye bayılmadım çünkü mükemmel dedikoduculardı ama yine de ızıldayan ahşap zeminde onlara doğru yürürken gülümsedim. *Kibar ol. Arkadaş edin.*

Beni kendi küçük gruplarına kabul ettiler ve bu ani etkilediğin nedenini kimsenin bilmediğini öğrendim. Odadaki gürültüyle birlikte gerginlik de artıyordu. Saatime göz attım. Tekrar Jake'in yanında olma düşüncesi karnamda keyifli bir titreşim yarattı ve bütün gün yaptığım gibi sırtımda için dudakları dışıdedim. Konuşmaları sonundan yakalamaya çalıştım.

Bea genizden gelen sesiyle lafa karıştı. "Davis Garner'la iletişime geçmeliyim – burada nüfuzu tanıdıkları var hâli."

Adıyla gerildim ve bakışlarını bir an için bana çeviren Gre-

gory öksürdü. Hiç göz çıkmadı. Onun şifreli konuşma girişiminde bulunmasına fırsat tanımadan, "Kötü bir fikir sayılmaz," diye araya girdim ve modumdaki değişimin fark edilmediğini umdum. Gregory'nin omuzları gevşemiş gibiydi ve Bea görüşüne göre tüm olanlardan habersiz konuşmasını sürdürdü. Davis yıllandır başka bir üniversitede çalışıyordu ama içime doğan kötü hisle kendimi alaycı gülüşüne, yaralayıcı sözlerine ya da daha kötüsüne hazırlayabilmek adına gözlerimle salonu taramdım. Son birkaç gündür adının bu kadar çok geçmesi ensemdeki tüyleri diken diken ediyordu.

Rektör Lewis mikrofona geçerek konuşmalarını salonun ön kısmında geçirdi. Uzun, zayıf adam bir grup kademli fakülte çalışanına bakınca sesler azaldı. Flap Lewis, gençlik kibrinin yaşla beraber özgüvene dönüştüğünü kanatlamak istemiş gibi dik omuzlarla taşıyordu kendini. Yetmişlerinde, beyaz saçlı, bana her zaman kibar gelen gözlerle bakan ve bolca gülümseyen biriydi.

"Teşekkür ederim." Boğazını temizledi. "Bu akşam bana eşlik ettiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Bir duyurum var. Bunu hepinizin doğrudan ve aynı anda duyması önemli." Sesi keyifli olsa da o konuştuğu odadaki bütün ifadeler ve muhtemelen karnın kasları da geriliyordu. Böyle başlayan hiçbir konuşmadan iyi haber çıkmazdı.

"Thurmond Üniversitesi kaliteli bir kurum ve geçen yıl görevime başladığımdan beri bölümlerinizi, araştırmalarınızı, öğrencilerinizi ve mezunlarımız hakkında elimden gelen her şeyi dinliyorum ve öğreniyorum."

Rektörden en uzak noktada dikiliyordum, arkamdaki duvar önceki rektörlerin portreleriyle doluydu. Çantamdan telefona mı çıkarak ekrana bir göz atsam. Quinton ya da Quentin'in dersimde mesajlaştığını anımsadım ve ironiyi görmezden gelemedim.

JAKE: Seni tekrar elime geçmeye hazırım.

JAKE: Ümitsiz mi seksi mi?

Kalitim pır pır ederken gülümsedim ve bakışlarımı çini işaret eden Rektör Lewis'a çevirdim. "Rebecca ile buraya taşındığı-muzda..." Başlayan hikâyeye her neyse bir iki dakikalık gırpeme süresi tanıyacağından emindim.

HAYA: Genel olarak Ürkütücü. 70'e 30?

JAKE: Yalnızca 30 mu? Memnun etmesi zor birisin. Ama... uğraşmazı kayıtlı.

"Böylece Thurmond'un yeni bir yönde ilerlemesi ve harika bir kurumdan ülkenin en iyi üniversitelerinden biri kurumuna geçmesinin zamanının çoktan geldiği sonucuna ulaştım. Bu yaz da bu hedefe ulaşma yolculuğuna başlayacağız."

JAKE: Şimdi gitem gerek ama sonra birkaç puan daha kazanabilir miyim diye bakacağım. İşim bitince mesaj atarım.

"Sahneye Carlton Brohm'u davet ediyorum." Pahalı görünen, özel dikim lacivert takım elbiseli, tıknaz bir adam gülümseyerek Rektör Lewis'ın yanına geldi. "Carlton'un bir yönetim danışmanlığı şirketi var ve Brohm-Shaw Ortakları bize eğitim programımızı oluşturmada yardımcı olacak."

Odanın her yerinde nelesler tutuldu. Yönetim danışmanları ve "yeni bir yön", kusantılar ve ciddi değişiklikler anlamına geliyordu ki bunların hiçbirini açık kollarla karşılanmayacaktı. Parmaklarına gergince bacağıma vurdum.

"Bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz," kısa adam dar alan duvarlarından gürlüyerek yankılanan bir sesle konuşmaya başladı. "BSO genç bir şirket ve işimize eşsiz bir analitik, stratejik ve yenilik merkezli yetenekler katıyoruz. Hedefimizin güçlü yanlarımızı öne çıkarmada yardımcı olmak için sabırsızlanıyoruz."

Her ne kadar "güçlü yanları öne çıkarmanın" genelde güçsüzlüklerimizi ortadan kaldırmak anlamına geldiğinin farkında olsam da çevremdekilerle birlikte başımı sallayarak onayladım. Ölçülemek üzereydik.

"Detaylar sonra açıklanacak ancak önce sık sık göreceğiniz birini daha tanıtmak istiyorum."

Carlton'ın ortağı sahnede ona katılınca nefesim boğazımda saklı kaldı.

On İki

Gözlerim fal taşı gibi açılmış ve zihnimdeki ses acı bir çığlıkla kesilmişti.

Rektör toplanan grubu, değişim endişe uyandıran bir şey olsa da bunun nihayetinde iyi bir deneyim olacağına söyleyerek rahatlatmaya çalıştı. Rektör, dinleyicileri kalıp birer içki almaya davet ederek konuşmasına bitirirken dinlemeyi bıraktım ve gözlerim Jake'in sahnedan inişini, iş arkadaşıyla flörtleşmesine takip etti.

Herkes aynı anda konuşmaya başlamadan önce odadakilerin hepsi hareketsizleşip sessizleşti. Nabzım deli gibi atıyor ve parık vücudumda gitgide yükseliyordu. Muhabbetten izin isteyerek ayrıldım ve en az kalabalık olan hale geçtim.

Neşes al. Neşes al.

Kıdemli iş arkadaşlarımla ve benim hakkımda zaten kötü düşünen bilirdik dedikoduculardan oluşan bir kalabalığın içinde her an bayılacakmış gibi görünemezdim. Onun yerine telefonuma baktım.

JAKE: Bitirmek üzereyim.

JAKE: Okutucu/seksi oranını nasıl eşitleyebileceğime dair bir fikrin var mı?

JAKE: Acil durumlar için daha fazla beyaz esprinin tutuşunu kuruyorum.

Mesaflara gözlerimi dikmişken kahkaham boğazımda donup kaldı. Ya biri omuzla patladığını öğrenirse? Osa kafeslenmeye çalıştığını düşünebilir. Kadınların çok daha azı için bile akademik çevreden atıldığı oluyordu.

Malikânedan kaçmayı düşündüm. İleride, koridorun diğer ucunda Jake bir grup siyah takım elbiseli adamla dikiliyordu. Telefonuna bakarken ve sonra başını kaldırıp Carlton ile muhabbetine devam ederken bana arkası dönüktü.

Kahkaha attılar ve Jake diğer adama omzundan kavradı. Anlık bir düşünceyle bana güldüğünden endişelendim ve bilincime mümkün olabilecek bütün güvensizlikler doluştu. Ellerim titre-yerek cevap yazdım.

NAYA: Tam arkaada duruyorum.

JAKE: Gördün mü, bu sekaiden çok etkötücü.

"Jake," dedim ortağı uzaklaşıpken.

Jake arkasına döndü, göz teması kurana dek kafa karışıklığı yüzünde açıkça görülebiliyordu. Gözleri kocaman açıldı ve dudakları bir kenara doğru kıvrıldı. Bana doğru yürürken çattık kaşlarının altında yüzüne ihtiyatlı bir tebessüm yayılıyordu. "Sen burada... ne yapıyorsun?"

"Burada çalışıyorum," dedim titrek bir sesle ve bir grup idareci toplandığımız geniş salonu terk ederken geriye doğru küçük bir adım attım. Görünüşe göre, bırakılan bombanın ardından açık bar bile insanları kalmaya ikna edecek kadar çekici gelmi-yordu.

Başını yana eğdi. "İş için şehre geldiğini sanıyordum." Benimle konuşmaktan çok kendi kendine akıl yürütüyse gibiydi.

"Danışmanlık yaptığından hiç bahsetmemiştin, özellikle de üniversitelere yaptığından."

"İşle ilgili hiçbir şey paylaşmak istememiştin, hatırladın mı?"

Yüz ifadesi dingin, vücut dili sakindi. İğmi kaybetme ihtimalinin ezici dehşeti arasında parmaklarının ve dudaklarının üzerimde dolayışına hayal ettiğim tüm bu süre boyunca içten çıkarma belgemi elinde tutuyordu. Flörtleşme yeteneklerimi geliştirmek için şehirdeki tüm barlardaki önce erkek içinden onu seçmiştim.

Dudaklarımdan hançetle, neredeyse umutsuz bir kahkaha dükküldü. "Bu çok kötü," diye fısıldadım ve o tanıdık sandal ağacı kokusunu aldım.

"O kadar da kötü değil," diye güvence verdi, bu sırada saçını arkaya atarken parmak ucunu omzumda gezdirdi. Hareketindeki samimiyet hem bundan ne kadar çok keyif aldığımı hem de başkalarının bizi izleme ihtimalinden dehşete düştüğümü için beni beklenmedik bir şekilde sarıştı. Tekrar geri çekildim ve eli düşerken yüzünden bir anlayış ifadesi geçti. "Pekâlâ, harika değil ama daha kötüsü de olabilirdi."

"Nasıl?"

"Bunu yalnızken konuşalım, olur mu? Herkes çıkıyor." Bagyla bize selam verdikten sonra toplanma alanına dönen kısa adama, Carlton'a elini salladı. "Ofisin yakınlarda mı?"

Hâlâ etrafa bakaşlar atarken başımı iki yana salladım. "Bizi gören olursa soru sormaya başlarlar. Ofisimde olman için hiçbir gerekçe yok." Bederümden gergin bir elektrik akımı geçti. Mantıken, muhtemelen hiç kimsenin farkımıza bile varmayacağını biliyordum ama hâlâ omuzumun üstünden Davis'e bakmaya dürtüsüne karşı savaşıyordum.

Sesi zar zor duyulacak bir fısıltı şeklini aldı. "Senin evin peki? Sana burada otel odamın anahtarını vermek biraz yakışıksız olur gibi geliyor da."

"Tamam," dedim zayıf bir sesle.

"Detaylıca konuşacağız. Sorun olmayacak. Söz veriyorum." Kolu kışkırdandı ve bana burada yine dokunmayacağını umarak gözlerim kocaman açıldı. Bakaşları soru soruyordu ve kışkırımın arasında bir çizgi oluşmuştu.

Senin deli olduğumu düşünüyor olmalı.

"Üzgünüm, sadece..." Gözlerinin hâlâ üstümde olduğunu fazlasıyla bilincinde olduğumdan, cümlemleri başlayınca sonuna nasıl gireceğimi bilemedim. Enseleri karıncalandı ve birilerine değünce birbiri ardına zihrimde doldu. "Sana adresimi mesaj atarım."

Yavaşça başıyla onaylayınca arkamı döndüm ve malikâneneden ayrılan insan selâse karışıp dışarı yöneldim. Ona ya da başkalarına bakmadan hafif bir esintinin çevremizdeki havayı değiştirdiği ılık geceye çıktım. Kaldırımında durdum. Uber uygulamasını açarken ellerim titriyordu. Şansuma, gitgide selâse gibi hissettiren ortamdan uzaklaşmadan önce yalnızca birkaç dakika beklemem gerekti.

Taradığımı hiç kimsenin beni izlemediğinden emin olmak için yeriden çevreme bakındım. Joe'ya duyurudan bahsetmem gerekiyordu ama ona danışmanlardan biriyle yatışımı söylemeyi planlamıyordum. Bea ve Gregory asleyle yanımdan geçerken el salladılar ve elimdeki telefonum titreyerek yerimden sıçramama neden oldu.

JANE: Sakinleş, tamam mı? Sorus olmayacak.

Gözlerimi mesajı dikmekten başka bir şey yapamadım. Sorus olacaktı – yaptığımız şeyi sürdürmemiz irâkâresizdi. İy hakkında konuşmak istemediğim için kendime küftettim. Tüm bunlara önüne daha tanıştığımız gece geçebilirdim. Ama o zaman beni hiç şüphesiz. Ve ellerinin enseleri nasıl karıncaldığını ya da gözlerinin selâse şahindeki tek kışkırtmış gibi benimselere kışkırtılmasının verdiği hissi hiç öğrenemeyizdim.

Araba yanaştı ve telefonu çantama atarak arka koltuğa yerleştim.

Ne yapacağım ben?

On Üç

Çalan zili yarotladıktan sonra oturma odamda volta atarak Jake'i bekledim.

Ona durmamız gerektiğini sabit sakin ve hızlıca söylemeye lazım. Kimsenin suçu yok ama yapılacak en akıllıca şey bu. Etik şey? Hayır, etikliği kullandığımız. Bu kadar. Durumu yalan hikâyesine döndürmeye gerek yok, yalnızca hızlı bir ayrılık.

Kapı tıklaması beni düşüncelerimden koparınca omuzlarımı geriye attım. Bunu yapabiliriz.

Kapıyı açınca Jake, "Selam," dedi. Kravatını gevşetmiş, ceketini ellerine alması ve gömleğinin kollarına kırması. Saça, sanki ellerini birkaç kez arasından geçirmiş gibi hafifçe dağılmıştı.

"Selam." *Her şeyi senlendirmeden önce ona sarımsaklı mıyım? Ona sarımsakı gerçekten üşüyorum. Sonunda ellerime sahip çıkarak ona içeri girmesini işaret ettim.*

"Pekâlâ," dedik aynı anda. Zar zor duyulan garip kahkahalarımızdan sonra Jake konuşmamı işaret etti.

"İşten bahsetmememiz konusunda diletecek kadar salak olduğuma inanamıyorum." Ellerimi öktüm. "Ve burada yaşadığım hakkında yalan söyleyecek kadar."

"Salakça değildi." Ceketini yakınındaki tezgâha bıraktı ve

parmak uçlarıyla kollarını okşadı. "Bunu öngörmemiz için hiç bir neden yoktu. Büyük bir şehirdiyiz."

Oturma odasındaki kanepeye kadar beni takip etti ve yanına yerleştiğinde kalçalarımızın arasında yalnızca milim vardı. "Bir düşün için burada olduğumu söylemiştin."

Ve bunun beklenmedik yitimi söylüyor... Bir anda, dokunuşlarının beni nasıl hissettirdiğinin anısını sorgular olmuştum.

"Öyle zaten. Canavar gelin ve 'oaleyy' diye çığlık atan kollar grubu, hepsi gerçek. Biraz daha erken gelip Thuermond'daki işlere başlamak için zamanlama uygundu sadece. Aldığımız ilk büyük işlerden biri ve fırsat kaçırmak istemedim." Diziyle hafifçe benimkini dürttü. "Konuş benimle, papaya gibi Naya. Bu seni neden bu kadar gerdi?"

Diğer akademisyenlerle çalıştığım bölümünde en az üç kez kampüs kreşinde karıştırılıyor ve senin için de buna bulmak. Ah, bir de beraber çalıştığını herkes zaten etrafına döküp kalıplarını düşünüyor.

Küçük, boğulur gibi bir kahkaha attım. "İşimi elimde tutmaktan sorumlu olman dışında mı?"

"Evet, sanırım onun dışında." Yüz ifadesi biraz malcup gibiydi, parmaklarını benimkilerle doladı. Bu cevap başka birinin ağzından çıksa küstah gelirdi ama ses tonu söylediğini yumuşatmıştı. "TÜ'de hangi pozisyondasın?"

Başta tereddüt ettim ama haklıydı. Artık detayları saklamaman hiçbir anlamı kalmamıştı. "Eğitim bölümünde ders veriyorum ve bunun" —elimle ikimizi işaret ettim— "çıkar sağlamaya çalışıyordum gibi falan görürmesini istemiyorum. Eğitim'de bile kadınlar sert eleştirilir. İnsanlar konuşur, konuşmaya bayılır ve benim için felaket olur eğer ne..." Ne yapıyoruz ki biz?

"Anlıyorum."

"O yüzden eğer..." Bakışlarımı dolanmış parmaklarımdan indirdim ve kendiminkileri hafifçe çektim. "Bірbirimizi tekrar görmesek iyi olur. Demek istediğim, zaten birkaç gün daha be-rada-sın."

Jake bakışlarımla buluşmak için başını eğdi. "Haklısın," der-

ken sesi kısıktı. "Yapılacak mantıklı şey bu, tüm bağları koparmak." Bakışlarına benimkilerden ayırmadı, gözleri benimkileri delip geçiyordu ve incelenmenin ağırlığıyla başa çıkamayarak ben bakışlarımı kaçırdım.

"Biliyorum," dedi kucığıma doğru.

"Bu sorumluluk sahibi ve muhtemelen etik bir davranış olur." Yavaş, özenli ve bitmesini istemediğim hareketlerle avucumu okşadı.

Parmaklarımı ayırma isteğim dindi ve iç içe geçmiş hâlde böylece durdular.

Tenimi okşayış şekli rahatlatıyor, sinir uçlarıma elektriklendiriyor ve beni hem duvarlara tımanma hem de ona gömülme isteğiyle dolduran kafa karıştırıcı hislerle baş başa bırakıyordu. "Fakat kapedan girdiğimden beri o müthiş ağzı öpmek için can atarken ettiği düşünürmekte zorlanıyorum."

Ederim verdiğim karara ihanet etti ve sözleriyle uyarılmaya başladım.

Bunu bunu ne kadar istediğini hatırlatma.

"Birkaç gün içerisinde gideceğim ama mümkün olduğunca çok zamanımı seninle geçirmeyi umuyordum. Etikleyici, komik ve günah kadar seksisin."

Yoğun bakışları beni yerime sabitledi.

Bu yanlış. Hiç profesyonel değil. Sorumsuzca.

"Neyi, sen..."

Ama bunu istiyorum. Onu istiyorum.

Elimi ensesine kaydındım ve yüzünü sertçe kendiminkine çektim. Daha önce hiçbir öpücüğün kontrolünü böyle elime almamıştım ve her yerimi adrenalin sardı.

Jake beni kucığına çekip karşılık vermeden önce bir an hareketsiz kaldı. Ağzılarımız çılgınca birbirini buldu, dillerimiz dans ediyordu ve sanki öpüşmemiz oksijenimiz olmuştu.

Onu öpmek istemiyordum, buna ihtiyacım vardı. Dudaklarının benimkilerin üstünde oynayıp beni yalnızca içgüdüden ibaret olduğum bir yere götürüyordu. Bacaklarını iki yanına atıp

üstüne oturdum ve inleyerek beni iyice kendine çekti. Elbisenin arkası kalkamdan yukarı sıynırken popoma kavradı.

"Naya." Tekrar dudaklarımla buluşmadan önce hızla soludu. Sertleşmiş aletine sürtününce nefesini tuttu ve dudaklarını boğazıma dibine bastırarak hafifçe emdi.

Ağzının her dokunuşu beni biraz daha uca itiyordu, biraz daha titrek, biraz daha mutluydum.

"Birkaç gün daha, değil mi?" Gömleğini çekiştirerek pantolonundan çıkardım ve düğmeler üzerinde çalışmaya girişmeden önce karın kaslarını okşamak için elimi altına soktum.

"Birkaç gün daha," diye mırıldandı boynuma doğru. Kalçalarını benimle buluşması için havaya kaldırıırken sözleri tenimde titreşimler yarattı.

Düşünmeye çalıştım ama Jake'in vücudu bedenime ne zaman çarparsa ya da sürtünse zihnim safırlanıyordu. Kimsenin öğrenmesi gerekiyor. Tamam, eleri.

Geri çekildim ve iki elimi de ensesine doladıgımda Jake'in gözleri kocaman açılmış, gözbebekleri kocaman olmuştu ve hızlı hızlı nefes alıyordu. "Birkaç gün daha," diye tekrarlariken elleri kaburgalarumdan yukarı çıkınca sözlerim hiçliğe karıştı. Basparmakları elbisenin üstünden memelerimin yan taraflarına okuyordu.

Jake başıyla onayladı.

Birkaç gün daha bu, birkaç gün daha o ve sonra tekrar gerçek hayata dönüp.

"Beni yatak odama götür."

Serüvenizce bir şey yapmak. Tamamdır.

On Dört

Siyah elbisemin yatak odasının zeminiyle buluşmasının ardından karşısında yalnızca iç çamaşırlarımla dikilirken Jake'in bakışları açıkta kalan tenimde dolaştı. Gözlerinin üzerimde bağılan ayağa dolanış şekli sanki beni ezberliyor gibiydi.

"Eh, işte bu benim." Saçımı kulağımın arkasına sakıttım ve gözleri yüzüme ulaşırken bakışlarımı kaçırdım.

"Seni sevdim," diye mırıldandı Jake beni yatağa doğru geri-letirken. "Nereden başlayacağıma karar veremiyorum." Bir eli sırtımdan aşağı kaydı ve kalçamın üzerindeki hassas bölgeyi okşamaya başladı.

Ellerimi göğsümden kaydırarak gömleğimi omuzlarımdan indirdim. Uyluklarımda hissettiğim bacaklarımdan baskısı bana rih-timde dans edilişimizi anımsattı. Bir, iki, üç. Arkama uzanarak sırt-yenimin kopçasını açtım ve dantelli kumaş parçası yere inerken memelerimin serbest kalmasına izin verdim. Takdir eden yoğun bakışları kıkırdamak istememe yol açtı ama elleriyle memelerimi kavıyor, sıkıyor ve baskırmakla sert meme uçlarımda daireler çiziyordu. Ağzımdan kısık bir inleme kaçtı.

"Seni istiyorum." Sözlerini vurgulayan bir tavrıyla boynum-dan aşağıya doğru yumuşak, ıslak öpücükler konduruyordu. "Sana ilk dokunduğum andan beri seni arzuluyorum."

"Ben de." Sesimin farkına varmamıştım ama boşluk ve cüretkâr çıkıyordu. "Yatağa geç."

Jake yorganın üstüne bir kondom attı ve pantolonuyla dar baksırını indirdi. Ardından benim yakışıklı yabancımla önümde çınkıplak ve hazır hâleyle; ereksiyonu kalın ve sert, bakişlan yoğunlu. Siyah saten çamaşırına başparmaklarımla takip kalça-larımdan sıyırdıktan sonra yatağa bırmandım.

Marifetli parmaklarını bacaklarımla arasına kaydırması, sı-vazlıyor ve okşuyordu ama ben daha fazlasını istiyordum.

Elimi elinin üstüne koydum ve gözlerinin içine baktım. "Seni içimde istiyorum."

Başıyla onayladı ve yırtılan ambalaşın sesi kulağıma müzik gibi geldi, sonra Jake kondomu aletine geçirdi.

İçimde nabız gibi atan şey korku ya da gerginlik değil, bek-lentiyle. Üstte, kontrol sahibi ben olacaktım ve Jake'ın de burun-la sorunu yok gibiydi. Bu gerçekten yaşanıyor.

"İnanılmazsın," dedi kalçamı kavrar ve gözlerini bederimde gezdirirken. Tekrar gözlerimle buluştu. "Yine de hazır değilsen yapmak zorunda değiliz."

Yaşanan her şeyde hemfikir olduğumdan emin olmak için sorması seksinin de ötesindeydi. Beni güvende hissettiriyordu ve avuçlarımla göğsüne dayadım. "Hazırım. Bunu istiyorum."

Kendini açıklığıma bastırdı, sonra da beni doldurup esnetti.

Aşağıya kayarken tekrar tekrar adımı haykırdım ve ona sür-tündüm. Kendini altımdan ileri ittirip daha derinlere ulaşır ve mükemmel noktalara değerken vücudum sarhoş olmuş gibiydi. İfadesini görmek, altımda kaslanmanın nasıl kasıldığını hissetmek ve artan sürtünme – hayatımda ilk kez gerçekten çok fazla geldi.

"Çok iyi hissettiriyorsun." Meme uçlarımdan birini emmek ve diliyle oynamak için beni aşağıya çökerken nefes nefeseydi. Zevk dalgaları göğsümden parmak uçlarıma dek yayıldı ve art-tan gerginlik omurgamda yoğunlaştı.

Birlikte hareket ediyorduk, sabit ve çılgına döndüren bir ri-

tim tutturmuştuk. Orgazm vücudumun derinliklerinde oluşmaya başlamıştı.

Derge kurmak için ellerimi göğsüne yasladım ve üzerinde hızla inip kalkarak doruğa ulaşmaya çalıştım. Onunlayken, bedenlerim bu hâlede terle ıslarken düşünmüyordum. Yalnızca saf hissen ibarettim.

Başparmağı yavaşça klitorisimde bir daire çizince haykurdum, mavi gözlerinin üzerime dökülmesinden ve boynundaki kasların gerilmesinden iyice heyecanlanmıştım.

Tüm sinir uçlarımda kıvılcımlar çıktığında sırtım yay gibi gerildi ve ağzımdan bir dizi anlamsız kelime döküldü.

Yüz ifadesi değişerek yoğun bir konsantrasyon hâlini aldı ve nefesleri sıklaştı. Yüksek sesli bir indemeyle vücudu altında kendi boğalmasının şiddetiyle sarıldı.

Tepemizde klima çalışırken ikimiz de terle nemli çıplak vücudlarımızla uzandık. Birbirimize sokulurken gevşemiş bedenlerimizden ısı yükseliyordu. Umutsuzca bu anı ölümsüzleştirmeye çalışıyordum ama nefesimi düzenlemeye çalışırken hâlâ bedenimden kısa zevk dalgacıkları geçiyor ve düşüncelerim buharlaşıyordu. Dakikalar sessizlik içinde akıp gitti – benim için bu, tatmin ve inanmayışın sessizliğiydi.

“Hemen döneceğim,” dedi en sonunda ve yataktan çıkarak kondomu banyodaki çöpe atmaya gitti. Yan tarafıma döndüm ve geri gelirken Jake’e hayranlıkla baktım. Saçları telden maslaşmış ve boynundaki kasların hatlarını omuzlarına dek takip ettim.

“Beni mi kesiyorsun?” diye sordu tekrar yatağa berranırken yamuk bir gülümsemeyle.

“Göze fena gelmiyorsun.”

Kollarını belime doladı, yüzlerimiz arasında birkaç santimetre vardı.

“Umarım fazla cüretkâr olmamıştır,” diyerek şaka yaptım.

“Sarınım bu şartlar altında kabul edilebilir.” Beklentiyle dolu dudaklarına tatlı ve yavaş bir öpücük kondurdu. Jake saçımı

kulağımın arkasına ahen ve parmaklarımı tutamaların arasından geçirdi. "Papaya gibi Naya..." Dalgın dalgın ve sesli harfleri uzatarak konuşmuştu. "Adını seviyorum. Nereden geliyor?"

"Arapça. 'Yeni' demek."

"Ailen Ortadoğu'dan mı?"

Vücudumun bir yerlerinde ani bir farkındalık oluştu. Bana etnik kökenimi sorması üç gününü almıştı. Üç gün! "Tanıştığımıza memnun oldum," dendikten sonra, "Nesin sen?" sorusunun yönlendirilmesi neredeyse standart bir tanışma diyaloguydu. İnsanların benim hakkında henüz hiçbir şey bilmeden etnik kökenimi nasıl sınıflandıracaklarını öğrenmeye ihtiyaç duymalarından her daim nefret etmiştim.

"Hayır," dedim ulak bir kahkaha eşliğinde. "Babam bir kitapta mı ne okumuş. Babam siyahi, annem de yarı İrlandalı yarı Meksikalı." Çok ırklı olarak büyürken bazen nereye uyduğumu bilemezdim. Felicia'nın kardeşinin bana "iyi saçlarım" olduğunu söylemesini hatırlıyorum da bunun bir iltifat olduğunu düşünmüş ama bunun, benimkinden daha kabarek ve daha kıvrık saçlı olan en yakın arkadaşımın saçlarının iyi olmadığı anlamına geldiğini sonradan anlamıştım. Lisedeki erkek arkadaşım bana annesinin çıkmaması sorun etmediğini çünkü benim diğer siyahiler gibi olmadığını söylemişti. Hayatım böyle farklı olduğumu yüzüme vuran anlarla doluydu. Jake afallamış gibi durmuyordu ama.

Omrumda tembel tembel bir desen çiziyordu. "Birden fazla kültürle yetiştirilmek zor olmalı."

Bir gelenekler festivasının ortasında kalabilirdim ama ebeveynlerim küçük kasabamıza uyum sağlamamızı istemişti, bu yüzden de hiç gerçek kültürel gelenek görmeden büyümüştüm. İspanyolca konuşmuyordum, tenim açık renkti ve siyahi kızların dediğine göre "beyaz gibi konuşuyordum." Davis bir keresinde ırkıma belli etmediğim için ne kadar şanslı olduğumu, böylece insanların benim beyaz olduğuma bilmeleri gerekmediğini söylemişti. Hatta makalelerimi "daha şehirli" bir havan

dan ikinci adımı yayımlamam konusunda beni cesaretlendirmişti. Ona karşı koymadan bana bunları söylemesine izin verdiğim için kendimden nefret ediyordum. Onun ve birçok başka kişinin bana kötüymüş gibi düşündürttüğü yönlere yeniden sığınmak için bir şeyler yapmak istiyordum. Çok geç olmadan büyükbabamla anadilinde konuşabilmek istiyordum. Yapabilecekler: İspanyolca öğren.

Omuza larıma sildim. "Çocukken bazen bana Jessica ya da Heather adını vermiş olmalarını dilerdim."

"Bence Naya sana daha çok uyuyor." Jake ayağına baktı ve avucu belimi okşarken göz göze geldik.

"Bir kez olsun adımı kurşun kalemlerin üzerinde bulabilmek istiyorum."

"Ah, bunu hiç düşünmemiştim aslında."

"Senin adının bir hikâyesi var mı?"

"Büyükbabamın adı Jacob. Bu yüzden hep Jake dedi bana." Parmaklarını omuza larımın üstünde gezdirdi ve sırtımla boynum arasındaki kaslara hafifçe masaj yaptı.

"Yakan meydana?"

"Küçükken onun gibi olmak isterdim. Bana balık tutmayı ve kadınların tam bir baş belası, iyi türden bir baş belası olduğunu öğretti. Aslına bakarsan bunu hâlâ söyler. Şu anlar kaldığı huzurevinin Kazanova'sı olmakla bayağı meşgul."

"Demek çekiciliğin genlerinden geliyor?"

Jake yumuşak bir kahkaha attı.

"Babam bana hep oğlanların baş belası olduğunu söyler ama o iyi anlamda demez."

"Benim kötü türden bir baş belası mı olduğumu düşünüyorsun?"

"Fena sayılmazsın," dedim yanına iyice sokulurken.

Kıkırtılarımız dindi ve tekrar birkaç dakika süren kusursuz sessizliğin içinde gevşemiş uzuvlarımızla uzandık.

Avucum karın kaslarına dayalı hâlde yüzünü inceliyordum. "Düşünceli duruyorsun. Paylaşmak ister misin?"

Elini kolumdan yukarı çıkardı. "Keşke biraz daha fazla zamanımız olsaydı."

Daha fazla zamanımız olduğumu düşünüyordum. "Bundan sonra kıpırdayamayacağımı düşünüyordum." Gülümsedim ve hazırcavaplığımı kullanarak bir şakayla karşılık vermesini bekledim ama o konuyu değiştirmeye çalıştığım zamanlardaki gibi gözlerime bakmayı sürdürdü. Delici bakışları, bir şeylerden kaçındığımı anlıyor mu acaba diye meraklanmama neden oldu.

"Biliyor musun, doyuma ulaştığında çok güzel görünüyorsun," dedi. "Yüzünü o anlarda saatlerce izleyebilirim. Şanki kontrolü elden bırakıyorsun ve vücudunun geri kalan kısmı kasılıyor olsa da yüz hatların rahatlıyor." Sesi kısık ve pürüzlüydü, başparmağına dudığıma sürterek konuşmaya devam etti. "Sonra, boşalmadan hemen önce ağzın aralanıyor, sadece birazcık ve dudakların kenarını isniyorsun. Mükemmel bir şey. Yeni favori görüntümü bu olabilir."

"Bunu gören tek kişisin," dedim yanağıma avucuna dayarken.

"Ne?"

Södür, neden buna itiraz ettin ki? Bunun seksten sonra söylenmeyecekler listesinde olduğunda emin saydım. Ya da hiç söylenmeyecekler listesi. "Bu utanç verici."

"Ne demek istedin?"

"Ben hiç, bilirsin... başkasıyla..."

"Hiç mi?"

Biri beni hemen öldürsün. "Ben hiç... oraya ulaşamadım ve partnerlerim hiç... ee, bilmiyorum fark etmedi ya da umursamadılar sanırım."

Ellerimi nazikçe yüzümden çekti. "Bencil adamlarla birliktymişsin."

Az kalır.

Ağzımın kenarını öptü. "İlk olduğum için biraz gururlarsan kötü biri mi olurum?"

"Bana göre olmazsın."

"Otoriter yanına seviyorum. Ve başka bir şey istersen bana söylersin, değil mi? Daha sert, daha yavaş, sola doğru." Ensemden başparmaklarıyla yavaş daireler çizerken sırıttı. "Ya da sadece... durma."

Kahkaha attım. "Olabildiğince otoriter olacağıma söz veriyorum." Gerçi Jake şimdiye dek ne istediğini çok net biliyor gibiydi.

Ona iyice yanaştım ve o da örtünün içine girebilelim diye döndü. Bedenlerimizin çevresinde bir koza oluşmuştu. "Bu gece benimle kalır mısan?"

"Beni kovmayacağını umuyordum ben de." Jake kolunu belime dolayarak arkamdan yaslandı.

Birkaç gün daha. Birkaç gün daha. Birkaç gün daha. Sıcaklığıyla sarmalanmış hâldeyken bunun ne olduğunu kendime hatırlatmam gerekiyordu çünkü güvenlik gibi, yuva gibi, daha fazlası gibi hissettiriyordu.

On Beş

Bir tutam gün ışıq küçük odamı katederek yüzüme ılık ılık düşüyordu. Geçen gecenin keyifli, cüretkâr coşkusu, cinsel rahatlaşmanın büyüğü yere huzla çakılara dek çevremde sürüldü. Akşam sesinin sızdığı kapalı banyo kapıma bir bakış attım. *Kariyerimi seks için tehlikeye atarken ne düşünüyordum ki?* Dürüst olmak gerekirse gerçekten iyiydi, yoksa-hepsi-hayal-miydi derecesinde iyi ama yine de.

Giyecek bir şeyler bulmam gerekiyordu. Net düşünmem lazımdı ve çıplaklık yardımcı olmuyordu. Jake'in yerdeki gömleği kıyafet dolabımdan daha yakın olduğu için ora aldım, düğmelerini ilikledim ve kollarını kıvardım. Başparmağımın tırnağını dişleyerek pencereimin önünde volta atmaya koyuldum.

Ona fikrini değiştirdiğini söyleyebilirim. Ya da belki de gittikten sonra onu tamamen görmezden gelirim.

Kapı açıldı ve tüm o bronzlaşmış kasları ve delici gözleriyle Jake çıktı. Siyah bakımlı düşük belliydi ve düz kamarı tamamen ortaya seriyordu. Bana tatlı ve muzip bir tavarla sırıttı.

"Günaydın patron. Gömleğim yakışmış." Gözleri vücudumda dolandı.

Şey, sanıyordum kariyerim benim için o kadar da önemli olmayabilir.

"Bu lakaptan hoşlandığımı sanmıyorum. Gerçekten otoriter olduğumu mu düşünüyorsun?"

Yatağın ucuna oturdu ve beni yavaşça bir öpücük için kollarının arasına çekti.

"Ne istediğini söylemen hoşuma gidiyor ama başka bir isim de seçebilirim." Çenesini sıvazlayarak düşünceli bir "hmm" sesi çıkardı.

"Seçeneklerimi değerlendirmem gerek," diyerek elini sırtımdan aşağı kaydırdı. "Sana Fear Factor¹ diyebilirim istersen? Yürekliğinizi test etmek ve diğer fobilerimi bulmak için ruhumun derinliklerini deşeceğimi farz ediyorum."

Ellerimi omzuma bıraktım. "Humm, başka ne tür fobilerin var? Palyaço? Yılan?"

"Sana hayatta söylemem. Kuzey Carolina'ya geri uçmadan önce kim bilir bana neler yaptın."

Ufak bir hatırlatma: Gülecek. "Vay canına, Kuzey Carolina demek. Orası çok uzak. Senin hakkında bilmediğim çok fazla şey var." Bakışlarımı odada gezdirirken sağ elimdeki yüzükle oynadım.

"Sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım, papaya gibi Naya. Gergin misin?" Elleri belime yerleşti. Ağırlığımı verdiğim ayağımı değiştirip durduğumu fark etmemiştim. "İş mi?"

"Nereden bildin?"

Omuz silkti. "Tahmin ettim. Etik olarak biraz gri bölgede ama İK çalışanımızla bu konu hakkında konuşacağım."

Yavaşça nefes aldım ve ellerimin kıpırdanmayı kesmesi için uğraştım. "Planımızı değiştirmek ister misin?"

Başını iki yana sallayınca rahatlık hissi ve bir dolu başka soru göğsümü doldurdu.

"Senin için çıkar çatışması yaratmıyor mu? Üstelik İK'ya ne diyeceksin? 'Fakülte çalışanlarından birini dünyasını sarsacak şekilde becerdim ama bu yargılamı etkilemeyecek' mi?"

Jake cevap olarak kükrediyince ben de gerginliğime rağmen

¹ (İng.) Korku faktörü. -yhn

gölümsedim – espri anlayıp bulaşıcıydı. “İK çalışanımız annem yanında ve bana biraz dördüncü sınıf öğretmenimi anımsatıyor, o yüzden seni düşünün sersecek şekilde becerdiğini söylemem...” Şırtığı genişledi. “Tabii sen adım adım betimlememi istemediğin sürece?” Kaburgalarını okşamak için elini gömlekten içeri soktu ve avucu çıplak tenimde dolanınca tüylerim diken diken oldu.

Gözlerimi devindim ama bederüm hareketlerine benden izin almadan tepki veriyordu. “Ciddiyim. Gerçekten ne yapacaksın, Jake? Bu ne kadar kötü olabilir?” Yapılacaklar. Google’lan yönetiş danışmanlığını araştı.

“Hangi alanların üniversiteye katkı sağladığını ve hangi alanların zarar verdiğini belirleyeceğiz, hem finansal olarak hem diğer açılardan. Sonra da öneriler sunacağız. Bundan çok daha karmaşık tabii ama temelde bundan ibaret.” Elleri tekrar belime kaydı ve başparmakları kalçamda hafif daireler çizmeye koyuldu, keskin bakışlarını üzerime dikti. “Zaten buradaki temsilcimiz Carlton olacak.”

“Bunun doğru olduğunu sanmıyorum,” diye östeledim.

“Ofise döndüğümde konuyu açacağım. Söz veriyorum.”

En kötüsünü hayal ederek, “Pekâlâ,” diye mırılandım ama o sabah elimden bir şeyin gelmeyeceğini de kabullenmiştim. Ve gittikçe genişleyen daireler onları tekrar hissetmek istediğim yere doğru yanaşıyordu.

“Muriel’a farazi bir...”

Tek kaşımı kaldırdım ve sırtarak lafı böldüm. “Muriel mı? Gladys değil mi?”

Jake’in ifadesi de sırtmaya döndüştü, beni biraz daha yakına çekti ve burnumun ucuna bir öpücük kondurdu. “Çok güzelsin.”

“Seninle uğraşırken mi?”

“Evet,” sesi yumuşadı, “ama diğer zamanlarda da.”

Ne söyleyeceğimi bilemedim ama kalbim deli gibi atıyordu.

“Şimdi,” diye devam ederken nefesini ensemden hissediyordum ve avuçları bederimde dolanıyordu, “İK’ya itiraf edecek daha fazla şevvetli aram olması için yatağa geri gelir misin?”

On Altı

Son e-postayı da ilgili klasöre attım.

Boş bir gelen kutusandan daha tatmin edici bir şey var mı?

Bütün gün yaptığım gibi bakışlarımı sektim. Hafif ağrı bana önceki geceyi ve o sabahı anımsatıyordu. Belki daha iyi birkaç şey daha vardır.

Kampüs, yıl sonuna erişmenin tadına çıkarmama yetecek kadar sessizdi. İşimin en iyi yarılarından biri yazdığımın bana kalmasıydı – ofisimde olmam gerekmiyordu ve günlerimi yazı yazarak geçirebiliyordum. Genelde böyle yapardım. Belki de bu yaz yeni bir şeyler deneyebilirdim.

Telefonum titreşince çevirip bakmadan önce gülümsedim.

JAKE: Flip'in dün geceki durumundan sonra bugün işler nasıldı?

Göğsüme yayılan sıcaklık hissinin ne bulutsuz gökyüzünde parıltıyan güneşin camımdan içeri süzülmesiyle ne de birkaç orgazmın anısıyla ilgisi vardı. Mesajı yeriden okadım. Benim hakkımda düşünüyordu ve işim aklına gelmişti. Bunun bir kaçamak olduğunu kendime arımsattım. Kendime bunu söyleme rağmen cevap yazarken yine de sinliyordum.

NAYA: İyiydi. Herkes gibi patonum da çıldırıyor ama ben yıl sonunu kutluyorum.

JAKE: Nasıl kutluyorsun?

Ekranda e-posta adresimin ve soyadımın görünmemesine dikkat ederek boş gelen kutumun fotoğrafını çektim.

JAKE: Bunu bilmiyorsun ama bu görüntü benim için pornoyla eşdeğer. Çok seksi.

NAYA: Oğün hazırlıklara nead?

JAKE: Tören salonunu süslememizin üçüncü saatindeyiz. Görünüşe göre benzer beşe kadar bitmemiz gerekiyormuş... prova yemeğine bir saat boşluk kalacak şekilde.

NAYA: Çok gaddarca.

JAKE: Seninle bu gece geç saatlerden önce görüşebileceğimi sanmıyorum.

NAYA: Bir yolunu bulacağımızdan eminim.

Ondan gelen bir fotoğrafla telefonumun bildirim sesi duyuldu. Bir selfieydi. Önde şüpheli bir yüz ifadesiyle Jake, arka planda da beyaz tişörtünde parlak pembe harflerle *Gelin* yazılı ufak tefek bir kadın vardı. Bir otelin bala salonundaydılar ve gelin en soldaki kadını paylıyor gibi görünüyordu.

NAYA: İy. Göz korkutucu... Sakın batırma.

NAYA: Dur biraz, arka plandaki herkes pembe tişört giymiş...

Noktalar belirdi ve bir fotoğraf geldi. Başka bir selfie ama burada pembe tişörtün sarıdığı geniş göğsünü görebiliyordum ve parlak *Şeşş* yazısının altındaki kasları belirgindi. Gülümseyişim genişledi.

JAKE: Sana kendi kişisel cehennemimden minik bir kase sunuyoram.

NAYA: Pembe sana yakışmış. Yüz yüzerken de benim için defile yapar mısın?

JAKE: Yakmayı planlamasaydım yapardım.

NAYA: Hiç eğlenceli değilsin.

JAKE: Bu sabah böyle demiyordun ama.

Kalan birkaç işimi daha hallettikten sonra ofisimi kilitleyip eve doğru yola çıktım ve arabama giderken telefonuma kurcalamaya koyuldum. Mesaj yazmak için uygulamayı açtım ama daha sonra söyleyecek hiçbir şeyimin olmadığını fark ederek duraksadım. Sürekli mesajlaşmak dışkıdeyken yapılan bir şey değil mi? Telefonumu tekrar çantama attım çünkü durduk yere belamı arıyordum.

Zaten belamı arıyordun, değil mi? Daha önce attığı tatlı ve sevimli mesajları düşünerek telefonumu bir kez daha çıkardım. Bakışlarımı kaldırdığımda donup kaldım ve neredeyse telefonumu düşürecektim.

Önümde Davis, tanımadığım kumral biriyle muhabbet ediyordu. Yürüyüş şekli, başına belli bir açıyla yana eğmesi, çenesini daima yukarı kaldırması kulaklarımın uğuldamasına neden oldu. Benim olduğum tarafa bakınca gözlerimiz buluştu. Yüzünden bir paškanlık ifadesi geçtikten sonra uzun adımlarını durdurdu ve ardından sınıtı. Başıyla hafifçe selam verip tek kaşını kaldırırken omurgamdan bir ürperti geçti ve sonra tekrar yarundakine döndü.

Derhâl nefesimi kesti ve birkaç adım geri çıkarak yakınındaki bir binanın girişinde dikilmeye başladım. O tanıdık, küçümseyici ifadesi karşısında yanaklarım yanıyor ve kalbim gümbürdüyordu.

Barada olmaması gerekiyor.

Bedenimde yükselen parık yıllardır hissettiklerimin en kötüsüydü ve adrenalin vücuduma sararken titrememi bastırmakta zorlanıyordum.

Davis’le arkadaşı köpeyi dönüp görüş alanımdan çıkarken kahkaha atıyorlardı ama benim için döneceğinden ya da beni bekleyeceğinden endişeleniyordum. Arabama yaslanmış, çevrede kimse yokken beni beklediği bir görüntü karşısında ellerim titremeye başlayınca onları birbirlerine bastırdım. *Keskinin sırtına dersleri almıştı hiç fırsat bulamazdan.*

Yine de hareket etmedim. Ayrıldıktan sonra ona ne zaman rastlasam korkudan siner ve kendimi görünmez kalmaya çalıştım. *Buñlar geçmiş zamana ait şeyler değil. O zamandan beri kendimi görünmez kılmaya çalışıyorum.*

Derin bir nefes aldım ve terecüdülle kapıdan dışarı çıktım. Etrafa göz atıyor ve park yerinden gelen sesleri dinliyorum. Hiçbir şey duymayınca telefonumu sıkıca kavradım ve arabama doğru hızla atıldım.

Keşke Jake burada olsaydı.

Bu düşünce bir anda aklımda belirdi. Jake benim güplü ve ne istediğini bilen biri olduğumu düşünüyor. Vücudumu ele geçirmeye çalışan gergin enerjiyi bastırmak için sırtımı dikleştirdim. Arabama ulaştığımda park alanı neredeyse bomboştu ve Davis görünürde yoktu. Yine de arabamın kapısını çarptım ve saniyeler içinde kilitledim. Park alanından çıkana dek doğru düzgün nefes almamıştım. O zaman bile sanki beni araba camlarından izliyor, bekliyor ve planlar kuruyor gibi ensemdaki tüyler diken dikenlendi.

Felicaların evinin yakınlarındaki restorana yemek almak için girdiğimde bile seditirirliğim yatışmamıştı. Mekanın diğer ucunda yaşlı bir çift beraber gazete okuyor ve genç bir anne kopyadan duran küçük çocuğunu yüksek sandalyeye oturtmaya çalışıyordu. Kalbim sıkıştı ve tuttuğumu fark etmediğim nefesimi verdim.

Kariyerimi geç saatlere kadar çalışarak, hep daha fazlasına

yaparak, diğerlerinden daha uzun süre işte kalarak ve kullanabildiğim bütün imkânları sonuna dek kullanarak inşa etmiştim. Buradan pişmanlık duymuyordum – ancak yaşlanınca benimle birlikte kimin gazete okuyacağını ya da kendi kopardanan küçük çocuğuma sahip olma şansını kaçırıp kaçırmadığımı merak ediyordum.

Ötaz üç o kadar da yaşlı sayılmaz, değil mi?

Bir tepsi dolusu dumana biteren fajitayı taşıyarak mutfaktan çıkan yakışıklı garsonu görünce kükürdüren bir grup genci seyrettim. Arkalarındaki takım elbiseli adam gereğinden biraz daha abartılı bir biçimde gözlerini devirdi ve saatine baktı.

Telefonum cebimde titredi ve ekrandaki mesajla birlikte çehirdiş kodla, bilinmeyen bir numara görüldü.

BİLİNMEYEN NUMARA: Bugün seni görmek güzeldi.

BİLİNMEYEN NUMARA: Jill Jameson bana benden bahsettiğinizi söyledi.

BİLİNMEYEN NUMARA: Hâlâ beni düşündüğünü bilmek güzel, tatlı kız.

Ürpeldim ve restoranın çevresine bakandım ama buralarda bir yerde saklanmadığını biliyordum. Saklanmastra gerek yoktu. O mesajlarla sanki zaten dibimde dikiliyormuş gibi hissetmiştim.

On Yedi

Felicia'nın çocukları akşam yemeğinin ardından doğrudan oyun odasına koştu ve biz de her tarafına oyuncak dağılmış oturma odasına geçtik. Yanımdaki masanın kenarında duran oyuncan helikopterin pervanesinden oyuncak bebeğin bir tutam saç belkili bir şekilde sallanıyordu. Evlerinin karmaşası her zaman sakinleştirici bir etkiye sahipti.

Sanki çantamın karanlığı mesajları yutabilirmiş gibi telefonumu çantama tıkıyıp ve gözlerimi sımsıkı kapayarak restoranın otoparkında oturmıştım. Kendimi sakinleştirmeye ve olanları aklımdan çıkarmaya çalışmıştım. Hissettiğim her şeyi kilitliyerek kaldırmazsam Felicia bir şeyler olduğunu ânında anlardı ve onun benim için endişelenmesinden nefret ediyordum. Mutla yüz ifadeni takır.

"Turner, sağ günvü ilimiz de seri etmek zorunda kaldığımız için ne kadar kötü hissediyorum bilemezsin."

Çocuklarla oynadıktan ve Felicia'yla şakalaştıktan sonra vücudum gevşemişti. Hayatım paramparça olsa bile onların evi güvenli yerimdi. "Önemli değil. Anlıyorum. Aaron'ın arnesinin yanında olması gerekiyordu ve ben de senin mide ilühabına kapılmak istemedim, orası kesin."

Biz çocukken de üniversitedeyken de Felicia hiç spor yap-

maadı. Asla spor yapmayan, neyi canı çekerse yiyen ama yine de harika vücudunu koruyabilen o sinir bozucu insarlardandı. Fakat ikizlerden sonra vücudu hakkında kötü hissetmeye ve bir kişisel antrenörle çalışmaya başlamıştı. Biraz kıskanmışım – elbette harika görünüyordu ve Wes'in onu başlattığı tüm o yeni aktivitelerden bahsedip duruyordu: kök boks, halter, hatta pilates... Ben de bunları istiyor sayılırdım.

"Pekâlâ, bana randevundan bahsetti?"

Rahat koltukta iyice arkama yaslandım ve kahvemden bir yudum aldım. Uzun gecelerin ve yorucu bir günün ardından kafeme ihtiyacım vardı. Her şeye rağmen Jake'in düşüncesiyle dudaklarıma bir gülümseme yayıldı. Aklım dans dersi sırasında kalçalarının benimkilere nasıl bastırıldığına ve güldüğünde gözlerinin nasıl da dans ettiğine gitti. "Güzel bir gece geçirdim."

"Onunla yattın mı?" Gözlerini süzdü. "Duygularını saklamayı hiç beceremiyorsun. Onunla yatmışsın. Nasıldı? Neler oldu?"

"Ee... İyiydi."

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Bu kadarlık detayın yetersiz olduğuna çok iyi biliyorsun, seni sürük. O sensem ifadedenden bunu ucuza sattığına anlayabiliyorum." Saçlarını omuzlarından arkaya itti ve dik oturmaya başladı.

Benim hırkamla ortaya çıkmasından dönme dolaptaki öpücüklere ve otel odasındaki geceye kadar her şeyi anlatırken o da pür dikkat dinliyordu.

"Vay canına," diye cevapladı. "Etkileyiciymiş. Ney. Ve elleriyle de iyi, öyle mi?" Felicia mükemmel şekillendirilmiş kaşlarını oynattı. "Peki, Aidan ve en vahşi, pornografik rüyaların arasında nerede kalır?"

Mezuniyet balomda kavaljem olan ve formuarına dokunur dokunmaz pot diye pantolonuna boşaliveren sakar, beceriksiz Aidan Howard'ı hatırlayınca güldüm. En azından öncesinde fotoğraflarımızı çektiirmıştık. O snob'is biç jansı oturmıştı.

"O..." Jake'in sesinin nasıl da arzıyla alçalış biraz da pürüzlü hâle geldiğini ve o ilk gece otel odasında kusarken sırtına na-

sil ovaladığını anmsayarak doğru kelimeyi bulmaya çalıştım. "O bağı başına ayrı bir kategori."

Tekrar duraksadım ve kahvemı yudumladım. "Ve sonra dün gece..."

Rekâbörün duyurmasına ve Jake'in danışmanlık şirketinin sahibi olduğuna keşfettiğimi anlatınca Felicia'nın ağzı açık kaldı.

"Onunla takılmaya izniniz var mı?"

"Muhtemelen hayır." Bütün sabah ense kökümde yer eden gerginlik geri dönmüştü. "Etkinlikten sonra bana geldi. Bunun hakkında konuştuk." Dikkatli bakışlarından kaçınmak için bardağıma bir bakış attım.

"Konuştunuz?" diye sordu Felicia gözleri kocaman olup yüzü aydınlanmadan önce. "Dün gece güzel bir hizmet aldın demek, öyle mi?"

Başımı onayladım, dudaklarımı iyice birbirine yapıştırarak gülümsememi bastırmaya çalıştım ve üç parmağıma kaldırdım. "Ve bu sabah tekrar."

"Siktir, Turner. Kalıpların dışına çıkınca tam çıkıyorsun."

"Biliyorum ama..."

Bana bilmüş bir bakış attı. "O kadar iyiydi demek, ha?"

"İyinin çok ötesindeydi." Aniden birbirini ardına beliren aralar zihnimde dans etti. "Ama biri öğrenirse benim için çok kötü olabilir."

Felicia sandalyesinde arkaya yaslandı. "Beraber çarşafa dolanmaktan başka pek bir şey yapmıyorsunuz gibi duruyor. Aranızda tutabilirsiniz."

"Umarım."

"Kızım, bu büyük bir olay. Çok içine kapanıktın, özellikle erkeklere karşı. Olanlardan sonra nedenini anlıyorum ama..."

Zihnimden o düşünceleri atmak için tekrar elimden geleni yaparken başımı onayladım. Onun yerine, Jake'le ilk gece çektiğimiz fotoğrafı açarak telefonumu Felicia'ya uzattım. "Daha önce kimseye ona olduğu gibi tepki vermemiştim ve o çok... cömert."

"Şiktir." Şıtarak yavaşça nefesini verdi. "Erkek kardeşi var mı?"

"Sen evlisin."

"Uzun zamandır evliyim." Felicia kahkaha attı. "Onu tekrar görecek misin?"

"Öyle umuyorum. Hafta sonu bitene kadar burada ama yarın bir düğüne katılacak."

Kahvesinden bir yudum daha aldı ve başını iki yana salladı. "Yataktaki iyi olmasına sevindim. Yerden bakireleştiğin kuraklık döneminden sonra biraz kaliteli hareketi hak ediyorsan. Gerçi ondan öncesinde çıktıkların da övgü yağdırılacak türden değildi ya."

Lisansüstündeyken beraber olduğum adama ve ana olaya geçmeden önce memelerimi nasıl iki dakika boyunca korna çalar gibi arıncıladığını anımsayınca ırkıldım. Öm sorişer? Daha çok musıcık şer. Beni yalnızca tatminsiz bırakmakta kalmıyor, aynı zamanda sanki bende bir terslik varmış gibi kendimi hüsrana uğramış ve utanmış hissetmeme yol açıyordu.

Bardağını masaya koydum. "Tuhaf. Otunlayken... iyi hissediyorum. Hiç içime kapanık olmuyorum. Sanki kendi zihnimin içinden kaçabiliyor gibiyim."

Felicia'nın oğulları koşarak oturma odasına girdi ve dikkatini çekebilmek için aynı anda bağırmaya başladılar. O hakemlik görevini yerine getirirken ben de cebimde titreyen telefonumu temkinli bir biçimde çıkardım. Cevap vermediğim hâlde titremeye devam ederse Felicia ters bir şeyler olduğumu anlayacaktı.

JAKE: Thomas son büyük gecesini Chicago'nun tüm sikkelerini içerek kutlamak istiyor.

JAKE: Seninle olabilmek için bu salaş eksem kötü bir sağıdıç olur muyum?

NANA: Demadınla kalmılsan, iyi günde kötü günde.

NANA: Hem erkeklik kitabında kadınlardan önce kardeşler diye bir şey yok mu?

JAKE: O kızın açığı benim tatlı olduğumu düşünen herke-
se bir kadın.

Mesaj ekranını kapatıp bakışlarına kaldırıncı Felicia'nın ken-
dinden memnun gülümsemesiyle karşılaştım.

"Kim o?" Kahvesini yudumlarken bana bardağın üstünden
çok bilmiş bakışlar atıyordu.

"Kapa çeneni."

On Sekiz

Bardağıma tezgâha bıraktım ve bormozuma bağladım. Mumun lavanta kokusu küçük banyomu doldurmuş, yatak odama süzölmeye başlamıştı. Felicia ve çocuklarıyla yediğim akşam yemeğinden ve iki kadeh şaraptan sonra kaslanım gevşemişti ama Davis'i görmenin ve mesajlarını almanın yol açtığı gerginliği hâlâ tam mânâsıyla atamamıştım. Pencerenin dışında, sokak lambaları altlarındaki düzensiz kaldırımların üstünde altın rengi daireler oluşturunuyordu.

Telefonuma bildirim gelince Jake olmasını umarak komoditörden telefonu almak için döndüm. Oydu ancak ekranda kırklı yaşlarda görünen bir adamla shot atan dört yarı çıplak kadının fotoğrafı vardı.

JAKE: Tanıdığınız geceki "soleey" kızlarını hatırlıyor musun? Klonları burada.

HAYA: Kapanıyor musunuz?

JAKE: Seninle mesajlaşıyorum.

HAYA: Our tahmin edeyim... Sen aşırbaşı beyefendilerle özel bir toplantıda, yüksek arkaklı sandalyede otururken viskini

yudumlayıp puro içmeyi tercih edersin? Politika ve finans meseleleri konuşmayı?

JAKE: Çünkü ben 20'lerden bir demiryolu kraliyem?

Telefonumla birlikte yatağa doğru ilerledim ve yastıklara üstüne uzandım. Başparmaklarım ekranda gezinirken sınıtıyor-
dum.

NAYA: Ya da günümüzden bir demiryolu kralı.

JAKE: Başlangıçtan geçme. 200 alma.

NAYA: Ot-dü-r-öt. Şu an ne yapmayı tercih edersin?

JAKE: Serin dahil olduğun herhangi bir şeyi.

Son mesajımı tekrar tekrar okudum ve tüylerim diken diken olurken bacaklarımı birbirine bastırdım.

NAYA: Serbest paraşüt? Bungee jumping? Basketbol?

JAKE: Komiksin.

Parmaklarım köprücük kemikimin üstünde dans etti ve dalar de leche ile viski tadını arımadım. Geçici bir mesaj tutukluğa ya-
şarken parmaklarım ekrana değmeden gezindi. Karnımın altın-
da hissetmeye başladığım uyanılma parmak uçlarıma yayıldı ve
hızla atan kalbimin üstüne yerleşti. Bu cüretkârlığın aniden ne-
reden çıktığını kestiremeyerek parmağımı ekranda kaydurdum.
Bacaklarımla arasındaki sızlamayan kesinlikle etkisi vardı ama
Jake'in beni yargılamayacağını, benimle birlikte tavşan deliğine
düşeceğini bilmenin etkisi daha büyüktü.

NAYA: Daha yaramaz bir şeyler mi yoksa?

NAYA: Masada ne var mesela?

JAKE: Çenem. Bana senin mesajları mı atıyorsun?

Son mesajı bedenime bir elektrik dalgası gönderdi ve bacaklarımla arası nabız gibi attı. Seks mesajları atmanın tam olarak neler gerektirdiğinden emin değildim ama içimden bir ses Jake'in bu konuda iyi olduğunu söylüyordu ve ben de keşfetmek istiyordum.

NAYA: Hangi emojiyi kullanmam gerekiyor?

JAKE: Uzman değilim ama...

Üç nokta'nın kaybolmasını izledim ve ardından ekranda bir pasta emoji'si belirdi. Kahkahamın sesi yatak odama doldurdu ve uyarılmama tuhaf bir neşe karıştı.

NAYA: Bunun bu kadar kanımı kaynatacağını nereden bilm?

JAKE: Şanslı bir sahnesin. Kanını kaynatmayı seviyorum.

JAKE: Seni farklı şekillerde nasıl... istabileceğimi hayal etmeni sağlıyor.

Kocaman elleriyle bedenimi kendisine çekmesinin, beni kendine sertçe bastırmasının, gamzelerinin, gülümsediğinde oluşan derin çizgilerin arısıyla bormozumun altındaki meme uçlarını iyice sertleştirdi. Tüm bunlar beni devam etmeye zorladı.

NAYA: O ve pasta konusunda gerçekten beşarlısın.

JAKE: Çoğunluğu pasta mıdır?

NAYA: Beni nasıl bu kadar iyi tanıyorsun?

NAYA: Banyoya girmek üzereyim ve yapayalnız senin beni sırtıma hayalini kuruyorum...

JAKE: Neler yapacaksın?

Bormozumun kemerine doladığım parmaklarımla resmini çektim ve On parmak, habirladın mı? mesajıyla birlikte gönder tuşuna bastım.

Cüretkâr davranmak onunlayken doğal geliyordu. Elbette ekranın arkasında saklanmış olmak da işi kolaylaştırıyordu ama benim hakkımda kötü düşünmeyeceği, hiçbir gerçek sonuca katlanmak zorunda kalmadan onunla bu işi olabileceğim hissi taşıyordum.

JAKE: Beni öldürüyorsun.

JAKE: Kendine mi dokunuyorsun?

Boştaki elimi memelerimin arasında gezdirdim ve ortaparmıyı dikleşmiş meme ucuma sürttüm. Sorusu, sanki beni görüyor gibi çok samimi gelmişti. Gözlerinin üzerimde olması fikri tahmin ettiğimden daha heyecan vericiydi.

NAYA: O

JAKE: Bu konuşmayı sürdürmek isterdim ama toplum içindeyim. Beni yapmam için kıskırttığın şey tutuklanmama neden olur.

NAYA: BAŞKA bir adamın daha kamu ahlakını bozduğu için hapse atılmasından sorumlu olmak istemem.

JAKE: Demek bir düzenin var, Kiri bir düzen.

NAYA: O yüzden banyodayım ya.

JAKE: Kullanmak istersen otel odamda hoş bir követ var. Bir saat içinde seninle orada buluşabilirim.

JAKE: Resepsiyona sana anahtarı vermelerini söylerim.

NAYA: Benden parmaklarını beklemeye almamı mı istiyorsun?

JAKE: Hiç de değil. Anıık bile değil. Onları bana yaklaştırmamı istiyorum. Yalnızca damadı evine sağ salım ulaştırmam gerek.

JAKE: Seni bu gece görmeyi çok isterim. Ben damadı
gülerken buna bir düşünür müsün?

NADA: Tamam. Bu arada demiryolu kollarına ve basketbola
düşün.

JAKE: Sen ve o on becerikli parmağın dışında bir şey
düşünebilme ihtimalim %0.

On Dokuz

Sadece sandalyenin üzerine fırlatılmış hâlde bulduğum pembe sağdıç tişörtünü giymiş hâlde on dakikadır lüks otel yatağında uzanıyordum. Kumaştan hafifçe Jake'in parfümü ve doğal kokusu geliyordu. Kapıya hızla vurulması ve kilidin bıp sesiyle dik-katimsi önüme yönelttim.

O kapıyı açınca ellerimle dizlerim üstünde seksi bir şekilde yatağın ucuna ilerleyeceğimi, sonra da soluk soluğa, cezbedici bir şeyler söyleyeceğimi hayal etmişim. Aslında yaptığınca bu kadar etkileyici değildi ama Jake fark etmiş gibi durmuyordu. "Selam," dedim küçük, tuhaf bir el sallamayla. Afâketimel.

Yüzündeki şaşkınlık, acaba teklifini kabul etmemi beklemiyor muydu diye meraklanmama sebep oldu. "Benim yatağında-sın... benim tişörtümlesin."

Çenemi kaldırdım ve yataktan incekamış gibi hareketlendim. "Belki yanlış odaya girmişimdir. Eski zamandan bir demiryolu kralıyla buluşmam gerekiyordu."

Bana doğru ağır adımlarla hareket etmeden önce ağız hafif aralık hâlde yatağın ayakucunda dikildi. Gözlerinde şehvetle bana baktı ve parmakları saygıyla kalçamın üstünde dolaştı. "Sana bir şaka yapacaktım ama parmaklarını düşünmek bütün zihin gücümü sömürdü."

Dokunuşu altında benim karnıcalarıyordum ve her okuyuşunda daha da ısılanıyordum. Anksiyetem dinmeye başlamıştı ki bu, elleri üzerimdeyken gittikçe daha sık oluyordu.

"Dikkatini dağıtıyorsam gitmeliyim. Kötü şakaların ölümünden sorumlu olmak istemem."

"Hayır, kendine bir bak... Aman Tanrım. Kal."

Kahkaha attım. "Pekâlâ, sanırım bir iki dakikamı sana ayırtabilirim."

"Sadece o kadar süreceğini düşünmene mi yoksa" -boynuma, ardından tekrar dudaklarıma geçti- "gitmekle sonunun olmamasına mı daha çok alırmalıyım bilemiyorum."

Karın kaslarının sıkı, sıcak teninde parmak uçlarımı gezdirdim ve kotunun belinin altına doğru devam ettim. Odadaki garihim artmış, tatlı ateşlerimiz unutulmuştu. Fermuar kolayca açıldı ve sert uzunluğunu oralamak için içeri uzandım. Bir tıslama eşliğinde nefes aldı. Ağzı boğazımın üstündeydi ve elleri omurgamdan aşağı kayıyordu.

"Gitmeyorum," diye fısıldadım. Daha önce hiç kontrolü böyle elime almamıştım ve sertçe nefesini tutması beni daha da ileriye gitmeye zorladı. "Olur da merak ediyorsan diye."

"Şükürler olsun," diye mırıldandı aşağıya kayıp onu ağzıma simadan önce.

Jake'in heyecanı ve belirgin hazzı karşısında bederimde arı bir zevk patlaması yaşandı. Gümbeirtülü inlemeleri çığınca taşıyordu ve bu beni o kadar kontrolden çıkarmıştı ki durmak istemiyordum. Bunu ilk kez yapmıyordum ama ilk kez zevk alıyordum. İkim bittiğinde odaya ağır nefesleri dolduruyordu ve bunun beni ne kadar tahrik ettiği gerçeğiyle utanarak yavaşça uzaklaştım. Tepkisi ve ona bu hissi benim yaşattığımın, kontrolünü kaybedecek noktaya onu benim sürüklediğim bilincinin birleşimi içimi tuhaf bir özgüven patlamasıyla doldurdu. Zihnimin içindeki mantıklı kadın yalnızca seks çektiğimi, dünya banguran sırrını çözemediğimi söylüyordu ama onu duymazdan geldim. Bu bana kendimi harika hissettirmişti.

Jake kollarını açtı ve yanına uzanmam için beni çekti. Arzuyla kasılmış gözleri yüzümü tanyor, uzun parmakları boynumda geziniyordu. "Harikasin."

"Birkaç dergide nasıl yapılacağını okumuş olabilirim," diye şaka yaptım.

Kıkırdadı. "O da harikaydı evet ama ondan fazlası... Bu gece... Senin burada olman... Beni böyle karşılamam... Hepsi."

"Öyle mi?" Ben de yan tarafıma dönerek yüzüne baktım. Vücutlarımız hizalı, göğüslerimiz birbirine bastırılmıştı.

"Sen çok... beklenmediksin." İşaretparmağı kulağımın üstünü takip etti ve oradan çene hattıma kadar indi. Bakışları, sarı kendisiyle savaşıyormuş gibi yoğundu.

Sabit bakışlarından gözlerimi kaçırdım ve çenesindeki kırıltı sakalı incelemeye koyuldum. Gözleri beni delip geçiyordu ve bununla her zaman başa çıkamıyordum.

"Bu benim genelde yaptığım bir şey değil. Bunu bilmeni isterim," diye ekledi.

Tek kaşımı kaldırarak gülümsedim. "İlk seferinden kıyafet almış gibi duruyorsun."

Yoğun bakışları yumuşarken kıkırdadı. "Hayır, o anlamda bir sürü kadın oldu... Gladys, Mabel, Gertrude, Estelle..." Alınmış gibi yapınca parmaklarını sırtımda açarak kollarını etrafıma sardı.

"Sıralamada nasılım?"

"Gladys'ten sonra ikinci," diye karşılık verdi ve içiylemiş ifadem karşısında kahkaha attı. "Hiç dişi yoktu!" İkimizin de kulakları gülümsemeye döndü ve tekrar bakışlarımız buluştu.

"Ciddiyim ama. Bana inanıp inanmadığımı bilmiyorum. Bu tüm erkeklerin söylediği bir şeye benziyor ama doğru." Parmak uçlarını yanağıma sürmüşü sırada ekledi, "Bence sen üzelsin. Her ne kadar bu sadece..."

"Birkaç günlük bir şey olsa da," diyerek cümlesini tamamladım.

"Birkaç günlük bir şey olsa da," diye tekrarladı, "benim listemdeki bir sayı falan olduğunu düşünmeni istemiyorum."

"Sana inanıyorum." Her ne kadar tüm deneyimlerin bana aksini yapmanı söylесе de,

Beni hiç acelesiz üptü ve karnamda istek toplanmaya başladı. "Banyo nasıldı?"

"O tazyikli başlıkların bana güzel bir muamele çekeceğinden emindim ama risk alıp seni bekledim." Ense kökünü oğladım ve derisinde daireler çizdim.

"Humm, seninle birlikte banyo yapmam için mi yoksa sana muamele çekmem için mi bekledin?"

"İkisi de?" Başımı göğsüne yasladım.

Elî saçlarıma kaydı ve dolayık tutamları parmaklarıyla açmaya koyuldu. "Sen ne istersen."

"Doğrusunu istersen, bu çok hoş, tam orası." Bu korunma ve sarmalanma hissine neden bu kadar ödem duyduğumu ona anlatmaya hiç niyetim yoktu. "Damadın son bekârlık gecesi nasıldı?"

"Aydınlatıcı," dedi. "Thomas, Madison adlı kâderin cıvsesini neden sevdiğiyile ilgili her şeyi anlattı, hem de her içkisinden sonra biraz daha artarak."

"Ba o kadar da şaşırtıcı değil, değil mi?"

"Sanırım değil. Thomas düşüncelerini genelde kendine saklar ama çok... dürüsttü, açıkta. Körkütük sarhoş olsa da yine de yirmi bir yaşındaki gelinine sırılsıklam âşk."

"Ne tatlı," diye murıldandım.

"Bana acaba ben de bir gün birisine karpı öyle hissedecek miyim diye merak ettirdi." Jake'in sesi biraz hüzünlüydü ve konuyu üstelememek için dudakları ırdırdım. Sesinde bir parça larklı bir şey vardı, karamsarlık ve üzüntü arasında bir şey.

Sesindeki değişimi aklımdan çıkarmaya çalışarak konuyu değiştirdim. "Yarın hangi düğün işlerini halletmen gerekiyor?"

"Bir berberde usturayla tıraş olmak için dokuzda buluşacağız, sonra üç saatlik fotoğraf çekimine on buçukta başlayacağız."

"Dur biraz, üç saatlik mi? Bu delilik, yani tam bir kafayı yemiş canavar gelin davranışı."

"Bir de bana sor. Sonra kilise merasimi ve alt kattaki balo salonunda tören olacak. Bu gecdeki prova yemeği tam bir kaostu, yarın göreceğiz yani."

"Önünde yoğun bir gün var gibi duruyor."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, yoğun gecem daha çok ilginizi çekiyor." Jake'in avuçları vücudumdan aşağı kaydı, daha sonra yavaş yavaş kaburgalarımın yukarı çıkarak tişörtümü başımdan çıkardı.

"Planları mı var?" Dudaklarımı meme uçlarımdan birine bastırıp dilini tembel daireler hâlinde dolandırınca sorum boğazımda takıldı.

"Büyük planlar," diye minidandı göğsüme doğru ve titişimler yüzünden bir sonraki nefesim titrek çıktı.

"Planları severim." İç çektim. Elleri okşarken ve bana yapmak istediği şeyleri söylerken başım yastığa düştü.

Saatler sonra vücudunun ısı beni sarmalıyordu. Tek bir kasım bile oynatmamıştım ve oynatabileceğimden de emin değildim. "Hey, Jake?" Ona birlikte geçireceğimiz birkaç günün bitmeside hazır olmadığımı, son bir haftanın hayatımda deneyimlediğim hiçbir şeye benzemediğini ve bir daha hiç bu kadar mutlu hissetmeyebileceğimden korktuğuma söylemek istiyordum. Fakat bu aynı zamanda kariyerimi ve elde etmek için canımı dışıma ta-kıp çalıştığım her şeyi tehlikeye atmak anlamına geliyordu. Tüm bunlardan daha fazlasını tehlikeye atmak anlamına.

"Ha?" Uykuyla ağırlaşmış nefesleri kulağımın hemen üstüne vuruyordu.

Kuralları siktir edebileceğimizi ve bunun nereye varacağına bakabileceğimizi söylemek istiyordum ama bu ona güvenmek, bana zarar verme ya da beni kontrol etme gücünü ona vermek anlamına geliyordu ki bunu bir daha asla yapmayacağıma dair kendime yemin etmiştim. Kendimi zaten işyerinden birilerinin öğrenmesi ihtimaline karşı riske atıyordum.

Ama o Davis değil.

Ve kimse bilemediği gerçektir.

“Yok bir şey.”

Eresemi öptü, vücudu benimkine karşı rahatladı ve gözlerim kapandı. Sert ve sıcak göğsü sırtıma bastırılmış hâlde uykuya daldım.

Niyetim, bazzın tetiklediği ufak bir şekerlemeden sonra yataktan sıvışmak ve Über’le eve dönmektir. Fakat tekrar uyandığımda oda loş bir ışıqla aydınlıktı ve yatakta tek başıyım. Bu tanıdık olmayan ortamda yönümü tayin etmeye çalışırken gözlerim aniden açıldı.

Banyo kapısı ardına dek açıldı ve Jake bir havluyla saçını kurularak çıktı. “Seni uyandırdım mı?”

“Hayır.” Gözlerimi ovuşturdum ve memelerimi örtmesi için örtüyü çekiltilerek yukarı kayıp yatak başlığına dayandım. “Saat kaç? Özür dilerim. Kalmayı planlamıyordum.”

“Sekiz kırk beş civarında – kısa süre içinde Thomas’la buluşup barbere gitmem gerekiyor.” Jake yakınlardaki bavalıdan bir kot pantolon çıkardı ve çekerek kalçalarından geçirdi. Yatakta yanıma oturduğunda her bir saç tutamı başka yöne bakıyordu ve omuzlarında öpererek almak istediğim birkaç su damlası vardı. “Günaydın,” dedi gülümseyerek ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için eğildi. “Kaldığın için memnunam. Keşke düzgün bir günaydın için yeterli zamanımız olsaydı ama uyurken o kadar huzurlu görünüyordun ki uyandırmak istemedim.”

Elimi karmakarışık saçlarının arasından geçirdim. Tınakların kafa derisine sürtünürken Jake kısa bir an için gözlerini kapadı. Ağzından belli belirsiz bir iç çekiş döküldü ve uzun kirpikleriyle sert çene hatlarına incedikçe dudaklarını yukarıya kıvrıldı. Her sabah orunda birlikte böyle yumuşak, seksi anlara uyandığımı hayal ettim. Gece yarısında irkilerek uyanmadan ya da uykusuzluk çekmeden muşl muşl uyumuştum.

Kes şunu. Bu yalnızca birkaç günlük bir şey.

“Ben gideyim de sen de çıkabil,” dedim bir an sonra ellerimi

çekip öpücüğü sonlandırırken. "Hazırlanmam yalnızca birkaç dakika sürer."

"Kal," derken Jake geri çekilmemişti. Mavi gözleri hâlâ dudaklarına odaklıydı.

"Kalmamalıyım." Ayağa kalkmak için hareketlendim ama üzerimde hâlâ sadece örtü vardı.

"Senin kararın ama biraz daha ısrarabilir ya da hiç fırsat bulamadığımız banyonu yapabilirsin. Benim için acele etmene gerek yok. Dün gece pek dinlendiğimiz söylenemez." Jake sırtı ve omzumun üstünden komodindeki saate baktı. "Siktir, gitmem gerek." Görülsüzce kalktı, banyo­lundan bir tişört çıkardı ve gi­niylerden saatiyle cüzdanını aldı.

O ayakkabılarını giyerken sırtının ve kollarının hatlarını iz­ledim, sonra tekrar saate göz attı. "Bütün gün düşün işleriyle meşgul olacağım ama sonra konuşuruz, olur mu?"

Başımı onayladım. Ağzına tekrar benimkine bastırduğunda dili altıdudakımı okşadı. Tadı diğ­ macuna gibiydi ve bunu tahai bir şekilde rahatlatıcı ve tazedik buldum.

"Senin burada, odamda çıplak olduğuna bilmek oldukça ha­rika olacak," dedi koridora adımını atmadan önce bir göz kırpa­ eşliğinde.

Gerçekten de oldukça harikaydı. Ne zaman onunla yaklaş­sam acaba kendime mi biraz daha yaklaşıyorum diye merak etmekten kendimi alamıyordum. İç çekerek başımı arkamdaki yatak başlığına dayadım ve her karşılaşmamızda biraz daha dayanılmaz hâle geliyor gibi görünen bu adama olan tepkileri­mi bastırmaya çalışarak gülümsememi silmeye çalıştım. Yalnızca seks. Yalnızca seks. Yalnızca... Kapı tıkırdayarak kapanmadan önce yakınlardan gelen boğuk bir kadın sesi duydum. "Günay­dın Jacob."

Tam adının geçmesiyle başımı aniden kaldırdım. Çarşafı et­rafıma sardım ve parmak ucumda kapıya yaklaştım. Konuşmayı gözetlerken tamamen gülünç hissediyordum ama yine de din­ledim.

Kadının sesi kapıdan geliyordu, bu da demek oluyordu ki yakınlarındalardı. "Komşu olmamız ne büyük tesadüf," dedi kadın. Sesi bu kez marlame gibi geldi kulağıma. İçimde kaskarçığa oldukça benzeyen bir şeyler uyandı.

"Jake'i tercih ettiğimi biliyorsun ve öyle olmadığından eminim. Gülmeydim Gretchen." Jake'in sesi kapıdan dolayı boğuk gelse de sesinin resmî ve katı bir hâl aldığına ayırt edebildim. Sözlerini hiç bu kadar kısa kestğini ya da hecelerini bu kadar sert vurguladığını duymamıştım.

Kasların gevirdi ve kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Gretchen de kim?

"Sana her zaman Jacob demişimdir. Takma isimlerden nefret ettiğimi biliyorsun."

"Eh, artık neyden nefret ettiğini umursamam gerekmiyor."

Gretchen tekrar konuşmadan önce bir duraksama oldu. "Yatıya kalan misafirlerle öğlendin mi?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez, Gretch."

"Eh, ben senin karınım yani tam da beni ilgilendiriyor."

Yirmi

Yıllar sonra ilk kez biri için duvarlarını indirdim ve o da karısını mı öldürüyor? Ensemden bir kızarıklık yayıldı ve utanç ağır bir yamuru şeklinde karnuma çörekledi. Kollarımı karnuma sarımaş hâlde kapıdan birkaç adım uzaklaştığımı farkına bile varmadım. Hayır, hayır, hayır. Beni suçluluk duygusundan arındıracak ya da öfkemi haklı çıkaracak biri aniden ortaya çıkacakmış gibi odada çevreme bakındım. *Baru nasıl bu kadar yaşlısı anlayabiliyim?*

Kadının sesi gelmeye devam ediyordu. "Duvarlar ince ve her kimi seçtiysen oldukça... sesli biri yani bana söylemene gerek yok."

Sesimi ya da bedenimi kontrol edemeyerek kaç kez haykardığımı anımsamaya çalışırken iki büküm oldum. Benim için ne kadar küçük düşürücü. Onun için ne kadar kalıtsal. Ah, Tanrım.

"Şimdiden yasak ilişkin mi var?"

Jake'in sesi gümbürdedi. "Biz ayrıldık, yani eğer biriyle görüşüyorsanız bu yasak ilişki değil, gerçek ilişkimdir." Sesini alçaltarak devam etti. "Yasak ilişki seninle Charlie'nin yaptığı şeydi."

"Baru burada yüzölne mi vuracaksın? En azından Charlie bana zaman ayırıyordu. Kız arkadaşın çarşafların arasında olmaksızın hesap kitaba dalmayı tercih ettiğini biliyor mu? Hiçbir şeyin işinin önüne geçemediğini?"

"Lütfen alçak sesle konuş."

Flip'in evindeki partide gördüğüm gibi elini saçlarından geçirdiğini gözümlün önüne getirdim. Ayrıca, aramızdaki iş anlaşmazlığını sürekli arka plana itmesinin beni işinin önüne koyması anlamına gelip gelmediğini de merak ettim. Gerçi belki de bir işbirlikte beraber olmak her şeyi dengede tutma baskısını omuzlanımlardan alabilirdi. Kimsin amaranı? Adanmış mı?

"Sadece bana bağlamak için mi dışarı çıktın? İstedğin bir şey var mı, Gretchen?"

Gretchen tekrar konuşmadan önce yine kısa bir sessizlik oldu. Sesi yumuşamıştı. "Hayır, Jacob, bekle. Önce dilerim. Haddimi aştım. Gerginken nasıl olduğumu biliyorsun. Thomas'ın zar zor yetişkin sayılabilecek geline dayanamıyorum ve koca bir hata yapıyor olmasından endişeleniyorum."

"O kadar da genç değil ve Thomas ona aşk."

"Aşk her zaman yeterli değil." Sesi iyice yumuşamıştı ve acaba koridorda ilerlediler mi diye merak ettim.

Jake'in ses tonundaki sertlik de kırılmıştı. "Belki de doğru kişiyle yeterli oluyordur."

Bu sözlerle Gretchen'in irkildiğini hayal ettim. Tekrar konuştuğunda kadınun sesi yine daha yüksek ve sertti.

"Ailemin yanındayken görüntüleri kurtaracağına dair söz verdin. Lütfen öyle yap."

"Zaten söz verdim. Gitmem gerekiyor, Gretch. Kardeşinde diğerleri bekliyor." Cümlesini sürdürürken Jake'in sesi alçaldı ve uzaklaştığını anladım.

Gretchen'in sesi hâlâ yüksek ve netti. "Lobiye inene kadar başka birileriyle daha yatmamaya çalış, olur mu? Ailem de bu etide kalıyor."

Hızla kapıya dayanıp berümle yüzleşeceğine dair saçma bir korku bedenimi ele geçirirken nefesimi tuttum ama Gretchen sessiz kaldı ve sonra yan odadan gelen bip sesini duydum.

Odayı tekrar açtım ve telefonumu ararken nefesimi verdim. Ne halt oluyor böyle? Karşımdan yirmi adım ötede, hâlâ seks ko-

kusunun havada asılı durduğu bir odada çıplak hâlde ne yapıyordum ben? Tavsiyeye ihtiyacım vardı ve Felicia'nın numarasını tuşladım.

Telefon üç kez çaldıktan sonra açtı Felicia. "Beni sabahın bu kadar erken saatinde hiç anmazsın. Ne oluyor?"

Gretchen'in ince duvarlar hakkındaki yorumunu anımsayarak sesimi alçalttım ve banyoya geçtim. "Yardıma ihtiyacım var."

"Elbette... çocuklar Netflix'te transında. Birkaç dakikam var. Neden farkediyorsun? İyi misin?"

"Karısı yan odada. Bizi duymuş ve şimdi buradan çıkmam gerekiyor."

"Yavaşla biraz. Geri sar... Evli miymiş?" Benim aceleci fıldamalarımın bir anlam çıkarmaya çalışırken Felicia'nın kaşlarını çatmış gözümde canlandırabiliyordum.

"Az önce kulak misafiri oldum... Sanırım ayrılmış ama bunun hakkında hiçbir şey dememişti ve kadın da yan odada. Biz duymuş. Ya beni görürse?"

"Sadece çıkıp git. Tabii..." Duraksadı ve sesinden gülümsemediğini anladım. "Yatağa bağlı falan değilsin, değil mi?"

"Hayır, elbette değilim!"

"Yalnızca kontrol ediyorum – son zamanlarda normalinin dışında bir sürü şey yapıyor musun gibi davranma şimdi!"

"Fel, bu iş ciddi. Ne yapacağım?"

Banyo lavabosuna yaslandım ve yarımam gözümde takıldı. Tam anlamıyla seksten kalma görünüyordum – saçlarım karma karışık ve gözlerim geceleri aksiyondan dolayı uykuluydu. Başka birisinin kocasıyla birlikte gerçekleştirdiğim gece aksiyonları.

Felicia devam etti. "Bilmiyorum. Tam olarak ne duydu?"

Hatırlayabildiğim kısımları tekrarlarırken vücuduma utanç iğneleri batıyordu. "Çok senaydi."

"Kulağa kesinlikle kötü bir evlilik gibi geliyor."

Bir plan oluşturmaya çalışırken başımı aşağı yukan salladım.

"Sorun olmaz. Nay. Duş al, giyin ve çıkıp git."

Felicia'nın verdiği güvenle sınırlarım biraz yavaşmıştı. Gerçi hâlî yüzü olmayan bir kadının beni lobide sıkıştırarak kocasıyla yatmam için yüzlerce yabancıdan önünde bağırmasını gözümün önüne getirebiliyordum.

"Lütfen seksin en azından iyi olduğunu söyle? Aldatma abmağın teki çıkaraksa bu durumdan en az birkaç iyi orgazm koparmış olmamı isterim. Bir saatlik bir domuzun heceleme öğrenerek gizem çözdüğü bir çizgi film izliyorum. ... Yetişkin detayları duymaya ihtiyacım var."

Tekrar yarıcıma göz attım. Kirli sakalından dolayı çenemde ufak bir kızarıklık oluşmuştu. Elimini kapırdattım - Jake diliyle beni ateşe veren bir şey yaptığında elimi abşap komodine çarpışmam için dış tarafı acıyordu. "Çocukların on adam ötede çizgi film izlerken sana olanları ayrıntılarıyla betimlemeyeceğim ama evet, iyiydi." Herika, Muhtemelen, Olayüstü.

Felicia iç çekti. "Senin bu yeri hâlini sevdim, Turner. Kendine güvenen, seks-çalgını hâlini."

Gözlerimi devirdim ama ben de bu hâlini sevmiş gibiydim. İki gün sonra bu deney sona erdiğinde ne olacağını merak ediyordum. Tekrar baştan başladığımı ve başka bir barmende flört etmeye çalıştığımı hayal etmek güçtü. "Tamam, koruyup beni sakinleştirdiğin için teşekkürler, Fel."

"Bay Mucizevi-Aletli-Danışman ile bütün gece ayakta olduğun için eve git ve güzel bir şekerleme yap."

"Tanrım, Fel. Çocukların hemen yanında değil mi?"

"Neşfîx travası derken neyi kastettiğini tam olarak anlamıyorsun sanırım. Ev yapıp kül olabilir ve bunu fark etmezler."

Felicia'nın cesaretlendirici konuşmasının ardından hızlıca dış aldım ve asansörlere doğru neredeyse koşar adımla ilerlemeden önce kapıyı yavaşça kapatarak odadan ayrıştım.

İstedi bir adamla yatacağım ardından aklıma yürüyüşü yapmak. Listeye uygun bir eklem oldu gibi. Bu da tamam.

Kestimeye çalıştım ama bütün sabah gergindim. Odaklanacak bir şey bulmaya çalışarak küçük oturma odamda ileri geri volta atıp durdum ama kafam olan bitenlerden dolayı karmakarışık olmuştı.

İçine tebrikler.

Bu kararı vermesi için işe almanız eli dağınıklıra yaşıyorum.

Ah, bir de Davis döndü ve biru bilir ne planlıyor.

Bezmiş bir iç çekişle kolbucuma çöküp gözlerimi tavana diktiğimde öğlen olmuştı. Uyandığımda bir şeyleri çözmüşüm gibi hissediyordum ama Jake'in evli olduğuna öğrendikten sonra her şeyi tekrar sorguluyordum. Telefonum titreyince bir göz attım. Jake o sabah birkaç kez mesaj atmıştı ama cevap vermemiştim ve gelecekte de hiçbir mesajına cevap vermemeyi düşünüyordum. Yine de tekrar telefonuma baktım. Bunun eski Naya'nın yapacağı bir şey olduğunu görmeceden gelip listeyi düşündüm ve zihnimde bir madde daha ekledim: Cevap talep et. Bu sefer mesajı açtım.

JAKE: Keşke burada olsaydın. Düşün partisinden fotoğraf ister misin?

NAYA: Nasıl bana evli olduğunu söylemezsin?

Yazdığını gösteren noktalar hareket etti, sonra durdu, tekrar başladı ve ardından yok oldu. Noktaların bir hoplayıp bir kaybolmasına izleyerek sonsuzluk gibi gelen iki dakika boyunca bekledim.

JAKE: Özer dilerim. Açıklamama izin verir misin?

NAYA: Neden veriyim?

JAKE: Muhtemelen vermemelisin ama yine de bana bir şans verir misin?

Bir cevap düşünürken ayağa kalktım ve volta atmaya başladım. Açıklamasına izin vermek istemiyordum. Yalancılara ta-

hammül olmayacağıma ve manipülatörlerle ilişkiyi keseceğime dair kendime söz vermiştim. Jake'in bu iki kategoriye de girmediğini düşünüyordum ama görünüşe göre ikisi birden olma ihtimali vardı.

JAKE: Beni affetmen gerekmiyor. Yalnızca seni incitledim için yüz yüze özür dilemek istiyorum.

Aldudagımı dişlerken kararlılığım dalıyordu.

Yirmi Bir

Smokin giymiş Jake'e kapıyı açtım. Çenesi pürüzsüz olsa da ifadesi çığına dönmüş gibiydi.

"Özür dilerim." Kelimeler ağzından döküldüğü gibi dikkatimi tekrar olduğumuz ana döndürdü. "Evliyim. Ama sadece kâğıt üstünde. Bir yıldan uzun süredir ayrıyız, yemin ederim."

Onunla göz teması kurmaktan kaçmıyor, bunun yerine ayaklarına bakıyordum. Bunun oluna yokta. Onu içeri almak için yana çekildim – onu yüz yüze görmek muhtemelen iyi bir fikir değildi çünkü bedenim sanki hiçbir şey değişmemiş gibi tepki veriyordu hâlâ. "Bu sabah siz koridorda konuşurken kulak misafiri oldum."

"Siktir." Elime uzanıp parmaklarını bileğime sürtünce geri çekildim. Gözleri kocaman açıldı ve omuzları hafifçe düştü. "On dakika. Lütfen, en azından açıklamama izin ver."

Açıklamasına umursamak istemiyordum ama son birkaç gündür bana kendimi nasıl hissettirdiğini de bir kenara bırakamıyordum. "Pekili. On dakika," derken başımın bir hareketiyle onu içeri davet ettim.

Kolay loksa.

Davis'le olan benzerliklerini bulmaya çalışarak çene hattını ve

konuşurken gözlerinde oluşan değişimi inceledim; yalan söylediğine, buna değmeyeceğine dair işaretler bulmaya çalışıyordum.

"Altı yıl boyunca evliydim ama sonra komşumuzla ilişkisi olduğunu öğrendim." Jake bakışlarına kaçırda. "Ailesi... ebeveynleri Cleaver ailesi" gibi ve çok tutucular. Ayrılmanın gerçek nedenini onlardan saklamam için bana yalvardı. Bunu onun için yapmıyorum ama ailesi öğrenirse çok üzülür, çok utanırlar ve onlara bunu yapmak istemiyorum. Onlar benim de ailem oldular." Sesi iyice alçaldı ve yüzünden anlık bir ifade geçtiğini gördüm sandım. *Karınkarlık? Öfke? Yenilgi?*

"Yani senin yaptığna düşüncelerine izin mi verdin? Senden nefret ediyor olmalılar."

İç çekerek başıyla onayladı. "Benden pek hoşlandıkları söylenemez ama ailesiyle eski kanımın arastırı açacak bir şey asla yapamam." Derince otlarken parmaklarına saçlarının arasından geçirdi.

Sözleri birbiri ardına ağzından döküldü. "Boşanma sonuçlanmak üzere. Erkek kardeşiyle en az kendi kız kardeşlerimle olduğum kadar samimiydim ve Gretchen'la ayrılmış olsam da düşününde yer almama istedi. Muhtemelen kötü bir fikirdi."

"Eski karının kardeşinin düşününde misin yarı? Bu biraz... Bu biraz kulağa inanması güç geliyor. Bana evli olduğundan bile bahsetmemiştin." Sesim zayıf, istediğimden daha zayıf çünkü öfke ve utanç göğsümde bir yumak hâlinde almıştı.

Avuçlarıyla gözlerini ovuşturdu. "Otl, evet." Başını iki yana salladı. "Kulağa yalan gibi geliyor ama doğru. Yemin ederim. Sana söylemediğim için özür dilerim." Hızlı hızlı konuşurken yüzü buruşmuş ve kaşları çatılmıştı. "Söylemem gerekirdi. Yalnızca... bir barda tarıktık. O adamlardan olmak istemedim, sırtında manevi yüklerle gezenlerden. Önemli olduğunu düşünmedim. Sadece bir içkiydi, ardından sadece bir gece ve şimdi..."

* *Leave It to Beaver* isimli eski bir Amerikan komedi dizisindeki mükemmel aile. -çv

Bir iki dakika boyunca sessizce oturduk ve manevi yükler hakkında düşündüm.

Ayağıyla benimkini hafifçe dürttü. "Beni koruyor musun?"

"Daha değil." Kollarımı kendime doladım. "Sonuçta biz... Demek istediğim yalnızca birkaç gün daha."

Ellerimi kendininkilerinin arasına aldı ve yüzüne bir bakış atmaya cesaret edebildim. Yine gözlerini bana dikmişti. "Bütün gün serî düşünüp durdum."

"Ben de bütün gün serî düşündüm. Yani, öfkeden köpürüyordum ama yine de..."

Hemen cevap vermeyince sessizliğin içinde oturduk. "Hakkısın." Uzun parmakları sırtımdan yukarı çıktı, enseme ovalamaya başladı. "Hâlâ öfkeden köpürüyor musun?"

"Serinde çok fazla kural yıkıyorum. Öfkeden köpürmek istiyorum."

Dudakları belli belirsiz bir gülümsemeye kavrilirken başıyla onayladı. "Ama?..."

"Sana inanmak için hiçbir nedenim yok... inanmam dışında." Kaderinde kandırılmak olan bir kolay lokma olup olmadığımı da ya da onun özel olduğundan emin değildim. Belki her ikisi de geçerliydi.

Manevi yükleri olan adam olmak istemediğini söylemişti oysa ben duvarlarımmın ardında koca bir yığın saklıyordum.

"Son birkaç gündür," derken sesi hâlâ kısık ve sakindi, "serin yarandayken uzun zamandır hiç kimsenin yanında olmadığımı kadar kendim gibiydim. Hâlâ bir gecemiz daha olabilir mi?"

Bana bir daha yalan söylememesini söylemek istiyordum ama bu inatılmaz bir ıkiyüzlülük olurdu ki? Gözleriyle buluşmak için çenemi kaldırdım ve başımla onayladım. "Bir gece daha."

Yirmi İki

Burnuma sandal ağacının hafif kokusu doldu ve yüzümü yas-
tığın yumuşak yüzeyine bastırdım. Gerçeklik çevremde yavaş
yavaş oluşmaya başladı ve gözlerimi açmadan önce göğümse-
dim. Jake'in yüzü benimkinden birkaç santim uzaktaydı ve vü-
cudunun ısısı derisime daha fazla temas etmek istememe neden
oluyordu. İmkânsız derecede sık kirpiklerinin altından bana
bakıyordu. Ne zamandır beni uykumda izliyordu ki? Tasrım, şu
gizler. Arkasındaki pencereden tamamen gri gökyüzü görünü-
yordu, birlikte son saatlerimizde güneş ışığının zısması yoktu. Ne
ayyan.

"Günaydın."

Pürüzlü sabah sesiyle önceki gecenin aruları hücum etti ve
yanaklarımda başlayan ısıran göğsüme yayılmasına neden oldu.
Elleriyle ağzının verdiği his ve nasıl betrak bir sel gibi baktığı.

Esememi bastırarak gözlerimi ovuşturdum. "Saat kaç?"

"Sekizi geçiyor." Sesi hırıltılıydı ve hisliden yalnızca biraz
yüksekti. "Yaklaşık bir saat önce uyandım."

Örtünün altından parmaklarını parmaklarıma dokundurdu.
Ufacık, hoş bir hareket, olabilecek en küçük temas - tatlı bir ye-
niden kavuşma. "Fakat seni hemen bırakmak istemedim," diye
ekledi.

O konuştukça, kıpır kıpır küçük çocukların ve yatakta beraber gazete okuduğumuzun görüntüleri zihnimde davetsizce koşuşturmaya başladı. Kendine gel, kalp.

Başının altında baktığı kolundaki kaslara hayranlıkla baktım ve konuyu değiştirdim. "Uyarken ilginç miydim?"

"Oldukça." Örtülerin altında ikinci parmak da benimkiyle buluştu.

"Konuştum mu? Şehvetli ya da gizemli bir şeyler mi söyledim?"

"Hayır," diyerek sırtı. "Sadece horladın."

İfademden dehşet okunuyor olmalıydı ki kahkaha attı.

"Yüzünü öyle yapma. Sevimliydi."

"Ah, Tanrım. Gerçekten mi?" Yüzümü saklamak için ellerimi kaldırdım. "Çok utanç verici." Karşılıklı bir sonraki adımı Nasil Flört Edilmez Ama Yine de Birileri Yatağa Abile isimli bir kitap yazmak olacaktı.

"Hayır," diyerek bana güvence verdiğinde gülümsemesi seniye yansıdı. "Tatlıydı. Hatta seksi bir hoclamaydı." Parmaklarını yüzümden ayırmaya çabalayarak koluma dokundu.

"Gidip banyoda saklanacağım," diye inledim. Yataktan çıkmak için döndüm ama çıplak olduğumu ve odanın diğer ucuna kadar kısa mesafeyi aşmam gerektiğini fark ettim. Jake kaşlarının çatıldığı görürmüş olmalı ki hareket etmesiyle yatak çöktü.

"Al," derken bana beyaz gömleğini uzatıyordu. "ama horlama yorumumu geri alırsam döneceğine söz verir misin?"

Gömleği boğazımdan geçirdikten sonra bakışlarını üzerimde hissederek odanın diğer köşesine yürüdüm. Sabahları üstüne enus gömleğini geçirmeye alışkındım. Omuzumun üstünden tatlı tatlı gülümsedim. "Bakınız." Yürürken, dün geçenin egzersizinden sızlayan kasların her adımında itiraz ediyor ve her seferinde vücudunuzu yatakta, duğa, duvara karşı nasıl eğdiğimizizi anımsatıyordu. İnledim ve hayretle aynadaki yansıma baktım - saçlarım karmakansıkta ve dudaklarım şişmişti. Mutlu da görünüyordum ve uyandığımda yüzündeki ifadeyi hatırlayınca

yüzüme bir sırtış yapıştı. *Harladığımı duymay ama yine de gitmek istememiş.* Onu bir daha hiç öpmeme düşüncesi karşısında midem bulanıyordu. *Ve bu iş yürütmeycek, kızmı çünkü o gülüyor... sezi... sezi... sezi bir kariyer infikarı.*

Ellerimi yıkadım ve avuçlarımla saçlarımla düzeltmeye çalıştım ama bu da en az duygularımı düzene sokma girişimim kadar başarılıydı – ikisi de denemelerime rağmen darmadağınaktı.

Derin bir nefes aldım ve gömleğin eteklerini tutup olabildiğince aşağı çekerek odaya girdim.

Banyodan çıktığımda Jake yatağın ucunda oturuyordu. Saçları dağınıktı ve kaşlarını kaldırarak gülümsedi. “Seni benim kıyafetlerimle görmekten hoşlanıyorum ama şimdiye kadar seni birkaç kez çıplak gördüğümü biliyorsun.”

“Biliyorum... Gün ışığında farklı oluyor.” Bu kadar tahaf davranmaya lüzum yok.

“Görmemi ister misin?” Gözlerini gözlerime kilitleme pekli yüründen bedenimin çok daha ötesinde çıplak olduğumu hissediyordum. Bir bakışın bunu nasıl iletebildiğini ya da beni kalbimi hoşlatacak denli nasıl korkutabildiğini anlayamıyordum.

“Hayır!” Gömleğin eteğini bırakarak yanına doğru yürüdüm. “Hayır, gitmeni istemiyorum. Sadece flört etme ve sevimli olma gibi şeylerde... iyi değilim. Baştan alabilir miyiz?”

Gülümsemesi kendini tekrar gösterirken başına yana eğildi. “Günaydın Naya.” Belimden tuttu ve beni ayrı duran bacakları arasına çekti. Omuzları pürüzsüz, hafif çilli ve avuçlarının altındaki kasları sertti.

“Günaydın Jake.”

Adını söylediğim anda gülümsemesi genişledi ve gerginliğim yavaş yavaş azaldı.

“Endişeli görünüyorsun,” dedi. Başını kaldırıp bana bakarken başparmakları kalçamda ufak daireler çiziyordu. “Ayrıca bil diye söylüyorum, bence sevimli olmada inatılmaz derecede yeteneklisin.”

Cevap vermedim ve konuya değiştirdim. “Dün işler nasıl git-

ti eski... m... Gretchen'la?" Özellikle de önceki sabahki konuşmalarını duyduktan sonra karın demeye dilim varmamıştı.

"Tahmin edebileceğin gibi acayip garip ama sonuçta bitti ve onu bir süre daha görmem gerekmeyecek."

Ciddi ifadesini görünce kalbim sıkıştı.

"Bana hâlâ inanıyorsun değil mi? Yemin ederim bitti. Aldatmıyorum. Bunu asla yapmam."

"Sana inanıyorum." Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve tırnaklarımı sevdiği gibi kafa derisinde gezdirdim.

Dudaklarından alçak sesli bir inleme kaçtı ve başparmakları daire çizmeyi bırakarak uyluklarımdan aşağı kaymaya başladı.

"Altı saat içerisinde uçakta olacaksın," dedim nefes nefese.

Popomu okşarken ağzı kabullenmiş bir çizgi hâlini almış, sonra beni deli eden harikulade bir şekilde yoğunlamaya devam ederken kendine çekti.

Çizgi hâlindeki ağzının ne anlama geldiğini merak etmeden duramadım. Ben ne anlama gelmesini istiyordum? "Beni unutmaya-
cağından emîn olmak için yalnızca iki üç saatim var," dedim.

Detayları zihnime kazımak için yüzüne dikkat kesildim. Her ne kadar aramızdaki bir daha fazlası olmasına istesem de olamayacağını biliyordum.

"Naya, seni unutmayacağım. Peki ya..."

Onu öptüm. Sözümlü kesmeye yeten ama düşüncelerimi susturamayan aç, yoğun bir öpücüktü. Bana "ya" diye başlayan bir seçeneğe surna.

Jake'in dili benimkiyle yuvarlanıyor, elleri sertçe vücuduma kavnyor ve sertliği inkâr edilemez biçimde aramızda duruyorda – ofisimin her zamanki rahatlığına döndüğümde her ânı hatırlamak isteyeceğimmin bilinciyle hepsini ezberledim. Uyanmamla Jake'in üstüne tımarımmam arasında bir yerde içimin beni ayakta tutacağına kendimi ikna etmeye çabaladım. Kendime araştırmam ve öğretmenliğim olduğu sürece saçma şakalara, yumuşak dokunuşlara, beni nefessiz bırakan öpücöklere ihtiyacım olmadığını devamlı söylersem sonunda buna inanmaya başlar mıydım?

Hiç faydası olmadığının farkındaydım. Ne kadar umut edersenem edeyim onun ya da benim kim olduğum değişmeyecekti o yüzden böyle bir hayat yaşamaman nasıl hissettirdiğini ezberledim ve ayrıldığımızda yüzünü avuçlarıma aldım. "Üç saat."

Öpmek için boynuma gömülmeden önce yüzünden kasvetli bir ifade geçti. "Biliyorum."

Yirmi Üç

Aaron'la buluşup çalışmak için mükemmel yer olan kafenin verandasına yeşil şemsiyelerin gölgesi düşüyordu. En iyi dergilerden birine, özellikle anadili İngilizce olmayan öğrenciler için matematik öğretiminde bilgisayar oyunlarının kullanılmasıyla ilgili bir makale göndermişim. Umutluydum ama eleştirmenlerden gelen sayfalar dolusu sert yorumlara bakakalmıştım ve düzeltmeye nereden başlayacağımdan bile emin değildim.

"Neden bu kadar sinirli duruyorsun?" Aaron tek kullanımlık kahve bardağı tutarak kafenin içinden dönmüştü. Bir iş görüşmesinden daha yeni çıktığı için takım elbise giyyordu ve onun bu kadar ağırbaşlı görünmesine alışkın değildim. İlk öğretmenlik işi yeterli mali destek alamayan ve kapasitesinin üstünde çalışan bir devlet lisesindeydi ve şimdi çalıştığı tamamen beyazlardan oluşan, elit, banliyödeki özel okulda birkaç yıl geçirdikten sonra ceaya geri dönmek istemişti.

"Ne? Sinirli değilim." Göçmen çocuklara matematik eğitimi verilmesi üzerine çalışılmasının gerekliliğini ırdelleyen, özellikle kırıncı bir sorudan başımı kaldırdım. Neden yalan söylediğimden emin değildim - yorumlardaki açık ırkçılık tepemin tasarı atılmıştı. Üzöldüğümü saklamaya o kadar alışmışım ki bu artık

otomatikleşmişti. “Peki, biraz sınırlıyım ama yalnızca şu makaledeki yorumlardan bir anlam çıkarmaya çalışıyorum.”

“Görmeyizden gelebilir misin?”

Gelebilirdim ama yorumlar istemiyordu ve yazarın kişinin konumu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kadro başvurumu vermeden önce birkaç yayınum daha olsun istiyordum. Bir süre vardı ama hiçbir soru işaretine yer bırakmamayı tercih edendim. Başımı iki yana sallayarak sayıyı küçülttüm. Ofisime dönünce tekrar kabul edildim.

Jake gittiğinden beri, yani son iki haftadır orada kapanmışım. Normale dönüş günleriydi – erken kalkıp koşuya çıkıyor, günün büyük çoğunluğunda çalışıyor ve akşam evde tek başıma geçiriyordum. Tek fark gözümün sürekli saatte olmasıydı. Uzun zamandır ilk kez, her günümü sıkı denetim altındaki balkoncuğumda geçirmenin tatmin edici olmadığını kendime itiraf ediyordum. Küçük bir kaçamak yaptığımı ve onu sistemimden atmam gerektiğini düşünüyordum ama Jake sürekli aklımdaydı. Jake’in kokusu. Jake’in elleri. Jake’in kahkahası. Jake’in işi ve kariyerime indirme ihtimali olan yumrukla açılacak çıkar çatışması boyutundaki koca delik.

Yapılacaklar: Zihnini meşgul tutacak daha fazla yazı projesi bul. Aklımda bu maddenin üstünü çizdim. Yapılacaklar: İhni kaybedersen diye yazı yazarak nasıl para kazanabileceğini öğren. Zihnimde yeriden düzenleme yaptım. Yapılacaklar: İhni kaybedince striptiz yaparak nasıl para kazanabileceğini öğren. Not: Aaron’ın annesine sor.

Aaron kahvesini içip saatine bakarken kendi kendime kıkırdadım.

Akşamüstü güneşi yerini kısa süre içinde akşam trafiğine bırakacaktı. “Gitmen mi gerekiyor?”

Omuzlarını silkeli. “Birazdan ama Felicia bana şu evli adamdan bahsetti. Romantizm veya porno gibi bir şeyin içine düşmüşün gibi duruyor. Nasıl oldu?”

“Bana listeyi veren sizdiniz!”

"Tüm maddeleri bir gecede yapacağını düşünmemiştim. Hatta gerçekten kullanacağını bile düşünmemiştim."

"Sanırım seni hâlâ şaşırtabiliyorum. Ayrıca haberin olsun diye söylüyorum, boğanıyoe."

Aaron başıyla onayladı. "Ve?.."

"Hoş biriydi. Eğlendim. Ayrıca..." Doğru ifadeyi bulmakta zorlandım. Rahatsızlık duyacağım sözcükler şimdiden boğazımdan tımanıyordu.

Paradigmaları değiştiren. Hiç tartışmasız hayatımın en iyi haftası. Gerçek. Dünyanı sarsan.

"Ayrıca beklenmedik ama hoştu."

"Ornu tekrar görecek misin?"

Jake'in son sabahki yüz ifadesi zihnime takılı kalmıştı. Bir parça hüzünlüydü. O anda acaba daha fazlasını denemeli miyiz diye merak etmiştim fakat bu imkânsızdı o yüzden bir daha "ooleyy" kızı bir düğüne gittiğinde etrafta bana bakmasını söylemişim. Ardından güldük, ben tekrar öptü, vedalaştık ve işte sadece bu kadar.

"Hayır, öylesine şeylerden biriydi. Hayatımı biliyorsun. Buna vaktim yok, ayrıca sadece takılmaydı. Zaten iş açısından da kötü bir fikir."

"Sen daha önce hiç öylesine takıldın mı?"

"Artık yapmış oldum sanırım. Bunu uzatılmış bir tek gecelik ilişki olarak görüyorum. Tek haftalık ilişki."

Aaron kaşlarından birini kaldırdı. "Sen, dostum, hiçbir şekilde takılmaz ya da kısa süreli ilişki yapmazsın. Bir hafta süren bir gönül macerasının içine düşmüşsün." Aaron bana mündâh bir bakış attıktan sonra tekrar telefonuna baktı ve saati görünce yüzünü buruşturdu. "Kalksam iyi olur. Sonra görüşürüz?"

O gittikten sonra hindikli buzlu latte'ni yudamlıyorum ve laptopuma bakıyordum. Jake'i aratabiliydim. Şirketinin sitesini bulmak zor olmazdı. Telefonumda resmimiz duruyordu ama parmaklarım etrafa tıklamak ve daha fazla bilgi kuruntısı toplamak için kaşınıyordu. Bağımlı iki yana salladım ve bunun yerine yeni

bir projeyi, göndermeden önce düzenlemek istediğim bir kitap bölümünü açtım. Bir paragraf okurken, acemice yazılmış ilk cümle karşısında yüzümü buruşturuyordum ki telefonum gelen bildirimle titreşti.

JAKE: Selam.

Kalbim hızlandı ve basit mesajı gözlerimi dikip bakmaya başladım. Eski mesajları okuyarak ve gereksiz yere uygulamaya sırtlamaya yenileyerek hiral etmeye hazır olduğumdan çok daha fazla zaman geçirmiştim. Acıması olduğum için kendimi azarlıyorum, sonra yeni mesaj var mı diye tekrar telefonuma bakıyordum. Elimizdeki kadar sadece birkaç gün olduğunun alırsın çaren bendim. Elbette, kendime yalnızca birkaç günümüz olduğuna inandırdım ben olduğumu aramamamın üstünden beş dakika bile geçmeden yine telefonuma dönüyordum.

Zihnimdeki şüpheleri uzaklaştırarak bir cevap yazdım.

NAYA: Selam.

Bir devam mesajı yazmaya koyuldum ama bir yazıp bir siliyordum. Nasılsın? Neler yapıyorsun? Ve Telefonum yeni. Kimsiniz?

JAKE: Bak, Gladys, Chicago'dayken biriyi tanıdım.

JAKE: Benimle konuşmak istediğinden bile emin değilim.

JAKE: Fakat oldukça harika biriydi ve onu aklımdan çıkaramıyorum o yüzden deniyorum.

NAYA: Çok ilginç ama ben Gladys değilim.

JAKE: Aman Tanrım, Myrtle... yanlış fikirleri kapıma sokar.

JAKE: Dalga geçiyorum. Yaşlı kütüphaneçiler hanımımı bırakın.

JAKE: Bu şakamın beni zampara bir pislik gibi gösterdiğini daha güzel fark ettim.

JAKE: Umanm g   yonsundur.

NAYA: G   yorum ve k  t  phanecele  n gerçek olmadığından
%50 arinim   .

NAYA: Senden haber almak güzel.

Yüzüme yayılan gülümsemenin   s  n   alamadım.

JAKE: Pekâlâ, görünüşe göre haftaya i   için tekrar
Chicago'ya gelmem gerekiyor.

JAKE: G  r   ebilir miyiz? Seni yemeğe çıkarabilir miyim?

Bir kez daha   r  nksadım, a  ldudağ  mı düşlerken parmakla-
rım harflerin üstünde havada kalmı  n.   u     seçenekten biriyle
karşılık vermeliydim. Birinci seçenek: Hayır, kariyerimi tehlike-
ye atamam. İkinci seçenek: Hayır, birkaç gün diye anlaşmıştık ve
hepsi o kadar.     nc   seçenek: Hâlâ evlisin ve ben de vidadanımı
g  mm  zden gelmeye devam edemem.

NAYA: Ne zaman geliyorsun?

JAKE: Perşembe sabahı.

NAYA: Perşembe ak  şamı bana uyar.

JAKE:   .

*Randevum var, gerçek bir randevu. Omuzlarımı kaldırarak ha-
fif  e dans ettiğ  mi fark edince etrafıma bakondum ve sa  ma g  s-
terimi izleyen kimse var mı diye kontrol ettim. Hiç kimse yetiş-
kin bir kadının Cabbage Patch' dansı yapmanın e   ğine geldiğ  ni
fark etmemiş gibi ydi ve sırtarak laptopuma döndüğümde bu
kez yazım gözüme biraz daha iyi göründü.*

Telefonum tekrar titreşince Jake'in ne s  yleyeceğ  ine dair tatlı
bir beklenti vücuduma hücum etti. Eğ  lenceli ya da belki de biraz

* Gucci Crew II isimli rap grubunun Cabbage Patch isimli parkasında ortaya
  kan ve 80'lerde ol  k  a popüler olan bir dans figürü. -  n

sebiyesiz bir mesaj bekliyordum ama ekranda bilinmeyen numaraya yazıyordu. Masanın kenarını sertçe kavradım ve donup kaldım.

BİLİNMEYEN NUMARA: Birkaç eski fotoğraf buldum. Bunu hatırlıyor musun?

Çıplak bedenimin fotoğrafı ekrana doldurunca kanım buz kesti.

Hayır.

Davis, ilişkimizde birkaç ay geçtikten sonra yapmaya başladığı gibi bu fotoğrafı haber vermeden çekmişti. Başlarda benim seksi fotoğraflarımın telefonunda olmasının eğlenceli bir şey olduğuna savunuyordu. Onu durmasını söylememe rağmen sanki benim iznim olmadan bunları çekmek onun için oyun gibi bir şeydi sanki. En sonunda rol yapmayı bırakmıştı ve bu da beni hızada tutmak için yaptığı şeylerin uzun listesinde yerini almıştı.

BİLİNMEYEN NUMARA: Pek de profesyonel bir görüntü değil.

BİLİNMEYEN NUMARA: Kadro almaya az kaldığını duydum.

BİLİNMEYEN NUMARA: Kadro bakurulanı değerlendirmek kişilerin görüşüne dayanan bir süreç. Terli alman hakkındaki kararların etkileyebilecek bir sürü değişken var.

Hayır, hayır, hayır. Telefonumu bıraktım ve göderimi sıkıca kapattım. Tam olarak bir tehdit sayılmazdı. Kimi kandırıyoranı ki? Elbette ki bir tehditti.

O fotoğrafları birilerinin görmesi fikriyle ürpordim. Konu çok fazla insanın bedenimi görmesi bile değil, kimin göreceğinin kontrolünün onun elinde olmasıydı. Onu durdurmak için ne yapabileceğimi bilmiyordum. O fotoğrafların var olduğuna başka birine itiraf ettiğimi düşünemiyordum bile. Joe'nun ya da öğrencilerimin yüzüne nasıl bakardım? Joe. Delipate kapındı. Başımı ellerimin arasına aldım ve kesik kesik birkaç nefes alırken kendi kendimi yatıştırmaya çalıştım. Ayrıldıktan sonra, kendini

iyi göstermek için her şeyi eğip büküceğine ve hiç kimsenin öd-
dii bir durum olduğuna inanmayacağına düşündüğümünden polise
ya da insan kaynaklarına gitmemiştim. Şimdi ise o kadar zaman
bekledikten sonra bunu ciddiye almalanına imkân yoktu.

Mesaj dizisini silmeden önce cevabımı yazdım.

HAYA: Bir daha bana mesaj atma.

BİLİNMEYEN NUMARA: Yakında görüşeceğiz, tatli kız.

Bana takibi ismin anısı tenime tırmanda. Kahve dükkanında
çevremdeki kalabalığa bakındım – mekân her zamanki gibi he-
reketsizdi, baristanın arkadaş canlısı gülümsemesi ve demlenen
kahvenin leziz kokusu bu beklenmedik etkileşimle örselenme-
mişti. Titreyen ellerimin birini kahve bardağının etrafına sardım
ve içmeye çalıştım ama artan paniğimi bastırmada hiçbir etkisi
olmadı.

Cevap vererek ona beni etkileme tatminini yaşatmamalıy-
dım. Kollarımdaki tüyler diken diken olmuştu.

Jake yakında burada olacak. Jake yakında burada olacak.

Davis yüzünden korktuğum son iki seferde de Jake'e, sade-
ce az buçuk tanıdığım birine sığındığımı çarpıcı bir netlikle fark
ettim. Burada durmuş, beni koruyup kollayabileceğini düşünü-
yordum ama bu bir çözüm değildi. Çözüm olmanın yarından
bile geçmiyordu.

Kahvemden bir yudum daha alarak endişe, panik ve korkuyu
süt ve espressoyla birlikte yutmaya çalıştım. Çarçısını bulacağım.
Her zaman çarçısını bulurum. Yalnızca dikkatli olmam gerek. Bunu si-
fatabilirim.

Eşyaları topladım ve kilitle kapının verdiği güvenli rahat-
lık hissine duyduğum öflemle huzla eve gittim.

Yirmi Dört

Perşembe günü gelene kadar kendimi toparlamayı ve hatta her gece biraz uyumayı bile başarmıştım. Korku ya da endişe yüzeye çıkmaya başlayınca mantramı tekrarlıyordum –*çaresini bulacağım*– ve görmeden gelirim yok olacağına kendimi inandırarak anksiyetemi bir kenara itiyordum. Jake’le oturduğum binanın lobisinde buluştuk ve daha ilk bakafta bütün hafta olduğumdan daha gâvende hissettim.

Bir sütuna yaslanmıştı ve göz göze geldiğimizde ağzı kulaklarına vardı. Dikine soluk gri çizgileri olan beyaz bir gömlek ile gri kumaş pantolon giymişti. Yüzünü kirli sakalı gölgeliyordu, saçları birkaç hafta öncekinden biraz daha kısaydı ama dudakları ayrıydı – dolgun ve öpülmeye son derece uygun. Lobiyi önerdiğime sevinmiştim, kapıda olsaydı böylece içeriye çekiverirdim.

“Selam.” Tereddütle gülümsedim ve bir an için gözlerimizi birbirimize diktik. *Peki, şimdi ne yapıyoruz? El sıkışmayla elbiselerimiz üzerimizden lobide birbirimize sürtünme arasında bir şey mi? Omzuna uzanarak yanağını öptüm ve burada acaba daha ileriye gidip dudaklarına dudaklarına mı dokundurulmalıydım diye düşündüm.*

“Gidelim mi?” Kapıyı işaret etti. Çıkışa ilerlerken ve ardından kalabalık caddede kollarımız düzensiz olarak birbirine değ-

yordu. Arabanın gelmesini beklerken kulağıma eğilerek konuş-
tu. "Adamın birinin yaprakla ortak noktası neymiş?"

"Şakanın can alıcı noktasını bekleyerek çenemi kaldırdım.

"Gerginlikten tir tir titriyormuş."

Gözlerimi devirirken dudaklarım seğiriyordu. "Şimdiden
şaka mı yapıyorsun?"

"Şakalarımı seviyorsun." Binmem için arabanın kapısını açt.
Yaruma yerleşince ekledi, "Ayrıca seni tekrar gördüğüm için gir-
ginim."

"Ben de," diyerek itiraz ettim ve potöce restoranın adresi ver-
dim.

"Peki şimdi?" diye sordu kapıları biraz kaldırarak.

"Şakanın faydası oldu." Vites küçülterek havadan sudan
konuşmaya geçtik ama koltuğun öbür tarafına uzanıp yüzünü
benimkine çekmenin kötü bir fikir olduğunu kendime hatırlatıp
duruyordum.

Restoranın ortamı samimi olsa da bunalıcı değildi. Arkala-
ra yakın bir masaya yerleştik. Işıklandırma loştu ve birkaç özel
konuşmanın oluşturduğu hafif uğultunun altından hafif bir mî-
zik süzülüyordu. Masanın altında dizimi sallıyordum ve şarap
sipariş ettik. İki bardaktan sonrasında sert bir sınır çekmiş ve cin
tonikten uzak duracağıma dair yeminimi tazelemiştim. Yine de
kusa süren tuhaf sessizliğin ardından sıvı cesaret iksiri tüketimi-
mi artırmalı mıyım diye düşünüyordum. Sadec seks mi ya da daha
fazlası mı istiyor? Bunun yerine, "Seni Google'da araştırdım.
Bana bu kadar önemli biri olduğundan bahsetmemiştin," dedim.
Söylediklerim az kalıyordu. Onu dünyanın dört bir yanında da-
nışmanlık yapmış bir çeşit üstat gibi gösteren yüzlerce sonuç
çıkmişti. Financial jargonun arasından çıkarabildiğim kadarıyla
Alexander Hamilton'ı⁹ yeniden doğmuş hâli gibi bir şeydi.

"Araştırmanın kurallara aykırı olduğunu düşünmüyordum."

⁹ Amerika Birleşik Devletleri'nin kurucu baderlerinden olan Hamilton aynı
zamanda ülkenin ilk Hazine Bakanı ve maliye sisteminin kurucusudur. -çt

dedi. "Ya hoşlanmayacağın bir şey görseydin ve benim bunu açıklama imkânım olmasaydı?"

"Zaten başarısız, karını ve kütüphanecileri biliyorum. Daha fazla öğreneceğim ne kalmış olabilir ki? Genç bana o adam olduğunu söylememiştin."

"O adam değilim zaten. Yalnızca bir adamım. Son şirketimde iyi iş çıkardım ama kendi yerimizi işletmek tamamen yeni bir imtihan. Keyif alıyorum ama Thurmond benim ilk büyük işlerimden ve itiraf etmeliyim ki iyi gitmesine ihtiyacımız var."

İyi gitenin bir parçası da kovuşturması için iyi örnekler, öyle değil mi? Düşüncemi derinlere iteledim.

"Ben henüz seni araştırmadım," dedi odağı kendisinden uzaklaştırarak. Şarabını yadumluyordu. "Ne bulacağın?"

"Endişeli misin?" Naya Turner hakkında bulunacak fazla bir şey yoktu. Daha çok ne kadar sıradan biri olduğunu keşfetmesinden kaygılanıyordum.

"Hayır ama bir ipucu verir misin? Ek iş olarak uyarıcı kartelliği yapmıyorsun ya da araştırmaya fon sağlaması için başlıklı bir porno kariyerin yok değil mi? Benim için hava hoş, yalnızca hazırlıklı olmak istiyorum."

"Kartel işlerini aylar önce bıraktım. Kimin zamarı var ki?" Şakama lokondayarak karşılık verdi ve masanın altında bacağın sallanmayı kesti. Espri anlayışımı takdir etmesine bayılıyordum. Otan yanında saçmalayabiliyordum. "Sanırım çoğunlukla işimle ilgili şeyler bulursun."

"Sorun değil – henüz iş hakkında konuşmadık."

"İş demişken..." Ne zaman Jake ve işimi düşünsen midem gerginlikten düğümlenmekle heyecandan çalkalanmak arasında gidip geliyordu.

"Birlikte geçirdiğimiz zamanın en iyi detaylarını Muriel'a anlatmadım." Yüzünde ışıltı ışıltı, yamuk bir gülümseme vardı. Jake gergin ifademi görmüş olmalı ki ses tonu ciddileşti. "Bunun kötü bir fikir olduğunu ama..."

Kasıldım. "Ah. Anlıyorum."

Cümlesini bitirmek için acele etti. "Bunun genelde kötü bir fikir olduğunu söyledi ama özel olarak bizim durumumuzdan bahsetmiyordu. Adını bilmiyor çünkü ben de senin soyadını bilmiyorum. Bunun yüzünden Muriel beni bir güzel payladı bu arada." Sesi sakindi. "Bunun kesin, yazılı bir kural olmadığını söyledi. Dikkatli olduğumuz sürece bir karışıklığa neden olmayacağımızı düşünüyorum."

"Bu ne demek oluyor yani?"

"Temel olarak, yaramazlık yapıyoruz demek." Ensemdeki sinirler gerilip kaskatı kesilmiş olsa da onun gülümsemesi rahat. "Fakat teknik olarak kuralları çiğnemiyoruz. Ama bu ayrı zamanda Muriel bana daha fazla kötü kötü bakmasın diye soyadını söylemen gerektiği anlamına gelebilir."

Anksiyetemle tedbiri rüzgara savurma isteğim arasında dengeyi kurmaya çalışırken attığım kahkaha içi boş çıkmıştı.

"İdeal bir durum olmadığını biliyorum." Sesi daha ciddi bir tona bürünmüştü. "Ama projenin seride alakası olmayan bir kısmında çalışıyorum ve bölümleri inceleyecek ekibin başına da Carlton geçecek. Yani o analizlerde hiçbir söz hakkım yok, en azından en başta."

"Carlton biliyor mu?" Panik beni ele geçirmişti. Adamı tanı-mıyordum bile ama onun yargılayacağı fikri midemim kasılma-sına yol açtı.

"Elbette. O benim ortağım. Anlaşmazlık yalnızca bir şeyleri saklarsak sorun olur ve her şey birbirine girer. Ve her şey birbi-rine gireyecek. Senden hoşlanıyorum ama yaptığım işte iyiyim-dir. Naya. Profesyonel olarak seni kayırmazdım."

Yüz ifadesi alıpılmadık biçimde ciddiydi ve orada Google aramalarından çıkan yönetim danışmanından bir parça yakala-mıştım. Soğukkanlı, hedef odaklı ve profesyoneldi. Açıklaması sinirlerimi yatıştırmıştı.

"Güzel. Öyle bir şey yapmana istemezdim."

"Bize bir şans verersen bunu iş açısından profesyonel düzey-de tutacağız," diye ekledi. "Örneğin, eğer seri bursi başkalarının-

rı sormak için aradıysam ayrı konuşmada süslü iç çamaşırlarından giyip giymediğini sormayacağım.”

“Bu, beni sürekli aramaya niyetli olduğun anlamına mı geliyor?”

“Kesinlikle.” Bakışlarımız birbirine kilitlenirken kaşlarını havaya kaldırdı.

Sesimi alçaltım ve başımı onunkiye yaklaştırdım. “Şu anda burs başvurularını soruyor musun?”

Başımı yavaşça iki yana sallarken gülümsemesi genişledi.

“Öyleyse sana süslü iç çamaşırlarımdan giydiğimi söyleyebilirim.” Zihnimde Felicia sevinçle bağırıyor ve tezahürat ediyor: Yüri be kızım!

Bardağına bıraktı. “Bunun detaylarına inmeyi çok isterim. Aramadaki ne şansa vermeyi kabul ettiğin anlamına mı geliyor bu?”

Garson dönerken ben de başımıa onayladım. Siparişlerimizi verdiğimiz sırada, söylediklerini kafamda tartmıştım. Birçok yönü cazip gelmişti. Gözlerden uzak demek rahat, spot ışıklarından ve yargılayıcı bakışlardan uzak olmak demekti. Garson gidince şarabımdan bir yudum aldım. Akıldan işle ilgili bütün düşünceleri atmaya çalıştım. “Mesaj atmana şaşırdım.”

“Gönder tuşuna basana kadar atacağımdan emin değildim.” Duraksadı. Avuçları masa örtüsünün üstünde dalgın dalgın dolaylıyordu.

Bakışlarım o iri ellerine indi ve aniden kalçalarındaki ağırlıkların anımsayınca sandalyemde kıpırdandım.

“Bana düşünüyordum.” Benimle sağlam bir göz teması kurmadan önce masaya hafifçe vurdu. “Çittikten sonra seni düşündüm, hem de çok fazla. Yalnızca ne söyleyeceğimden emin değildim. Vedalaşma konusunda kararlı görünüyordun ve kimse bu durumlarda ne yapılması gerektiğiyle ilgili bir protokol yapılamıyor.”

Sesimi alçaltıp öne eğildim. “Yani, yabancı sayılabilecek biriyle hayatının en iyi seksini yaptıktan sonra hangi nezaket kurallarını uygulamak gerekir ki?”

Daha aşığlara kaymadan önce bakaşları dudaklarıma takıldı. "En iyi demek, ha?"

Siktir. Ya o kadere idare eder olduğumu düşünüyse? Başımı onaylarken yüzüm ısınmaya başlamıştı.

"İğinc. Beni seni hiçbir zaman yabancı olarak görmedim."

"Soyadımı bilmiyorsun."

"Bana soyadını söyleyebilirsin. O zaman hayabınan en iyi seksini kimle yaptığını bilirim."

İçimden gergin, heyecanlı bir enerji dalgası geçerken soluğuma verdim. Bu lüks restorandın ortasında ona dokunmak ve öpmek istiyordum. ... bir de kaçıp saklanmak.

İlfadesi yumuşadı ve ağzının bir kenara doğru büzünce yanagındaki gamzesi ortaya çıktı. "Ben başlayayım. Tam adım Jacob Carson Shaw. Otuz altı yaşındayım ve Seattle yakındaki bir kasabadayım. Yönetim danışmanlığı şirketim var. İşletme yüksek lisansımı Duke'ta yaptım. Kuzey Carolina, Raleigh'de yaşıyorum ve sosyal güvenlik numaram..." Parmaklarına dudaklarına bastırınca dardı. Gözleri parlıyordu ve elimi ağzından çekerek kendi elleri arasına aldı. "Ve senden hoşlanıyorum," diyerek bitirdi. Başparmağı avucumda geziniyordu. "Seni taramak istiyorum." Kaşlarını kaldırdı. Sıra bana gelmişti.

"Tam adım Naya Michelle Turner. Otuz üç yaşındayım ve Iowa'nın küçük bir kasabasında büyüdüm. Matematik eğitiminde uzmanlaşmış bir profesörüm ve doktoramı Chicago'da Illinois Üniversitesi'nde yaptım." Altıdudağımı ızdım ve tepkisini ölçmeye çalıştım. "Ve ben de senden hoşlanıyorum."

"Seninle tanışığma sevindim, Dr. Turner." Jake masanın üstünde parmaklarını benimkilere geçirdi ve tüm duvarlarını peramparça olmaya başladı.

Orman New York bifeği ve benim tavuk pıccatam eşliğinde, bana kısa süre önce çıktığı ve her yönden ters giden seyahatini anlattı. Öyle ki mali işler müdürüyle yönetim kurulu üyelerinden biri arasında yumruk yumruğa bir kavgayla sonlanmış. Son projemin dördüncü sınıf öğrencileriyle röportaj yapmamı

ırdığını ve erken gelişmiş dokuz yaşındaki bir oğların onun
kız arkadaşı olup kickball¹ takımına katılmam gerektiğine karar
verdiğini anlattım.

"Bu kadar ciddi bir rekabete girdiğimi fark etmemiştim."

"On yaş altında oldukça popülerim."

"Takıma katıldın mı?"

Kahkaha attım ve şarabımı bitirdim. "Ayakkabılarım uygun
değildi."

"Görünüşe göre çocuk yetenekliymiş ama, Not alsam iyi
dur."

"Bana kickball takımına katılmamı mı teklif ediyorsun?"

Jake kaşlarını oynattı. "Belki. Ayakkabıların nasıl?" Hızla ma-
saran altına bir bakiş attı ve göğlerinin bacaklarımla beyaz kol-
suz elbisemle kombinlediğim lacivert stiletolarda gezindiğini
kissettim. Bir iki saniyelik kısa bir şeydi ama vücut hatlarına in-
celediğini bilerek kazardım. Fark edilmemeye çalışarak uzun
sarıyı geçirmiştim ama bu hoş bir histi. Hoş olmaktan öte tahrik
ediciydi. Bakışlarını tekrar kaldırdı ve garson boş tabaklarımızı
toplamaya başlarken başını hafifçe iki yana salladı.

Yüzündeki oyuncu ifadeye bayılmışım. Sırtım ve garson
çekilince karşılık verdim, "Karar!"

"Kickball için ideal sayılmaz," derken bakışları yine bacakla-
rında geziniyordu ancak bu kez daha uzun sürdü. "Ama aklım-
da oynayabileceğimiz başka oyunlar var."

"Orada bir yerde, gol atmakla ilgili bir şaka olacak."

Kahkaha-
hasının tadını çıkarırken sinsice güldüm.

"Hadi buradan çıkıp görelim."

Jake binanın tuğla duvarına dayanarak beni kendine çektiğin-
de restorandan daha yeni çıkmıştık. Sert göğsü benim memele-
rime bastırıyordu ve kollarına âdeta hayata tutunur gibi tutunu-
yordum. Belki de öyleydi. Eli başımın arkasına kayarken şehvetli
bakışları yüzümü tırıyordu ve işte öylece başım beladaydı. Ağzı

¹ Beyzbol ile futbol karışımı bir spor türü. -pn

berûmkine yöneldiğinde gözlerim karpışarak kapandı. Tadı hesabımızla beraber verdikleri nane gibiydi ve dudaklarıyla dili ızarla berûmkileri yakıp geçiyordu. Öptüğümüzde derinleştiği vücutumdan titreşim dalgaları geçmeye başladı. Dillerimiz dans ettikçe aramızda bir aşık ve tutku girdabı oluşuyordu.

Ayrıldığımızda göğüslerimiz hızlı hızlı yükselip inliyordu. Sesi pürüzlü ve alçaktı. "Seni bugün ilk gördüğüm andan beri bunu yapmak istiyordum." Bir elini ensemden omurgamdan aşağı kaydırarak vücuduma bir başka titreşim dalgası yolladı.

"Sarılmı artık yabancı olmamız iyi bir şey."

Yirmi Beş

Uyanıp da Jake'in bedenini benimkini sarmalamış bulduğumda dik nefesi enseme vuruyordu ve üstümde yorganan ağırlığı vardı. Güneş ısıp bulutların arasında süzülüyordu, ayak parmaklarımı esnettim. Gece bise dek uyanık kalmıştık ama yorgun hissetmiyordum. Tazelenmiş, yepyeni ve eski kendimin daha bütün bir hâliymişim gibi hissediyordum.

Şehir ışığında sessiz caddelerin oluşturduğu örümcek ağına inelemek için pencereye yaklaştım. Camun pürüzsüz yüzeyinde parmaklarımı gezdirirken bir yandan da manzaranın enginliğinin tadını çıkartıyordum. On sekiz yaşımdayken Chicago'ya taşınmak için küçük Iowa kasabamdan ayrılmıştım ve o zamandan beri burası evim gibi geliyordu. Yeni bir iş aramak zorunda kalsam başka bir yerde yaşamam gerekebileceğini biliyordum ama nereye gidecektim ki? Bu şehirden ayrılma düşüncesi bile çok yorucuydu.

Arkamdaki yatak gıcırdayınca omzuma üstünden baktım. Jake saçları her yana dağılmış, tek gözü yarı kapalı hâlde gerindi, ardından bana doğru yürürken ıhtıdan dolayı gözlerini kıştı.

"Günaydın." Konuşurken sesi hırıltılı, uykuyla boğuklaşmıştı ve kollarını çıplak bedenime doladı.

"Günaydın," diye mırıldandım.

Jake omzuma minik öpücükler kondurdu ve ben de beni ken-

dine çekmesine izin verdim. "Bu kez seni çıplak görmemden endişelenemedin demek, ha?"

"Gömleklerinin hiçbirini bulamadım. Seni uyandırdım mı?"

"Genelde erken kalkarım. Gençli dün gece den sonra oldukça yorgundum."

"Mantıklı." Dudakları boynuma sürtününce başımı geriye attım. "Sıkı çalıştın."

"Keyifli bir işti." Kulak mememi dişlerken eli de karnımdan aşağı doğru kayıyordu. "İyi uyudun mu?"

Birbirimize ne kadar iyi uyduğumuza şaşarak ona doğru eğildim. "Hi-hu."

"Bu hoş bir uyanma şekli."

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum." Dudakları benimkilerle yaklaştığında ağzımı saklamaya çalıştım. "Ama daha dişlerimi fırçalamadım."

Elimden kurtuldu ve üstdudağını kendi dudaklarının arasına alarak beni öptü. "Ben de."

Pencerenin önündeki o tatlı öpücükler yoğunlaştı ve kendimizi yeniden yorganla yastıkların arasına gömülmüş bulduk. Bir çalgınlık hâlinde birlikte geldiğimiz önceki gecenin aksine bu kez yavaşlık. Her okşayış, dokunuş ve hamle tamamen şiddetlenene dek birbirine karışıyordu.

Başım omzundayken nefesimi düzene sokmaya çalıştım. Haz dalgası çekilmişti ve beni şaşırtarak aniden uzaklaşana dek sâ-mimi bir yoğun hâlinde dinleniyorduk.

"Unuttum," diyerek yataktan çıktı, ben ise afallamış bir hâlde onu izliyordum. "Sana bir şey aldım."

"Hediye mi?" Dirseklerimin üzerinde doğruldum.

Bana zarf boyutunda, sade ve kahverengi bir kâğıda sarılmış çevresine pembe bir kurdale bağlanmış bir paket uzattı. "Sana dün gece verme niyetindeydim ama dikkatim dağıldı."

Bir ona bir hediyeye bakarak paketi aldım. Etkilenmiş bir şekilde tekrar sordum, "Bana cetada hiçbir neden yokken hediye mi aldın?"

Yataкта tekrar yaruma geldiğinde ifadesi neşeliydi. "Açsana."

Tımağımı kâğıdan altına sürttüm ve içinde, üstüne altın harflerle adınan işlendiği canlı renkli kalemlerin olduğu bir paketi çıkardım. Çocukken hep istediğim türde bir şeydi. Ona baktığımda sinliğini gördüm ve kalbim taklalar attı. "Nereden buldun bunları?"

Omuzlarına silkti. "Tanıdığım biri var."

"Kalemlerle ilgili bir tanıdığın mı var?" Parmagımı kabartmanın üstünde gezdirerek adımı takip ettim. Hediye mükemmeldi. Beni düşünüyordu, beni dinlemişti ve bu basit şeyin beni gülmeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordu beni. Yalnızca gülümsemiyor, ıstık saçıyordum.

"Beğendin mi? Biraz banal bulabileceğinden endişeleniyordum."

"Banal şeyleri sendiğimi biliyorsun. Bayıldım." Kalemleri kenara bıraktım ve onu tekrar öpmek için kollarını boynuma doladım. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim." Ensemi okşadı ve bir iki dakikalığına yine gevşek uzuvlardan bir yumak hâlinde uzandık. "Ee, seni bir daha ne zaman görebilirim?"

Hızla başımı kaldırdım.

"Ne?" diye sorduğunda hem içilmiş hem de eğlenmiş görünüyordu. "Tak fişi bitir işi tarzı bir adam değilim ben."

"Biliyorum, ben..." Kekeleydim. "Demek istediğim ben de öyle biri değilim. Sadece ilişkiler konusunda iyi değilim," söylediyemdim pat diye. "Bunu önceden öğrenmen gerekiyor gibi geldi ya da belki de, eğer bu bir şeyse..." Sesim kısılarak duyulmaz oldu. "Bunun sadece eğlenmeden daha fazlası olması gerek demiyorum," diye tekrar kekeleydim ve bir an için gözlerimi yumdum. "Bunu söylediğimi unut, önemsiz bir şey - bunun bir kaçamak olduğunu biliyorum ve senden hiçbir şey beklemiyorum..."

"Hey, sakınleş." Yan döndü ve bir kolunu belimin üstünden uzattı. "Burun tam olarak ne olduğunu bilmiyorum. Daha çok yarı ve hiçbir şeyi aceleye getirmek istemiyorum. Ayrıca yardı-

mı olacaksa, ben de ilişki konusunda iyi olmadığımı söylemek için tam yetkiye sahibim. İşime kendimi çok kapatabiliyorum, çok seyahat ediyorum, kendimi fazla kapayabiliyorum ve yeterince romantik değilim."

Yüzünü buruşturdu ve tek gözünü yumdu. "Beni görmeye devam etmen için seni ikna edebildim mi?"

"Bana kalem almışın. Bu oldukça romantik." Kol kaslarına dokundum ve sertliklerinin keyfini çıkardım. "Fakat o tatlı, olgun kütüphanecilere çok iyi davranmadığın sonucuna çıkıyorum."

"Gladys'in kötü adamlardan hoşlanması iyi bir şey." Gözleri ıslıdada. "İşte bildiklerim şunlar: Eğlenceli ve komaksın, bana kendini eğlenceli ve komik hissettiriyorsun ki bunu uzun zamandır kimse yapmıyordu." Eli yan tarafına boyulu boyunca okuyucu ve yanına iyice sokulmak istememe yol açan bir sürtünme yaratıyordu. "Üstelik güzelsin. Barlarda kadınlara asılmam, asla. Fakat seninle konuşamazlık edemezdim. Ve sonra, konuşunca..." Başparmağına yüzümün yan tarafında aşağı yukarı gezdi. "Eh, durmak istemedim çünkü beni anladığımı hissediyorum ve bu önemli bir şey."

Dudaklarını hafifçe öptü; tatlı ve hızlı bir öpücüktü. "Yarı, aramızdaki ne olduğunu çözerken bazı beklentilerimin olmasıyla bir sorunum yok."

Kendimi Jake'in bunun bir kaçamak olduğuna katılmasına ve benden kurtulmasına hazırlamıştım. Şimdiyse, az önce söylediklerini kalamda evirip çeviriyordum. "Bu hoşuma gider."

"Bu gece uçağım var. Birtirimizi yakında görmek için plan yapabilir miyiz?"

Sorusunu bir süre havada bıraktım. Onu tekrar görmek istiyordum ve risk almamak için sığındığım nedenlerim gözümde gitgide daha önemsiz geliyordu. "Tamam. Muriel'in tüm bunları engellemeyeceğini farz ediyorum ama her hafta ülkenin bir ucundan diğer ucuna uçamazsın."

"Sık seyahat eden birinin ne kadar mil biriktirebileceğini çok fena kışkırtıyorsun."

Nasıl cevap vereceğimi düşünürken derin bir nefes aldım.

Nefesimi tamamen vermemiştim ki o tekrar konuşmaya başladı. “Üstelik seni kickball takımına almayı düşünüyorum. Bu da iş masraflı sayılır.”

“İyi bir anlaşılmacısun.”

“Senden randevu koparmak önceden birlikte çalıştığım Wall Street çalışanlarından bile zor. O yüzden tekrar soruyorum, Dr. Turner, seni bir daha ne zaman görebilirim?”

Ellerimi teslim olur gibi kaldırdım ve kahkaha attım. “Cincinnati’de buluşmaya ne dersin?”

Aniden içten bir kahkaha patlattı. “Söylemeni beklediğim şey bu değildi ama olur. Neden Cincinnati?”

“Eh, Chicago ile Raleigh’in tam ortasında. Oraya hiç gitmedim, ya sen?” *Ve orada kimseyi tanımıyordum ki bu da pek de gizlenmediğimiz gibi ilişkimizi yürütmek için çekici bir mekân olduğu anlamına geliyor.*

“Gitmedim ama şimdiden buluşma yerlerini araştırmadan heyecanlandım. Bence benden hoşlanıyor olabilirsin.” Dudakların titredii ve yakalanmışım. “Cincinnati’de ne yapacağız? Yani, bariz olanın dışında.” İkimiz de telefonlarımızı uzandık ve araştırmaya başlayarak bir hayvanat bahçesi, alqueriğ mekârları, glöde restoranlar ve yapılacak sporlar bulduk.

“Sarırm sıkılmayacağız.” Bir gezi ajansının açık sayfasını incelemesi için ona uzattım.

“Seninleyken hiç sıkılmıyordum zaten. Yatakta olduğumuz zamanlar hariç. Yatakta gerçekten sıkıcısın. Belki de sadece karaoke ve hayvanat bahçesine gitmeliyiz.”

Ona ters ters baktım. “Şakaların seni her zaman daha çekici yapmıyor. Seninle tekrar görüşmemi yeterince istemiyor gibisin.”

“Takıldığımı biliyorsun.”

“Hi-hu.”

“Seni tamamen büyüleyici bulduğum şeylerin tam listesini ister misin, yatağın hem içinde hem dışında?”

“Listeleri severim.”

"Hattılıyorum. Yeni bir madde halledebildik mi? Umanım dün gecelerden en az birkaç o listededir."

"Yanakların sandı ve cevap vermeden ona biraz daha yaklaştım. Sevgili olmak listede değildi."

"Kızardığına göre öyle olduğunu tahmin ediyorum. Bence kuzarman çekici. Aslına bakarsan bu da listede. Gerisini sana daha sonra göndereceğim. Söz veriyorum." Tekrar esnedi. "Serinleyken uykumu hiç alamıyorum ama bir toplantı için hazırlanmam gerekiyor. Cincinatti sözünü unutturmam ama."

Bir elimi kolundan aşağı indirirken kısa kılları avucumu kaşındırdı. "İzci sözü."

O sabahın ilerleyen saatlerinde, baharda dördüncü sınıflarla yaptığım röportajın verilerini düzenlemeye başlamıştım. Çocuklardan biri beni kickball oynamaya davet etmeden önce bana matematik oyunundan ve onu *obacısına*⁴ göstermek istediğinden çünkü onun İngilizce konuşmadığından ve oyunun onun istatistiklerini leparryolcaya çevirdiğinden bahsediyordum. Zihnimde büyükbabamın sesini duyarak gülümsedim. Akden Jake'ın söylediklerine ya da bana kalemleri verirken nasıl mutlu olduğuna takılıp dursa da değerlendirmeye geri döndüm. Belki de hem onunla olup hem içimi elimde tutabildiğim ve bu mutlu hissi sürdürebileceğim bir evren vardır diye düşündüm. Sanki onu düşündüğümü anlamış gibi telefonum Jake'den gelen bir mesajla titredi. Hemen ardından ikinci, üçüncü ve dördüncü mesajlar yağdı.

JAKE: Boyunun çenenin hemen altındaki noktası. Terin orada çok yumuşak ve öpünce ulaşıp bir inleme sesi çıkarıyorsun. O ses beni bitiriyor.

JAKE: Sol uyluğunun iç tarafında duran hilal şeklindeki minik yara izin. O nasıl oldu?

⁴ (İsp.) Büyükanne. -pn

JAKE: Ağzıma boğalımadan hemen önce bütün bedenimin titreşip sallanması ve saçına yapışması.

JAKE: Üstümdeyken tüm kostümlerimi bir kenara atmaq gibi ve tamamen orijiner durum.

Okudukça kollarımdaki tüyler diken diken oluyor ve karnımın alt kısmında heyecan toplanmaya başlıyordu. Ekranda üy-
lece dokunulmadan duran müsveddeyle Jake'in yeni bir mesaj
yazdığını göstererek zıplayıp duran noktalar arasında gezdir-
dim gözlerimi.

JAKE: Birkaç dakika boş zamanım vardı ve listeyi
gönderceğime söz vermiştim.

JAKE: Senin hakkında sevdiğim yatak dışı şeylerin listesi
çok daha uzun.

JAKE: Kahkahan, kötü bir şaka yaptığımda bana ettiğin
bakış, gerildiğinde kupa kupa olman.

JAKE: Bunlara hepsine ilaveten beyaz esprilerin ve kickball
yeterlekin de var.

MAYA: Sen çok başka bir şeysin.

JAKE: İyi bir şey?

MAYA: Okudukça iyi bir şey.

JAKE: Bir türlü doyamadığın bir şey?

MAYA: Doğru döğün soru cümlesi yazamayan bir şey.

JAKE: İnek.

Mesajları onun için bir liste oluşturmama tetiklediği için içim-
de sersemletici bir kaygı oluştu ve her geçen anla büyümeye de-
vam etti, ben de telefonuma bıraktım.

biraz ilaç alacağım." Konuşurken banyoda kayboldu ve su akmaya başladı.

"Başımın çaresine bakanım, gerçekten," diye seslendim uzmak için kollarımı ovuştururken açık kapıdan. Sesim titreşim ve boşluk çıkıyordu. "Zahmet etmene gerek yok. Yalnızca bir soğuk algınlığı falandır." Küvetin kenarındaki kolunu gördüm, suyun sıcaklığına kontrol ediyordu. Çocukluğumdan beri kimse bana banyo hazırlamamıştı ve aynı anda hem aciz hem de minnettar hissediyordum.

"Fazla zamanımı almaz. Umanım sıcak buharın biraz yararı olur," derken iki elinin biriyle omzumun ovalıyordu.

O koridora çıkınca bedenimin takımı oyuncusu olmadaki beceriksizliğinden dolayı kendime küftettim. İlk olarak, tek göçlülük ilişkisi yaşamaya çalışırken kusmuştum ve sonra, önümüzdeki koca bir seks hafta sonu varken mikrop partisi vermeye karar vermiştim.

Odanı verdiği dış jeli portakal gibi kokuyordu ve ağır kokusu bütün odayı dolduruncaya dek azar azar suya ekledim. Köpüklerin altına kaydım, başımı küvetin kenarına yasladım ve sudan yükselen buharı solumaya koyuldum. Nadiren hasta olurdum ama olduğumda da bugünkü gibi hızlı başlar ve ağır geçirdi.

Gözetimi kapadım, buharı içime çektim ve zihnimin serbestçe dolaşmasına izin verdim. Geçtiğimiz iki hafta, iş arkadaşlarımla yüz yüze ya da sosyal medya aracılığıyla paylaşarak dedikodu çığı yaratması dışında iş sahinin geçmişti. Güz döneminden önce insanları işten çıkaracaklarını, duydu mu? Arkadaşımla bir arkadaşım bana dedi ki müberraklık ve işlerine dışındaki tüm bütümler kapatılacaklar için acıdaymış. Söylencilere göre danışmanlar bir süredir verileri analiz ediyorlarmış ve kararlar çoktan verilmiş bile. Duyduklarım hakkında Jake'e soru sormanın yararı olduğunu biliyordum ama kulağıma gelen dedikoduların hiçbirini içinde bulunduğum durum hakkında daha iyi hissetmemi sağlamıyordu. Kendimi sürekli endişe içinde boğulur ve her dedikodu karışımının gerçekliğini değerlendirirken buluyordum.

Suyun içinde ne kadar süre kaldığımdan emin değildim ama lapıdan gelen iki ufak tıklama başıma o tarafa döndürmemeye neden oldu. Doğrulunca ya çalkalanarak küvetin yanına çarptı. “Girebilirsin.” Sesim, balgamdan dolayı olmasa seksi sayılabilecek bir şekilde boğuk çıkmıştı.

Jake plastik bir torbayı kaldırarak içeri girdi. “Bavuluna rahat kıyafetler koymadığını tahmin ettim, o yüzden senin için bunları da aldım.” Poşeti lavabonun yanındaki tezgâha koydu. “Hazır olanca, her çeşit ilacımız var.”

“Teşekkür ederim.” Gülümsedim ve tekrar kayarak bir an için başım hariç bütün vücudumu suya gömdüm. Nereden bulsam ben bu adamı?

Banyodan çıktığımda yatakta oturuyordum ve gözlerimi bir yerler okuduğu telefonundan kaldırıp gülümsedi. “Güzel.”

Aldığı kıyafetleri giymiştim – birkaç beden büyük bir tişört ve “Cincinnati”nin futbol takımının logosu olan bir eşofman altı. Saçımı başımın tepesinde toplamışım ve makyajım akup gitmişti. “Düpedüz...” Komodinın üstünden kapığım peçeteye solum-kürmek için duraksadım. “Düpedüz yalan söylüyorsun.”

“Asla.” Bakışları bel kıyafetlerimde gezindi. “Üzgündüm. Eczanede bulabildiğim en iyisi buydu.”

“Rahatlar. Teşekkür ederim.” Masaya bakınca başkanlıkla elimi ağzıma götürdüm. Üstünde düzgünce istiflenmiş hâlde eczanemin yansı duruyordu.

“Hangi markayı tercih ettiğini bilemedim o yüzden birkaç farklı soğuk algınlığı ve grip ilacı aldım, birkaç tane de öksürük şurubu...” Sesi azalarak kayboldu. Ayağa kalktı, elleriyle kollarını aşağı yukarı okşadı sonra da omuzlarını daireler çizerek ordu. Uyguladığı baskı ve sıcaklığı başı başına ilaç gibiydi ve göğsü sırtıma sağlam bir his veriyordu.

“Bunlar çok fazla, özellikle de ben hafta sonunu mahvederken.” Soğuk algınlığı ve sinüs ilacı kutusundan iki jel kapsül çıkardım. “Bir de tüm bunları aldıktan sonra uyuşturucu üreticilerden izleme listesine girmiş olabileceğin için.”

"Hafta sonumu mahvetmiyorsun." Yüzüme bakıyordu. "Seninle zaman geçirmeyi planlamıştım ve tam da bunu yapıyorum."

"Evet ama bütün hafta sonu çıplak ve terli olmayı planlamıştık."

Elirün arkasına nazikçe yanağıma bastırdı. "Doğru ama çıplak ve terli olmak daha arka planda." Yüzümü okşar ve dağınık atkıuyruğumdan kaçan kıvrık bir tutamı kulağıma arkasına atarken bakışları yumuşacıktı. Başparmağının yan kısmını aşmı yavaş hareketlerle altımdağım boyunca gezdirdi.

"Hasta olmama istemiyorum."

"Risk olmadan kazanç olmaz." Uzaklaşmadan önceki öpücüğü sakındı. Bana sarılınca kalbim gümbürdedi ve bederlerimizi ahengini yakaladı, ellerinin ağırlığının ve parmaklarının açılmasının son derece farkındaydım.

"Bir şeyim daha var." Geri çekildi ve yatağın üstünden laptopunu aldı. O klavyesiyle uğraşırken ben de yatak örtüsüne oturdum. Vücudumdan bir ürperti geçince bacaklarımı göğsüme çekerek titredim.

Jake ekranı gösterdi. Sekmede tanıdık bir film sitesi açıktı. Başımı yana eğdim ve kırdırdım. Ekranı orijinal Yıldız Saray'ın üçlemesinin poster resimleri kaplıyordu.

Omuzlarımdaki sızi ve başımın dönmesiyle irkildim ama kalbim bu düşünceli hareketi karşısında kabarmıştı. Ben yastıklara gömülürken o da ilk filmi başlattı ve sonra ayakkabılarını çıkararak yatakta yaruma yerleşti.

"Nasil hissediyorsun?" Film başlarken başıma eğip bana baktı. Kafam bulanıktı ve yanaklarım ısınıyordu. "Sağlı."

Bir şey söylemek için ağzını açtı da sonra kapadı. Burun yerine filmi duraklatarak laptopu kenara çekti ve şarap rengi kazağıyla atletini başının üstünden çekip çıkararak göğsünde hafifçe yayılan ve karnımdan aşağı ince bir çizgi hâlinde inen kolları gözler önüne serdi.

Yatağın alt kısmına geçerek fazla bol eşofmanımı çektiğimde kalın kumaş bacaklarımın altına kaydı.

“Ne yapıyorsun?”

“Suçlu hissetmeyi kesebil diye soyunuyoruz.” Jake sınıtarak çıkmaya yini, kendi kazağının yarına lılatlı ve yorgarı çıplak bacaklarına örtmek için çekti.

“Nefes almak ve gözlerimi açık tutmak için savaşı vermem gerekirse bu çok erotik olabilirdi.” Yorgarı bacaklarının etrafına sıkışırken nefesim tıkaandı.

Yanına dönen Jake kolunu arkama uzattı ve beni nazikçe kendine doğru çekti. “Hadi ama, kadın, bu filmleri izlemek için neredeyse otuz seredir bekliyorum.”

Seri seriyordum.

Cümle zihnimde aniden belirmişti ve duyguyu olmasa da sözükleri geri yuttum. Nereden çıktı bu gındı? Tabii ki ilaçların etkisini göstermeye başlamasındandı. İlaç etkisinde ve acı içindeyken bile bu kadar yakın hissettiğim bedenindendi. İkim sallantıdayken ve Davis’in varlığı hayatıma süsü bir yılan gibi geri girmişken bir şeylere tutunma isteğindendi. Deneyimsiz kalbimin zihnime oymadığı oyunlardandı.

Dilimi tuttum ve ekranı izlemeye koyuldum ama giriş yazısı ekranda akmayı bitirmeden önce başımı çıplak göğsüne yasladım ve gözlerim kapandı. “Kerem seni neden bıraktı?” İlaç etkisini gösterirken gözlerim kapalı hâlde kokusuna soluyordum.

Bir süre cevap vermedi ama sonra konuştu, “Bir sürü sebepten dolayı muhtemelen.”

“Benim için Cincinnati’de Sudafed ve Yıllık Sıvıları aldın,” diye mırıldarken uyupukluk üstüme çöküyordu. “Erkekler böyle şeyler yapmaz.”

Omuzlarını silkince başım hafifçe sallandı. “Onun için hiç böyle şeyler yapmadım.” Ben uykuya dalarken sesi alçak ve uzaktan geliyordu.

Nefes?

Yirmi Yedi

Pazar günü öğleden sonra Chicago'ya döndüğümde kişisel antrenörle dersine katılmak için Felicia'ya verdiğim sözü tutmaya karar verdim. Yeni bir şey denemenin iyi geleceğine beni ikna etmişti ve Seksi Antrenör Wes dediği kick boks eğitmeni ikimizi beraber eğitmeyi kabul etmişti. İpe bakın ki bütün hafta sonu kendimi iyi hissettiğim ilk an eve dönüş uçağındaydı.

Antrenörünü beklerken Felicia çimenlerin üstünde esniyordu. "Lütfen bana bir gecede toparlandığımı ve seksi hafta sonunun tadını çıkardığımı söyle."

"Bütün süre boyunca yatak döşek hastaydım. Yarısında uyukladım diğer yarısında da ilaçlardan sersemlemiş hâldeydim. Odadan bile çıkmadım." Kolumu başımın arkasına geçirerek esnedim. "Hayatımda hiç bu kadar utanmamıştım."

"Jake ne yaptı peki?" Felicia doğruldu ve alkuyruğumu düzeltirken tek kaşını kaldırarak sordu.

"Bana ilaçla rahat pijamalar aldı ve Yıldız Saçları açtı." Gülmüsemem genişledi. "Bana sarılıp yattı ve kahrolası Yıldız Saçları izledi," diye tekrar ettim Felicia'dan çok kendim için ve başımı iki yana salladım.

"Bütün hafta sonu sana mı baktı?" Sesi yükselmışti ve inanamadığı ortadaydı.

Hafif bir esinti etrafımızı sardı ve uzun adımlarına birbiriyle uyumlu atarak koşan bir çift göz attım. "Gitmesi ya da en azından başka bir odaya geçmesi için arar ettim ama kâda."

"Bu, erkek arkadaş düzeyinde bir bak, biliyorsun değil mi?"

"Hiçbir şeye etiket koymuyoruz."

"Eh, ona ne dediğinin bir önemi yok, iyi biriyle birlikte olmanın zamanı gelmişti. Neden resmiyete dökülmüyor ve o ülkütücü ilişkiye-isim-koyma konuşmasını yapmıyorsunuz?" Felicia doğruldu ve kıvrımlı ama formdaki vücudunu ortaya çıkaran dar taytından tozla çemeni silkeledi. Her zaman güzel biriydi ama onu hiç bu kadar kash görmemiştim.

"Bakışına görüyorum," derken kalçasının bir yanına şaplak attı. "İstediğin kadar bak, kızım. Diyorum sana, Wes tam anlamıyla mucize yaratıyor."

Zihnim isim koyma önerisini sindirirken kâkâkâ attım ve bir kez de ben vardım. İlk gece ilaç etkisini göstermeden önce sıcak yatakte yanına kıvrılıp yatışımı anımsadım. Daha önce hiç hissetmediğim kadar güvende ve mutlu hissetmişim. Göğsü ve karın kasları ellerimin altında sertti ve omuzlarındaki elleri güven vericiydi. Hafta sonunun geri kalanı fena değildi ama ben sürekli uyurken ve onu da hasta etmek istemezken o düzeyde bir samimiyeti tekrar yakalayamamıştık. O sabah daha iyi hissederek ama boş bir yastığın yanında uyarmıştım. Komodinin üstüne basit bir notla birlikte su ve aldığım jel kapsüllerden iki tane bırakmış. Uyarısı daha iyi hissediyorsundalar - uyandırmak istemedim! -. Bunu nasıl yorumlayacağımdan emin değildim; pek duygusal ya da romantik sayılmazdı. Belki de bu kaçışımızın tatmin etmese de doğal sonucu.

"Benim tek kişilik gösterim Belgem, Gece Terimleri ve Sen'i en ön sırada izledikten sonra ondan hiçbir şeye isim koymasını isteyemem."

"Biraz sümük yüzünden kaçıp gitmesinden mi endişeleniyorsun?"

"Olabilir," diye meridandım.

“İlk gece üstüne kustuktan sonra seni yine de aradığını hatırlıyorsun, değil mi?”

Anının utançıyla iki büklüm oldum. “Aslında yanına kustuştum.”

Dengesini sağlamak için bir elini omzuma koydu geriye doğru esnemek için arkasına uzandı. “Havaleen, felaket çekicisin, kahrolası dâhi bir doktorsun, kendine güveni olmayan bir liseli kız değil. Biraz erkek ol!”

“Erkek olmak ifadesinin toksik maskülenlikle dolup taşığını biliyor musun?” Onun aldığı pozisyonu taklit ederek karşı çıktım. “Erkek olmanın cesur olmakla eşdeğer olduğunu ima ediyor.”

“Konuyu değiştirdiğinde ne kadar sınırlı bozucu olduğuna biliyor musun?” Ses tonu kendini beğenmiş geliyordu.

“Yalnızca erkekleri dilimizin her alanına sokmamız gerekmediğini söylüyorum.”

“Tamam, yumurtahıklarına kuşan. Dölyatağında ilerle. Vulvaların intikamı adına.” Dramatik bir biçimde iç çekerek esnemesi- ne geri döndü ve neden bu kadar uzun süredir arkadaş olduğumuzu bir kez daha anlarken kâhkahamı bastırdım. “Nay, ondan hoşlanıyorsun. Hoşlanmadığını söyleme ve kulağa harika biri gibi geliyor - hatta inanılmaz derecede; hayal dünyasında yaşadığından ve onu uydurduğundan endişeleniyorum. O yüzden, kadın ol. Birey ol. Konuş.”

“Haklısın.”

“Biliyorum,” diye cevap verdi. “Hastayken sana bakmasına ve bana diliyle ilgili anlattıklarına bakılırsa adam ustalık dersi verebilecek biri gibi duruyor. Aaron’a numarasına verebilir misin?”

Omzumun üstünden baktı ve bize doğru hafifçe koşan bir adama el salladı.

“Eminim Aar bu söylediğini duyduğuna çok sevinecektir.”

“Arlatacaktır.”

“Selam,” dedi antrenör elini bana uzatarak. “Ben Wies. Bize katılmana sevindim.”

Felicia abartmıyordu - adam müthişti ve seksi yabancıma ta-

namasam eriyor olurdum. Bizden genç, belki yirmilerindeydi ve geniş omuzlarıyla çarpıcı ela gözleri vardı.

"Wes harikadır, Naya. İkizlerden sonra bedenimi geri kazanmam tamamen onun sayesinde oldu." Felicia adamın yakanlarında gölge boksu yapıyor, o da yumruklarını engelliyordu.

Bunun nasıl yapıldığını öğrenmem gerek. Daha sonra Wes'e, Felicia'nın bahsettiği kendini savunma derslerini sormayı aklıma not ettim. Son zamanlarda eğer Davis tamamen dönecek olursa ne yapacağım hakkında sık sık düşünüyordum. Nasıl dönüşüleceğini öğrenirsem daha güçlü hissedip onunla yüzleşmeye daha hazırlıklı olup olamayacağımı merak ediyordum.

Wes son kez Felicia'nın yumruğunu karşıladı ve cebinden bir kronometre çıkardı. "Bedenini hiçbir zaman kaybetmemiştin, yalnızca onu değiştirmeye karar verdin. Benim tek yaptığım aradaki mesafeyi kapamayı sağlamak."

"Wes, Naya benim en eski arkadaşlarımdan. Bu onun ilk seferi, bu yüzden ikimizin de üstüne fazla gümeyeceksin, değil mi?"

Kahkaha attı. "Bana bunun için para vermiyorsun ama yavaş yavaş başlayabiliriz, Naya."

"Baş edebilirim," dedim topuklarımda zıplarken. "Elinden gelmi yap."

"Pekâlâ. Sevdim seni." Wes yakınlardaki çimerlik alanı işaret etti. "Felicia'nın en sevdiğiyle başlayalım. Burpee".

Felicia irkedi ama yine de birkaç adım ilerledik ve bu sırada omuzunun üstünden konuştu, "Onu seveceğini biliyordum. Eğer şu kız arkadaşın olmasa sizi yıllar önce birbirinize ayarlardım. Katie miydi? Kendall mıydı?"

"Kelsey. Yakında nişanım olacak diye umuyorum gerçi. Birkaç gün önce yüzük aldım." Biz onu tebrik ederken antrenörün yanakları kızardı ki bu da sevimli bir şeydi. Kadına duyduğu sevgi ortadaydı. Muhtemelen hoş, karmaşık olmayan bir kadındı. Jake'im birine benden bahsederken nasıl görüldüğünü merak

* Bu harekette ayakta durarak başlanır, kişi önce pençe pozisyonuna geçer, ardından çömelme pozisyonu alır ve zıplayarak tekrar ayağa kalkar. -Çİ

ettim. Tabii eğer benden birilerine bahsediyorsa. Hem yaptığımız şey kariyer itibarıyla savunulabilecekken benden birilerine bahsetmesini ister miydiniz ki?

Wes nasıl şınar pozisyonuna geçeceğimizi ve daha sonra bir sıçramayla tekrarlamak üzere nasıl zıplayarak tekrar kalkacağımızı açıkladı. Hareketi hiç zorlanmadan gösterdi ve Felicia, Wes'in poposuna bakarken bana doğru hızlıca kaşını kaldırdı. Yaadim.

Wes tekrar ayağa kalkınca bir adım geri çekildi. "Hazır mısınız?"

Felicia'yla pozisyon aldık ve idmana başlayarak tekrar tekrar senkronize hâlde yere inmeye ve tekrar ayağa kalkarken homurdanmaya koyulduk.

"Bunlar en fenası," diye ofladı Felicia.

"Tekrar yakırsan on tane daha eklerim." Wes bizi cesaretlendirerek hareketlerimizi sayıyordu.

"Tiran." Felicia sadece sevdiği kişileri aşağılardı – yarı, tamam, herkesi aşağılardı ama yalnızca kendi arkadaş çevresindeki insanlara karşı böyleydi.

Ben de Wes'i sevmiştim ve bu antrenman şimdiden hoşuma gitmeye başlamıştı. Her gün koşuyordum ama her şınar ve zıplamada daha fazlasını yapabilecek kadar güçlü olduğumu hatırladım. Ellerimin altında çimenin verdiği his, zıpladığım andaki ağırlıksızlık hissi, yüzümden süzülen ter damlaları – bu hissi çiğneyip saklamak istiyordum.

"On tane daha yapabilirim." Nefes nefese solurken sınıtım ve en yakın arkadaşımın atığı ölümcül bakışları görmezden geldim.

Wes ve Felicia ile birlikte parkta bir saat geçirdikten sonra olabilecek en iyi biçimde bitap düşmüş hâlde koltuğuma çöktüm. Wes şimdiden bana bir sonraki kendini savunma dersinin detaylarını göndermişti ve arkadaşım fazladan on burpee için beni affletmişti... erinde sonunda. Plan yapıyorum. İyi olacağım.

NAYA: Sevgili Florence Nightingale*: Eve sağ salım ulaştın mı?

Birkaç saat önce Jake'e attığım mesaja yarot bekleyerek telefonuma bakıyordum. Jake'ten beklediğim ve Davis'ten gelecek diye ödümün koptuğu mesajların arasındaki her titreşim iki yara keskin bıçak gibi geliyordu. Davis hep üsüü öetülü tehditler ya da genel örkütöcölüklerle dolu birkaç mesaj daha atmış, bazen bir fotoğraf bazen de yalnızca elinde fotoğrafların olduğunu bir anonsajdosunu paylaşmış. Onu engellememiştım çünkü buna keşlik olarak işleri daha kötüleştireceğinden korkuyordum. Fakat onu rehberime eklemek de istememiştım o yüzden her bilimeyen numara beni duraksatıyordu.

JAKE: Sevgili Tifolu Mary*: Üzgünüm, işi dalmış ve cevap vermeyi unuttumşum. Nasıl hissediyorsun? İçtenlikle, Hemşire Ratched**

NAYA: Sevgili Dr. Garipapık***: İyişim. Sende hastalık belirtileri var mı? İçtenlikle, Sölince Hasta****

JAKE: Turp gibiyim. Daha iyi hissetmene sevindim.

NAYA: Hâlâ hafta sonunu mahvettiğim için dahşet içindeyim.

JAKE: Mahvetmedin. Seni bir daha ne zaman görebilirim?

NAYA: Yarımından 12 saat önce ayıldın.

* Modern hemşireliğin kurucusu olan İngiliz istatistikçi, sosyal reformcu ve Kırım Savaşı'ndaki bağıhemşire. -çr

** Mary Mallon ya da Tifolu Mary, bilinen ilk sağıkık Tifo virüsü taşıyıcısıdır. -çr

*** Ken Kesey'in romanı ve ayrı isimli film uyarlaması olan Çagık Kapı'nın ana kahramanı olan ve zallınlığıyla bilinen hemşire karakteri. -çr

**** Stanley Kubrick'in 1964 yapımı politik hiciv türünde filminin adı. -çr

***** Bir salgın hastalığın ilk görüldüğü kişi. -çr

JAKE: Yani... yakında?

Kaçmağı henüz sonlanmamış bir kadının gülümseyişiyle mesajını tekrar tekrar okurken midem taklalar atıyordu. İnsanlar *hâlâ* yoktu *diyor* mu?

JAKE: Abiyen var mı?

NAYA: Yakında beni tekrar görmene evet. Abiyemin olmasına hayır. Neden?

JAKE: Bir tane edinmeyi düşünür müsün? Burada bir hayri kuruluşunun yönetim kurulundayım ve birkaç hafta içerisinde yıllık galası olacak. Partisim olmak ister misin?

NAYA: Yine smokin giyecek misin?

JAKE: Giyeceğim. Koşulan daha cazip hâle getirecekse çıkarken ufak bir dans sergilemeye söz verebilirim.

Şimdiden uçuşlara bakmak için laptopumu açarken dudakları dişliyordum. Yapılacaklar: Bir ofise sığın *el*.

NAYA: "Cidden" iyi bir dansçısan...

JAKE: Bu tamam demek mi?

Her nedense onu kendi şehrinde ziyaret etmek, Cincinnati'de buluşmaktan ya da onun Chicago'ya gelmesinden çok daha ciddi geliyordu. Jake için olan duygularımın yoğunlaştığını ve onun düşüncelerimi istediğimden daha fazla istila ettiğini inkâr edemezdim. Sadece onunla olmak için Kuzey Carolina'ya, evine gitmek... bunun gerçek olduğu anlamına geliyordu. Gerçekten profesyonel itibarıma tehlikeye atığım anlamına geliyordu.

NAYA: Çok isterim.

Olanları işyerinde açığa vurmak zorundaydım.

Yirmi Sekiz

Joe'nun rektörün planlarından dolayı hissettiği gerginlik, birkaç hafta sonra hepimizi nemli bir çarşamba sabahında ofiste toplamıştı. Yazları herkes bir yerlere dağılırdı yani hepimizin orada olması bu işin ne kadar ciddi olduğunu gösteriyordu. Joe'nun her zamanki aksi sesine bir parça da bükünlük eklenmişti. "Sarıyorum ki danışmanlar birkaç aydır verileri değerlendiriyor-muş."

Denek'e söylenti doğrudmuş. Jake hiçbir şey çatlatmamıştı.

Joe parmağıyla masaya vururken boynundan yukarı bir kızarıklık yayılmaya başladı. "Deneme grubu olarak danışmanlara tavsiye verecek bir komiteye katılmam teklif edildi. Haftaya buluşacağız ama sadece bu kadarını biliyorum."

Alanımızda bir çeşit efsane sayılan kademli profesörlerden Anita lafa girdi. "Peki ne yapmamız gerekiyor?" Sesi kısık ve tiz çıkıyordu. Daha çömezken Anita'ya akademik bir süper kahraman olarak resmen taptığımı aramadım. Matematik öğretim ve teknoloji çalışmaları alanında büyük adımlar atan ilk kadınlardan biriydi ve onun hem rehberim hem de arkadaşım olmasını ummuştum. Şansım yaver gitmemişti. Parlak zekasının yanında iş arkadaşım rekabetçi, bencil ve akil hocalığı yapmakla hiç ilgilenmeyen biriydi. Benimle ilgili dedikoduların kampüste doruk

noktasına ulaştığı sırada bana başka bir fakülte üyesiyle birlikte olarak aptallık ettiğimi ve kariyerim konusunda bu kadar pervasız davrandığım için aldığım sert eleştirileri hak ettiğimi söylemiş-ti. O anda tepkimi göstermek ve bunların benim suçum olmadığını, Davis'in bir canavar olduğunu ve beni suçlamasının kadın dayanışmasına hiç de yakışmadığını söylemek istemiştım. Fakat bunun yerine tüm söylediklerini içime çekerek nasihatlerini sünger gibi emmiş ve bir gün beraber çalışacağımız ya da onun sevdiği yerde olacağım fikrini kafamdan tamamen defetmiştim.

Joe omuzlarını silkti. "Şimdilik beklemek, yayırdanımızı hazırlamak, öğretmek ve her ne yapıyorsak ona devam etmekten başka yapabileceğimiz bir şey yok."

Anita memnuniyetsizlikle burnundan soludu ve hepimiz lap-toplarımızı ve notlarımızı toparlamaya başladık.

Daha fazla erdelenek yok.

"Joe, bir dakikan var mı?"

Başıyla onaylayınca peşinden merdivenlerden inerek ofisine doğru ilerledim. Kısa mesafeyi yürürken zihnimden söylemeyi planladığım şeyleri geçirdim. Endişe yüzünden ensemdeki tüyler diken diken olmuştu.

"Ne kargaşa ama," diye homurdandığında karman çorman çer çöp yağmalarıyla dolu ofisinden mi yoksa class işten çıkarmalardan mı bahsettiğinden emin olamadım. Kendini sertçe sandalyesine bıraktı ve koluyla süpürerek aramızdaki masasının üstünde ufak bir açık alan yarattı. "Ah, unutmadan, Elaine tekrar ne zaman yemeğe gelsin diye soruyordu. Etrafta olmama üzüyor."

Tarıştığım en düzenli ve tertipli insan olan Joe'un karısını düşünmek beni gülümsetti. Kariyerimin başlanındayken evlerinde bolca zaman geçirir, akşam yemeklerinde ikisine eşlik ederdim. Bir açıdan benim ikinci ailem gibilerdi. "Ona mesaj atıp önümüzdeki birkaç hafta içerisinde bir akşam ayarlarım."

Başını aşağı yukarı salladı. "Peki, neye ihtiyacın var?"

"Sana bir şey söylemem gerekiyor, Joe." Yüzü düşünce biraz sınısem de devam ettim. "Danışmanlardan biri. Onu tanıyorum."

Üstünden bir rahatlama dalgası geçmiş gibi görünüyordu. "Ah, geleceklerini sana önceden söyledi falan mı?"

"Hayır. Aslına bakarsan oldukça büyük bir tesadüftü. Biz... ee... biz birkaç kez randevuya çıktık." Jake ile aramızdakileri anlatmada aşırı derecede yetersiz kalmış gibi hissettirmişti ama başka nasıl ifade edebileceğimden emin değildim.

Joe'nun kaşları şaşkınlıkla havalandı. "Gerçekten mi? Biriyle görüştüğünden haberim yoktu."

"Yani, biz, ee, yalnızca birkaç kez buluştuk. Ciddi bir şey değil." Bu yaratı konusunda da kendimi rahat hissetmiyordum ama bu sefer de başka nasıl ifade edebileceğimden emin değildim.

"Gerçekten önemli olduğuna düşünmüyorum, Nay," dedi Jake'in sözlerini tekrarlayarak. "Anladığım kadarıyla, oru tarumarın önemli değil gibi." Sözleri içimi rahatlatmıyordu fakat gerçeği tam olarak paylaşmamıştım. "Bunun için endişelenme."

"Bölümünüzün başının belada olabileceğini hissediyorum ve bunun çıkar çatışmasına yol açacağından endişeliyim."

Kaşlarını kaldırdığında burun, *Ne söylemeni istiyorsun?* anlamına geldiğini fark edecek kadar iyi tanıyordum Joe'yu.

"Yalnızca haberin olsun istedim, hepsi bu. Adil bir biçimde değerlendirilmiyoruz gibi görünmesinden çekiniyorum."

İçini çekti. "Eğer sorun olabileceğini düşünürsem yukarılara ileteceğim ama şimdilik bu konuda endişeli değilim. Birkaç randevuya çıkmanın yanlış hiçbir taraf yok. Adamla evlenmiyorsan ya da ciddi bir şey yaşamıyorsanız, değil mi?"

Yanlış anlaşılmalara ortadan kaldırmanın tam sırasıydı. *Aslında beraber sayılırız. Söyle gitsin.*

Bir şey sesimin çıkmasını engelledi ve korktum. Biraz da nasıl ifade edeceğimden emin olamamıştım. *Pekâlâ, petron, yatıyor ve liseller gibi mesajlaşıyoruz ve bana kelimelerle piyasa tabiri diyor yani, noktaları sen birleştir. Senra bana da ne çıkardığını söyler misin?*

"Tamam o zaman." Joe birkaç kâğıdı kağırdı ve başını tekrar kaldırmadan önce dikkatini yapışkanlı bir not kâğıdı çekti. "Ah, bir de Davis'in neden kampüste olabileceğini öğrendim.

Sanırım Lewis buraya gelmeden önce ulusal görev gücü gibi bir şeyde birlikte çalışmışlar. Görünüşe bakılırsa pek bir sıkı ilişkilerimmiş. Belki Davis işe almama sürecindedir.”

Yanaklarımı havayla doldurdum ve nefesimin yavaşça dudaklarımın arasından çıkmasına izin verdim. Şok olmak istiyordum ama varlığının geçici olmadığı hissini üzerimden hiç atamamıştım zaten. Yüzümden paniğimi okuyamayacağına umarak gözlerini Joe’dan kaçırdım.

“Kötü ayınlığınızı biliyorum. Bunun hakkında... ee... konuşmak falan ister misin?” Joe bana kampüste yardım eli uzatmıştı ama bunun hakkında hiç gerçekten konuşmamıştık.

İşten çıkarmalar olsun olmasın, Davis işe alırsa gitmek zorunda kalırdım. Kontrolü ele alırsa hayatta kalamazdım ve o fotoğrafları ya da Tanrı bilir başka hangi dedikoduları yayması riskini almadan hiçbir şey söyleyemezdim. “Ben iyiyim, Joe. Önceden uyardığın için teşekkür ederim.”

Ofisinden çıkınca evde değerlendirmek istediğim birkaç belge almak için kendi ofisime gittim. Masamdan dosyaları alıp çanta-ya koyduğum sırada Joe’nun Davis hakkında söylediklerini değerlendirmek için duraksadım. State’te iyi bir işi vardı ve geri gelmeye çalışması tuhaf görünüyordu. Laptopumun kapağını açtım ve adara arattım. Sonuçlar beni hızla bir siteye yönlendirdi:

Ekonomi Okulu Dekanı Davis Garner ile Bilimsel Araştırma Alanı Başkan Yardımcısı Carolina Rhodes Dekan Pozisyonu İçin Düşünüldüyor

Garner’ın Aldığı Burs ve Askeli Hizmetli Onu Güçlü Bir Aday Konumuna Taşıyor

Garner Dekanlık Seçiminde Tercih Edilen Aday Konumunda

State’ın Yeni Dekanı Rhodes Seçildi

Davis'in, State'in bölümlerinden ve çeşitli merkezlerinden sorumlu en yüksek makamlarından birine gelme çabasını takip eden makaleler dizisine göz attım. Herkesin önünde bir kadın tarafından alt ediliyordu. Öfkeden deliye dönmüş olmalıydı.

Davis her zaman kendini açıkça feminist ilan eder, eşit davranışlar için çağrıda bulunur, yıllar boyunca daha alt kademede ki kadın fakülte üyelerine akıl hocalığı etmesinin çabrtkanlığını yapardı. Hepsi roldü. Alttan alta kadın iş arkadaşlarının başarılarına un ufak ederdi ve akıl hocalığı yapmasarın tek sebebirin ona hayranlıkla bakan kadınların oluşturduğu sabit akış olup olmadığını merak ediyordum. İnsanların, özellikle de kadınların ona bel bağlamasından hoşlanıyordu.

Toplum içindeyken sürekli çalışmaya över, sevgilisinin STEM alanında yol açan kadınlardan oluşan güçlü topluluğun bir parçası olmasından ne kadar gurur duyduğuna anlatabdı. Yalnızken ise araştırmama sorgular, yetersiz olduğumu ima eder ve moda, yemek yapmak ya da evi idare etmek gibi ona göre kadınların yapması gereken şeylere yeterince zaman ayırmadığım için beni ayıplardı. Carolina Rhodes'un onun üstündeki bir pozisyona seçilmesi Davis'i kontrolden çıkarmış olmalıydı. O yüzden mi yine sürekli hayafına sarıyor? Birilerini kontrol etmek için? Güçsüz ya da istenmeyen biri gibi görölmekten nefret ederdi. Bir keresinde fakültenin softball turnuvasında benim takımım onunkini yenmişti. Ardından, pek de tanınmamış bir dergide yayımlanan son yazısına çıkıp araştırmamla ve benimle ilgili ters olan her şeyi sayıp dökmeye başlayana dek saatlerce benimle tek kelime etmemiştir. Ardından sözcükler gerçekmiş gibi gelene kadar çalışmamla ilgili yanlış olan her şeyi ona tekrarlamaya zorlamıştı.

Telefonum titredi ve ekranda bilinmeyen numara yazısına görmeyi bekleyerek cihazı elime alırken sindim. Parmaklarımı derimde hissediyordum ve telefonun ekranına açmadan önce ürpirdim.

* Bilim (Science), Teknoloji (Technology), Mühendislik (Engineering) ve Matematik (Math) kelimelerinin kısaltması. -çs

JAKE: Gelada flat iron bifeek mi istensin yoksa somon mu?

Rahatlayarak nefesimi verdim. Davis'in dönüşü hakkındaki merakım zihnimin ön saflarından çekilmeye başladı. Başımı salladım ve son kez softball oynayıpmanın anısını kafamdan attım. İyi oynuyordum ve takımı tekrar kahlı maddesini listeme ekledim. *Tahli seneye hâlâ bir bölümünüzün olacağını farz edersem.*

NAYA: Havalı bir kavalyesin. Bifeek isten.

Jake SüngerBob Kaşepantolon'un tek camlı gözlük takmış hâlinin GIF'yle yanıt verince kahkaha attım.

JAKE: Yalnızca birkaç dakikan var ama neler yapıyorsun?

NAYA: Az önce Joe ile konuştum.

JAKE: Daha fazla zamanımı olursa nasıl karşıladığını bana anlatmalısın. Cammesi seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Gerçeğin tamamını söylemediğim için Joe'nun şaşırıcı biçimde iyi karşıladığını söyleyerek karşak vermeyi düşündüm. Yapmamaya karar verdim. Jake ile aramızdakilerin ne olduğunu kendim öğrenince Joe'ya daha fazlasını anlatmak için zamanım olacaktı ve Jake'e daha fazla işten bahsetmek istemiyordum. Her şeyi aynı tutabilirdim.

NAYA: Beni havzalarında silindir şapka takarak karşılayacak mısın?

JAKE: Şerhler smokin giyerek mi buluşmamı istiyorsun?

NAYA: Hayır, sadece silindir şapka.

Kısa konuşmamızı tekrar okuyarak sandalyemde arkama yaslandım ve gülümeedim. Bu mola anlık olarak keyfimi yerine getirmişti. Yine de içimdeki huzursuzluk büyüyordu ve bunun Davis ile Jake'i birbirinden ayıran anılardan biri olduğunu fark ettim. Onlar için duyduğum hisler birbirlerinin tam zıddı gibiydi:

Kodla ve ağı? Laptopumdaki arama motoruna küçülttüm ve dış-
pıceeyi bir kenara iterek huzursuzluğumun yalnızca paranoya
olduğuna umdum.

Yirmi Dokuz

Gala günü akşama doğru Raleigh'e vardım ve Jake beni havaların altında uçuz, plastik bir silindir şapkaıyla karşıladı. Bagaj alın bölümünün ortasında beni havaya kaldırdı ve öptü. Seksenler pop şarkısı da eklense kendi romantik filmimin son sahnesinde olacaktım.

Göt yarandaki iki katlı geniş evi kavak ağaçlarıyla çevrili ve iyi bir mahalledeydi. Jake'in başanlı olduğunu biliyordum ama evini görmek, Thurmond projesi ters giderse neleri kaybedeceğini daha iyi idrak etmemi sağlamıştı. Banyosu da evin geri kalanı gibi temiz ve derli topluydu. Erkeğim düzeni seviyordu. Erkeğim. Kelimeyi dilimde çevinerek test ettim.

Yere kadar uzanan açık mavi elbisem esmer tenimin üstünde dikkat çekiyor ve Felicia'nın dediğine göre ideal oranda bir dekolteyi gözler önüne sererek memelerimi sanyordu. Ayrıca Jake'in gözleriyle de uyumluydu ki bu da beni mağazaya ilk çeken şeydi. Makyaj stiyosunda görevli genç kadının benim cilt tonumla birleşince ateş olacağına dair yeminler ettiği kan kurmazı rujuma geçmeden önce döndüm ve elbisenin arkasına kontrol ettim. Haklıydı – normalde kullandığım doğal tonlardan çok daha cüretkâr duruyordu ve buna bayılmıştım. Gözleri üzerine preceğini... ve bundan hepimiz duyuyoruz.

İeni merdivenlerin dibinde ayaklarını bileklerinden çaprazlayarak mutlak tezgâhına yaslanmış ve telefonunda bir şeylere bakan Jake karşıladı. Geniş omuz kaslarının dış hatları beyaz gömleğini âdeta şiir gibi dolduruyordu.

"Partnerin olabilmek için yeterince şık mıyım?" Jake bana bakarken etrafımda döndüm ve elbise gümüş renkli, banlı topuklu ayakkabılarının etrafında hupedayarak uçtu. Ne düşüneceğinden endişelenmiyordum çünkü benimle hava atmak için değil, ona eşlik etmem için orada olmamı istediğini biliyordum. Dönüşümü tamamlarken bu farkındalık zihnimde henüz yeni fişlenmişçiş ve sırtıma başladı.

Bana doğru gelip ellerini belime yerleştğinde yüzünde muzip bir gülümseme vardı. "Oldukça. Belki de etkinliği es geçebilirsiniz." Elleri sırtımdan kayarken dolgun dudaklarını çeneme yaklaştırdı ve boynumdan aşağı doğru öpücükler kondurmaya koyuldu.

"Hey, bu pahalı bir elbise. Üstünden yırtıp çıkarmana izin vermem."

"Biraz daha hakkımı ver. Yavaşça çıkarırdım," dedi ve sol kulağını hafifçe emmeden önce yakınılarına tatlı öpücükler bıraktı, "ve seni tatmin etmeyi aklımdan bile geçirmeden önce süngerli bir askıya düzgünce asarım. Yalvarırsan, ben istediğini söylersin ama ben, 'Hayır, Naya, bu elbisenin benim önceliğim olduğuna biliyorsun ve onu kuru temizlemeye bırakıktan sonra yirmi dakika içinde geri döneceğim,' derdim."

Kırdadım ve göğsünden ittirdim. "Bütün istediğim bu."

Jake elimi ağzına götürdü ve eklemlerime dudaklarını hafifçe değdirdi. "Güzel görünüyorsun."

Koluna girdim ve beni garajdaki şık siyah BMW'sine yönlendirmesine izin verdim.

"Kütüphaneçi Gladys'in randevumuzu iptal etmesine çok sevindim," dedi emniyet kemerlerimizi takarken.

"Aranız mı açılıyor yoksa?"

"Hayır, daha genç bir adam buldu. Buna inanabiliyor musun?"

"Oyuncudan nefret etme." Benimle kahkaha atarken elini be-
cağımın üzerine koymasının ve daireler çizmesinin keyfini çıkar-
ıyordum. "Onun kaybı benim kazancım oldu gerçi."

Daha önce bulunduğum hiçbir yerle karşılaştırılmayacak kadar
görmemli bir malikânesin önüne yanaştık. Kırmızı tuğlalardan
örülü patika, devasa beyaz sütunların arasına konumlandırılmış
ve özeme şekillendirilmiş gül ağaçlarının arkasından şaklalan-
mış merdivenlere çıkıyordu. Her yanımızda dokümanlı elbisele-
riyle kadınlar ve smokinleriyle erkekler gösterişli yapıya doğru
ilerliyor ya da evin ön tarafından görülen bahçede boş boş dola-
nıyordu.

Jake kolumdan tutarak arabadan inme yardımcı olduğu ve
genç valeye anahtarı verdiği sırada ağızım açık kalmış olmalıydı.

"Sanırım boyumu biraz aşan salardayım," diye fışkırdım ön
kapıya yöneldiğimiz sırada. Az bile demiştim. Burada önceden
bir çiftlik evi olabilirdi ve çevremde bir sürü zengin insan vardı.

Yeni bir şeyler dese. Tamamdır.

Beni yakına çekti. "Çok basit. Şakalarına gül, özellikle de
zengin ve başı yapmaya hazır görünüyorlarsa. Açık bareden
sonuna kadar faydalan ve sessiz müzayededeki devremülk ne
kadar çekici görünürse görünsün teklif verme."

"Tecrübelerine dayanarak mı söylüyorsunuz?"

"Branson hiç benlik değildi." Her yanından şaşırtıcı kumaş-
lar sarkan ve çiçek demetleriyle dolu kusursuz balo salonuna
girerken kapıyı tutan başka bir genç adama başıyla selam verdi.
"Bir de yanından ayrılma. Ve bunun galada yönünü bulmada
alakası yok, yalnızca yakımda olmanı seviyorum." Başını be-
nimkine doğru eğdi ve eli belime yerleşirken dudakları hafifçe
kulaklıma süründü. "Burada olmaktan dolayı mutluyum."

"Ben de mutluyum." İkimiz de sırıtırken gözlerimiz birbirine
kilitlendi ve elimi avucuna kaydırdım.

Başlı, lösemi araştırması için düzenlenmişti ve doktorlarda
hastalığı atlatanların konuşmaları gözlerime yaşlar doldurdu.

Jake gözlerimdeki yaşı sildiğimi fark ettiğinde sömür bir şekilde beni rahatsızlamaya çalışarak kolunu omuzlarıma doladı.

Ondan sonra da bana dokunmayı hiç kesmedi. Ya elbisemin kumalarının üzerinden baskırmaya dizimi okuyor, ya kolunu omuzlarıma sarıyor ya da dudakları ağızda yavaşça hafifçe değiyordu. Temaslar ılık ve tatlıydı. Her seferinde bedenimde bir kılınçım çıkıyordu.

Program bitince yavaşlıkla kovaliyemle konuşmak isteyen insanları gözümüzü sardı. Jake herkesi tanıyor gibi duruyordu ve komik ya da zengin birilerinin yaptığı bütün şakalara gülüyordu.

"Sosyalleşme konusunda çok iyisin," diye haldadım dans pistine gitmek için bir grubun yanından ayrılmışken. "Kafamda seni hep utangaç hayal etmiştim."

Jake kıkırdadı. "Sence onları kandırmaş mıyındır?"

"Bence beni kandırdın."

"Sen gerçek beni görüyorsun," dedi. "İhtiyacım olduğunda grışken birine dönüştürebilirim ama sahne arkasında ya da biriyle yalnız olmayı tercih ederim."

"Yalnızken de iyisin." Dans pistine ulaştınca avuçlarıma omuzlarına yerleştirdim ve onun elleri de belime indi. Çevremde çiftler salınıyor ve konuşmaları, sahnedeki dörtilöden gelen müzik sesine karışarak hafif bir uğultu yaratıyordu.

"Bu etkinlik inandığım bir amaç için düzenlendi. Çocukken izlik yaparken hastanelerde gönüllü olarak çalışmaya başladım ve hiç bırakmadım."

Kanserli çocuklara ve ailelerine yardım etmek için on yıllardır gönüllü olmasa kalbimi sıkı sıkıya hisleri iyice güçlendirdi. Bu hisleri kabullenmeye veya kesinlikle gözden kaçınıyor olduğum hangi kusurları olduğuna takılmaya hazır değildim. Bunun yerine bir soru sordum, "Gerçekten bir Yavna Kurt muydun?"

"Kaetel İzcıydım" aslına bakarsan." Temiz kokusu burnuma doluyordu ve başımsından bahsederken gözlerinin kenarlarında

¹ Amerika Erkek İzicilik Teşkilatı'nda bir izcinin alabileceği en yüksek rütbe. -çn

olup kırılganlıklarını fark edince ona biraz daha yaklaştım. "Kız kardeşlerim olmadan babamla beraber zaman geçirmemiz için bağlayan bir şeydi ama sonra içime işledi. İnek bir çocuk olduğumu söylemiştim sana."

Gülümseyerek başımı iki yana salladım. "Sen inek bir yetip-kürsün ama böyle tipleri sevdiğimi söylemiştim. Bunca zamandır gönüllü müsün? Bu inaralmaz, Jake." Onu öpmeyi mi yoksa bütün hislerimi dökülmeyi mi umduğumdan emin olamayacak başımı kaldırdım fakat ikisini de yapacak şansım olmadı.

"Peki siz kimsiniz, tatlı hanımefendi?" Beyaz saçlı ve gevdeleyerek konuşan bir adam dans pistinin kıyısında bize yaklaşınca irkilerek geri çekildim.

"Küçük bir kaçamak, öyle mi Shaw? Bu gece karını göremedim." Bana hiç utanmadan şehvetle bakarken dengesizce salınyordu.

Jake yer değiştirerek bedenim büyük bir kısmına benimle sarhoş adamın arasına soktu. "Hayır, Bertram. Gretchen'la ayrıldık."

Adam tekrar bana baktı ve Jake'in vücudu yarımda gerildi. "Terin açık renk ama saçların kesinlikle zenci gibi yoksa bu günlerde Afroamerikalı mı dememiz gerekiyordu? Sızırkilerin rasli hitap edilmesini istediğini asla takip edemiyorum. Tatlı, açık tenli kızları severim ama." Tekrar Jake'e dönmekten önce bana göz kırptı. "Bunu yapabilecek becerin olduğunu düşünmezdim, oğlum."

Jake'in göderi ıslıladı ve bir eli yumruk şeklini aldı.

Koluna dokundum. Öğvez.

Bunun yerine soğuk bir tavır takındım. "Bana Doktor diye hitap edebilirsiniz." Uzanıp elini soktum. "Naya Turner. Merhaba." Ayrıca, "zenci" mi? Cüfdes mi? Bu adam hangi düzeyde yaşıyor?

"Üçüncü Bertram Harrison." Yaşlı adam çenesini kaldırdığında sesi daha resmi ve sert bir tona bürünmüş ama bakışlarındaki şehvet azalmamıştı. Irkçı ve cinsiyetçi yorumlarının uygunsuzluğu onun için bir anlam ifade etmiyordu gibi duruyordu. Tanrı bana yaşlı ve zengin beyaz bir adamı öğleceñünden ver.

Jake, Üçüncü Bertram Harrison'a tek bir söz daha söylemeden beni dans pistinin ortasına çekti. Avuca tekrar belime yerleştiğinde bedenlerimiz yakın duruyordu ve ben de bir kolumu omzuna koyarken diğerini elinin içine kaydırdım. Kulağıma fısıldamaya başladığında sesi alçak ve bedeni gergindi. "O sikişmiş..."

"Sorun yok. Hâlâ hasta çocuklar için kabarek bir çek yazacak birisi, böyle değil mi? Onun zenginlerden biri olduğunu tahmin ediyorum." Hafifçe gülümsedim. Jake'ın içgüdüleri karşısında içim simacık olmuştuk.

"Sorun var. Yani, en büyük bağışçılarımızdan biri ama tam bir domuz. Seninle o şekilde konuştuğuna inanamıyorum. Benim bir şeyler yapmam..."

"Biliyorum. Fakat değmezdi." Kalabalık piste bedenlerimiz tamamen birbirine bastırılmıştı ve elimle kolunu okşarken onun avuca da korumacı bir tavırla belimde duruyordu. "Ben iyiyim, gıptikten. Ashna bakarsan oldukça iyi idare ettiğimi düşünüyorum."

"Ettin," derken çene kasları gevşemeye başlamıştı. "Ustacaydı. Kesinlikle benim yapacağımından çok daha iyiydi ama bu çok sık mı oluyor? İnsanların böyle şeyler söylemesi?"

Omuzlarıma sildim. "Bazen. Genelde bu kadar açıktan açığa değil. Başkalarının çok daha kötüleriyle karşılaştığını biliyorum." Yıllar boyunca insanların Felicia'ya ettiği bazı hakaretler midemi bulandıyordu.

"Tyson'ın başına sürekli geldiğini biliyorum ama bir kadın olunca düşündüm ki belki..." Ertesi gün tanışacağım en yakın arkadaşından bahsetti açınca sesi giderek azaldı. "Fakat bunu dile getirirken bile ne kadar saçma bir varsayım olduğunu fark ettim." Jake beni kendine çekti. "Çok üzgündüm."

Ortamı yumuşatmaya, bu olayı ona karşı kullanmayacağıma anlatmaya çalıştım. "Benim bir eskort olduğumu sandı," diye fısıldadım en yakınımızdaki beyaz saçlı kıık çiftin duyacağından endişelenerek. "Elbisem o kadar açık mı?"

“Hayır...” Tekrar gözlerimle buluşmadan omzumun üstünden tahminen yaşlı Bert'e bir bakış attı. “Yalnızca götüm teki. Başka kimse öyle düşünmez.”

“Belki de benim serim muhasebecin olduğumu düşünüyorlardır?”

Muzip tavrımı anlamadan önce yalnızca bir an duraksadı. “Listele beni, bebek.”

“Berberin?”

“Parmaklarına saçlarımmın arasında seviyorum.”

“Ya da hemşiren.”

“Bir sürü fantezi... Senin doktor olduğumu öğrendiklerinden emin olacağım ama.” Beni beklenmedik bir şekilde döndürdü ve sonra da taş duvar gibi olan göğsüne tekrar çekti.

“Çok nazik bir hareket olur.”

Çocuksu bir sınıtış eşliğinde omzuna siltti. “Ben nazik bir adamam.”

“Öylesin.”

“Hey,” diye kulağıma fısıldarken beni kendine çekti. Çarpan nefesi bacaklarımmın arasındaki henüz düşük seviyedeki sıcaklığı körükledi. “Benimle yine dans ediyorsun.”

“Öyle.” Çenemi kaldırdım ve dudaklarıma benimkilerle çektim. “Seninleymken o kadar da ürktürücü değil.”

Belimdeki tutuşu sakılabırken gözlerinde açıklık vardı. Ellerimiz birbirine dolanmış hâlde müzikle salınırken aramızda kısa süreli ama yoğun bir bakışma geçti. Bunu yaptığımız her seferde başparmağıma avucumun ortasındaki, Jake'e kadar erojen bir bölge olduğundan haberimin bile olmadığı yere sürüyordu. Bu yavaş ve yumuşak dokunuş paylaştığımız özel bir şey gibi, sanki el eleymek dünyaya karşı ikimiz duruyormuşuz gibi hissettiriyordu. Teması uzatmak amacıyla kendi başparmağıma onun bileğinin alt kısmına sürttüm ama yüzümde ne gördüğünden emin değildim. Aramızdaki bu şeyden korktuğumu anlayıp anlamadığından emin değildim.

Başparmağıma bileğinden çekip bakışlarıma uzaklaştırarak

teğmuzu kopardım. "Şimdi o yaşlı, ırkçı ayyağı bulup daha fazla para koparmalıyız."

"Bana öyle bakıp, o şekilde dokunup sonra da o kibirli boş-boğada konuşmaya gönüllü olmamı bekleyemezsin." Başını kulağıma eğince vücudum eriyerek onunkine kanıştı. Vücudum aniden alarm durumundaydı. "Gerçekten, buradan çıkıp gitmek ve..." İlk nefesi solugumu tutmama neden oldu ve istemeden ufak bir ses dudaklarımdan kaçtı. "Gecein geri kalanına her uztiminin tadını ezberleyerek geçirmek istiyorum."

Kocaman olmuş gözlerim eşliğinde başımla onayladım ve çıkış yönümlerken bedenim de kalbim de daha önce hiç deneyimlemediğim biçimde apaçık duruyordu. Omurda dans ediyordum. Kemuzı ruj sürüyordum ve Üçüncü Bertram Harrison'a ağzının pıyrıta vermekte hiç tereddüt etmemiştim. Uzun yıllardır duraklamaya aldığım, korkutan beni yaşamaktan alıkoyduğu hayatı yaşıyordum.

Yalnızca o gece için olsa bile zihnimden içi ve diğer endişeleri koymak için kendimi zorladım ve başımla onayladım. "Hadi gidelim."

Otuz

Garajına park edip arabadan çıkana kadar güçlü bir beklenti karınımın alt kısmına yerleşmişti.

Parmaklarını benzerliklere doladı. "Sana burada olmaktan ne kadar mutlu olduğumu söylemiş miydim?"

"Birkaç defa."

"Yalnızca birkaç defa mı? İhmalkâr davranışım. Burada olduğun için çok mutluyum."

Yürürken açık gri duvarlara ve koridorda sıralanmış çerçevesiz fotoğraflara bakıyordum. Jake'in gülerek yemyeşil çimerdesi yayıldığı ve onunki kadar keyifli yüz ifadeleriyle çevresini sarımuş küçük çocukların olduğu bir fotoğraf incelemek için durdum. "Yeğenlerin mi?"

Kollarını belime doladı ve pürüzsüz çenesini başımın yanına koydu. "On birinin tamamı. O küçük canavarlara bayılıyorum." Fotoğrafa tekrar gülümsedim. Ailesinin enerjisi benim büyüme şeklime taban tabana zıt bir şekilde duvardan fırlıyordu.

"Bu senin büyükbaban mı? Sana adını verdikleri?" Beş altı yaşlarındaki Jake'in iki kayıp ön dişiyle kocaman sırıtışı ve Jake'in beyaz saçlı, daha yaşlı bir hâlinin yanında dikildiği fotoğrafa iğnecik attım. İkisinin de elinde birer balık oltası vardı.

"Evet."

"Benziyorsunuz." Elimi başka bir fotoğrafın üzerinde gezdirdim. Bu seferkinde belki on dört yaşlarındaki genç Jake ve çevresinde dört kız vardı. Beşi kollarını birbirlerinin omuzlarına atmış ve birbiriyle eşleşen yeşil tişörtler giymişlerdi. Jake'i zar zor tanıyabildim. Fotoğraftaki Jake kardeşlerin en kısıydu ve tombul yanakları vardı. Diş telleri takıyordu ama gözleri aynı tırnak maviydi.

Jake benimle sallandı ve şakağma küçük bir öpücük kondurdu. "Aile toplantısı. Annemin tarafıyla her yıl kamp yapmaya girdik. Bu benim tuhaf dönemimde çekilmişti."

"Bence sevimsizmişsin," diye karşılık verdim bedenimi arkaya doğru ona yaslariken.

Burnundan nefes vererek güldü. "Sence seninle bir şansım olur muydu?"

"Değişir," dedim ve omzumun üstünden bir bakış attım. "O zamanlar şakaların daha iyi miydi?"

Vücudu kahkahasıyla sarıldı. "Hayır."

"Bence on iki yaşındaki hâlim sana yine de kickball oynamayı teklif ederdi." Gülümserdim ve elini okşadım. "Biliyor musun, evin beklediğinden çok farklı."

"Darmadağınık bir bekâr evi mi bekliyordun?" Ellerini karnıma sardı ve parmaklarına göbeğimde açtığında elbisemin üzerinden hissettiğim dokunuşunun baskısı ve sıcaklığı bedenimi kaynama noktasına getirdi. "Boş pizza kutuları? Biralalar ve duvarlarda araba posterleri?"

Kıkırdadım. "Hayır. Sadece oldukça... yuva gibi."

"İhtifâtları gözümün almak isterdim ama burayı kardeşim dekore etti. Aile resimlerini asmanın aklıma geleceğinden emin değilim."

"Onları özlüyor musun? Aileni?"

"Evet. Burayı yaklaşık altı ay önce aldım ve Molly'yle eşi Chris taşınmama yardım etmeye geldiler. Fakat o zamandan beri hiçbirini görmedim."

Burada Gretchen'le birlikte hiç yaşamamış. Tazı'ya şükür. İliş-

kilerin hayaletinin ortasında kalma düşüncesi beni huzursuz etmişti.

"Molly'ye senden söz ettim." Uzun bir çocuğun mezuniyet fotoğrafının yakınlarında durduğumuz sırada Jake kulağıma doğru konuştu. Çocuğun Tyson olduğunu tahmin ettim.

"Kız kardeşine benden mi bahsettin?"

"Elbette ve bunun anlamı şu an muhtemelen bütün ailemin biliyor olması. Pek sır saklayamayız."

Kalbim kabardı ve yabancı gelen bir güvenlik hissiyle sarmalandım. Ömür için ailesine bahsedeceği kadar fazla şey ifade ediyordum demek ki ve onlara ne söylediğini merak ettim.

"Nasıl biri? Senin ikizin olardı, değil mi?"

Başıyla onayladı. "Güçlüdür ve kimsenin saçmalığına katlanmaz, özellikle de benimkine asla. Son derece rekabetçi, oldukça korumacı ve komiktir. Ortopedisttir. Bence onu seveceksin."

Biraz Felicia'ya benziyor gibi duruyordu. Anlaşacağımızdan emindim ve onun için yerine seveceksin demesi de gözümünden kaçmamıştı.

"Şey, artık ailemden bahsetmeyi kessek mi?"

Saçımı kenara çekerken ben de başımı yana yatırdım. "Şimdi neyden bahsetmek istersin?"

"Alt kaata yardım aldım," dedi dudaklarını kulağımın altındaki bölgeye sürerken, "ama yatak odası tamamen benim eserim."

Boynumdaki dudakları içimi ısıttı ve sırtım ona doğru yayılarak kavıştı. "Bu beni yatak odasında istediğini üstü kapalı bir şekilde söyleme tarzın mı?"

Sırtıma yaslandı. "O kadar da üstü kapalı olduğunu sanmıyorum."

Beni döndürdü ve parmaklarını ensemin dibine doladı. Jake'in bakışları arzusuyla yoğunlaşmış, daha koyu bir renge bürünmüştü ve kendi ellerimi beline getirerek kemeri boyunca gezdirdim.

Altıdudağıma dışırken bakışlarımız kilitlendi.

Jake beni kâbaran ereksiyonuna hızla çekti ve dudaklarımı uzun uzadıya yavaşça öptü. Ağzılanmış ve bedenlerimiz eriyip birbirlerine karışırken temasımızı hiç koparmadık ve tökezleyerek üst kata çıktık. Aşağıya yuvarlanmamamız tam bir mucizeydi. O anlarda Jake benim öpücüklerimin sahibiydi, dudaklarıyla dili ısrarcı ve talepkardı, ben de gönül rızasıyla kendimi ona bırakıyordum. Kata ulaştığımızda beni duvara bastırda, ellerini saçlarıma doladı ve beni kendi yüzüne doğru çekti. "Tanrım, bana aklımı kaybettiriyorsun."

Sürtündeki duvar serindi ve o beni tekrar öpeken aramızdaki sıcaklıkla taban tabana bir zıtlık oluşturunuyordu. Uyluğunu bacaklarımmın arasına bastırıyor, oradaki ağrıyı nasıl dindirebileceğinin sinyalini veriyordu ve ben de ona süründüm.

"Seri istiyorum." Sözcükleri öpücüklerin arasında nefes nelse çıkmıştı ve geniş avuca beni daha da yakındırmak için kalçama kavradı.

Bu şekilde kontrol edilmenin bana istediğimi bu derli hissettirebileceğini hiç düşünmemiştim ama öyleydi. Jake'le olınca öyle hissettiriyordu çünkü kontrolü bana geri vereceğini, bedenimi tanımak için ona sahip olma ihtiyacı duymadığını biliyordum. "Al beni öyleyse."

Dudaklarından hafif bir ıslıktı döküldü ve bacaklarıma beline, kollarıma da boynuma dolayabilmem için beni hiç çaba harcamadan havaya kaldırdı. Beni odasına taşıırken ben de başıma arkasını tırmalıyor ve boğazıma öpüyordum. Beni pileriyezin ucuna oturttu.

Elbisenin dökümlü kumaşı arasında ellerine rehberlik ederek olan istediğim yere, dizlerimin üstünden geçirip uyluklarımdan yukarıya ve oradan da nabız gibi atan bacaklarımmın arasına götürdüm. Parmaklarına iç çamaşırumun dantelli kumaşının altına kaydınca huzlanan nefesleri karşısında mest olmuştum.

"Ney, ne istediğini bilmen çok seksi."

Uzun, kalın parmaklarından birini içime kaydırduğunda vücudumdaki her sinir eşiğe dayandı. Becerikli hareketleri sıral-

mama, uyluklarımın gerilmesine ve nefesimin kesilmesine neden oluyordu.

"Daha fazla," ağzımdan boynuma inen tatlı öpücükleri ve dilinin boğazımdaki muzip hareketleri arasında inledim.

Kemerine uzandım ama bileğimi hafifçe tutarak ben durdudum.

"İlk senin oraya ulaşmanı istiyorum. Seni izlemeye bayılırım." Başparmağı sinirlerimin toplandığı yerde sık daireler çüyor, baskı bütün vücuduma aşağıdan yukarı heyecan dalgası gönderiyor ve kaçınılmaz doruğa doğru ilerlememi sağlıyordu.

Aceleci iniltiler eşliğinde *erf* diye tekrarlararken ilkinin yarısı ikinci parmağını da kaydırdı. O anda bütün yaşamım yalnızca daha fazlasını istemekten ibaretti. Omun bedeninin, zamanına, sesinin daha fazlası; korku ve gerginliğe bile yer kalmayacak kadar iyi hissettiğim daha fazla böyle an.

"Mükemmel," diye mırıldanırken parmaklarına daha hızlı hareket ettirmeye başlamış ve içimdeki o mükemmel noktayı bulmuştu. "Çok yakın olduğumu anlıyabiliyorum."

Kalçalarını eline doğru kaldırırken sesim nefes nefese ve umutsuzdu. Baskının artması o kadar iyi geliyordu ki dudakları boynumla buluşana dek nefesimi vermeye korkmuştum.

"Jake! Jake!" Bariyeri aşarken vücudum, yavaşlayan hareketleri etrafında atıyor ve Jake'in dili boğazımı yalıyordu. Ariden ona doğru düştüm, dudaklarını berâmkilere bastırırken göğsü hızla inip kalkıyordu.

"İçinde olmam gerek," diye inledi ve pantolonuyla bakanın aşağı çekti. Serbest kalan sert ve kalın ereksiyonu karnına hafifçe çarptı.

Onu tutmak için uzandım ve parmaklarıma çevresine delindiğimde Jake'in bacağı arkaya düştü.

"Siktir," dedi sırılsıklam olmuş çamaşırmı aşağı indirmeden önce. Bacaklarımdan kayan ellerini hissetmek yukarı doğru titreşimler yolluyordu.

"Kesinlikle," dedim ve tekrar ona uzandım.

Cebinden çıkardığı kondomu beceriksizce açtı ve o yutarken ben de beklentiyle gülmüşümdüm.

"Bunu yapmanı izlemeye bayılıyorum," diye mırıldandım ve parmaklarıma onunkileriyle birlikte hareket ettirdim.

"Öyle mi?" diye sorarken sesi boğuktu.

"Evet." Onunla buluşmak için kaçıyordum. Vücudumda dolanan çılgınlık açmıyordu ve ilk orgazmımın ardından iyice açgözlü olmuştum. Kondomu aletine geçirmesini izledim. "İçimde nasıl hissettirdiğini hatırlatıyor bana."

"Ve içinde olmamdan hoşlanıyorsun," diye mırıldanırken içime girerek beni doldurmaya koyuldu. Acı verecek denli yavaş bir şekilde daha derinlere kayarken gözbebekleri büyüyor, bu da mavi gözlerinin daha koyu görünmesine neden oluyordu. Yavaş bakışlarına bana dikmişti.

"Evet..." Hızlı hızlı nefes alıyordum ve Jake benimkiyle eş zamanlı, sabit ve istikrarlı bir ritim tuttururken kelimeler ağzımdan umutsuz soluklarla birlikte çıkıyordu. O içimi doldurur, derinlerime çarparken tınaklarıma omuzlarına gümüyor ve hazzla kontrolümü kaybediyordum. Kontrolünü kaybeden yalnızca bedenim değildi. Bir şekilde flörtleşmekten, birine ihtiyaç duymaya, oradan da birini arzulamaya geçmiştim. Her hareket ettiğinde mükemmel oranda baskı oluşturan baskıyı dökerek, "Evet!" diye inledim.

Gözleri parıltıdı ve içime daha hızlı girip çıkmaya başladı. "Naya," diye inliyordu. Kollarını etrafıma sardı ve beni şifonyerinin ucuna çekip bedenlerimizin açısını değiştirdi.

Verdiği tepki canlandıracıydı. Bacaklarını beline sarmı topuklarını uyluklarının arkasına bastırdım. Şifonyerin üstündeki eşyalar hareketlerimizle düşüp tıngırdıyordu ve dışarıdan bakan birine nasıl görüneceğimizi merak ettim. Gece kıyaletli iki kişi seks yapıyor ama yatağa ulaşmaktan ya da çıkarmaktan bile acizler. Bizim pervasız hatta belki biraz da vahşi olduğumuzu düşünüleirdi. Bu düşünce beni gülmeyeetti.

"Siktir, harikası," diye haykırdı. Serçe içime girerken, bedenim her güçlü hareketini karşılamak için hareket ediyordu.

Sözleri ve ses tonu beni de etkiliyordu. Kamumdaki gerilim arttı ve leziz sürtünme hissi beni sızıra daha da yaklaştırdı.

"Bana ne istediğini söyle." Gözleri benimkileri delip geçiyordu ve bacaklarımın arasına ulaşmadan önce bedenimden kalbime kırılcımlar gönderiyordu.

Başparmağıyla sert hareketlerinin birleşimi beni uçurumdan itmek üzereydi ve cesmen parmak uçlarımla tutunuyordum. Jake'in gözleri benimkilere kilitlendi ve o anda bir kez daha sanki her şeyi görebiliyormuş gibi hissettim. Her şeyi görmesini, beni içten dışa tanımaması istiyordum. "Seni. Sana ihtiyacım var, tam olarak böyle."

Dudaklarımız buluştu, kaslarım gerildi ve ısı merkezimden dışarı yayıldı. Aniden, dalga dalga bedenimden geçen haz ve yoğunluk sel olup aktı ve ben paramparça oldum.

Jake'in nefesleri hızlandı. Nefes nefese, "Ah, Naya," derken dudaklarını boynuma bastırıyordu. İki kez daha içime kaydı ve sonra kendi bopalmasının gücüyle içimde sarsılmaya başladı. Vücutlarımız durulurken titiyor, adımı mırıldanıyordu.

Sokulurken birbirimize bastırılmış hâlde, sarmaş dolaş durduk. Hareket etmeye, temasımızı kesmeye korkuyor, beni duygusal olarak tamamladığı hissini bedenlerimiz ayrıldığı-mızda yok olmasından çekiniyordum. Kollarımı omuzlarına sardım ve Jake de beni sımsıkı tuttu. Olmam gereken yerin tam da orası olduğu hissinden ayrılamıyordum.

En sonunda, göğsümüzün tekrar birbirini bulacağı kadar ayrıldık ve alnım benimkine yasladı. Göğsü inip kalkarken yüzüne bir sızı yayıldı. "Burada olduğun için çok mutluyum."

Jake kondomu çöpe atmadan önce glitoniyerden inmeime yardım etti. Odayı inceledim - bir duvarın tamamı evin arkasındaki göle bakan büyük bir pencereyle kaplıydı ve karşısında kalın, gri bir yorganla örtülü battal boy yatak duruyordu. Kararıda

bir büyüleyiciydi. Ay ışığı gölden uzun, titrek bir çizgi hâlinde yarıyordu.

Birkaç dakikalık yalnızlığın duygu yumağını çözmek için iyi bir fırsat olduğumu düşünmüştüm ama ona tekrar temas etmeye duyduğum arzu bana ne kadar hızlı aşık olduğuma bir kez daha hatırlatmıştı. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım ve uzun süren kuraklık dönemimin ardından harika seks yapmanın beşer aşkı çarpıştığından endişeleniyordum. Belki de kimseye güvenememnin ardından Jake'e çok erkenden çok fazla güveniyordum. Ayak parmaklarımla altında lüks halı, pencereden sardım. Dokunmaların arası hâlâ tenimdeydi ve sırtıma bana hissettirdikleri skandan çıkmıyordu. *Hayır, bu özel bir şey. Nasıl baş edeceğime dair hiçbir fikrinin olmadığı türden özel hem de.*

Jake'in tekrar odaya girdiğini duyunca omzumun üstünden baktım. "Güzelmış."

Kollarını belime dolayarak arkamdan yaslandı ve omzuma bir öpücük kondurdu. "Senin kadar güzel değil."

Sırtıma bastırmayı başaramazken gözlerimi devledim. "Çok bayat bir laftı."

"Elimde değil." Gömleğini çıkarmış ve göğsündeki kollar çplak sırtını gıcıkliyordu. "Gerçi bu eri marzaranı için aldım." Çenesi şakağıma yakın bir yerde duruyordu. "Her sabah güne vuran güneş ışığıyla uyanmak gerçekten müthiş bir şey." Eli sırtında gezinmeye devam ederek elbisemin dış hatlarında dolaştı. "Sen yanımda olunca daha da harika olacak."

"Birilerinin içeriği göreceklerinden hiç endişelenmiyor musun?" Tüzünü okşamak için kollarını arkaya uzattım.

"İçerisi karanlıkken endişelenmiyorum. Ayrıca mülkümün sızları kıyıya dek uzanıyor. Seni rahatsız ediyor mu? Güneşlikleri kapatabilirim."

"Hayır," diye marıldandım gırtlaktan gelen boğuk bir sesle. "Hoşuma gitti."

"Sen de benim hoşuma gidiyorsun." Dâli ve yumuşak dudakları masme sürtünürken ağzının baskısı hem nazik hem istekliydi.

"Daha benden bıkmadın mı?"

Jake bir tutam saçını çekti ve dudaklarını omzumun üstü boyunca gezdirdi. "Asla. Yapılacaklar listeme seni buna ikna etmeyi de eklemem mi gerekiyor yoksa?"

"Neler varmış bakalım listende?"

Elbisemin fermuarını açınca ince kumaş hafif bir hareketle yere düştü. "İlk olarak seni bu albiseden kurtarmak. Tamamdır." Memelerimi sanki ağırıklarını ölçmüşçesine hissetme kavradı ve uçlarında başparmaklarıyla ağır ağır daireler çizmeye koyuldu.

"Süslü iç çamaşırlarından giyip giymediğini öğrenmek."

"Giyyordum. Sen çıkardın."

"O da listemdeydi." Memelerime masaj yaparken ve uçlarını yuvarlayarak içime kıvrımlar gönderirken konuştuğunda sesi pürüzlüydü. "Tamamdır."

Boynumun yan tarafından öperek aşağı inip çeneme doğru tekrar çıkarken dokunuşları altında kıvranıyordum. "Şimdiden bir tura daha hazır olamazsan," dedim alçak sesle inleyerek.

"Henüz değilim ama seninle ilgilenebilirim." Beni birkaç adım geri çekerek pencereden uzaklaştırdı ve yatağa kadar gerilediğinde sırtüstü yorganların üstüne düştük. Beni kollarıyla sarmalaştı. "Seni yatağıma sokmak uzun zamandır listemdeydi."

"Tamamdır." Parmaklarını saçlarımdan geçirince dokunuşuyla içimi çekti.

"Sana dokunmayı kesemiyorum," dedi ben dikkatle ona bakarken, "ve durmak da istemiyorum. Seni hissetmek, seninde olmak... uyutunucu gibi."

"Bağımlı olmana itirazım yok," diyerek dalga geçtim ve parmak uçlarımdan çene hattı boyunca, sonra da kulaklarımdan üstüne doğru dolanmasına izin verdim. "Sanırım beni diğer tüm insanlar için mahvettin."

"Güzelsen." Gülümseme de yoğun bakışları şakayla yumuşamamıştı. "Biliyor musun, aklımda sürekli sen varsin. Basit bir mesajna bile çok heyecanlanıyorum." Gözlerimin içine bakarak duraksamamıştı. "Nay, senden başka kimseyle görüşmüyorum."

Yükündüm. "Ben de görülmüyorum."

Bakılan bir şeyler arayarak bütün yüzümü didikledi. "Ben..." Başladı ama sonra tekrar durdu.

"Ne?" Diye yumuşak bir sesle sordum.

"Chicago'dayken yüksekten başka korktuğum bir şey olup olmadığını öğrenmek istemiştin, hatırlıyor musun?"

"Elbette."

"Şey, başka şeylerden de korkuyorum. Bunu hatırladığımdan yada senin de Gretchen'ın yaptığı gibi bir şey yapacağından korkuyorum ama sana deli oluyorum," diye minidandı karanlığa doğru.

Sözleri dokunaklı, hassas, açık ve mükemmeldi. Kalbim güm-birdüyordu. En derinlerdeki bir parçam benim de muhtemelen ana aşk oluyor olduğumu itiraf etmek istiyordu. "Ben de sana deli oluyorum, Jake." Bu düşünceyle nabızım hızlanmıştı ama birdenbire balıklama atlamaya hazır değildim, o yüzden konuşmayı saptırarak daha şakacı bir tarafa çıktım. "Hem de bana birden çok akıllara zarar öğaizm yaşattığın için değil sadece."

Beni arıdan kendine doğru çekti. "Yardımlı oluyor ama, değil mi?"

"Zararı yok. Üniversitede kızlarla yatmadığın o yıllar boyunca kadın bedeni üzerine tez mi yazıyordun?"

Bana yalı göğsü alçak sesi kahkahasıyla sarsıldı. "Hayır ama nasıl da ziyan olmuş bir fırsat. Ben..."

Onu tozlu bir kütüphanede masanın üstüne eğilmiş, mükemmel adımlardan oluşan kombinasyon üzerinde çalışırken hayal ettim. "Ne? Altında gerçek bir hikâye mi var yoksa?" Mızıp ve firtiz olma konusunda giderek iyileşiyordum ve bu güvenli bir konu gibi gelmişti. Kesinlikle duygu havuzuna balıklama dalmaktan çok daha güvenliydi.

"Ailem her Noel'de hediyeleşir ve bunun için kura çekeriz. Önce normal hediyelerle başlamıştı ama yıllardır hedefiniz olduğunco komik ve uygunsuz hediyeler vermek," Omuzlarına

silkeli. "On dokuz ya da yirmi yaşındayken eniştem bana Bir Kahır Nasıl Tatılır Etilir? başlıklı, üç boyutlu bir kitap hediye etmişti."

Kahkaham gizlemek için elimi ağzıma bastırdım. "Dalga geçiyor olmalısın."

"Değışete kapılmıştım. Oldukça... detaylıydı ve hediyeyi bütün ailemin önünde açmıştım."

Omuzlarını silkelerken yüzünden geçen rahat gülümsemeyi inceledim.

"Fakat... Birkaç sayfayı ezberledim. Bu tuhaf bir şey mi?"

"Kesirlikle. Kitap hâlâ sende mi? Çok merak ettim."

Kahkahası duvarlarda yankılandı ve beni biraz daha sıkı. "Tanrım, Naya, seni se-" Jake kendini durdurdu sonra kısa bir süre durdu ama yüzüm boymana yash olduğundan gözlerini göremiyordum. Beni sevdiğini söylemek üzere olduğuna inanmak istemiyordum - umutlanmak istemiyordum. "Ertesi sene başka birine hediye ettim ve o zamandan beri neredeyse gezgin bir ganimet gibi sürekli başka birine geçiyor."

"Ailen çok acayip - bu muhteşem ama bana hatırlat da enişten bir teşekkür kartı yollayayım," dedim.

"Bir gün yüz yüze teşekkür edebilirsin," dedi ben başımı göğsüne yaslarırken, kollarını da karnıma sardım.

Bir gün. Gelecekte birlikte olacağımıza dair bir başka imada daha bulunmuştu ve bu ilişkiyi nasıl kategorize edeceğimi ve tanımlayacağımı bilmemek beni geriyordu. Eğer aramızdaki devam edecek bir şey ise bu, Thurmond'daki içim çıkarmalar konusunda ne anlama gelir? İkimin güvende olduğuna dair ortada hiçbir teminat yoktu ve bunun nasıl yürüyebileceğinden emin değildim.

Kafamdaki soruları kovaladım ve rahat bir sessizliğin içerisinde, ellerimiz karnında birbirine dolanmış hâlde uzandık. Göğsü yükseliş alçalıyor ve kolları avucumun kenarını gıcıkliyordu. Böyle yatarken kalp atışlarını duymaya alışmıştım. Cincinattı gezimizin ilaçlarla buğulanmış anılarının arasında bile sabit kalp atışlarının bana kendimi ne kadar rahat hissettirdiğini

kurulabiliyordum. "Bana hiç söylemedin. Cindinnati'deyken, öteki sevdi mi?"

Kürdadi. "İn... benden hoşlandığından ne kadar eminsen?"

"Yüze seksen?" diye elini sıkarak şaka yaptım. "Neden? Beğemedin mi?"

"İlkini bile bitiremedim," diye itiraf etti.

"Ne?" Gözlerine bakmak için başımı kaldırdım. "Gerçekten mi?"

"Denedim! Gerçekten ama o zamana kadar sen uyuyakalmıştın ve... sadece çok saçmaydı."

"Şek oldum, gerçekten. Bu nasıl mümkün olabilir? Yıldız Sağları sevmeyen biriyle ciddi ciddi birlikte olabilir miyim bilemiyorum!" diye haykırdım ve flörtöz bir tavırla göğsüne vurdum ama bileklerimi nazikçe yakaladı.

"Benimle ciddi ciddi birlikte misin?" diye sözlerimi alıstılayarak sordu.

"Gelmiş geçmiş en iyi filmlerden birini bitiremiyorsan hayır," diye dalga geçsem de iladesi ciddiyetini koruyunca devam ettim. "ama aksi takdirde..." Elimi kalbinin üstüne yerleştirdim. "Olabilir. İstiyor musun ki?" Bitirirken sesim titriyordu.

Yüzümü taradı. "Elbette istiyorum." Parmak uçları yanağıma sürtündü. "Birbirimize özel olalım istiyorum. On yedi mayısa şimdiden tanışıyoruz gün olarak takvimime kaydettiğimi itiraf etmek istiyorum ve evet ciddi ciddi senle birlikte olmak istiyorum."

Başka bir şaka yapmak dışında nasıl karşılık vereceğimi bilmiyordum ama Jake alıdudağıma dudakları arasına alarak ve parmaklarını yavaşça saçlarının arasına sokarak beni özenle öpmeye başladı. Öpüşü tuzlu karamel gibiydi ve karşılık vermem gerekiyordu.

Aynıldığımuзда yüzlerimizi uzaklaştırmadık. "Uzak mesafe zor, biliyorum. Ve eski karım aşırı fazla çalıştığını ve yeterince iltişim kurmadığını söylendi ve haalîydi ama deneyeceğim. Seninle daha iyi olacağım." Bakışları istekle yürümde dolaştı.

"Pekâlâ," elimi göğsünde gezdirirken sözle başladım, "ben..."

Yüz ifadesi gerildi.

"Filmlere bir şans daha vermen gerekiyor," dedim ifadesiz bir sesle.

Hiç tereddüt etmeden ellerini berâmkilerden çekti. "Öyleyse kaderde yokmuş." Önce başını çevirdi, ardından bana kocaman bir gülümseme sunup sonra da kollarını etrafıma sararak beni öptü.

"Peki ya iş?"

"Bir yoluna bulacağız," dedi kask bir sesle. "Ciddiyim, Naya. Carlton ile ben denetleme ve dengeleme işlerini düzene koyacağız, aynen söz verdiğim gibi. Senin bölümünü değerlendiren ekibin bir parçası değilim. Ayrıca istersen tüm bunlar sonuçlanana kadar aramızdakini gizli de tutabiliriz. Bu sana kendisi daha iyi hissettirir mi?"

Parmaklarının tekrar tenimde gezinmesini, dikkatimi dokunuşlarıyla dağıtmasını arzularken sözlerini tarttım. "Yani, şimdi benim erkek arkadaşım mısın?"

"Çıkmak mı istiyorsun?" Yamuk gülümsemesi midemi keleklerle doldurdu.

"Yetişkinler de böyle mi diyor?" diye sorarken hem gergin hem rahattım - tuhaf ve aykırı bir duygu yumağıydı. "Kolej ceketini giymeyi talep etmem gerekecek."

"Bir kolej ceketim olduğuna düşünüyorsan belki de gerçekten seni kandırılmışımdır." Başını arkaya atarak bir kahkaha patlattı. "Gerçekten de bana tekrar Yıldız Sözleşni izlettirecek misin?"

Dudaklarımdan bir esneme döküldü. "Kesinlikle."

Esnememe karşılık verdi ve bana uyku uyku gülümsedi. Birbirimize sokulduğumuzda çıplak bedenlerimiz birbirine sıkı sıkıya bastırılmıştı. Onun kollarında uykuya daldığımda geniş pencereden içeri gölün üzerine düşen ay ışığı doluyordu.

Otuz Bir

Ertesi sabah Jake'in arkadaşları uzun adımlarla masamıza doğru geldi. İki adam da uzun boylu, biri sarı, bronz tenli ve zayıf, diğeri ise benimkinden biraz daha koyu tenli ve kafası tıraşlıydı. Arabayla buraya gelirken Jake arkadaşlarının beni servaceği yöründe bana güvence vermişti. Bunu içinden tekrarlamaya çalıştım ama Jake'e yakın kişilerle tanışmanın, gerçekten hayatının bir parçası olmanın ağırlığı ürkütücüydü. İçgüdülerim çökülmemi söylüyordu fakat artık bunun için çok geçti o yüzden derin bir nefes aldım ve gülümsedim.

"Ben Eric." Sarı olan bana doğru uzandı. "Bu da benim nişanlım Tyson."

"Geç kaldığımız için özür dileriz," diye homurdandı Tyson. "Biri'ni yavru köpekçik mükemmel bir şekilde yerleşene dek beklemeyi reddetti."

"Naya," dedim elimi sıkarken. "Yavru köpeğiniz mi var?"

"On haftalık bir golden retriever."

Tyson, Eric'e sevecen bir bakışla baktı. "Ö bir köpek. Birkaç saat yalnız kalabilmek için mükemmel beyaz gürültü düzenine ve altı battaniyeye ihtiyacı yok." Destek almak için Jake'e baktı. "Bana katılıyorsun, değil mi?"

"Sanırım bir yerlerde beyaz gürültünün yavru köpeklerin

yeni bir çevreye alışmasına yardımcı olduğumu okumuştum," diye araya girdim. "Adı ne?"

"Haydut." Eric'in yüzü yeni baba olmuş biri gibi ışıdı ve altın renkli minik tüy yumağının resimlerini göstermek için telefonuna çıkarmaya koyuldu. Çocukluğumdan beri bir köpek istiyordum ama annemin alerjisi vardı ve sonra da işle çok meşgul olunca hiç fırsatım var gibi gelmemişti. Bazı insanların bebek resimlerine bakarken olduğu gibi benim kalbim de yavru köpeğin fotoğraflarına bakarken sıkıştı. Özellikle de on iki saatten kısa süre önce bir uzak ilişkiye başlamışken hâlâ bir köpeğe ayıracak vaktim yoktu ama belki gönüllü çalışmaya başlayabilirdim. Yapılacaklar: Humane Society'nin¹ internet sitesine bak.

"Her neyse, kutlama yapıyoruz," dedi Tyson kolunu Eric'in sandalyesinin arkasına atarken.

Jake tek kaşını kaldırarak gözünü menüden ayırdı. "Kutlama mı?"

Eric'in enerjisi buluşuyordu ve onu anında sevmiştim. "Yüz-yıllardan beri ilk kez brunch'a yanında bir kadın getiriyorsun."

"Bir keresinde kız kardeşimi getirmiştım."

"O sayılmaz, Romeo."

Konuşmaya katılmaya çalıştım. "Hepiniz birlikte mi çalışıyorsunuz?"

"Bakıyorum hiç durmadan bizden bahsetmişsin, Jake," dedi Eric, garsonumuz kahve ve bir tepsi mimoza ile döndükten sonra.

Jake omuzlarını silkti. "Sizinle yüz yüze tanıştılarının üstüne nasıl çıkabilirim?"

Tyson'ın tartan bakışları içimde saçımı taradığımdan ya da tişörtümü yanlışlıkla ters giymediğimden emin olma isteği uyandırdı.

"Aslına bakarsan Jake'in korkunç eski karısıyla çalışıyorum ve bu ikisi de üniversiteden tanıyor." Eric beklentiyle Jake'e

¹ Özellikle hayvanlarla ilgili yardım ve uygulamaları destekleyen bir kuruluştur. -Ç*

Tyson'a baktı ve konuşmaya başlamalarını işaret etmek için elyile bir hareket yaptı. "Hikâyeyi anlatın. İstedığınızı biliyorsunuz."

"Birinci sıraftayken oda arkadaşıydık ama Tyson bir iddiayı kaybettiikten sonra arkadaş olduk," diye anlatmaya başladı Jake gülerек.

"İddia mı?"

Tyson'ın ifadesi yumuşadı. "Katımızdaki bir çocuklaydı. Onu ve oda arkadaşını Mario Kart'ta yenebileceğimize dair iddiaya girmiştik."

"Sen katımızdaki bir çocukla iddiaya girmiş ve ben bir gün dersin döndüğümde üzerime yıkıvermiştin," diye düzeltti Jake. Hikâyeyi anlatış şekli, sarıklı yaşlı bir evli çiftlermiş de bunu yüzlerce kez anlatmışlar gibi bir akışa sahipti.

"Uzun lafın kısıası Jake bana berbat oynadığını söylememişti."

"Mario Kart ve basketbol demek ha?" dedim Jake'e dönerek.

"Basketbol oynadığını gördün ve ondan hâlâ hoşlanıyor musun?" diye sordu Eric.

Jake arkadaşına şakasına kızmış gibi bir bakış attı. "Badminton'da iyiyim. O sayılmıyor mu?"

Jake'in eksiklerinin ortaya serilmesiyle bu kadar bantpık olması ve bunlar hakkında şaka yapabilmesi beni bir kez daha hayrete düşürmüştü. Kendi kıltı görünmemek için beni sırtından bağaklamak da dahil olmak üzere her şeyi yapabilen Davis'e karşılaştırmayı yapmak için bir an duraksamaktan kendimi alamadım.

Jake'in bakışları Tyson'a dörmeden önce gülümsemesi rahatı. "Her neyse, kaybettik ve daha sonra bu iddianın partilerini öğrendim..."

Tyson omuzlarını silkti. "Kaybederler bir ay boyunca salon dansları kulübüne katılmak zorundaydı. Kaybedeceğimizi ciddi den hiç düşünmemiştim. Jake'in oynayarak o kadar zaman harcamasının nedeninin oyun kolunun nasıl çalıştığını çözmeye çalışması olduğunu fark etmemiştim."

"Onu öldürmekle tehdit ettikten sonra yakın arkadaşlar ve... düzgün dansçılar olduk," Jake omuzunu sıktı.

Jake'e döndüm. "Demek o hoş hareketler oradan geliyor?"

Tek omzunu sıktı. "Gerçekten eğleneliydi. Bir süre devam ettim."

Eric menüyü kapadı ve kocaman gülümsedi. "Keşke ben de Tyson'ın da böyle sevimli bir hikâyesi olsaydı."

"Bizim hikâyemiz de iyi." Tyson gözlerini tekrar devirse de Eric'in yanına bir öpücük kondurmak için uzandı. "Jake ile Gre-" Tyson gözlerini hızla Jake'e çevirerek durdu. "Biz Jake tanıştık."

"Thomas'ın düşününde mi tanıştınız?" Eric masanın üzerine eğildi.

"Aynı gece," dedi Jake, Tyson'ın imalı bakışlarına hafif bir baş hareketiyle cevap verdikten sonra.

Jake ile Tyson arasında geçen sessiz konuşmayı görmezden gelmek için elimden geleni yaparken mimozamdan bir yudum aldım. "Arkadaşlarımı bekliyordum ama sonunda planlarımızı iptal etmek zorunda kaldılar. Bir baktım ki barda adamın birinin başına şişiriyorum." Jake'in eline uzandım. "Bakınız, Jake."

"Dur, dur, dur," Eric lafını kesti. "Barda mı tanıştınız? Bunu sindirmek için biraz zamana ihtiyacım olacak."

Kardığım pota anlamaya çalışırken kafam karışmış görünüyormuş olmalıydım. Barda tanışmak normal bir şey değil mi? Yanlışlıkla utanç verici bir şey mi anlattım? Nasıl kendimi bir salak gibi göstermeyeceğime o kadar takılmıştım ki mekân hakkında düşünmeyi bırakmıştım.

"Yanlış ifade ettim," diye güvence verdi Eric. "Yalnızca Jake pek sosyal biri değildir."

Tyson arkadaşını savunmaya koştı. "Bebeğim, adam sanki münzeviymiş gibi anlaşıyorsa."

Eric hüzünlü bir kahı ansı bakışı attı ve Tyson da ona iyi derser bakışıyla karşılık verdi. Eric'in dikkati bana kaydı. "Tamam, Jake utangaçtır. Onun barda birine yaklaştığını hayal etmesi zot, hepsi bu. Daha iyi oldu mu?"

"Tari burada oturduğumun farkındasınız değil mi?" diye sordu Jake ve içkişini bitirdi.

"Bu kötü bir şey değil. Her zaman böyleydin, değil mi? Geçen sene ziyarete geldiğinde kız kardeşinin dediğine göre, ailen eskiden bir kızı okul balesuna davet etmen için sana rüsvet vermiş." Eric hıkhıyeye başlayınca gözleri parıladı ve Tyson kahkahasına başlamaya çalışarak sentşere yumruğunun arkasına gizledi.

"Hatırlat da bunu anlattığı için bir teşekkür edeyim," diye mıldandı Jake.

"Rüsvet olarak ne verdiler?" Masanın altından dizini sıktım.

"Ah, burası en iyi kısım!" Eric heyecanla bağırdı.

Jake araya girdi. "O kadar da ilginç bir şey değil."

"Şimdi gerçekten bilmek istiyorum."

"Eğer kızı davet ederse matematik kampuna gidebilecekmış."

Jake kızaran yüzüne bir sentş yayarken başını eğdi. "Bu kadar hâlâ etkilemeye çalışıyorum, biliyorsunuz değil mi?"

"Ah, inan bana etkiledim. Daha önce hiç matematik kampına giden biriyle sevgili olmamışım. Rüsvet işe yaradı mı?"

Jake kahkaha atm. "Eh, sayılır. Kız kabul etmedi ama kampı biriyile tanıştım. İlk öpüşmem oradaydı."

"Gözümün önünde olduğu gibi canlandırabiliyorum," dedi Eric coşkuyla. "Eşofman altları, uzun çoraplar ve kocaman hesap makineleri hayal ediyorum."

Jake elinin ardından gülümseyen Tyson'a hitap ederek, "Onarla erlenmek istediğinden emin misin?" diye sordu.

"Çoğu zaman," Tyson başıyla onayladı ve yüzünden nışanlarına duyduğu hayranlık geçti. "ama sanırım tam oranı sen daha iyi hesaplarısın."

Üçünün olağanüstü, rahat bir dostluğu vardı ve bu dörtlünün bir parçası olarak kendini gittikçe daha rahat hissediyordum. Jake arkadaşlarıyla birlikte gülerken baskparmağıyla ense mi ovaliyordu.

"Yani, kampaiki tüm azgın ergen oğlanların en çapkını sen miydin?" diye sordu Eric.

“Şey...”

“Ah, hayır.” Tyson kıkırdadı.

“Beni o öpmüştü ama yine de öpüşme sayılır.”

“Demek matematik kampındaki azgın ergenlerin en çapkınıymış. Bu daha mantıklı oldu,” diye düzelitti Eric. O ve Felicia’nın anlayacağından emindim.

Jack, Eric ile Tyson’a alayla yalvaran bir bakış attı. “Belki, anders belki, beni iyi gösterecek hikâyeler anlatabileceğinizi ummuştum. Aklımdan ne geçiyordu ki?”

Eric bana döndü. “Bir sürü hayır işi yapar, annesiyle düzenli olarak konuşur, caciçilere’u’ müthiş yapar. Moda anlayışı ortalamaların üstünde ve geçen sene Noel hediyesi olarak kocasıyla beraber Karayip gezisine çıkın diye sekreterine ödeme yaptı.” Eric mimozasından bir yudum aldı. “Aşırı cömerttir, çocuklara bayılır ve gerçekten zekidir ama etkileyici insikliğinden dolayı ortamdaki bütün iç çamaşırların aniden düşmesinin etkisi herap makinelerini bozduğundan artık matematik etkinliklerine katılmasına izin verilmiyor.”

Jake arkadaşına ortaparmasını gösterdi. “Düğününde mikrofona benim elime geçecek. Bunu unutma.” Jake ayağa kalktı ve Tyson’a sordu, “Ben lavabodan dönene kadar öbür yanın hakkımda daha fazla utanç verici hikâye anlatmasını önleyebilir misin?”

“O gerçekten iyi bir adam,” dedi Eric. Jake duyma mesafesinden çıkınca, “ve bir süredir hiç bu kadar mutlu görünmüyordu. Senden hoşlanıyor.”

Yanaklarını sırmaya başladı. “Eh, ben de ondan oldukça hoşlanıyorum.”

Eric gülümseme de Tyson’ın ifadesi daha tedbirliydi. “Yalnızca kafasına kaşıtma, tamam mı?”

* Soğan, otlar, domates, dolmalık biber ve bazen de patapla “avcı tuzu” karıştırılan bir yemeği ifade eder. Genel olarak kızarmış tavuk veya tavşana yapılır. -çs

Afallamıştım ve kekelemeye başladım. "Be-ben, benim öyle bir planım yok."

"Kandıracağımı düşündüğümüzden değil zaten ama Jake bizim için aileden biridir." Eric'in sesi daha yumuşaktı ve gözlerini bana çevirmeden önce Tyson'a sert bir bakış atmıştı. "Daha önce utangaç mı demiştim? Bu doğru kelime değildi aslında. Yalnızca iyi biri. Bu yüzden kıymetini bilmemezlik etme. Söylemeye çalıştığımız şey sadece bu. Eski kansundan çok çekti."

İyi bir partner olacağıma dair ona ve kendime güvence vermek adına bir şeyler söylemek için ağzımı açtım. Elbette önceki gece bizi resmi bir "biz" hâline getiren karanımızdan sonra buna geçtikten de hazır olup olmadığımı ve iyi bir kız arkadaş olup olmayacağımı sorgulamıştım. Tharmond değerlendirmeleri biterene kadar ilişkimizi gizli tutacak olmamız beni azıcık da olsa rahatsızlıyordu. Hayatımdaki herhangi biri izlemeye başlamadan önce alıştırma yapmak ve işleri yoluna sokabilmek için zamarım olacaktı. Bütün bunları mantıklı bir yanıt hâline getiremeden önce bir kadın sesi konuşmamızı böldü.

"Eric?"

İki adam da omuzlarının üstünden baktılar. Bir kadın uzun saçlarıyla masamıza yürürken bir yandan da el sallıyordu. Uzun, zayıf biriydi ve dalgalı, sarı saçları açık bırakılmıştı. Kolundan Marc Jacobs marka bir çanta sallıyordu ve mükemmel şekilde manikür yapılmış elinde buzlu kahve tutuyordu.

"İti an çomağı hazırla," diye mırıldandı Tyson alçak sesle.

"Düzgün davran," Eric azarladı.

"Siz olduğunuzu tahmin etmiştim," Kask, dumardı gibi gelen ses tonuyla. "Kahve için gelmiştim ve sizi gördüm. Gelip bir selam vereyim dedim." Dolgun ve parlak dudaklarının ardındaki mükemmel derecede düzgün dişlerini sergileyerek Eric ile Tyson'a gülümsedi.

Tyson biraz daha dik oturdu. Eric ise hâlimden memnun, hatırlı bir şekilde başını yana eğdi ama sanki ifadesi zorlamamış gibi görünüyordu. Kim bu kadın?

"Nasılsın, Gretchen?" Eric'in bakışları bir an için bana kaydı-
ğında yüz ifademden ismi bildiğim okunuyor olmalıydı.

Onu da karşılayabileceğiniz bir sessizliği neden hiç düşünmedim ki?

"Ah, harikayım," dedi sesine neşeli bir ton katarak. Tyson'ın
kollarına çatığına fark etmemiş gibiydi ve bana yalnızca üstün-
körü, ilgisiz bir bakış atmıştı. "Birkaç saatliğine ofise uğrayaca-
ğım. Jacob'u gördün mü? Kardeşimin düşününenden beri asama-
larına çıkmıyor."

Eric dudaklarını birbirine bastırdı ve omuzlarını silkti.

"Seninle konuşmak istese geri arardı." Tyson kollarını göğ-
sünde kavuşturarak bakışlarını yana çevirdi.

"Seni görmek her zaman için bir zevk, Tyson."

Tyson karşılık olarak, "Cehenneme kadar yolun var," diye
fısıldayınca Eric bıkkın bir bakış attı.

Kadın Tyson'ın sert sözlerine şaşırmışsa bile bunu gösterme-
di. Gözleri kısıldı ve ağzının bir kenarı yukarı kıvrıldı. "Beni hiç
bir zaman sevmemiştin."

"Aldatanlar beni basıyor."

"Seni Eric ile tanıştırmadan önce Raleigh'deki gey erkeklerin
yanına seni basıyordu o yüzden iyi davran." Burun kemerini sa-
kan Eric'e tatlı bir bakış attı.

"İkiniz de yetişkin insanlarsınız," diye elinin ardından merh-
dandi.

"O başlattı. Bastırsan Jacob'a onu aradığımı..." Gözleri yu-
kari kayınca durdu. "Ah, işte buradaymış." Ses tonu değişmiş,
tatlı yüzeyin altında bir buz tabakası oluşmaya başlamıştı.

Jake oturmadan önce kısa bir süre duraksadı. "Burada ne ya-
pıyorsun?"

"Eh, sana da merhaba. Görünüşe bakılırsa Eric ile Tyson seni
senden koruyormuş."

Jake kolunu omuzlanma dolayınca sanki Gretchen beni ilk
kez görmüş gibi öksü ve yüzünde beni değerlendirdiğine işaret
eden kurnaz bir ifade belirdi. Bakışları hızla Jake'in omzumdaki
silne kaymıştı.

Bana beşerü için mi yoksa emen için mi yaptı? Sahne dekora mı yoksa taşıyıcı yapısı olarak mı hissetmem gerektiğinden emin olamamışım.

Güzel mavi gözleri hafifçe kısladı, sanki kafasının içinde bir problem çözüyormuş gibi görünüyordu.

Vücudumun derinliklerinde bir yerde kalkıp saldıрма, benim için savaşıma arzusu titreydi. Jake'ın sesiyle tekrar konuştuğunda bu isteğimi bastırdım.

"Bir şeye mi ihtiyacın var, Gretchen?"

"Telefonlarımı açmıyordun. Buluşmak istiyorum. Bu hafta bir gece belki?" Hızla tekrar bana baktı ama bir şey demedi. "Fakat eminim meşgulsündür. Sekreterlerimize bir akşam yemeği ayarlatırız."

"Bence avukatlar her şeyi halledebilir."

"Sana bin kere söyledim," sarı bir saç tutamuru hayal edilebilecek en kibar şekilde ensesinden çekerken konuşmaya başladı, "insanlar başlıca oturup konuşuydu Eric'le ben bu kadar fazla kazanmıyorduk. Beni hiç dinlemiyorsun."

Jake'ın çenesi kasıldı ama cevap vermedi. Bunun, kadının söyledüklerinden duyduğu beklanılıktan mı yoksa dedikleri doğru olduğu için hissettiği suçluluktan mı kaynaklandığına merak ettim.

Sinsi bakışlarının yönünü tekrar değiştirdi. "Asla dinlemediğini bilmen gerek ama kabalık ediyorum." Elini bana doğru uzattı. "Ben Gretchen Vanderkin-Shaw. Bir zamandır bu masada oturan kadın bendim." Kahkaha attı ama gülüşü barıltılı ve keyifsizdi. "Üstünden biraz zaman geçti sanırım." Yüzünden, zeki ve kendinden emin maskesini bir anlığına çatlatan bir şey geçti. Özgün görünüyordu ve bir an için ona sempati duydum. Sonuçta hikâyenin yalnızca Jake'ın tarafını dinlemiştim ve muhtemelen onu başkasıyla görmek acı vericiydi. Maskesi hemen tekrar yerine otursa da hızlı özünümsünün yerini soğuk bir şüphencilik almıştı. "Her neyse, sen kimsin?"

"Naya," dedim hızla ve sesime özgüven aşılamaya çalışarak. "Chicago'dan ziyarete geldim."

Jake'in durumu rahat olsa da bütün bedeni gerilmişti. "Kız arkadaşım, Gretch."

İlâdesine şaşkınlık yerleşirken kaşları kalktı. "Öteldeki kadın sendin, öyle değil mi?"

Buna nasıl yarat vereceğini düşünmeye çalışırken zihnini tekledi. Ah, evet. Müstakbel cılı ıccan tekrar tekrar benimle arşıpırken dıccarların ardından çışkılarını duyduğımı kış benim.

"Anlıyorum. Ne güzel. Eh, öyleyse sizi..." Duraksadı ve gözleri tekrar Jake'in omuzunu daha sert kavrayan eline kaydı, "kahvaltıyla baş başa bırakayım."

Araya girebilmek için söyleyecek bir şey bulamadan Gretchen tekrar konuştu. "Yakında akşam yemeği yiyeceğiz, Jacob. Ofiste görüşürüz, Eric." El salladı ve topuklarının üstünde arkasına döndü. "Seninle tanıştığıma sevindim, Nora."

Ne sikim elbu az öner öyle?

Gretchen uzaklaşırken masamız sessizdi. Tyson'ın yüzü kararış, Eric gözlerini deviriyor ve Jake sessizce anlaşılmas bir şeyler mırıldanırken su bardağından kocaman bir yudum alıyordu.

"Pekâlâ," dedi Eric ve bana doğru derin bir oh çekti, "Gretchen'la da tanışmış oldun."

"Sanki..." İlâdesinden hiçbir şey okunmayan Jake'e bakarak doğru kelimeleri bulmaya çalıştım. Meğer çabalamama gerek yokmuş.

"Kendini beğenmiş bir kâbus gibi," Tyson cümlemı tamamladı.

Hafifçe gülümsedim. Evet. Her ne kadar diğer kadınları alçaltımahtar kaçmasın da bu tıccar oca aygıccar gibi duruyordu.

"Konuyu değıştirelim," diye talep etti Eric ve ardından sordu, "ne iş yapıyorsan, Naya? Jake öğretmenlikle ilgili bir şey olduğunu söyledi?"

Tyson'ın bakışları tekrar bana kaydığında sorgular bir hâli yoktu ama hâlâ korumacı bir abi gibi tedbirle benim hakkımda bilgi topladığını hissediyordum. Şu kadın Jake'in eski karısı olduğuna göre bura şaşmamak gerekirdi gerçi.

"Profesörüm. Matematik eğitiminde, detay vermek gerekir- se ana dili İngilizce olmayan öğrencilerin matematik eğitiminde teknolojinin nasıl kullanılabileceği üzerine uzmanlaştım. Feki ya sen?"

Tyson'un yüzü anında yumuşamış ve gözleri parıltılamaya başlamıştı. "Ben de öğretmenim..."

Eric lafını kesti. "Dördüncü sınıftaki öğrencileri ona bayılıyorlar."

Jake bakışlarını bana doğru eğdi. "Büyük araştırma projen dördüncü sınıflar üzerineydi, değil mi?" Bu neredeyse Jake benim çalışmamla övünüyor gibi hissettirmiş ve içimi ısıtvermişti. "Proje ilgini çekecektir, Tys. Anlat sana, Naya." Tyson ile ben matematik öğretmek ve öğrenmek üzerine konuşurken Jake'le Eric de dikkatle dinliyoordu ve her geçen an daha rahat hissediyordum.

"Ne kadar süre buralarda kalacaksın? Birbirinizden bu kadar uzakta yaşamak zor oluyor mu?" diye sordu Eric tabağından bir parça meyve alırken. Sağlıklı bir seçim yaparak yumurtanın beyazından yapılmış omletin büyük bir kısmına çoktan midede indirmişti.

Benim tavuk ve waffle siparişim o kadar sağlıklı olmasa da lezzetli. Taka basa doyumaştım.

Uzun mesafe ilişkisi hakkındaki sorusunu duymazlıktan gelerek, "Pazartesi sabaha erkenden gidiyorum. Kısa bir ziyaret," diye cevap verdim.

"Ona etrafı gezdirmek için ofise gideceğiz," diye ekledi Jake.

"Kadın seni görmek için ülkenin öbür ucundan uçuyor ve sen onu işe mi götürüyorsun?" Eric, Jake'e ifadesiz bir yüzle baktı ve Tyson da tek kaşını kaldırdı.

Ofisini ve çok fazla zaman geçirdiği yeri görmek istiyordum. Benim gibi, Jake de ofisinin çoğu zaman evi gibi geldiğini söylemişti. Geç saatlere kadar çalışırken birkaç kez Skype'dan görüşmüştük ve üzerinde istiflenmiş dosyaları kocaman masasından aşağı iterek birlikte işe ara verdiğimiz bir fanteziyle birden fazla

kez kendimi eğlendirdiğim olmuştta. "Tamamen benim fikrim," diye şakodım.

Eric alallayarak karşılık verdi, "Bu doğruysa, kendin için ideal kadını bulmuş olabilirsin."

Otuz iki

Neredeyse her gece olduğu gibi, video bağlantımızın sağlandığını bildiren ses duyuldu ve ekranında Jake'in görüntüsü belirdi.

"Hey."

Dizilerimde laptopumla kolbağumda uzanıyordum ve sesini duyunca kalbim tuhaf bir dans yapmaya koyuldu. "Bu gece neredesin?"

Jake o kadar çok iş gezisine çıkıyordu ki hangi gün nerede olduğunu genelde bilmiyordum. Böyle işleri olan insanların nasıl aile kurduğunu merak ettim. Eminim her seferinde gezilerinden çocuklar ve benim için bir şeyler getiren babalardan olurdu. Oha! *Aklım nerelere saptı böyle?*

"Daha önce hiç Tempe'ye gittin mi?" Sesi yorgun geliyordu ve beyaz gömleği kırışmıştı.

"Gittim diyemem. Bana Tempe'den bahset."

"Sıcak," diyerek iç çekti. "Sabah potansiyel bir müşteriyle görüşmek için geldim ve o saatte bile hava çoktan 38 derecenin üstündeydi." Otel odasındaki yatağın üzerine oturarak limon kütü rengindeki kravatını gevşetti ve üst düğmelerini açtı. Elini gömmesini kaplayan kirli sakalına sürdü.

Erbek arkadaşım çok seksi. Kuzey Carolina'ya yaptığım gezinin

üstünden bir ay geçmiş olmasına rağmen hâlâ "erkek arkadaş" kelimesi sanki farklı dildemiş gibi yabancı geliyordu.

Jake bir hafta sonra daha Chicago'ya gelmişti ve dairemden Dört Temmuz havai fişeklerini izleyebilecek kadar çıkabilmeyi başarmıştık. Onu görmemin üzerinden üç hafta geçmişti ve uykuya daldığımızda ilk nefesinin enseme varmasını hissetmeyi özlemiştim. Kendimi keyifsiz hissetmeye başlamışım ve iş dışında zamanımı dolduracak bir şeyler arıyordum. Gönüllü çalışmaya başlamışım, Felicia ile birlikte haftada bir Wes'le antrenman yapıyorduk ki bu çok eğlenceliydi, aynı zamanda yine Wes'in verdiği kendini koruma kurslarından birine yazılmışım ama bütün bunlar aklıma Jake'i özlemekten, içim için endişelenmekten ve bir daha karşılaşmasam da düzenli olarak mesaj atan Davis'ten kaçınmaktan almaya yetmiyordu.

"Günün nasıldı?" diye sordum.

"Berî kedafile hapisten çıkarması istemek zorunda kalabildim," diye homurdandı.

"Neden yasalarla bunun buruna geliyorsun?" Laptopu odama taşıdım ve yatağımın üzerine yerleştirdim.

"Geetchen rahat vermiyor. Berî aramaya bahanesi kalmasın diye ne isterse kabul etmeye hazırım." İç çekerek arkasına yaslandı.

Eski kansından bahsedince çenem kasıldı. Kıskanç biri değildim ama bir sayıklık ânında Jake'in karısını internetten araştırmış ve bu yapığama derhal pışman olmuşum. Görünüşe göre restoranda karşılaştığım mükemmel fizik örneğinin yanı sıra Geetchen Vanderkin-Shaw bir de dâhiydi. Üstün şeref derecesiyle mezun olmuş, Sarmışık Ligi okullarından birinden hukuk diploması almış, otuz beş yaşında bir hukuk firmasına ortak olmuştu ve muhtemelen Jake'inleyle yarıyar bir hayıraseverlik kaydı vardı. Hukuk alanında, beyaz olmayan kadınların iletişim kurması için oluşturduğu sistem için övülüyordu ve başka bir durumda olsak onunla tartışmam için heyecanlanabilirdim bile. Bu gerçeklikte ise yalnızca erkek arkadaşımın evli olmasını is-

teyebileceğim son insan oluyordu. Gerçi idealî erkek arkadaşım ileceyle erli olmasındır ama.

"Ne oldu?"

"Ayrılmamız konusunda henşfikir olmamız gerektiği hakkında konuşup duruyor." Ellerini tımak işareti yapmak için kaldırdı. Bekleniği artırıka konuşması da huzlanıyordu. "Akşam yemeği yemek istemiyorum. Omunda konuşmak istemiyorum."

"Bu berbat bir şey," diye dürüştçe cevap verdim ama bir şeyler yanlış geliyordu. Jake kolay kolay sinirlenmezdi.

Konuyu değıştirmek istediğinde yaptığı gibi bağıru iki yana salladı. Gretchen hakkında hiçbir zaman konuşmak istemezdi. Teslimiyet baskın gelmeden önce kısa bir an için yüzünden öfke geçti. "Sana bunları anlatmam tuhaf mı? Bunun tehlikeli bölge olduğunu hissediyorum."

İçine biraz da mizah katmaya çalışarak yumuşak bir ses tonu takundum. "Öfke krizine girip yüzüne kapatırsam bir sonraki sefere öğrenmiş olursun."

Sırtta. "Emirâm öfke krizi geçirirken çok sevimli oluyorsundur. Ayağını yerlere vurup havaya yumruklarına da savuruyor musun?"

"Yedi yaşında olmadığım için hayır ama keskin dilimle bağışaklarını ortaya dökebilirim."

"Kulağa seksi geliyor," diyerek çocuksu bir şekilde gülümsedi.

"Eh, bana neler olduğunu anlat," dedim. "Belki şarısın yaver gider."

Jake inledi. Ekran bir saniyeliliğine dondu ve parmaklarını saçlarının arasından geçirdiği görüntüsü ekranda kaldı. "Buluşmak çıığı açan bir şey değil. Muhtemelen aramaları açmayarak tam bir pislik gibi davranıyorum. Sadece, sınırları zorlayıp duruyor."

Sinirlerim ayağa kalkmıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Sanki hâli birlikteymişiz gibi sürekli benimle flört ediyor, koluma dokunuyor ya da kendi aramızda yapışmaz eski şakaları kullanıyor."

Kafedeki tavrını ve otelde kulak misafiri olduğum konuşmalarını anımsayınca içimde aniden güçlü bir sahiplenme güdüsü uyandı. Onu hiç özleyip özlemediğini merak ettim. Bana asla sadakatsizlik etmeyeceğini biliyordum ama onu düşündüğü için suçlayamazdım. Gretchen'in muhtemelen nasıl flört edileceğini internette araması gerekmemiştir hiç. Konuşsam ağzımdan hangi kelimelerin döküleceğinden emin olamayarak başımla onayladım.

"Tekrar birleşecektik gibi davranmaya devam ediyor. Sanki tüm bunlar gerçek değilmiş gibi." Kaşlarını çatmıştı ve durmadan sesini oralyordu. "Demek istediğim, beni aldatan aydıl. Adı biri olmaya çalışmıyorum ama ciddi mi yani."

Aldatmasaydı şimdi hâlâ evi ve mutlu mu olurdu? Aklımda dolanıp duran soru buydu.

Muhtemelen sessizliğimden bir anlam çıkartarak, "Bu çok garip oldu," diye ekledi. "Hiçbir şey söylememeliydim. Eskilerimizden bahsetmemize hiç gerek yok."

"Aklında ba var. Aklımızdakileri konuşabilmeliyiz." İkiyüzlülüğünden dolayı suratına ekşitmek için kendimde saraştım. Kendi geçmişimden ve Davis'in yeniden ortaya çıkmasından hiç bahsetmemiş, hatta bir imada bile bulunmamıştım.

Ekranın görüş açısından çıktı. "Hâlâ buradayım. Sadece üstümü değiştirmek istiyorum," dedi ekranın dışından.

"Bununla uğraşmak zorunda kaldığın ve biri seni böyle kirdiği için üzgünüm."

"Eh, sayılır." Yalnızca bakar ve bir tişörtle dönmekten önce sesi odanın diğer ucundan geldi. Yatağa rahatça yerleşirken okuma gözlüğünü taktı. Gözlüğe ihtiyaç duymaması ona kendini yağlı hissettiğinden yakınsa da takınca sevimli görünmesine bayılıyordum.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tam olarak kalbimi kırdığından emin değilim." Jake gözlerini kış ve beşırı iki yana salladı. Şaşkın, yavru bir köpek gibi görünse de ifadem kontrol altında tuttum.

"Aldatmış olmasından nefret ediyorum - utanmışım. Kızgın ve kızgındım hem de ihanete uğramış hissediyordum ama kalbin kırılmamıştı."

"Önasil oluyor?"

"Sana geç geliştikten bahsetmiştim ya?"

"Evet." Yavaşça solugunu verirken Jake'in yüz ifadesini inceledim.

"Gençken neredeyse sürekli kızların arkadaşlık alanında kaldım. Kimse benimle çıkmak istemezdi, ayrıca ben de genelde kimseye çıkma teklif edecek kadar kendime güvenmezdim. Öz güvenim biraz darbe almıştı."

Arkamdaki yastıklara dayandım ve bozumu salladım.

"Her neyse, Gretchen'la işletme yüksek lisansımı tamamladıktan sonra tanıştım. Güzel, zeki ve ilgiliydi. Uyumluyduk ve anlaşıyorduk. İkimiz de camianın içindendik ve ayrı şeyleri işliyorduk. Âşık olmam gerekten türde bir kadın gibiydi ama asla o kadıncım oluşmamıştı. Fakat işler yolundaydı ve kendime havalı bökere ihtiyacım olmadığına, hatta belki de onların gerçek hayatı var olmadığına söyledim. Yalnızca anlaşmanın yeterli olduğunu varsaydım." Kaşlarını çatı ve ekrandan uzağa baktı.

"Ama yeterli olmadı mı?"

"Oldu. Bir süre için." Altdudağına kemirdi. "Geçmişe bakınca, onu ihtiyaç duyduğum kadar, gerektiği kadar sevmemişim diyorum. Uzun saatler boyunca çalışmamı ve onunla gerçek şeyler hakkında konuşmamamı buna bağlıyorum. Bunu itiraf edecek kadar yürekliyim." Jake omuzlarını dikleştirdi ve bakışlarını tavana çevirdi. "Beraberken eğlenmiyorduk. Bir süre sonra gülmemeye başladık ve yakınlık kurmak, bulaşık makinesini boşaltmak ya da çamaşır yıkamak gibi bir görev hâline geldi. O kendini geri çekti. Ben kendimi geri çektim. Gretchen'la komşuyu başlığında yaşamamam gerekirdi. Seninleyken aitik hissediyordum, sanki dünyada yalnızca seninle ben varmışız gibi geliyor. Otunlayken hiç böyle hissetmemiştim."

Jake eliyle çenesini ovaladı. "O zamanlar tek düşündüğüm hâlâ yeterli olmadığımды." Sesi azalarak kaybolduğunda omuzları düşmüştü. "Kendime acıyordum ve seninle tanışmadan önce kötü bir durumdaydım."

Onun için kalbim acıyordu. "Eric'le Tyson'un brunchta söyledikleri artık daha anlamlı geliyor."

"Ne söylediler?"

"Seni kolluyorlardı. Benim düzgün biri olduğumdan emin olmak istediler."

"Son derece düzgünsün." Jake dudaklarına bir yara bızdı ve ekrandan uzanıp onu öpebilmeyi diledim. "Aslında tüm bunlar daha önce kimseye anlattım mı emin değilim. Biraz utanç verici."

"Utanma." Saçını kulaklarımmın arkasına attım. "Ne oldu? Yürütmeyi denediniz mi yoksa..."

Yavaşça solağına baktı. "İstedti. Terapiye gitmemizi önerdi."

"Ama sen gitmedin?"

Ellerini arasın da hareket ettirirken dizseklerini önünde birbirine yaklaştırdı. "Bir anlama olacağına düşünmedim. Ona tekrar güvenebileceğimi hayal bile edemiyordum. O noktada kimseye güveneceğimi düşünmüyordum, anlıyorsan ya?"

Anlıyordum. Bir kez daha bunun Jake'e geçmişimle ilgili gerçeği anlatmamın tam zamanı olup olmadığına merak ettim.

"Bir aile kurma konusunda didişip duruyorduk," diye açıkladı. "Her zaman için bir gün diye düşünürdük ve bu onun için aniden asla olmaya başladı. Kariyerinde, çocuk sahibi olarak tehlikeye atamayacağı kadar ilerlediğini söyledi. Fakat zaten kariyerinden vazgeçmesini beklemiyordum. Ona evde kalmamı ya da çalışma saatlerimi azaltmayı veya daha büyük bir çocuğu evlatlık edinmeyi önerdim ama bunun konusunu açmayı bile reddedecek kadar netti.

"Her neyse, ondan sonra evli kalıp onu affedersem istememesine rağmen çocuk sahibi olmayı kabul edeceğini söyledi, sanki bu böylece değiş tokuş edebileceği bir şeymiş gibi."

İfadesi sertti ve kağıtlarının arasından derin bir kırılganlık oluşmuştu.

"Onun bir çocuk hakkında, bizim çağağamız hakkında böyle pazarlık malzemesi edebileceği bir şeymiş gibi konuşması beni aldatılmaktan daha çok kıldı. Benim için bu, birbirimizi hiç tanımadığımızın bir işaretiydi o yüzden benden bu kadar dedim. Gerisi dostçaydı sanırım."

Başınıla onayladım. "Başına bunlar geldiği için üzgünüm."

Yüzü gevşedi, kırılganlıktan yok oldu ve kollarına yanlarına bırakarak omuz silkti. "Sonuçta en iyisi bu oldu." Tekrar konuşmadan önce elini çemesinde gezdirdi. "Bir gün çocuk sahibi olmak istiyor musun?"

Bu sorunun geleceğini beklemeliydim ama yine de beni hazırlamaz yakalamıştı. "Sanırım. Şimdi... değil ama bir gün. İşim şu anda çok yoğun." Fakat bildiğin gibi fazla uzun süre etimde tutamayabilirim.

Yüz ifadesi ayrı kaldı ama kağıtları yalnızca azıcık düştüğünü mü görmüştüm? Titizlikle yüzümü inceliyordu, bakışlarına elından kaçardım. Dikkatliydik, her zaman kondom kullanıyorduk ama kazara hamile kalmak baş edebileceğim bir şey değildi.

Yapılacaklar: Doğum kontrol yöntemlerini araştır.

Midede yükselen gergin enerjiden rahatsız olarak konuyu değiştirdim. "Öyleyse bugün Tempe, perşembe günü de Boston mu?"

"Soru da seni görmeye." Gerginliği dağıtarak gülümsedi. "Seninle yatakta kalmayı sevmediğimden değil ama ben oradayken arkadaşlarımda bir şeyler yapmak ister misin?"

Jake'te gördüğüm özel şeylerin hiçbirini göremezlerse diye içim içi korkuyordum. Daha fazla birlikte zaman geçirmelerine izin versem Davis'te de görebilecekleri, benim gözdem kaçırdığım şeyleri onda görmelerinden korkuyordum. İlk zamanlarda, Davis'le birkaç kez buluştuktan sonra Felicia onda ne bulduğumu sormuştu ve ardından bir araya gelmemeleri için bahaneler

uydurmaya başlamıştım. Felicia giderek durumdan şüphelenmeye başlamış ve en sonunda onunla ve Aaron'la görüşmeyi tamamen kesmiştim. O noktada anlayacaklarımdan emindim ve o yüzden kendimi geri çekmiştim. Biz Davis'le ayrıldıktan sonra, ikizlerine sekiz aylık hamile olan en yakın arkadaşım çat kapı evime gelmişti. Benden itiraz etmemi talep ettiğinde ve ardından ağlarken hiç ayrılmamış gibi beni kucakladığında beni iyzerinde mahvetme kampanyası doruğa ulaşmıştı ve istifa etmeyi düşünüyordum. Jake'a çok fena âşık oluyordum ve eğer Felicia ona güvenmediğini söylerse ne yapardım bilemiyordum.

"Olabilir," diye kaçamak bir yanıt verdim. "Doğaçlama takılalım."

"Serinde görüşmek..."

Komodinimin üstündeki telefonum çalarak sözünü kesti. Sesize almak için elimi alınca ekrandaki ismi gördüm. "Üzgünüm, biraz bekle. Arayan Joe." Jake başını salladı ve beni beklemeye koyuldu. Bu kadar geç araması bir tarafa, bana telefon etmesi bile bağlı başına tuhaftı.

"Selam Joe. Naber?" Karşı taraftan gelen kadının huçkuruk, arayanın Joe olmadığının kesin bir işaretiydi.

"Naya? Ben Elaine." Karşının sesi titrek geliyordu.

"Elaine, sorun ne?"

"Joe üç gün önce kalp krizi geçirdi. Şu an baypas ameliyatından sonra toparlanıyor ve temkinli olsalar da umutlular ama yarın hastaneye gelebilir misin? İşle ilgili bir konuda çılgına dönmüş durumda. Seni isteyip duruyor."

Kalp atışlarını gittikçe yavaşlıyordu. "Elbette. Yarın gelirim." Elaine bana bilgileri verdi ve ben hâlâ Joe'nun -dayaruklu, huysuz, sevgisini sert gösteren Joe'nun- hastane yatağındaki görüntüsü karşısında kafamı toplamaya çalışırken, onları sabah ziyaret etme plana yapışık ve telefonu kapattık.

"İyi misin?" Gözleri bilgisayar ekranından benimkilerle buluşan Jake sordu.

"Joe kalp krizi geçirmiş." Sesim sanki bedenimle bağıru koparmış gibi uzaktan geliyordu. Düşüncelerimi tekrar toparlamak isteğiyle başımı salladım. "Benimle işle ilgili konuşmak istiyormuş."

"Bir şeyler mi oluyor?"

"Hiçbir fikrim yok."

Otuz Üç

Monitörler bıplıyordu ve bedenine girip çıkan tüplerle floresan ışığının altında Joe çok küçük görünüyordu. "Sen olmalısın, Naya." Sorularına geçiştirmişti ve ben de onu rahatlatıldığına söylediği için iş hakkında konuşmasına izin vermiştim.

"Ee, yerimi alacak mısın?" Joe, Jake ile takımı için öncü grup olacak rektörün danışma kurulunda onun yerine geçmemi istiyordu.

Uyanı! kelimesi kocaman neon ışıklarla zihnimde çaktı.

"Joe... yapmamam gerektiğini biliyorsun." Joe bu durumdayken Jake konusunu açıp açmamakta kararsızdım ama tüm gerçekleri bilmeyen bu konuyu üstelemesine de izin veremezdim. "Hüla şu adamla görüşüyorum, danışman olan. Doğru olmaz."

"Nay." Kalkamadığının farkına varmadan önce yatağında doğrulmaya çalışırken çatlak bir sesle konuşmaya başladı. "Tanıdığım en etik insan sensin. Bu konuda endişem yok."

"Yine de kötü görünür. Bence bizi daha kademli biri temsil etmeli. Joe. Resepsiyon gibi bir şey değil bu. Büyük kararlar almakla ilgili ve ben daha kadrolu bile değilim. Anita'ya ne dersin? Bu tarz şeylere bayılıyor."

"Neden Anita'nın bizi temsil etmemesi gerektiğini sana açıklatmaya ihtiyacın var mı? Değişime karşı dişiyle tırnağıyla savaşıyor. O tarz bir yaklaşım burada, yeni rektörle işe yaramaz." İsrarla bana bakıyordu. Haksız değildi. "Bana oyunu oynatabilecek birileri lazım ve zaten rektör kadrosu olmayarların seslerin de duyulmasını istiyor."

Beni geri dönüp işi kendi halletmekle tehdit edince kabul ettim. Joe sorgusuz sualsiz bana destek olundu – olmuştu, hem de tekrar tekrar. Bunun için telaşlanmasına ya da erken dönebilmek için iyileşme sürecini tehlikeye atmasına izin veremezdim. Yerini almaya söz verdim ve sesimdeki sahte özgüvenin ardını göremediğini umdum. *Yapılacaklar: Çıkar çatışmanı, kendini bir soruna dönüştürmeden ya da Joe'nun daha fazla stres altında hissetmesine neden olmadan nasıl açıklayacağını bul.*

Bir hafta sonra rektörün stüdündeki uzun toplantı masasında otuyordum. Oda dolarken masam masaya parmaklarımla hafifçe vuruyor ve odanın çevresine bakıyordum. Kimse konuşmuyordu. Herkes yerlerini seçiyor ve meşgul görünmeye çalışarak telefonlarına bakıyordu.

JAKE: Endişelenmeyi bırak. Her şey yolunda gidecek.

NAXA: Endişelendiğimi nereden bilir?

JAKE: Seni tanıyorum. Belki herkesi iç çamaşırıyla hayal edebilirsin.

JAKE: Gerçi Flip'in beyaz kürütlü görüntüsünün zihnini nasıl rahatlatabileceğinden emin değilim.

NAXA: Bilemiyorum. Yağlı bir adama göre fena görünmüyor.

JAKE: Nasıl diyorsan. Bana sonra anlatırım.

JAKE: Toplantıyı. İç çamaşır? Flip hakkındaki detaylı olacağını varsıyordum fantezilerini değil.

Kendi kendime gülümsedim, derin bir nefes aldım ve parmaklarımı duurdurdum. Odadaki en genç, en deneyimsiz ve maske en düşük insan olmanın bir sonucu yok. Burada olacak kadar nitelikliyim.

Muhasebeden jill içeri girince birbirimize kısaca gülümsedik ama odanın diğer ucundaki Doug'un yakınlarında boş kalan son birkaç sandalyeden birine yerleşti. Doug'un Davis'le arası iyiydi ve rektör kurulunun bir üyesiydi. Bana karşı özel olarak hiçbir şey yapmamış olsa da analarındaki ilişki beni ürkütüyordu. Rektör Lewis konuşurken odadaki yirmi kişinin her biriyle göz teması kurdu. "Hepiniz hoş geldiniz. Geldiğiniz için teşekkür ediyorum."

Sandalyemde arkama yaslandım. Hadi bekleyin, bekleyorsanız!

"Aramıza katılacak birkaç kişi daha var ama hadi biz başlayalım."

On beş dakika sonra görevlerimiz veriliyordu. Danışmanlarla yaptıkları ilk çıkarımlarla ilgili tarafsız olarak konuşacaktık. Rektör Lewis sözlerini bitirirken, "Her karardan hepimizin memnun olacağını garanti edemem ama burada olmanız benim için önemli," dedi.

Bakışlanımı eşip ajandama çevirdim. Jake'e komitedeki konumumdan bahsetmiştim ve o da Flip'e ilişkimizden bahsetmeyi önermişti ama bunu benim yapmam gerektiğini biliyordum. Toplantının sonunda onlarla çıkar çatışması hakkında konuşmaya planlıyordum. Sekreteri on beş dakikası olacağını söylemiş ve bir bağış toplama etkinliği için ülkeyi terk etmeden önce onlarla ofisine kadar yürümem gerektiğini belirtmişti. Bunun, gruptan atılırsam zarif bir çıkış sergilemek için bana yeterli zamana vereceğini düşünüyordum.

Heybetli ahşap kapı gürültülü bir gıcırdama eşliğinde sarırlarak açıldı tüm kafalar ağır ağır içeri giren geç kalmış kişiye bakmak için o tarafa döndü. Adam uzun, kirkıların sonundaydı ve pahalı görünen bir takım elbise giymiş, kupaarmızı bir kravat takmıştı. Hayır, hayır, hayır. Bakışlanımı yüzüne kaldırmaya korkuyordum ama bunun bir önemi yoktu. O kendini beğenmiş, kasının yürüyüşü nerede olsa tanındım.

Karşımdaki sandalyeye oturdum ve çantasından evraklarını çıkarmaya koyuldum. Bederim buz kesmişti ve bacaklarım masanın altında son hızla uşlıyordu. Odadan hızla çıkabilmemin hiç yolu yoktu ve yakınlığımız kaçma dürtümü tetikliyordu.

Rektör, Davis'ten kendini tanıtmasına rica etmek için durdu.

"Geç kaldığım için kusura bakmayın. Ben Davis Garner. Önceden..." Gözleri masanın karşımdan benimkilerle buluştu. Bir süre durakladı. Bakağı göğsümü süzdü. "Önceden işletme fakültesinde profesördüm. Şimdi State'in yönetim kısmında çalışıyorum."

Odada bazıları munıdanarak selam verdi, bazıları da kocaman gülümsedi ve rektör başıyla onaylayarak devam etti. Onun yüzüne bakmaya çalıştım ama bakağıların, başını yana eğmiş hilde bana bakan Davis'e telkar kaydı.

Rektör on beş dakika kadar daha konuştu ve grubun soralarına geçmeden önce bizden neler isteneceğine dair biraz daha bilgi verdi. Davis'in telefonunda mesafelağına fark ettim. Ürpeldim ve ardından cebimdeki kendi telefonum titrişince bu his güçlendi. Ekranda ne görecekime duyduğum korkudan dolayı telefonum çıkarmaya cesaret edemedim.

Eşyalarımı çabucak topladım. Çevresine kalabalık toplanmadan önce rektöre ulaşmak istiyordum. Ayağı kağınaştım ki koluna tutan bir el tarafından dardunaldım.

"Seni burada gördüğüme şaşırdım. Yalnızca kudemlilerin olacağını sanmıştım." Sesinin o kibirli, sert bariton tınısı değışmeiyti.

Dünmeden önce gözlerimi kapadım ve derin bir nefes aldım. Ama burada zannar veremez. Profesyonel davran ve hemen dışarı çık. "Merhaba Davis."

"İyi görünüyorsun," dedi ve bakağılarını önce siyah yüksek topuklu ayakkabılarıma oradan da yüzüme çevirerek bir kez daha beni süzdü.

Tekrar rektöre bakmak için döndüm ama ben konuşmaya başlayamadan Davis yüksek sesle araya girdi. "Flip. Geç kal-

diğim için çok üzgünüm ama seni görmek harika!" Bir kahlan rektör onun sıcak gülümsemesine karşılık verdi. Aralarındaki sıcaklık beni iyice ürperti - Davis'in ne dolaplar çevirdiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

"Celebilmene sevindim," diyen yaşlı adam Davis'in omzuna dostça vurdu. "Ve sen de Naya Turner'sın değil mi? Joe'nun yerine gelmiştin?"

Başımı onayladım ve hafifçe titreyen elimi uzattım. Sesim bir yerlere kaçmış gibiydi, nereye olduğundan emin değildim ama bulamıyordum.

"Etrafta peşimde gezen küçük bir öğrenci olduğu günlerden beri çok ilerledi," diye şakaşla Davis rektöre.

"Ah, demek fakülte üyesi olmayan yanı sıra bir de mezunumuzsun?"

"Ben... ee... hayır." Davis'in oyununu arlamıştım ve durumumu yerden sağlama almak için çabalamaya başladım. "Burada çalışmaya başladıktan bir yıl sonra tanışmıştık. Hiçbir zaman burada okumadım." Ve asla bu güt kerifin peşinde gezerdim.

Davis başını yana eğdi. "Emin misin? Yemin edebiliydim..." Sanık önemli bir şeyi hatırlamaya çalışırken bir elini rahat bir tavırla cebine attı ve diğeriyse de çenesini kapamaya koyuldu.

"San derece."

"Ah, pekkâ," dedi Davis neşeyle. "En az o zamanlar olduğun kadar genç duruyorsun." Ağır avuçlarından birini omzuma yerleştirdiğinde aramıza mesafe koymak için geri çekildim ve dizimi kasıklarına geçirme dürtümü bastırdım. "Ne kadar da şanslıyız, öyle değil mi Flip?"

İkisi beraber gülünce nabzım kulaklarımda atmaya başladı. Herika. İhtisarı kızmak için yıllarca çalıştım ve o gelip tek bir yorumla beni sekizinci sınıf öğrencisi gibi göstersin.

Biri rektörün dükatını başka tarafa çekince Davis bana doğru eğilerek kulağıma fısıldadı, "Berim peşimde gezerken de bacakların bu kadar güzel mi görünüyordu?"

Nefesi midemi ayağa kaldırmıştı.

Cevap vermek için ağızımı açtım ama başlayamadan önce başlangıcı tekrar vücudumda gezdirdi ve sedından iktidar yüzüme gikardı. "Yakında hasret gidereceğiz, tatlı kız." Göz kırptı ve beni ağız bir kırıntı açık ve dış alma ihtiyacıyla yalnız bıraktı.

"Flip, bir dakikaya alabilir miyim?" Davis etrafından dolaarak Rektör Lewis'in yanına gitti ve onu kapıya doğru yönlendirdi.

Yaşlı adam duraksadı ve omuzunun üstünden baktı. "Dr. Turner benimle konuşmak istediğinizi biliyorum. Uçağuma geç kalıyorum - lütfen bana bir e-posta atın." Davis'e birlikte çıkmadan önce gülümseyip el salladı. Ondan kasırcık bir süre ayırmasını istemeli ya da en azından bir şeyler söylemeliydim ama sesim yine içine kaçmış ve söylemek istediklerimi anlatan bir e-postayı nasıl yazacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Belki de ülkeye geri dönene kadar bekler ve yüz yüze görüşürüm.

Otuz Dört

Odadan kaçtığımda sırtımdan bir damla ter süzülüyordu ve Jake'le olan ilişkiyi sıralı etmeye bir adım bile yaklaşamamıştım. Davis'in gönderdiği iki mesaja bakmak için telefonumun kilidini açtım.

BİLİNMEYEN NUMARA: Soru sormaman iyi. Sessiz kaldığında çok daha çekici oluyorsun.

BİLİNMEYEN NUMARA: Bunu nasıl yapacağını hatırlamaya ihtiyacın olursa bana haber ver.

Telefonu göğsüme, dudaklarımı da birbirine bastırdım. *Hayır. Hayır. Hayır.* Davis'in bu projeye dahil olması bir dizi tamamen yeni, keskin objenin tehlikeli bir biçimde bağımın üstünde sallandığı anlamına geliyordu. Bana ya da önemseydiğim şeylere zarar vermek için içten çıkarmalar yapılmasını önermekten hiç tereddüt etmezdi. Daha da kötüsü, benimle Jake'i öğrenecek olursa onun şirketini de mahvetmeye çalışırdı. Böyle yapacağını biliyordum. Davis sahip olduğu her bir güç ve kontrol damlacığını kendi yararına olacak yöne çekerti. Gerçekleri saptırır ve insanlar onun karşısında eğilene dek onları köşeye sıkıştırırdı. Jake'i köşeye sıkıştırmasına izin veremezdim.

"Şu kabrolası, siktığımın bok kadalı puştul" Toplantıdan sonra arabamla kampüstün uzaklaşırken Felicia'nın verdiği tepki, küçüğe dışına varana kadar ve hatta onlar da dahil tam duymaya ihtiyacım olan şeydi. Karşılıklı öfke patlamasına ihtiyaç duyduğum bir durumdaydım.

"Aynen öyle."

"Kim böyle bir şey yapar ki? Olayı ne? Çükü mü küçük? Kurba küçük çüklüymüş gibi geliyor."

Ağlamak istememe rağmen kahkaha attım. "Kesinlikle bir şeyleri ispatlamak istiyor." Direktiyonu sıkıca kavramıştım. "Ay, bir de bana bakışı var ya, Fel? Kızmak istedim."

"Ne yapacaksın?"

Gerginliğim gözlerimin arkasına baskı yaparak zorluyordu. "Hiçbir fikrim yok. Rektör ona e-posta atmama söyledi ama zaten adama danışmanlardan biriyle yattığına söylemem gerekiyor. Bir de kendi elleriyle seçtiği harici komite üyesinin ürkütücü bir zampara olduğundan yakınmak istemiyorum. Ah, bir de onunla da önceden yatıyordum. Geçmişte onlardan değmeyi bir tarafa bıraktım bütün bunları böylece yazamam – ayrıca kimse'nin bana inanacağını da zannetmiyorum. Çok uzun zaman geçti. Şimdiye kadar anlatmış olmam gerektiğini düşüneceklerdir."

"Nay, anlatmadın. Nasıl olması gerektiğini kim takar?"

Başımın onaylarken haklı olmasını diliyor ama aynı zamanda da gözyaşlarımı bastırmak için savaş veriyordum çünkü Anita gibi insanların başlarını iki yana salladığını ve bana bunların benim suçum olduğuna söylediklerini hayal edebiliyordum. Eğer Davis'e tek başıma katlanabilirsem onların yargılamalarıyla daha fazla yüzleşmem gerekmezdi. "Hayır, bunun için artık çok geç."

"Ama eğer Davis'i ve onun neler yaptığına bilirlerse..."

"Yalnızca onunla baş etmem lazım. Bunu daha önce yaptım. Şimdi de yapabilirim." Uzsırım.

Felicia'nın sessizliği çok Şey anlatıyordu. Benim özümümü onaylamıyordu. "Jake'e söyleyecek misin?"

"Hayır." Ona araya girerek işleri daha kötüleştirme Őana tanımak istemiyordum ve araya gireceğini biliyordum. "Başka kimseye anlatmayacağım."

"Emin misin?" diye sordu Felicia. "Bilmesi gerek, Nay."

Bunu çok uzun süre tek başıma halletmiştim ve Jake'e nasıl anlatabileceğini bilmiyordum. Temize çıkma ve onunla tüm utanç verici Şeyleri paylaşma fikri midemi altüst ediyordu. Ona bunun hâlâ olmasına izin verdiğini söylemek söz konusu bile olamazdı. Felicia haklıydı ama bir Şey beni geride tutuyor, derinlerime işlemiş kendimi koruma dürtüme yerik düşürme neden oluyordu. "Eminim."

"Kahrolası, siktdiğimin bok kafalı paŐtı," Felicia telefonun diğeri ucunda minidandı.

Otuz Beş

Jake cumartesi akşamı uçakla Midway'e geldi ve onu üstünde "Profesör Turnasol" yazılı bir pankartla karşıladım. Toplantının üzerinden birkaç gün geçmişti ve hissettiğim bir dizi çılgın duyguyu kutulayıp kaldırmak için azmetmiştım. Bu, Jake'i gördüğüm anda biraz daha kolaylaştı ve sendeleyerek dairemin kapısından girmemizden otuz dakika sonra kanepemin yanındaki kılımin üstünde sarmaş doluştık.

"Bana, neden sadece Chicago'daki müşterileri kabul etmem gerektiğinin tüm nedenlerini aramaktan gerek." Jake eteğimin ucuyla oynuyordu. Aynı eteği, ben üstüne çekerken kalçalarım-dan yukarı sıyırmıştı.

"Boston'da bu şekilde karşılanmıyorsun?" Kaburgalarından gıklayarak şaka yaptım.

"Bu, Chicago'ya has bir karşılama şekli." Parmağını yüzüm-den aşağı kaydırdı, sonra da daha yumuşak bir sesle ekledi, "Seni öledim."

Ben gözlerimi kapıyana dek bakışları her santimimi, her bir kıvrımına ve kusuruna inceledi.

Gözlerimiz yeniden buluşabilsin diye çenemi nazikçe yukarı

* Belçikalı karikatürist Hergé'nin çılgı roman serisi olan Tintin'in Maceraları'nda büyük bir bilincisizliği ve mucit olan kurgusal karakter. -çn

kaldırda. "Neden böyle yapıyorsun? Ne zaman gözlerinin içine baksam bakaşlarına kaçınıyorsun."

Yanaklarını ısıtı. "Kaçırıyorum."

"Kaçınıyorsun."

"Sadece alışkanlıktan sanırım."

"Ortaokuldayken başarısız bir flört girişiminde korkunç bir oğlan seninle dalga geçti ve erkeklerin ilgisinden sakınmana mı neden oldu yoksa?" Yüzünde bir sırılsıklam belledi.

"Berum için gidip onu pataklar mısın?"

"Elbette. Tabii şimdi ciddi ciddi bir adama dönüşmediyse, o zaman ona sert bir e-posta yazarım."

Gülümsemesi silinerek yerini yeniden ciddi bir ifadeye bıraktı. "Bu seni rahatsız mı ediyor? Yapmamaya çalışabilirim."

"Hayır."

Jake sanki kafamın içini görebiliyormuş gibi hissettiren bir yoğunlukla bana bakıyordu.

"Önemli bir şey değil," diye üsteledim.

Sessiz kaldı ama başparmağıyla ensemin uzun ve yavaş hareketlerle okşamayı sürdürdü. O bana geçmişini anlatmıştı. Belki de Felicia haklıydı ve biraz daha cesur olma zamanım gelmişti.

"Bir yıldır TÜ'de profesördüm. Genç, toy ve istekliydim. Her neyse, bir adamla tanıştım, başka bir profesör. Benden büyük, yakışıklı ve kampüste oldukça saygı duyulan biriydi." Başta onu nasıl gördüğümü hatırlamaya çalıştım. "Çıkmaya başladık. Ve iyi gidiyordu." Duraksadım, gözlerimi yere indirdim ve o ilk aylarda fark etmem gereken işaretleri anımsamaya çalıştım. "Bir süre için iyi gitti." Bakaşlarına kaldırdım ama Jake'in yüz ifadesinden ne düşündüğü anlaşılmıyordu. "İki yıldan biraz uzun süredir beraberdik ama her zaman nazik değildi. O..."

"Seri incitti mi?" Jake'in kasları gerilmişti.

"O..." Kendimi itirafa hazırlar ve ne kadana paylaşacağımı karar vermeye çalışırken koluna dokundum. "Nazik değildi. Agresifleşebiliyordu ve bazen de... zalim oluyordu."

"Sana vurdu mu?"

Beni duvarlara seritçe itmesini, tokatların acısına ve işi bittikten sonra yatağında nasıl da tortop olduğumu arımsadıkça bıraklarımı avuçlarıma bastırdım. "Bir önemi yok."

Yıllar boyunca içselleştirdiğim bu utanç sırtında uzun, kemikli parmaklar geziniyor gibi bir ürperti gönderdi bütün bedene. Kurban olmak istemiyordum, özellikle de Jake'in önünde. O yüzden düşüncelerimi bir kenara ittim. Titredim ve fark etmeyeceğini, yalnız kalana dek duygularımı bastırabileceğimi sandım.

Ama beni daha sıkı tuttu – elbette fark etmişti.

"Bazen bana vuruyor ve... başka şeyler yapıyordu ama bunlar uzun zaman önceydi."

Jake bakışlarını yüzümden uzağa çevirdiğinde çenesindeki bir kas atıyordu ve yanlarındaki elleri yumruk hâline dönüşmüştü. Ne söyleyeceğini bulmakta güçlük çekiyor gibi duruyordu.

Tepkisi karşısında modem düğümlendi. Baş edebileceğim son şey yüzünde acıma ya da neden o kadar uzun süre Davis'le kaldığım konusunda kafa karışıklığı görmektir. Cevapları bilmiyordum. Bunun istismar olmadığına kendimi ikna etmiştim. Eğitilmişim, bir şeyler bildiğimi düşünüyordum o yüzden olanların başka bir şey olduğunu sanmışım. İyiye gideceğini düşünmüştüm ve gitmediğindeyse artık çok geç olmuştu. Yalanlarına, ona ihtiyacım olduğuna inanmaya başlamışım. Yalanlarına inanmayı kestiğim zaman ise tehditlerine inanmışım.

"En sonunda bitirdim. Delhete kapılmışım ama insan içinde bir yerdeydik ve artık yokum dedim." Jake'e öncesinde lavaboya gidip kusacak kadar gergin olduğuma, neredeyse korkup vazgeçeceğimi, kelimeleri çıkarmayı başardığımda sesimin çatlak ve titrek olduğunu ve kendimi bana vermesine hazırladığımı söylemedim.

"Ne oldu?" Jake sanki cevabı duymak istemiyormuş gibi kalın ve boğuk bir sesle sormuştu soruya.

"Bana zarar vereceğini, küçük düşüreceğini ve bundan pişman olacağımı söyledi. Bunları fiziksel olarak yapacağını düşün-

müftüm. Her nasılsa, kariyerimi mahvetmenin beni bedenime yapacağı her şeyden daha fazla inciteceğini biliyordu. Bu yüzden öyle yaptı.”

Jake’in bakışları tekrar yüzüne dönerken daha çok empatiyle başını salladı. “Bu yüzden işyerindeki itibarın için o kadar endişelisin.”

Ona mesajlardan bahsetmemeye karar verirken başınıla onayladım. Resimler ve mesajlar neler anlattığımı açık gerçek gelen karutlarıydı. “İnsanlar benim hakkımda en kötüsünü düşünsün diye elindeki gücü kullanmak için bulduğu her fırsatı değerlendirdi. İnsanların tuhaf seks fantezilerini tatmin etmek için kullandığı internet sitelerinde fotoğraflarımı ve telefon numarama paylaştı. O adamlar beni rahatsız edip duruyordu ve numaramı değiştirmek zorunda kaldım. Bazı öğrencilerimin de keşfettiğinden emin sayılırım.” Ellerimi kollarımın üst kısmına sürttüm. “Kötüydü. Bir yıl sonra kampüsten ayrıldı ama yapacağını yapmıştı zaten. Şaka gibiydim... Sürekli omzumun üstünden arkama bakıyordum. Sanki bana dokunmasa da hâlâ beni kontrol ediyor gibiydi.”

Gözlerimi Jake’in kollarına kilitlediğimde beni devam etmeye teşvik ederek başını salladı ve parmaklarını benim kollarıma doladı. Derin bir nefes alarak kendimi tüm bu yıllar boyunca söylemekten korktuğum şeyi anlatmaya, savunmasızlığımı göstermeye zorladım. “Bana öyle baktığında, görebiliyormuşsun gibi geliyor...” Yutkundum ve bir dizi sık nefes aldım. Gözlerimi ellerime çevirdim ve sonra tekrar yüzüne baktım. “Sanki her şeyi görebiliyormuşsun gibi ve... utanıyorum.”

Jake birleşmiş ellerimizi yüzüne doğru çekti ve parmaklarının her bir eklemine baktı. En sonunda sesi gerginliği dağıttı. “Senin suçun değildi. Lütfen utanma. Her şeyi görebiliyor muyum bilmem ama sana baktığımda birçok şey görüyorum. Gücüm yeterse bir daha asla öyle çaresiz hissetmeyeceksin.”

O anlar o kadar çok uzun yıllar boyunca kafamın içinde tekrarlanmıştı ki çaresizlik hissiyi unatabileceğimi hayal bile ede-

niyordum. Jake'e Davis'in komitede olduğunu söylesem sorunu çözmeye çalışacağını biliyordum ama bunu her şeyi daha da karıştırmadan çözen etmeden yapabileceği bir yol yoktu. Çok fazla şey anlatıyordum ve onun Davis olduğunu anlayacağından çekiniyordum zaten. Fakat o soymayınca ben de tek kelime etmedim ve hikâyenin o kısmının anlatılmadan kalmasına izin verdim. Eninde sonunda anlatacaktım.

Otuz Altı

“Caddenin yukansında K&E Sazayı var ya da istersen İtalyan restoranına gidebiliriz.”

Ertesi akşam koltuğuma yayılmış akşam yemeğinde ne yiyeceğimize karar vermeye çalışıyorduk. *Law and Order* dizisinin tekrarlarını izlerken ayaklarımla Jake’in kucagına uzatmıştım. Tüm bunlar inanılmaz derecede çiflinsi ve evcimen geliyordu, bir yarım bu işi hatırlamak için bir selfie çekmek istedi.

Çekmem gerekirdi.

“Canım kuzu rindale” çekiyor. Gerçi bu, koltuktan kalmak zorundayız demek oluyor.” Jake başparmağını ayak tabanamdaki oyuntada gezdirince alçak sesle inledim.

“Eve servis yapmaları güzel bir şey.”

“Zeki kız,” dedi göz kırparak. Tam o anda orta sehpanın üzerindeki telefonu titreyince bakışlarını ona çevirdi. İfadeyi muzipliğini kaybetmişti. “Üzgünüm, bu Carlton’dan. Hızlıca ilgilenmem izin ver,” deyip balkona geçti.

Cam kapı kayarak kapanınca utanç verecek derecede fazla paket servis menüsü depoladığım mutfak çekmecesini araştırmak için ayağa kalktım. Mutfak açınacak kadar az kullanılıyordu ve su kaynatmakla ekmek kızartmanın ötesinde hiçbir

* Çok acı bir köri sosuyla hazırlanan bir Hindistan yemeği. -ÇN

yeteneğim olduğuma söyleyemezdim. Yemek için sürekli dışarı çıkmak ya da paket servis menülerini karıştırmaktansa mutfakta zaman geçirmek hoş olabiliirdi. Yapılacaklar: Yemek yapmayı öğren. Asiden mutfak önlüğünü çıkarverdiğimde Jake'in yüzünde oluşabilecek şaşkınlığı hayal ederek gülümsedim. Yapılacaklar: Jake'in en sevdiği yemekçi yapmayı öğren.

Telefonunu kulağında tutarken volta atığını ve elini ensesinde gezdirdiğini fark ettiğimde hâlâ planıma düşünerek sarıyordum. Tekrar içeri girmeden önce balkon korkuluğuna tuttu ve bir süre dikkatle şehir doğru baktı.

"Bir sorun mu var?" diye sordum.

Ağır ağır nefesini bıraktı ve tekrar koltuğuma çöküp eliyle yanındaki mindere hafifçe vurdu. "Serükle bir konuda konuşmam gerekiyordu. Artık iki konuda sanırım."

Kollarımı karnıma doladım ve menüleri tezgâha bıraktım. İki küçük konuşma böyle başlar. "Neler oluyor?"

Sesi ciddiye ve gerilmiştim. "Sana dün gece söyleyecektim ama başka yerlerden bahsetmeye başladık ve doğru zaman gibi gelmedi ama sonra Carlton aradı..."

"Bana ne söyleyecektin?" Zihnim yirmi farklı yönde son sürat çalışıyordu. "İşle mi ilgili? Bir şeyler mi biliyorsun?"

"Evet." Duraksayarak öne eğildi ve dizleklerini dizlerine dayadı. "İlk bulgularımızı paylaşmak için pazaritesi rektörle görüşeceğiz."

Başımı onayladım ve kalbim göğsümden fırlamadan önce asıl konuya gelmesi için ona teşvik ettim.

"Yani?" Yüzümdeki bütün kan çekilmişti. "Benim bölümümün kapatılmasına mı önececeksiniz?"

Kaçları çabıdı. "Henüz hiçbir sert öneride bulunmuyoruz."

Bütün vücudum gerginlikle titriyordu. "Benim bölümümün kapatılması için yanuyak bir öneride mi bulunacaksınız?" Ayağa kalkarken parmaklarımı saçlarımdan geçirdim. Bu, ülkede işlediğin işi yapabileceğin birkaç programdan biri ve kastro alması çok yaklaşıptı. Sıradan başlama ihtimali göğsümü sıkıstırıyordu.

"Eğitim bölümlerinin zor zamanlar geçirdiğini biliyorsun," Jake mantığını açıklarken ses tonu çığlıklar atan bir çocuğu ya da huzursuz bir köpeği sakinleştirmek için kullandılana benziyordu. "Maddi açıdan bakıldığında sorunlar var ve kurum odağına işletme, mühendislik gibi alanlara kaydırıyor. Öğretmen eğitimi bunların dışında kalıyor. Bu sürpriz olamaz."

Beni kayırmasını mı beklemiştim? Bir parçam beklemişti. Ofis ve yatak odalarımızı ayrı tutmamız gerektiğinin altına çizen beni olmama rağmen yine de zihnimin gerilerinde beni kollayacağı varsaymışım.

Beri geri yürümeye koyuldum. "Makinedeki çarklardan ibaret değiliz biz. Her şey gelir demek değil."

Derin bir nefes aldıktan sonra bana sakin bir tonla cevap verdi, mavi gözlerini üzerinden ayırmamıştı. "Her şey gelir demek değil... ama bu kumeti onunla alakalı. Bunu biliyorsun."

Ellerim yarılarında yumruk hâlindeyken ağzımı açtım. "Evet ama..." Araya girmesini beklemiştim -erkeklerin lafını kesmesine alışkandım- fakat o sadece beni izliyordu. "Ama eğitimi paraya indirgeyemezsin. Eğitim bundan çok daha fazlası. Bilginin yaratılması, genç zihinlerin amaçlarını bulması. Öğretmenlere ihtiyacımız var."

"Bir üniversite ayrı zamanda bir işletmedir. O genç zihinlerin amaçlarını bulmasını sağlamak için paraya ihtiyaç var ve bölüm kaynak tüketip duruyor. Aksini düşünmek saçlık olur."

Küçümseyici. Şu anda kulağı küçümseyici geliyor.

"Ben saf değilim," diye ters bir tavırla karşı çıktım. "Gelirtin önemli olduğunun farkındayım. Aptal değilim."

"Aptal olduğunu hiç söylemedim." Sesi sakinliğini koruyordu, uysal, neeredeyse acıyan bir tondaydı ve bu içimde bir alevin gürlemesine neden oldu. "Naya, tüm bunlara karar veren sanki benmişim gibi davranıyorsun. Hem öyle olsa bile neyin doğru neyin yanlış olduğu yine de değişmezdi. Üzgünüm ama bunlar yalnızca gerçekler." Kanepemden kafasını kaldırıp bana baktığında gözleri hüznü doluydu. "Sadece önceden haberin ol-

san istedim, hepsi bu. Bir ton veri inceledik ve bölümünden başı dertte."

Tanaklarımı avucuma geçirmiş ve dudaklarımı birbirine bası-
tırmışım.

"Bunu konuşabilir miyiz lütfen?" diye sordu alçak ve sabit
bir ses tonuyla.

"Konuşuyoruz zaten."

"Sakince?" Bir an için duraksadı. "Bu benim işim, Nay."

Oturma odamın barut rengi duvarları üzerime üzerime geli-
yordu. Jake derin bir iç çekti ve kollarının arasındaki kırılganlık
derinleşti. "Seninle tartışmak istemiyorum."

"Uğruna çalıştığım her şey bu. Benim geçim kaynağımdan ve
tatlımdan bahsediyoruz." Sesim kendime bile kırılgan ve ağ-
lanaklı geliyordu ama kavgaya etmek istiyordum. Eski ben sessiz
kalırdı ama yumruklarımı saklayarak uzun yıllar geçirmiştim ve
yeniden savunmasız kalmayacaktım. "Kulağa fazla hasdini aç-
ıyor gibi geliyorsa kusura bakma ama bombayı öylece bırakıp
hiç tepki vermememi bekleyemezsin."

Göğsü kalktı ve gözleri ıslıladı. "Davranışların sanki... bil-
miyorum." Baş ve işaretparmaklarına kollarının arasına bas-
tırırken gözlerini kapadı ve duygularını kontrol altına almaya
çalıştı. "Sanki gerçek sorunları öylece gömezden geleceğimizi
düşünmüşsün gibi." Sakin tavır parçalanmaya ve sesine bir mik-
tar sertlik sızmaya başlamıştı.

Kalbim göğsümde gümbürdüyordu ve gözyaşları gözlerimin
ardına yakmaya başlamıştı. Hakkı.

Joe'yla diğerlerini kusurlarımızı konuşmak için boşa masa-
ya oturtmaya çalışıyordum ama bunu şimdi Jake'in söylediğini
duymak karnuma bir dirsek darbesi almışım gibi geliyordu. Sertçe
yutkundum ve birkaç kez gözlerimi kırptırdım.

"Sana ihanet etmeyeceğime dair bana birazcık olsun güvene-
mez misin?" Gözleri yüzümdeki bir şeyi yakalayanca yumuşadı.
Elime uzandı ama silkinip geri çektim.

"Bana ihanet edeceğine daha az önce kendi ağzıyla söyledin."

Jake inleyerek arularıyla yüzünü ovuştururken y lg n l  tüm kaslarına işlemiş gibi y dı. "Neden bu kadar mantıksız davranıyorsun? Sana ihanet etmiyorum. Bunun söylediklerimle alakası bile yok. R zg r n ne yönden estiğini bilmeni istedim sadece. Lütfen beni dinle misin?"

"Benimle böyle konuşma." Beni asıl  zen şey, aklı başında biri olduğumu düşünmesini en çok istediğim kişinin tüm çatlaklarına tanık olan ve septyayan kişi olduğunu bilmem ve bunun neden bu kadar önemli olduğunu anlamamasydı. Daha önce sinirlendiğini hiç görmemiştim ve boynumun kuzardığını, yüz hatlarının sertleştiğini görünce eski korkularım geri döndü.

"Seninle nasıl konuşmayayım?" Sesi sinirli y dı ve her kelimesinden hayal kırıklığı süzülüyordu.

Sorusuna duymazdan gelerek yatak odama doğru yürüdüm.

"Kahretsin, seninle nasıl konuşmayayım?" Sorusuna tekrarladı ve ürünüde yüz yüzü gelmem için beni çekmeye çalıştı.

"Küçümseyici bir pislik gibi." Dokunuuşundan silkelenerek uzaklaştım ve Jake'in beni çekmesinin ne kadar Davis'i andırdığı hissiyle ürperdim.

" narılmaz," diye mırıldanırken iki elini de ensesinde birleştirmişti ve kol kasları gerilmişti. "Seni k   msediğim falan yok, yalnızca sana bilgi vermeye çalışıyorum."

"Bana küçümsemeyi anlamadığımı söylemek küçümsemek oluyor."

"Nay, yaptığın işin kıymetli olduğunun farkındayım. Sana sürekli işinin beni ne kadar etkilediğini ne kadar önemli olduğunu düşündüğümü söylüyorum."

Gözyaşlarına bastırdım çünkü bunları gerçekten de sık sık söylüyordu. Arkadaşlarıyla yediğimiz brunchu ve Eric'le Tyson'a araştırmamdan nasıl bahsettiğini anımsadım ama kariyerimden ve benim için ne ifade ettiğinden bahsederken beni gerçekten dinliyor muydu yoksa yalnızca beni mi yatıştırıyordu artık emin değildim.

Bazı gibi bakışlarım karşısında başını  ne eğdi. Gözlerini sam-

da kapayarak mırıldandı. "Bu konuşma hiç de istediğim gibi gitmiyor."

Ellerimi yanlarımda yumruk yaptım. "Senin senaryona uymadığım için özür dilerim ama yaptığım biri yaptığım için değersiz olduğumu söylediğinde üzülebiliyorum."

Sözlerimi duyunca kaskatı kesildi. "Sana asla böyle bir şey söylemedim. Ve ben sadece" -ikimizi işaret etti- "yattığın biri miyim?"

Odaya sert bir sessizlik çöktü.

Bundan çok daha fazlasını. Bedenim gerildi ama bir parçam onun da en az benim kadar güvensiz hissetmesini istiyordu... ve orap vermedim.

Daha kararlı bir şeye dönüşmeden önce yüz ifadesinden kurguluk gelip geçti. "Bunun doğru olmadığını biliyorsun." İleri bir adam atınca ben de sırtımı kapının pervazına yasladım. "Ve şu seni inciten, kafanı allak bullak eden herif var ya? Onarla uğraşmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm -çok öfkeliyim- ama ben seni asla incitmem. Asla. Benim onun gibi olmadığını fark etmeni nasıl sağlayabilirim?"

"Onun gibi olmadığını biliyorum." Jake, Davis'ten o kadar farklıydı ki aynı cins bile değillermiş gibi geliyordu ama yine de kendimi bir sonraki darbeden korumak için metaforik yumruklarımı kaldırmaktan kendimi alamıyordum çünkü Jake ilk kez sinirleniyor ve hayatımda düzgün olmayan şeyleri gösteriyordu. "Onun gibi olmadığını biliyorum," diye ona olduğu kadar kendime de tekrarladım.

"Öyleyse neden bu haberlerin hedefi senmişsin gibi davranıyorsun? İyi haber olmadığını farkındayım ama kişisel bir şey değil bu. Naya. Kişiselmiş gibi hissetmeni anlayabiliyorum ama öyle olmadığını görmek zorundasın."

Söylediği her şeyi anlıyor ve dediklerine katılmak, mantık çerçevesi içinde oturup neyin yaklaşmakta olduğunu detaylıca konuşmak istiyordum ama aklım ne zaman o yöne kaysa eski sevgiliyle yaşadığım en kötü zamanları anımsıyordum. Kendi

kazdığım kuyunun o kadar derinlerindeydim ki bir çıkış yolu göremiyordum. Jake'in önünde dikilirken çaresizlik hissi beni ezip geçiyor ve gözyaşlarım beni dökülmekle tehdit ediyordu. Bundan kurtulmak istiyordum ama o karanlığın anısı beni sarımsıyordu.

Ve her zaman da sarımsıyacak. Asıl sorun bu.

Sesim çatladı. "Çünkü ben kırık döküğüm, tamam mı? Lanet olası kırık dökük bir keşmekeşim. Yıllar geçti ama arkamda bırakamıyorum ve sürekli korkmaktan baktım. Ve bahsettiğimiz iş, beş para ettiğim tek yer ve o da elimden giderse kim olacağını bilmiyorum." Nefes nefese yutkandım. "Berbat durumdayım, Jake. Bunu senden saklamaya çalıştım ama iyi olduğum tek şeyi, önemli olduğum tek yeri de kaybedemem. Kırık dökük olsam da bütün hissedebildiğim bu tek şey, bu tek yer var."

Jake'in yüzü dehşete dökmüş gibiydi ve çehresi donakalmıştı. Bana sarılmaya çalıştı ama kendimi geri çektim. Yüz ifadesine acıma sızmaya başlamıştı ve midem bulandı. "Benim için önemlisin. Bunu düzelt-

"Beni tekrar bir araya getiremezsin."

Sesini yükseltti ve araya girmeme aldırmadan konuşmaya çalıştı. "Söylemeye çalıştığım, bunu düzelt-

Ona patlayıverdim. "Öylece düzeltebileceğin bir sorun değilim ben!"

Açık avucunu hızla kapatan çerçevesine vurduğunda terin ahşaba çarpmasından çıkan keskin ses odayı doldurdu ve kollarındaki tüylerin hepsi ayağa kalkmış hâlde geri sıçradım. "Kahretsin, Naya. Seni düzeltmeye çalışmıyorum. Sana âşık olduğumu söylemeye çalışıyorum!"

Çerçeveye vurmasının ardındaki gücü ve hareketindeki saldırganlığı fark edince sanki ahşap sıcakmış gibi elini aniden geri çekti. "Tanım, özür dilerim. Bunu bağırarak söylemek ve seni korkutmak istememiştim. Bunu daha söylemeyi bile planlamıyordum ama şükür, sana tepeden tırnağa âşığım, Naya." Avuçlarını kaldırdı ve bana onları itme jansı tanur gibi yavaşça yüzüme

getirdi. İtmeyince yüzümü nazikçe ellerinin arasına aldı. "Seni seviyorum."

Bana dok.

Ayrı tepki gösteriyorum.

"Tallin, her zaman olduğu gibi ayrı tepki gösteriyorsan."

Bana dok.

Ellerimi bileklerine getirdim ve yüzü umutluya benzeyen bir ifadeye büründü – gülümsemiyordu ama gerilim dinmişti ve gözlerime bakmadan önce yüzümü taradı.

"Naya, ben... Kırık dökük değilsin. Bütün hissetmeni istiyorum. Benimleyken bütün hissetmeni istiyorum. Mükemmelsin. Her şeysin." Parmak uçları yüzümde ılık. Sesi neredeyse bir faltydı. "Bir şey söyleyecek misin?"

Sabın el ve sen de ona söyle. Ben de seni seviyorum. Bunu demek istiyordum, hem de her şeyden çok ama yapmadım. Yapamadım.

"İkinci şey neydi?" diye sorarken sesim alçaktı.

"Ne?"

"Bana söylemen gereken iki şey olduğuna söylemiştin. Diğeri neydi?"

Bana ikinci şeyin önemi olmadığını söyle. Bunu boş vermek için bana bir gerekçe ver.

Yüzü kireç gibi oldu.

Hayır. Hayır. Hayır.

"Carlton... dün Rektör Lewis ile öğlen yemeği yerken ona ikimizi ağzından kaçırıldığına haber vermek için aramış."

Ağzım kurudu ve gözlerimi yumdum. Ellerim bileklerinden kayıp düştü. "Ağzından kaçırılmış. Ne demek bu?"

Jake hızlı hızlı konuşuyor, kelimeler ağzından dökülüveriyordu. "Lewis neden süredir şu anki hâlinde, yani iki takım olarak düzenlediğimizi öğrenmek istemiş –meraklanmış– ve Carlton da bizim bir ilişkimiz olduğundan bahsetmiş. Senin ya da patronunun ona söylediğini, Flip'in bildiğini düşünmüş. Ben de söylediğini sanıyordum, yemin ederim."

Kabretsin! Bu benim hatamdı ve artık çok geçti.

Jake koluma uzandı ama hızla uzaklaştım ve avuçlarıma gözlerime bastırdım. "Sana söyledim, sana bunun bir soruna neden olacağına söyledim kahrolası ve beni dinlemedin." İçimdeki hiddet kabarmaya başlamıştı ve önümde süngüsü düşmüş hâlde dikilen Jake'ten başka yönlendirebileceğim kimse yoktu. "Bana sorun olmayacağını söyleyip durdun, her şey iyi olacaktı ama şimdi bak. Sorun oluyor ve iyi değil. Bunun ne kadar kötü olduğu hakkında en ufak bir fikrin var mı? Yalnızca içimden oluyacak ya da bir köşeye fırlatılmayacağım. İtibarım çöpe gidecek, yine. Ve senin şirketin..."

Yüz ifadesinde yılgınlık, sempati ve şefkat birbirine karışıyor-du. "Şa anda siktüğimin şirketi için endişelenmiyorum. Bu biz değiliz, Nay. Bu içimiz. Yalnızca..." Avuçlarını omuzlarımdan çekip kollarında yukan aşağı gездirmeye başlamadan önce gözlerini tavara çevirdi. "Bunu senin kadar ciddiye almadığım için özür dilerim ama Tanrım, yalnızca durup düzgünce konuşmak olmaz mı? Beraber halledebiliriz, Nay. Yapabileceğimizi biliyorum." Gözlerini berabekilere kilitledi. "Yapabiliriz, Nay. Lütfen."

Eriyip ona karışmak, boynuma seri göğsüne yaslamak ve kalp atışlarına dinlemek istiyordum. Tüm bunları istememe rağmen beni bu duruma düşürenin ona olan sevgim olduğu hissini bir türlü üzerimden atamıyordum. Yıllardır her şeyi içim için feda etmiştim ve şimdi bir kez daha bir adamla samimiyet kurduğum için hepsi boşa çıkmak üzereydi. Ama o sadece sıradan bir adam değil, o adam. Ancak bu daha da betendi çünkü bir adamı asla kariyerimin üstünde tutmayacağıma ant içmiştim ve işte buradaydım.

Kağıt düştü ve sırtımı dikleştirip geri çekilmeden önce ne-redeyse ona yaslanacaktım. Yâfar Davis'in iftiralarının ardından kariyerimi küllerinden yeniden inşa etmiştim. Bu ilişkinin yanlış olduğu söyleyen içgüdülerimi görmezden geldiğim için kendime küftüm. İşte burada, sevdiğim adamın önünde dikilmiş her şeyim yeniden yapıp kül olabileceğini dinliyordum.

Tatlım, her zaman olduğu gibi aşırı tepki gösteriyorsun.

"Bu senin için olabilir ama benim bütün hayatım. Uğruna çalıştığım her şey. Uğruna fedakârlık yaptığım her şey. Benim bütün hayatım."

Acısı gözlerinden ve çenesindeki kasm seğimesinden anlaşıyordu. "Bütün hayatın mı?" Sesi titriyordu ve normalde hep düğün duran omuzları öne eğilmişti. "Ben senin hayatının bir parçası değil miyim. Ney?"

Dik bakışlarına karşılık verirken karnının ihanetini hatırladığının farkındaydım. Suçluluk ve utanç, öfke ve endişeme karışıyordu. Onu ve kendimi korumam gerekiyordu. "Yalnızca seks olarak başlamıştık. Orada bırakmamız gerekirdi. Geçti."

"Tanıştığımız ilk andan bir bağ kurmuştuk ve bunu sen de biliyorsun. Daha az önce sana öpük olduğumu söylediğimi duydun, değil mi? Siktir, aklımdaki yalnızca sensin. Seni seviyorum ve senin de beni önemseydiğini biliyorum. Neden bunu yapıyorsun?"

Hareket ettiğim anda dağılacığımdan korkarak duruşumu değiştirmedim.

Cevap vermeyince bedeni girildi. "Bunun işle hiç alakası olmadığına düşünüyorum. Bu senin korkup kaçman. Yaptığın şey bu." Sesi donuklaşmış, kelimeleri keskin ve sert bir şekilde çıkmaya başlamıştı. "Bunu tanıştığımız ilk gece de yaptın. Hakikinde bildiğim gerçeklerin hepsini ağzından kerpencele almak zorunda kaldım. Ve beni duygusal olarak kol mesafesinde tutmana izin verdim çünkü bunu değiştirdiğini biliyor, bir gün bana gerçekten güveneceğini düşünüyordum ve o noktaya geldiğimizi sanıyordum. Bunu ne zaman keseceksin, Naya?"

Her şeyi dışarıda bırakmak ve kendimi o anda tutmaya çıkararak gözlerimi tekrar yumdum. Kalbim hızla çarpıyor ve düşüncelerim fıldır fıldır dönüyordu. Jake'in suçlamaları, Davis'in tehditleri, sıkış tepiş ufak ofisimi toplama düşüncesi. Bütün endişelerim iyice genişleyerek başka her şeyi kelimelerden atmıştı. "Bunu yapamam. Üzgünüm ama riske değmez." Yürüyüp yatak

odama girdim ve g r ya larımı d  meye başlamadan önce kapıyı arkamdan kapatıp kilitledim.

‐Bu ne demek oluyor?‑ Jake kapının diğer tarafından sordu. ‐Naya, bu ne demek oluyor?‑ çılgın gibi, tekrar tekrar kapıyı yumrukluyordu ama cevap vermedim.

Onunla y zle emazdim. En sonunda kapıya vurmaya kesse de a şabın diğer tarafında oturduğumu duyuyordum.

Saatler sonra, koridordan gelen ve h n l dan fazlası olmayan sesi geldi, ‐Gideceğim. Sana biraz alan tanıyacağım. Kapıyı arkamdan kilitle misin?‑

Yatak odamın içinden alnımı kapıya yasladım, ‐Tamam.‑

JAKE: Marif t yim. Lütfen ara beni.

JAKE: Kontrol m  kaybet  im için özür dilerim – konuşabilir miyiz?

JAKE: Seni seviyorum. Sana ihtiya ım var.

JAKE: Bunu   zebiliriz.

JAKE: Kahretsin, cevap verecek misin?

JAKE: Kefayt yiyorum. Dört gün oldu. Konuş benimle.

JAKE: Lütfen?

Otuz Yedi

Benim tarafımı batacak birine ihtiyaç duyduğumda ne olursa olsun daima Felicia'ya güvenebilirdim. Benimle "ölüme bile" gelirdi. Fakat benimle ters düğmekte hiç tereddüt etmeyecek mantıklı bir sese ihtiyacım varsa adamım Aaron olurdu. Bu nedenle Jake'le kavgamdan bir hafta kadar sonra kendimi paket Çin yemeğiyle birlikte oturma odalarında yerde otururken bulmuştum.

Aaron'a mesaj atarak bilet, brokoli ve Çin böreğiyle yolda olduğumu haber vermiştim. Felicia bir haftalığına çocuklarla birlikte babasını ziyarete Florida'ya gittiğinden eşlik etmeyi teklif etmiştim ama bu küçük oyaramam ardına gürdüğüne biliyordum. Dağınık bir şekilde topladığım sekuyruğu saçlarıma ve boya lekeli eşofmanıma dikkatle bakarken hiçbir yorumda bulunmasa da sorması uzun sürmemişti.

"Ee, neler oluyor? Yoksa benimle takılmak için mi böyle giyirip hazırlandın?" Kaşlarını kaldırarak birasından bir yudum aldı.

"Kıyafetlerim senin yüksek standartların karşılamadığı için üzgünüm."

Aaron her zamanki gibi kot ve tişörtleiydi. Tişörtlerinin geçmişi on yıllara uzanıyordu – bu akşam giydiği üniversiteden kalmaydı ve Felicia'nın bunu yıllardır atmaya çalıştığını biliyor-

dum. "Ne giydığını hiçbir zaman umursamadım... ama sen genelde umursarsın." İkiisini bıraktı. "Ciddiyim, neler oluyor? İşle mi ilgili? Şu adamla? Felicia bana kavga ettiğinizi söylemişti." Beni konuşmaya zorlamak için yoğun bir sessizlik oluyordu.

Hikâyemi anlatmaya başladım. Rektörün komitesinden, Davis'in mesajlarından ve Jake'le olan tartışmamdan bahsettim. Bitirince başımı ellerimin arasına indirdim.

Başımı kaldırdığımda Aaron'ın iladesi endişeli ve sözleri öçölüydü. "Davis sana mesaj mı atıyor?"

Siktir. Bunu itiraf etmek istememiştim. "Mesajlar hakkında konuşmak istemiyorum. Bel henüz o kısma bilmiyor." Aaron'un şüpheli iladesini söyledim.

"Sana ne gönderiyor?"

"Ben hallederim, sadece... şu anda yapamam, Aaron."

"Nay..." Şişesini kenara çekti ve öne doğru eğildi. "Seri tehdit mi ediyor? Polise haber vermeliyiz ihtiyacın var mı? Lütfen bize yine kendini kapama."

"Ciddiyim, sorun yok. Önemli bir şey değil. Lütfen bırak şu konuyu."

"Pekâlâ. Şimdilik." Bir an sonra iç çekti. "Ama bu hoşuma gitmiyor." Birasını kenara çekti ve bir çatal dolusu kızarmış pilavı ağzına doldurarak çiğnemeye koyuldu. "Erkek arkadaşına öylece görmezden geliyorsun yani?"

Gözlerimi ayaklarıma dikerek başımla onayladım. "Artık erkek arkadaşım olduğuna sanmıyorum." Bana birkaç gündür mesaj atmıyordu. Onu suçlayamazdım. Ben cevap vermezken onun ne kadar süre bana ulaşmak için çabalamasına bekleyebildim ki?

Aaron sessiz kaldı ama yine başına yukan aşağı sallıyordu ve dudakları büzülmüştü.

"Mantıkız mı davranıyorum?"

"Neden tereddüt ettiğini arlıyorum ve bu iş meselesi karmaşık bir konu ama öyle davranıyorsun gibi duruyor. Nay, ne olmasını istiyorsun? Hadi adım adım gidelim."

Başına bakkallıkla tekrar ellerimin arasına aldım ve bir matematik öğretmeninin benî mantıklı yola yönlendirmesine izin verdim. “Hiçbir fikrim yok.”

“Evet var.”

“Kariyer sahibi olmak istiyorum. Tüde kalmak, sevdiğim yerde çalışmaya, yazmaya ve öğretmeye devam etmek istiyorum.”

“Ve... başka?” Bir lokma daha pilavından almadan önce ayağıyla benimkini hafifçe dörttü.

“Onu istiyorum. Yarımda güvenebileceğim birilerinin olmasının üstünden çok uzun zaman geçti – yani, sizin haricinizde demek istiyorum. Beni önemseyen biri. Bunu istiyordum.” Aaron’a Jake’in beni sevdiğini söylemesinden bahsetmemiştim. Her şeyi itiraz ederken bile bunu paylaşmak fazla mahrem gelmişti – ve her şeyi berbat edişimi çok daha da beter hâle getiriyordu.

“Buna ilişki deniyor.”

Umutsuzluğamın arasında gülümsedim.

“Ara sıra yetişkinlerin olur. Daha önce filmlerde görmüş ya da kitaplarda okumuş olabilirsiniz.”

Ona ırlatmak için bir şeyler aradım ama ulaşabileceğim alanda hiçbir şey yoktu. Bunun yerine oturdüğüm yordam halının lekelerine baktım ve utançla bürüldüm. “Bu arada halırı acilen değiştirmen gerekiyor.”

“Konuyu değiştirme. Ama evet halî kötü durumda. En sevdiğin üç çocuğu suçlayabilirsin.” Yüksek sesle derin bir iç çekti ve bakağlarına haladan bana çevirdi. “Nay, bunu alılayıp pullamamın yolu yok. Batırmışsın.” Aaron parmaklarıyla sıymaya başladı. “İşkini işyerinde sar olarak tutmuşsun, kontrolünün dışında gerçekleştiyor gibi görünen şeyler için adamı suçlamışsın ve bunlar hakkında onunla konuşmayı reddediyorsun.”

Yüzümü tekrar sakladım. Bunları zaten biliyordum.

“Ama,” diye ekledi, “sana ilgisi varsa, ki kulağa var gibi geliyor, o zaman işleri düzeltebilirsin.” Gözlerime baktı, “Tabii...”

“Tabii ne?”

"Tabii işleri düzeltmek istemiyorsan ocağı ayrı. Uzun süre boyunca yalnız mutlu olduğunu söyledin. Bunu gerçekten kasıttın mı?"

"Yalnız olmak daha kolay. Seninle Felicia'nın mükemmel bir ilişkiniz var ama çoğu kişi buna sahip olamıyor. Çoğu kişi yalnızca birbirine sorun çıkıyor."

"Eh, biz de mükemmelin yakınından bile geçmeyiz ve bunu biliyorsun çünkü Felicia sana her şeyi anlatır." Bana bilmiş bir tavırla bakarken ellerini başının arkasına yerleştirdi. "Her hafta bir şeyleri bahıyordum ve en yakın arkadaşım, hayatımın aşkıyla beraber yaşamak da her zaman günlük güneşlik değil ama bu normal bir şey. İnsanlar mükemmel değildir, o nedenle ilişkilerin de her zaman kusurları olur."

Başımı onayladım.

"Her neyse," dedi ve tuzakıma düşmeyerek devam etti, "nasıl daha kolay?" Duraksadı ve beklentiyle kaşlarına kaldırdı ama ben cevap vermekte gecikince konuşmaya tekrar başladı. "Tahmin edeyim - her erkeğin sana Davis gibi davranacağından endişeleniyorsun ve bu adaman..."

"Jake," diye araya girdim.

Başını salladı. "Tamam, Jake'in de aynısını yapacağından endişeleniyorsun, o yüzden sana zarar verme şansını bulamadan onu uzaklaştırıyorsun. Bunu anlıyorum ama bir noktada birbirine güvenmek zorundasın, öyle değil mi? Hem," omzuma dürterek devam etti, "evet, sana işinin tehlikede olma ihtimali bulunduğunu söylemesi berbat bir şey ama bunu zaten biliyordun, değil mi?"

İsteksizce bir onaylama marıldandım.

Bir sonraki düşüncesinin altını çizerken iyice coşmuştu. "Ayrıca, işte sana acı bir gerçek Nay: Aslında korktuğun şey onun en sonunda bir pislik çıkma ihtimali."

Ona şüphe dolu bir bakış atmak için başıma çevirdim. "Yardımcı olmuyor-"

"Adamı tanımıyorum ama senin kalbini kırma, güvenini boşa çıkarma ya da arabaya çalma ihtimali var. Fakat iyi biri de olabilir. Felicia'nın bana anlattıklarına göre sana oldukça iyi gelen birine benziyor. Kendi kutundan çıkıp aklındaki mükemmel fikrini bırakmadıkça ve kusurlarıyla ve her şeyinde seni sevmesi için ona bir şans tanımadığım sürece bunu bilemeyeceksin."

Hakkı olduğuna itiraf etmeye gönülsüz biçimde şüphayle ona baktım. "Neden beni sevdiğini düşünüyorsun?"

Bana alayla gülümsedi. "Yatakta harikalar yarattığına şüphem yok, Nay ama hiçbir erkek sadece seks için bu adam kadar ırl ve zaman harcamaz. Altında daha fazlası olmak zorunda."

"Olabilir," diye mırıldandım çünkü Jake'in seni seviyorm'u de eksikliğinin verdiği acı ayrılmaz biçimde birbirine bağlıydı.

"Ve sen de onu seviyorsun. Bu ortada. O yüzden ona bir şans ver."

"O kadar da kolay değil," diye karşı çıktım.

"Hayır, ama o kadar zor da değil." Aaron birasından bir yudum içti. "Yalnızca hayatına dahil olmasına izin ver."

"İzin vermiştim."

Aaron tek kaşını kaldırdı.

"Verdim!"

"Neden onunla tanışmadık? Sen birçok kez ziyaret ettil, öyle değil mi? O kadar da fazla yakın arkadaşın yok, Nay. Neden bizi tanıştırmadın?"

Elbette hakkıydı. Jake arkadaşlarımla bir şeyler yapmak ister miyim diye bile sormuştu ama ben her zaman itiraz etmiştim.

"Pekâlâ, ne demek istediğini anladım."

"Artık hakkı olduğum konusunda anlaştıysak, ki genelde hakkıyamdır zaten, ne yapacaksın?"

Tavana baktım ve kendime aynı soruya sordum.

Yapacaklar: Ne halt istediğini hal.

O gecenin ilerleyen saatlerinde yatağında uzanırken Aaron'la olan konuşmamızı kafamda evirip çeviriyordum. Jake'e cevap

yazmayı denemek için yirmi kez mesaj penceresimizi açmıştım ama davranışlarımdan sonra mükemmel bir şey söylemem gerekiyordu. Bana en son mesaj atmasının üstünden günler geçmişti ve yazdığım her şey gözüme yetersiz geliyordu. Uçak zamanlarına bakıyor, büyük bir jest yaparak ona Kuzey Carolina'da sürpriz yapmanın daha mı iyi olacağını düşünüyordum. Fakat o kadar sık seyahat ediyordu ki kapısına kadar gidip de Kansas City ya da Portland'da olduğuna fark etme ihtimali vardı.

Derin bir nefes aldım ve bir kez daha mesaj ekranını açtım.

MAYA: Selam.

Anında üç nokta kapırdamaya başladı. Kalbim boğazımda ahyordu ve midem düğümlenmişti. Bekleyiş bitmek bilmez geliyordu ama noktalar gözden kayboldu ve tekrar ortaya çıkmadı. Birkaç dakika sonra artık daha fazla beklemeye dayanamadım. Belki de onu güldürmek aramızdaki kalın buz tabakasını kırabilirdi.

MAYA: Gladys, umarım bu aşın garip kaçmaz ama Jake senin yanında mı?

MAYA: Onu ölediyimi iletebilir misin?

Hiçbir şey yoktu. Hareket eden noktaları görme umuduyla sayfayı yeniledim. Telefona yanında olamayabilir. Belki de ağır bir şeyin altında sıkışmıştır. Belki de bir randevıdadır. Kafamdan tüm korkunç senaryoları geçiriyordum ve anksiyetem son radedeydi. Sinirlerim ayakta, parmaklarımla telefonun kenarına vururken sayfayı bir kez daha yeniledim. En sonunda hareketli noktalar ekranda belirince nefesimi tuttum.

JAKE: komik

JAKE: Biri öledin demek?

MAYA: Öyle.

JAKE: bunu göstermekte berbatın

İrkildim. Daha önce hiç bu kadar sert bir şey söylememişti. o tartışmamızda bile.

JAKE: demek benimle konuşuyosun artık?

Mesaj yazarken bile daima hep çok düzgün konuşurdu. Yalnız yanıtları beni endişelendirmişti.

NAYA: iyi misin?

JAKE: Umrunda mı?

JAKE: Saa seni sevdiğimi söyledim ve an benimle konuşmayı kestir.

JAKE: hayır iyi değilim. bu görülmüş ama.

Jake nadiren bir iki içkiden fazlasına içirdi ve tanıştığımız ilk gecedan beri sarhoş olduğunu hiç görmemişim.

NAYA: Çok üzgünüm.

JAKE: neden?

JAKE: bir bir hafta gormezde geldin için mi ykss bu kadar aşırı korktuun için mi

JAKE: böyle yapıyosun. Korkuyr sonra da kaçıyosun

NAYA: Ayılınca konuşsak daha iyi

JAKE: neden? Ayılınca hla işini biden dha çok önemsemiycek misin?

NAYA: işimi asla senden daha çok önemsemedim.

JAKE: yalanı. Bnu hak ettin ama. İşimi o kadar önemsedim ki kanımın komayla yattığını bile farkedemedim

JAKE: ve tanışım ilk kadına hemin işi oluverdim

JAKE: Tyson birz ağızda alınamı söyledii ama yook, gk emindim, senn kahrolası hayatınağık olduundan gk emindim.

NAYA: Jake, yarı konuşabilir miyiz? Bunları söylemek istediğini sanmıyorum.

JAKE: İstiyorum. Sadece açıkken söylemezdim.

JAKE: sana seni sevdiğimi söyledim ve sen bunun sadece seks olduğunu söyledin. Bunun nasıl hissettirdiğini bilir misin? Seni senn için sadece seni bir sikten ibaretmişim gibi?

NAYA: Öyle değilsin. Her şey için doğur dilerim. Bunu düzeltebiliriz.

JAKE: Hiçbir şeyi düzeltmek istemedini çok net belirttin.

JAKE: Herbt şeyinle uğraşmak zorunda kaldığını anlıyorum ama ben de insanam. Beni öylece kenara atıp sonra çarın istiyince geri alamazsın.

JAKE: neden kadını bunn yapabilceklemini düşünüyör ki?

NAYA: Jake, lütfen. Yarı konuşabilir miyiz?

JAKE: Hayır. Sennle konuşmaya çalışmıyaktım.

JAKE: anlı senn için hiçbir şeymişim gibi bni bir hafta gözünde geldin. Kırk dörtk olduğunu söyledin ama biki sadece kalpticandır.

Acı sözleri karşısında donakaldım ve madem düğümlendi. Haklı. Bedenimi pişmanlık ele geçirdi ve telefonumu sıkı sıkı tuttum. Haklıydı ve nasıl ağzı ağzımı açıp gözümü yumduğumu bilerek tartışmamızı bir kez daha gözden geçirdim. Onunla, hatta işle ilgili bile değildi; yine güvensiz hissetmişim. Fakat o kadar batmıştım ki bunu Jake'in üzerine atıp durmuşum ve o çok daha iyisini hak ediyordu. Elimle yanağımı sıldım ve huç-kıngımı bastırmaya çalışarak ıslak basparmağımı telefonumun

ekranında gezdirdim. Seni seviyorum yazmalıydım. Bunu istiyordum ama o iki küçük sözcüğü oluşturmak için parmağıma hareket ettiremedim. Çok fazlaydı ve belki de Jake haklıydı.

NAYA: Özür dilerim.

JAKE: Geçici işiydun. İstedti ni aldın.

Otuz Sekiz

"Sen sevdiğimi biliyorsun ama berbat görünüyorsun." Felicia ön kapağını açtı ve bana sarıldı. "Nasılsın?"

"İyiyim."

"Saçmalık, her şey berbat olduğundan beri tam bir üzüntü yumağsın."

"Bu beni ilk görüşün."

"Yandı mıyım?"

Değildi ama Jake'le olan eski mesajlarımızı tekrar tekrar okuyarak ve ağlayarak ne kadar zaman geçtiğimi itiraf etmeyi planlamıyordum. Geceleri uyuyamadığımda, beraber geçtiğimiz her anı zihnimde tekrar canlandırıyor ve ayrılmanın doğru karar olduğuna gösterecek her işareti bulmaya çalışıyordum. Fakat bu sosyal medya hesaplarını kurcalamamı engellemiyordu.

Önceki gün yeni bir post paylaşmıştı ve Gretchen'un yedi yıl öncesine ait bir selfie'yi yeniden paylaşarak Jake'i etiketlediğini gördüğümde midem altüst olmuştu. İkisi mum ışığında bir masada oturuyordu. Jake kamerayı tutarken Gretchen de onun yanına öpüyordu. Birlikte mükemmel duruyorlardı. Açıklamada ise, *Bu akşam bu adama İtalyan yemeği yemeğe çıktık. Florence'daki beğenim gibi olursa da katlanabiliriz #TBT* yazıyordu. Bu görüşmeden nasıl kaçındığını ve Gretchen'in yanında olmanın sinie-

krizi nasıl da gerdiğini anımsadım. Anne yemeğe çıkmayı kabul etmiş, yeni belki de artık öyle değil. Yapılacaklar listeme *John*'le sosyal medyadaki iletişimini *kes* diye bir madde ekledim ama bunu yaptığım gibi geri çıkardım çünkü onunla hiçbir iletişimimin olmasının sayfasında böyle paylaşımlar görmekten çok daha beter olacağına biliyordum.

Kulağa en sakın, en kendine güvenen, en mantıklı bir profesör gibi gelen sesimi kullandım. "İyiyim."

"İyi olmak zorunda değilsin," diye karşılık verdi Felicia. "Davis'ten sonra ilk kez bir erkeğe güvendin ve sen ne dersen de bu önemli bir şey. İyi olmadığna biliyorum."

"Pekâlâ, iyi değilim ama artık çok geç, tamam mı? Her şeyi bisedim."

"Onu aramayı denedin mi?"

"Hayır," diye basitçe yanıtladım ama onu aramaya birçok kez girişmiştim. Gururum ara tuşuna basmaktan beni alıkoynuyordu. Sesini ne kadar özlemiş olursam olayım, bana yazdığı şeyleri söylediğini duymayı kaldırabileceğimi sanıyordum.

"Neden aramadın?"

"Burun hakkında konuşmak istemiyordum, Fel." Bakırılıkla iç çektim. "Yalnızca ödünç almak istediğim şu uyku tulumunu verebilir misin?"

Ağır ağır iç çekmesi, konuyu değiştirmekten yılmama izin verip veremeyeceğini kafasında tarttığını gösteriyordu. Sesli solunması şimdilik salıverildiğimin bir işaretiydi. "Hadi gel. Oturma odasında."

"Tepekkürler."

"Kamp yapmaya falan mı gidiyorsun?" diye sordu Aaron çocuklarla legodan kulübler inşa ettiği oturma odasının yerinden.

"Ormandaki bir inziva alanına gideceğiz ve kulübelerde kalacağız. Şu dahil olduğum komite için bir şey." Arkadaşlarımmın karşısındaki koltuğa yerleştim ve uyku tulumuna göğsüme çektim.

Aaron tek kusura kaldırdı.

Omuzlanmı sildim. "Reklör doğayla iç içe olmaktan hoşlanıyor." Danışmanların değeriendirilmeleri sırasında hazırladıkları sorulara yanıt vermemiz ve onlara geri bildirim sağlamamız gerekiyordu. Hiç de tatlı olmayacak.

"Belki de eğlenmeli geçer. Siz ineklerin dışında kamp yaparken hayatta kalmaya çabalamasını izlemekten keyif aldım." Aaron kendini koltağın diğer köşesine bıraktı.

Felicia da kanepenin koltağına yerleşerek ellerini muzipçe Aaron'ın saçlarının arasında gezdirdi. "Sığır yetiştiricisi değil de bir lisede matematik öğretmeni olduğunun farkında mı değil mi, tatlım?"

"Evet, ama ben ara sıra dışarı çıkıyorum." Aaron kahkaha atarken ayaklarını orta sehpaye uzattı. "Senin ki de orada olacak mı? John?"

"Jake – neden hiç gerçek adını söylemiyorsun?"

"Çünkü seni sinir ediyor. Orada mı olacak?"

"Evet." Beni çıplak görmüş bir adamla, yok tam olmadı, beni çıplak görmüş iki adamla ormanda iki gün. "Davis de."

"Naya!" Felicia'nın yüzüne endişe yerleşirken otururunu dikletti. "Orada olacağını söylememiştin. O kadar yakındayken iyi olacak masam!"

Aaron odanın diğer ucundan bana manidar bir bakış atınca Felicia'ya mesajlardan bahsetmemek için bana verdiği sözü tuttuğunu ama bu durumdan hoşnut olmadığını anladım.

Dizlerimi göğsüme çektim ve gözlerimi en yakın arkadaşlarıma değil de çocuklara dikmeyi seçtim. "Başka bir şansım olduğu söylenemez."

Otuz Dokuz

Arabamdan inmeden önce park alanında Jake'i aradım ama ana yönetim binasının önünde toplanan grubun içinde ne onu ne Carlton'u gördüm. Aların diğer tarafındaki Jill gözüme çarptı ve beklerken onunla durabileceğimi umdum. İkimiz de komitede olduğumuzdan birbirimizi daha iyi tanıyabileceğimizi ümit ediyordum. Otuz üç yaşında, kendimi yapılacaklar listeme yeni arkadaşlar edinmadesi eklerken bulmam biraz aşağılayıcıydı ama kendini işe adanmak ve saklanıp durmak sosyalleşmeye zaman ayıramamak anlamına da geliyordu. Henüz Google'da yetkî'nier nasıl arkadaş edinir diye arama yapacak kadar düşmemiştim fakat özellikle de şimdi tekrar yalnızken, geleceğimde onu da araştırdığımı görebiliyordum.

Bagajımda yer değiştirmiş bez çantama almak için uzandım.

"Burada olduğuna hâlâ inanamıyorum." Davis'in arkamdan gelen sesi bir dizi kör bıçağın bilenirken çıkardığına benziyordu ve tüm sınırlarımı ayağa kaldırıyordu.

Yürümüyü ona çevirmeden ve içgüdüsel olarak bir adım uzaklaşmadan önce kendime gözlerimi kapayıp sınırlarımı yatıştırmak için bir anlığına izin verdim. Neşe al.

"Eh, olacağımı biliyordun..."

"Sesin böyle soluk gittiğinde çok acımlı oluyor. İnsanların

seri kendini ifade edemeyen biri olarak görmelerini umursamaman harika bir şey.”

Açık alanda omurda bu kadar yakın durmak kendimi korumasız hissetmeme neden oluyordu. Yakınlarda park etmiş, ööl plakalı –NO1DR– parlak kırmızı spor araba ona aitti. Jake’e bakınmakla o kadar meğuldüm ki Davis’i gözden kaçırmışım. Eskiden insanlara orta yaşa yaklaşmasınan bir şaka olduğuna söylerdi – böylesine gözahıcı bir araba sürmesine şaşmamak gerekirdi. Aslında sadece “bir numaralı doktor” plakası için seçmişti o arabayı. Ayrıldığıımızdan beri geçen yıllar içerisinde arabası değişmiş ama plaka hep aynı kalmıştı.

Nahoş sesiyle kıkırdadı. “Danışmanı becerdiğin haberinin ortaya çıkıp yayılmasından sonra demek istemiştin. Bir yerlere sıvıacağını düşünmüştüm.”

Çenemi sıkarak sessizliğimi korurken kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyordu ve şaşkınlığımın yüzümden okunmadığını umuyordum.

Dudakları kıvrıldı ve yarım ağız gülümseedi. “Ah, bu konuda Flip benim fikrimi sordu. Benim yargılarıma çok güvenir.” Gözleri vücudumu süzdü ve tüylerim diken diken oldu. “Göcünün nerede yatığını bilecek kadar akıllısın. Haklara vermem gerek, cesur bir hamleymiş. Yalnızca bu kadar hesaplı davranabileceğini bilmezdim.”

Ben onu durduramadan o uzanıp ellerimdeki bez çantayı aldı ve bu esnada ön kolu göğsüme sürterek irkilmeme yol açtı. “İl-ninle.” Çantayı omzuna attı ve arabama yaslandı. Bir adım geri attım ama kalabalığın içerisinde kimin neyi bildiğinden emin olamadığıından olay çıkmasından umutsuzca kaçınıyordum.

“Fakat işe yaramayacak, tatlı kız. İşini kurtaramaz. Ama ben istersem kurtarabilirdim.” Sesinde her zamanki kaba özgüvenin tınısı vardı. Bir elini nazikçe omzuma koyunca irkildim ve silke-rek uzaklaştırdım. “Uzun zaman oldu.”

Davis gülümseedi – acıklı bir ifadeydi. Eli omzuma geri döndü ve başparmağını boynumun kenarında gezdirdi. Buz gibi

bir ürperti hissettim. Omzumun üstünden Jill'in bize baktığını gördüm. Normalde neşeli olan ifadesi değişmiş, kaşlarını çatmaya başlamıştı. Biliyor mu? Hemen bakışlarını kaçırdı ve yüzüm kızardı. Omum arkasında başka bir soğuk bakışla karşılaştım. Jake'in ifadesi kayıtsız olsa da Davis'le bana dikkatli bakıyordu. Bana baktığında her zaman çok fazla şey görüyor gibi geliyordu, o yüzden uzakta bile olsa yüzümdeki ifadenin gerçek anlamını okuyabileceğini umdum ama yapmadı.

Geri kaçmam da iş işten geçmiş ve Jake başka tarafa dönmüştü.

"Böyle olma. Eninde sonunda istediğini aldığını biliyorsun." Başka bir söz söylemeden arabamdan kendini iterek doğruldu ve toplanan gruba doğru uzun adımlarla yürümeye başladı. Hâlâ çantamı tuttuğu için berdi, kaybolmuş ve korkmuş bir çocuk gibi onu takip etmek zorunda bırakmıştı.

Diğerlerinin ayaklarını uzatacak daha fazla yer isteyerek beni yolculuk boyunca yalnız bırakacaklarını umduğumdan mirübüsün en arka sırasına geçtim ama yanlış hesap yapmıştım. Davis arkaya geçerek yanıma geldi ve kollarıyla bacaklarını iyice açarak kolbük sırasının geri kalanına sahiplendi. Emniyet kemerini eliyle yoklarken yüzüme yaklaştı ve eli uyluğumun dışına süründü. "Benden bu kadar kolay kurtulabileceğini düşünmedin, değil mi?" dedi alçak sesle ama fısıldarken bile heceleri sert ve soğuk çıkmıştı.

Zihnim bana, *Bir şeyler söyle, başka bir yere geç ya da takah yapar,* diye bağınyordu ve Wes'in kendini savunma derslerindeki sesini anımsamaya çalıştım ama bedenim eski tepkilerine geri dönmüştü. İrkıldım ve kolumdaki tüyler diken diken oldu. Ön sıralardan Jill delici bakışlarıyla bana doğru dönüp duruyordu ve sanki yine aynı döngüye takılıp kalıyormuşum gibi hissedince içimi tanıdık bir çaresizlik doldurdu.

Park alanından çıkmak için döndük ve Davis neredeyse tüm yolcuların duyabileceği kadar yüksek sesle konuşmaya başladı. "Dediğim gibi, Naya, oraya gidince anlamadığın bir şey olduğunda bana sormaktan çekinme - sana yardım etmekten mutlu-

luk duyanım." Önlümüzdeki sıradaki iki kişi omuzlarının üstünden Davis'e gülümsedi -eski dostlarından ikisiydi- ve bir süre hoşbaş ettiler.

Sesi alçıkla ve hem yolun hem kendi sohbetlerinin gürültüleri arasında diğerlerinin onun sözlerini duyamayacaklarından emindim. "Yalvarabilirsin de, Yalvarmana severdim."

Küseye çekildim ve koltukta mümkün olabilecek en küçük yeri kaplayana dek büzüldüm. "Beni rahat bırak, Davis," diye mırıldandım. Ona vurmak ya da yumruk atmak, tıslamak istiyordum. Gerçi herkes duyardı. Her şeyden çok, yıllardır yaptığım gibi dikkat çekmemek ve koltuğa gömülüp gitmek istiyordum.

"Kızardın. Hatırlıyorsun." Yüz ifadesi, dışarıdan bakan herhangi birine sanki benim araştırmama ya da onun en son golf oyununu konuşturmuşuz gibi profesyonel sorumluluk sahibi, hatta sevimli bile görünüyor olabilirdi. Fakat benim ağzımlardan bahsedince gözlerinde bir kırılmı çıkmış, koyu renk irislerine bir keyif belirtisi açırdı. "Güzel," derken kısık, soğuk sesi nefretle doluydu.

Kafamda tepki ver ve ses bundan daha güçlüsün ifadeleri yankılanırken başıma iki yara salladım ve dokunuşundan uzaklaşmaya çalıştım.

Yapılacaklar: ...

Yapacak hiçbir şeyim yoktu. Ne yapacağımı bilmiyordum.

Kırk

Alana vardık ve toplantı salonuna doluştuk. Dört bir yanımız, ormandan geçerek göle inen patikaya bakan kocaman pencere-lerle çevriliydi. On iki kişilik tasarlanmış masaya on beş kişi sıkı-ınca hareket alana oldukça daralmıştı. Küçük alanı kahve, çeşitli taze losyona ve parfüm kokuları dolduruyordu.

Carlton'la birlikte masanın başında oturan Jake'i görünce ne-fesim kesildi. Tüm düşüncelerim darmadağın olmuştu ve beden-im içgüdüsel bir şekilde ona tepki veriyordu. *İyi görünüyor. Basi-İslıyor mu? Saçlarını kestirmesi gerek. Ensesindeki kıvrık saçları okşamak için parmaklarını kaşınıyordu. Davis'te bana dokundu-ğuna görünce ne düşünmüştü? Gretchen'la yataş mıydı? Profesyonel el! İyi görünüyor. Gözleri kısacık bir an benimkiyle buluştu ama sonra hızla geri kaçtı. Benim nefes mi alıyor?*

Davis'le aramda geçtiğini sanabileceği şeyleri açıklamak için kalabaktıkta Jill'e bakındım ama Davis'in yakınılarında durmuş, yere bakıyor ve gözlerini bana çevirmiyordu.

Masanın çevresinde kendimizi tarotırken hafta sonuyla ilgili bu şey kendini açıkça belli etmişti: Jake'in etrafında bulunmak zor, Davis'in etrafında bulunmak ise çekilmez olacaktı. Bir zamanlar onda ne gördüğümü anımsamaya çalıştım ve arabada hissettiğim korkuyla tiksinti bir parça daha artarak saf nefrete dönüştü.

Davis göğsünü kabarttı ve sağma sapan bir şekilde her nasıl olduysa, kendini taratabilen masada oturan herkese daha fazla yer kaplamayı becerdi. Carlton, beni konuşurken herkese yaptığı gibi başını salladı ve gülümsedi. Jake ise bütün dikkatini gerektiren çok önemli notların yazılı olduğu kâğıtlardan bakışlarını hiç kaldırmadan sertçe başını salladı. *Eh, ne bekliyordun ki?*

Jake, Carlton ve iki çalışanları topladıkları verileri yorumlamalarına yardımcı olması için bizim fikir ve deneyimlerimizi dinlemek, sorular sormak için oradaydı. Bir saat sonra midemdeki hafif ağrıya şakaklarımdaki zonklama da eklenmişti. Baş ağrımın Jake'e alakası yoktu.

Davis dördüncü kez benim az önce söylediğim bir şeyi tekrarlamış ve kendi fikri gibi sahiplenmişti. Yıllar boyunca beni onun daha zeki ve daha yetenekli olduğuna inandırmıştı ama bu, öyle olmadığına kanıyordu.

Bunu her yapışında bakışlarım Jake'e kayıyordu. Herhangi bir tepki göstermeyi umuyor, Davis'in sağma tavırları karşısında eğlenmesini, benim adıma öfkeye kapılmasına, gözlerini devirmesini ya da anlayışlı bir bakış atmasına ümit ediyordum. Carlton'la birkaç kez birbirlerine bakmalarının dışında hiçbir tepki vermedi.

Bir şeyler beklemeyi kes.

Tutundurma politikasının işletme ve bilim alanlarındaki kişileri orantısız bir biçimde kayırdığını söyleyerek iki iş arkadaşına karşı çıktığımda Davis kıkırdadı.

Şu aşâğılık herif az önce bana güldü mü?

Yorumlarına doğrudan Rektör Lewis, Jake ve Carlton'ın oturduğu masanın başına yöneltti. "Naya henüz kadrolu olmadığından, Dr. Smith, Dr. Bradley ve Dr. Carmichael'in aksine bu politikalar hakkında pek deneyimi yok."

Ellerimi kucagımda sıkıca birbirine kenetledim ve içimden gelen sert cevaba bastırdım. Fakat bu seferkinin nederi Davis'in yarattığı korku değildi. Olay çıkarmak istemiyordum. Osa tepki verme. Buna değmez.

"Bu karmaşık bir süreç ve herkes ince detayları anlayamaz, özellikle de bu kadar az tecrübesi olanlar."

Tepki vererek ona tatmin etme.

"Bu yalnızca senin fikrin ve elbette, Naya, böyle düşünebilirsin," diyen Davis bana dönmüş ve yüzüne acıma benzeyen bir ifade yerleştirmişti. "Dahil olman harika bir şey!" Masanın öbür ucundan uzanıp başımı okşasa da olurdu.

Küçümsemesine öfkelendim ve bakışlarıma tekrar Jake'e yönelttim. *Bunu görüyorsun, değil mi?*

Gözleri hâlâ notlarındaydı ve bana bakmıyordu.

Bir şey söylemesini istemiyordum. Benim için savaşmasına ihtiyacım yoktu yalnızca neler olduğunu fark etmesini, gözlerine bakmasını ve korkularının yersiz olmadığını görmesini istiyordum.

Davis konuşmasını sürdürdü. "Fakat benim deneyimlerime bakıldığında, politikaların bilim ve işletme alanlarında çalışan fakültelerin yararına şekillendiği ortada. İngilizce, felsefe, politik bilimler ve diğer sosyal bilimler alanlarındakiler geride bırakılıyor. Benim kapsamlı deneyimlerime göre bu durum TÜ'de de geçerli. Şimdi, ben..."

Profesyonel ol. Profesyonel ol. Profes- sörler el. İşler daha beter olamaz ya.

Sözünü kestim. "Ben de bunu söylemiştim, Davis." Sesim net, yüksek ve kendinden emin çıkıyordu. Masanın altından yumuklarıma saktım ve sesimin aynı şekilde kalmasını diledim. Genç kimse bana başını sallayarak katılmayınca ya da tek kelime etmeyince özgürverim biraz yara almıştı. Bunun yerine herkes gözlerini bana dikmişti. Bir kişi hariç herkes.

"Pardon?" Davis'in kibirlü gülümsemesi dağılıyor. Evrenin Sahibi maskesinde çatlaklar belirmeye başlıyordu.

Derin nefesler. "Benim deneyim eksikliğimi küçük gördün ama sonra söylediğimi tekrarladın." Bakışlarıma çevredeki herkeste gezdirdim. Bütün gün aynı şeyi yaptığını hiç kimse fark etmedi

mi? Masanın çevresindeki yüzler donup kalmıştı ve Jake en sonunda çelik gibi bir ifadeyle bana baktı.

Davis gözlerini kıştı, sonra da tekrar kıkırdadı. "Ne demek istediğini anladığımdan emin değilim, Naya. Yalnızca Dr. Smith, Dr. Bradley ve Dr. Carmichael'in dediklerine katkıda bulunuyordum." Sağındaki adama gülümsedikten sonra ekledi, "Ne kadar da hassas!"

Yumruklarımı açtım - kendime güvenim hakkında rol yapmama gerek kalmamıştı artık. Küçümseyici tonuna duyduğum öfke ilerlememi sağlayan itici güç olmuştu. Korkmuyordum, tepem atmıştı.

"Emrinim söyleyecek birkaç orijinal şey bulabilirsin. Benim fikirlerimi farklı şekillerde söyleyip kendininmiş gibi göstermeyi kes."

Davis'in yüzü kızardı ve gözleri hafifçe kasıldı.

Rektör Lewis araya girdi. "Hadî bir ara verelim. Akşam yemeği gülmün kenarında verilecek." Döndü. "Dr. Turner, mutfakta biraz konuşabilir miyiz?" Diğer herkes gülmün yanındaki piknik alanına gitmek üzere ön kapıya yönelmişti. Davis'in gözleri üzerinde gezinse de kalabalığın peşinden kapıya yöneldi. Herkes bana bakmaktan kaçınıyordu. Jille gözlerimiz kısaca buluştu ancak önceki soğuk ve mesafeli ifadesi yerini koruyordu.

Kendi haklarını savun. Tımarıdır. Fakat en iyi kararlarından biri seçilmez.

Jake bakışlarını notlarından kaldırmamıştı ama çenesindeki bir kasan gerildiğini gördüğümü düşündüm ve masanın üstündeki eli sertçe yumruk yapılmıştı.

Davis'in bakışları ensemdaki tüylerin hepsini diken diken etti.

Sarımsı ipler daha beter alabiliyoruz.

Rektör Lewis dolaptan bir kahve bardağı aldı.

Çoğu kişi güle gitmek için binadan çıkışından boğuk konuşma sesleri azalmıştı.

Kesir keşifacağım.

Bardağına doldurmadan önce demliği bana uzattı ama elimle istemediğimi belirttim. "Peki," diyerek tezgâha yaslandı. "Joe'nun yerini aldığından beri bire bir görüşme fırsatı bulamadık." Sade kahvesini yadumlarken sesi ve beden dili sakın ve arkadaş canlısı, hatta rahatı. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim bu arada. Sana çok güveniyor."

Büyük bir hata yaptım. Odadaki kadınların ayağa kalkıp durulmak için bir savaş çığılığı atmalarına sebep olacağımı ummuş-tum ama kimse destek çıkmamıştı. Üniversitenin rektörü önün-de kendimi salak konumuna düşürmüştüm. Bolca para döktüğü danışmanıyla yattığıma bilen rektörün önünde.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim. "Rektör Lewis, ben..."

"Lütfen, bana Flip de." Gülümsedi ve bardağından bir yu-dum daha içti.

"Flip, özür dilemem gere-"

Beri tekrar durdurduğunda lafımı o kadar zarif bir biçimde tekrar bôlmüştü ki alınamadım bile. "Bu ismi nasıl aldığımı bi-liyor musun? Gerçek adın Archibald olunca bir lakaba ihtiyacın yokmuş gibi duruyor, öyle değil mi?" Kendi kendine kakordada. "Archibald adı babam eski bir asker arkadaşına karşı bir iddiayı kaybettiği için konulmuş. Annem duyarınca kan beyrine sızranmış ama işte buradayım."

Başımı sallarken kağıdımı çatmıştım. Bu konuya nereye gi-diyer?

"Ama 'Flip'? Tamamen benim eserim. Üniversitedeyken genç bir kadını etkilemek istemiştim. Kardeşlik evimin verandasın-dan ters taklayla' inersem dikkatini çekeceğimi düşünmüştüm." Dalgın dalgın gülümsedi. "Gençken o tür fikirler insana ne ka-dar da mantıklı geliyor, değil mi?"

Başımı yana eğdim ve kibarca gülümsedim.

* İngilizcede "backflip" ters takla anlamına gelir. -çn

"İyi gitmediğini söylememe bile gerek yok. Kolumu iki yerinden kıldım ve yanıma gelen ilk çocuk, oradan geçen biriydi ve bana 'Flip' diye hitap etti." Kıkırdadı ve elini sol kolunda gezdirdi. "Şa kadranına söyleyeyim; felaket carım yandı ama lakap yapışıp kaldı."

"Bu çok... iyi bir hikâye," dedim uygun cevabın ne olacağını kestiremeyerek.

"Öyle," dedi ve kahkaha attı.

Tezgâhtan bir adım uzaklaştım – özür dilerken dik durmak daha iyidir. "Fakat Rektör, ee, Flip, içeride olanlar için sizden özür dilemeliyim."

"Bu hikâyeyeyle ilgili başka ilginç olan ne biliyor musun, Naya?"

Konuştuğunmu fark etmiyor mu? "Nedir, efendim?"

"Erinde sonunda o genç kadını etkilemeyi başardım. İnanmazsın, daha alçım çıkmadan berinde evlenmeyi bile kabul etmişti. Ve bana lakabımı veren çocuk var ya? O da elli yıldan uzun zamandır en yakın arkadaşım. Sen, ben ve şu dört duvar arasındayız ama bençe kariyerimde buraya kadar gelebilmem isminin öze geçmiş yığınları arasında kendini göstermesi sayesinde mümkün oldu. Etrafta pek fazla Flip yok."

Dudaklarımı birbirine yapıştırarak gülümsememi bastırmaya çalıştım.

"Bazen yaşadığı anda saçma, salakça hatta tehlikeli bile görünse de –kesinlikle saçma, salakça ve tehlikeli olsa da– bazen işe yararlar. Ve o kötü kararlar var ya? Bazen hayatımızda verdiğimiz en önemli kararlar olabilirler. Özellikle de gövdenin üstünde iyi bir kafa taşıyorsan." Kahve bardağının üstünden bana bir bakış attı.

İyi dedin, Flip. Ağır ağır başıma salladım ve hangi saçma, salakça, tehlikeli kararımın beni mutluluğa götürecektik biletim olacağını merak ettim.

"Önce bariz gerçeği aradan çıkaralım, seninle Bay Shaw arasındaki ilişkiden haberdar olmak isterdim. Bunu oturda da pay-

laştım ve şimdi de sana söylüyorum. Bunu bir sır olarak sakladığınız için hayal kırıklığına uğradım.”

Bakışlarımı kaçırdım. “Bunu bilmediğim için özür dilerim. Yapmam gerekirdi, biliyorum.”

Bepyla onayladı. “Bildiğini tahmin ediyorum. Böyle şeyler karmaşık olabiliyor ama yine de bu konuşmalarda önemli bir ses olduğunu düşünüyorum. Gelecekte lütfen çekinmeden, açıkça konuş. Yaşlı bir adamın söylemesine izin verersen, bu konuda iyisin.

“İçeride olanlara gelince?” Kahvesinden bir yudum daha aldı ve ardından geri kalanını lavaboya döktü. “Kendi hakkını savunman takdire şayandı. Ve yapılması gerekiyordu. O eski erkekler kulübü kuralları artık işlemiyor ve araya kendim girmediğim için özür dilerim. Bundan sonra daha iyisini yapacağım. Onlarla konuşmamı ister misin?”

Başımı iki yana salladım. Teklifini takdir ediyordum ama Davis’e daha fazla yalan yayması için bir şans vermek istemiyordum.

Rekade Lewis iki kez hafifçe omzuma vurdu ve “Konuşulacak başka bir şey kaldığını düşünmüyorum,” dedi. Göğün yanında diğerlerine katılmak üzere odadan çıktı. Binadan ayrılırken kapının sinekliği yerine oturdu.

Kırk Bir

Pekâlâ, bu beklediğimden daha iyi gitti.

Flip kulübeden uzaklaşarak ardında herkesin akşam yemeği için toplandığı gölün bulunduğu ağaç sanına doğru yürüyordu. Beni aramak için gelmeden benim de oraya gitmem gerekiyordu ama Jake'i görmeden önce kendimi toparlamak için birkaç dakika yalnız kalmak istiyordum. Kapıdan çıktım ama tam tersi yöne doğru ilerleyerek ağaçların arasına girdim. Davis de herkesle birlikte göl kenarındayken en sonunda derin derin nefes alabiliyordum. Akşamüstü güneşi her şeyin üstüne yumuşak bir ışık saçıyordu ve açılık alandaki iri bir kaya parçasına oturmadan önce ayakkabılarıma altına çitirdayan küçük dallarla gevşek toprağa odaklandım. Flip'le konuşmak beni daha iyi, daha kendimden emin hissettirmişti. İyimi seviyordum ve onun için sık çalışmışım ama temiz havayı içime çekerken içimi bir saklanma yeri olarak kullandığımı fark ettim.

Yapılacaklar: Kadro alına beşyara belgelerini gözden geçir. Kendin kazanana dek burada gerçek bir güç elde edeneceksin ve buna hazırsın. Terfi etmek için gereken her şeyi yap.

Yapılacaklar: Jill'i kariyerinin başındaki diğer kadınlarla bağ kurabileceğiniz bir kulüp ya da organizasyonu başlatmaya hazırsınız.

Yapılacaklar: Jake'i geri kazan.

İşleri yoluna sokmak için ona ne söyleyebileceğimi, mükemmel kelimeleri nasıl seçeceğimi bir süredir düşünüyordum ve en sonunda mükemmel sözcüklerin ağzıma açıp yüksek sesle söylediklerim olacağını fark etmiştim. Ona karşı dürüst olmam gerek. Derin bir nefes daha aldım ve sahip olduğum bütün özgüveni göreve çağırarak sınırlarımı yatırdım. Onu bulacağım. Beni dinlemesi için yatacağım. Mecbur kalırsam ayaklarına bile kapıncacağım. Arkamdaki ayak seslerini duyduğumda göle doğru dönüyordum.

Hızla çevremde döndüm.

Davis kuru, kulak tımalayıcı bir sesle güldü. "Beni izliyorlarsın mı?" Alçak sesi tehditkâr çıkıyordu ve hızla bana doğru yaklaşıyordu. "Flip'i sana karşı kışkırttığuma mı ikna ettin?"

"Senin hakkında hiçbir şey söylemedim, tamam mı?"

Geri çekilmeme neden olarak üzerime yürüdü. "Yaparsan buna pişman olacağını biliyorsun. Bir iki fotoğraf paylaşmak o kadar kolay olur ki. Eminim, üniversite şirketini etik olmayan davranışlardan dolayı kovduğunda erkek arkadaşının onlara bakmak için bol bol zamanı olur. Belki de kaybettirdikleri zaman ve kaynak için onlara dava açması konusunda Flip'i ikna ederim."

Bir adım daha geri çekilirken kalbim deli gibi atıyordu. Ayağımın altındaki dal parçaları kırılıyordu ve uzaktaki kuş sesleri aniden çok gürültülü gelmeye başlamıştı. "Flip'e hiçbir şey söylemeyeceğim. Sadece beni rahat bırak, Davis."

Telefonunu kaldırıp beni duymazdan geldi. Yıllar süren manipülasyonu geri alamayacağım gibi fotoğraflar da geri alamazdım. İkisinin de sonuçlarıyla yaşamak zorundaydım. Kollarımda bıraktığı morluklar, söylediği nefret dolu sözler ve beni tehdit ettiği şiddet o fotoğrafta yoktu, yalnızca benim anılarımdaydı ve onları da geri alamıyordum.

Bu pisliğiz önünde ağlamayacağın.

"Seninle bu konuşmayı yapmayacağım, Davis." En mesafeli sesimi kullanıyor ve çevresinden dolanmaya çalışıyordum ama

yolumu kesti ve bir adım ileri atarak beni bir ağaca doğru getirdi. Beni solumak, sindirmek için her zaman cüsesini kullanırdı ama korkmaktan artık gına gelmişti. Adrenalinim aniden arttı.

"Fotoğrafları sızdırmak mı istiyorsun?" Gerilemeyi kestim ve karşısında sağlamca dikildim. "Yap o zaman. Senin oyunlarından ve tehditlerinden bıktım. Bunu ya da başka herhangi bir şeyi kullanmandan bıktım. Artık beni kontrol edemeyeceksin. Artık bana zarar veremezsin."

Sinirli mükemmel bir yüz buruşturmayla donakaldı. Parfümünün kokusu burun deliklerime saldırıyordu. Ovarla tanınmadan önce Polo'nun kokusunu çok sevdim ama ayrıldıktan sonra midemi bulandırmaya başlamıştı. Bir an sonra yarundan geçmeye çalışarak göğsünden önce beni ağaca doğru sığdırdı.

Ağacın gövdesine çarptığım anda her sinir ucumda kıvrımlar çıktı ve Wes'ten öğrendiklerimi anımsamaya çalıştım. Korkmaktan bıkmıştım ama korku yine de damarlarıma akan ediyordu.

"Bu sert kız havaların beni kandıramaz ve sana kesinlikle hâlâ zarar verebilirim. Erkek arkadaşına da zarar verebilirim. Ya da bu umurunda mı ki? Sen her zaman bencildin. Bencil ve aptal. İçeride benimle öyle konuşarak ne yaptığını sanıyordun?" Sesi buz gibi, bakışları zalim ve karanlıktı.

"Yolumdan çekil, Davis." Atıldım ama bu kadar yakınımda durup göğüslerimiz birbirine değerken yeterli baskı gücünü bulamadım.

Bana aldırmadı ve sesi küçük bir çocukla konuşurken kullanılabilecek yumuşak bir tona bürünürken parmağına yanağında doladırdı. "Burada olan hiçbir şeyin yetkisi sende değil, tatlı kız. Aynen eskiden olduğu gibi."

İrkilerek geri çekildim. "Bana öyle deme ve siktir olup yolumdan çekil yoksa..."

"Yoksa ne? Çılgık mı atarsın? Herkes gitti. Seni kimse duymaz. Hepsi bana saygı duyuyor ve senin yalnızca beni mahvetmekle kafayı bozmuş aptal bir sürtüğün teki olduğunu biliyorlar."

Buraya gelen herkes onu tanıyordu. Ve hemen hepsi beni

göden düşürme çalışmalarına başladığında da çevredeydi. Jill bile Davis'in park alanında bana dokunduğuna gördüğünden beri bana sanki pis bir şeymişim gibi bakıyordu. Gözlerime yaşlar doldu ve onları bastırmakta zorlandım. Kalbim çevremizdeki huzur dolu, sakin ormanlığa taban tabana zıtlık oluşturanacak şekilde gümbürdüyordu.

"Hiçbir şey yapmayacaksın," diyerek küçümseyerek güldü. "Ve beni tekrar salak konumuna düşürmeden önce iki kez düşüneceksin. Anladın mı?" Artık daha yakınumdaydı, fazla yakınumda. Korkudan sineme dürtümle savaştım ve başımla onayladım. İstediyi buydu.

"Salak görünmek için yardımuma ihtiyacın yok." Doğrudum. "Ve bu benimle ilgili değil. State'te aday gösterildiğin pozisyon için çok daha nitelikli bir kadının seni yendiğini biliyorum. Bu onunla alakalı, senin gururun ve pek değerli egonla alakalı ama ben artık senin kum torban değilim. Senin hiçbir şeyin değilim."

Gözleri parıltıydı. Kollarımı kavradı ve beni tekrar arkaya itti. Ağacın kabuğu derimi deldi, kocaman açılmış gözlerim ve sıkışmış nefesimle başımı kaldırıp Davis'e dik dik baktım.

"Kes şu lanet sesini," diye uladı. "Sen hiçbir şeysin. Önemsizsin." Omuzlarındaki tutuşu sertleşti.

Kimse beni dışlamayacak... te bunu biliyor.

Jake.

Kimse beni kırtlanmaz.

Tekrar sarıma dokundu, çenemi kavramadan önce işaret-parmağına yavaş, kaba saba hareketlerle aşağıya kaydırdı. Gözlerim küçük açıklığı hızla tararken donup kalmışım – herkes en az bir buçuk kilometre uzaktaydı. Davis başına yana eğdi ve gözlerini kısarak göğsüme pis pis baktıktan sonra bakışlarını geri kaldırdı.

"Uzak dur benden!" Ona iterken sesimden panik yükseliyordu. Olduğumuz yer ve daha sonra diğerlerine katılma zorunluluğu sayesinde aşırı uç bir şey yapamayacağı gerçeğine sıkı sıkıya tutunuyordum. Bunun için fazla zeki. *Değil mi?*

"Davis, bırak beni!" Kıpırdanarak kurtulmaya çalıştım ama o daha güçlüydü ve kollarımı tutmak için ellerini aşağı indirirken pelvisini bana bastırıyordu.

"Burada yetki sende değil." Sesi alçaktı ve parmakları derime saplanıyordu.

Dizimle vurmaya çalıştım ama başaramadım ve yalnızca uyluğuna sürünebildim.

"İçeride yediğin halt var ya, benimle öyle konuşamazsın, asla. Caroline Rhodes'u bildiğini mi sanıyorsun? İkinizin tek bir ortak yönü var – yalnızca bacağınız arasındaki şeyle geçirip giden iki aptal sürtükten başka bir şey değilsiniz." Gözleri kararır, ifadesi çalgına dönmüştü. Nadiren kendini tamamen bırakırdı. Bana zarar verirken, aşağılarken bile kontrollü ve mantıklı düşünürdü. İlk kez, yakalanma ihtimali olduğunu düşünmüyor olabileceğinden endişelendim.

"Davis," diye yalvardım, "bırak beni."

Yüzü aydınlanıp tekrar alayla gülümsediğinde ortaya çıkan ifade dehşet verici bir maskeydi. "Çılgık atarsan, herkes onları anlattığım gibi çaresiz bir çocuk olduğunu öğrenir. İş arkadaşının arkadaşça sarılamasını yanlış anlamak, cık cık cık, Naya... Gerçi seni zaten dayamazlar." Diğer elini aşağıya indirerek kemerini çektiirmeye başladı.

Gözlerimi kapattım.

Bu olmuyor. Bu olmuyor. Bu olmuyor.

Çılgık atmak ve birilerinin beni duyacağını ummaktan başka çarem yoktu. Ayren söylediği gibi olabilir ve yeniden mahvolabilirdim.

Çaresiz.

Karlılar.

Ama kazanamayacaktı, bu sefer değil.

"Bırak beni!" Çılgık attım ve onu geri itmek için bütün bedenimi kullandım.

Bir avuç sapını eline aldı ve başını geriye çekerek yüzüne sert bir tokat attı. Acıyı algılatırken görüşüm ışık noktalarıyla

İçildi. Yaptığı onca şeye rağmen yüzüne hiç vurmamıştı. Her zaman saklanabilecek bir yerleri hedef alardı. Bununla birlikte zihninde bir düşünce belirdi. Kontrollden çıktı.

"Benimle savaşılabileceğini mi düşünüyorsun? Resimdeki o kız, ne yapacağını söylemesine ihtiyaç duyan o kız, sen gerçekte işte o kızsın."

Sesimi bulamamam da başımı iki yana salladım. Onca yıl önce olduğu gibi, ne yaptığını zihninden uzaklaştırabileceğim yere gitmek ve olabilecek en küçük hâle gelebilmek için kendi içime çekilmeye başlamıştım.

Felicia ile Aaron'ın söyledüklerini anımsadım. Sesinin tekrar çıktığını görmeyi çok isteriz.

Zihnimi Wes'in kendini savunma derslerindeki sözleri dolıydı. Eğer başka hiçbir şey yapamıyorsan, sesini kullan.

Andından Jake'in kelimeleri geldi. Seni arıyorlar.

Üç yıl öncekiyle aynı kişi değildim. Kendi gücümü yeniden keşfetmiştim ve bundan daha iyisini hak ediyordum. Küçülmem gerekiyor. Savaşıp kendini kurtarabilirim.

Kulağına doğru çıkarabildiğim en yüksek sesli çığlığı attım ve o da eliyle ağzımı kapadı. Elini çekme dürtümle savaşarak bir kolumu kurtardım ve Wes'in öğrettiği gibi elimin ayağını hızla Davis'in burnuna geçirdim. Çıkan çatırtı tatmin ediciydi ve çenesinden oluk oluk kan akariken burnunu tuttu. İntikamı alamadan toplayabildiğim bütün gücümle dizimi taşağlarına geçirdim ve Davis'i kendimden uzağa ittim.

Hızla soluk alıp veriyordum ve damarlarımda ilkel bir öfke dolanıyordu. Kaçmam gerektiğini biliyordum ama saldırmaya devam etmek, onu tekrar tekmelemek ya da yumruklamak istiyordum. O ufak karasızlık ânında beni yakaladı, bileğimdeki eli manganeye gibiydi. Delirmişti. Burnundan akan kanla birlikte yüzü dehşet verici bir keşmekeşe dönüşmüştü. "Nazik olabilirdim ama illa zorlaman gerekiyordu. Siktir, daima zorlaman gerekiyor."

Kalbim kulağlarımda ahyordu ama Felicia ile birlikte pratik

yapmıştık – hem derste hem de ders dışında hareketi tekrar tekrar çalışmıştık, bu yüzden kolu sırtında bükülene dek eline baskı uygulamak ve kontrolüm altına almak çok doğal geldi. Övrümde diz çökmesini sağlamak neredeyse içgüdüselidi. Kafam birbirine çelişen ve çarpışan düşüncelerle uğulduyordu – güçlü hissetmeyi ne kadar sevdiğim, ancak bile olsa ona benzemekten ne kadar nefret ettiğim, nasıl bana o kadar uzun süre zarar verdiği ve bana bu açıklıkta ne yapmak istediği. “Siktir, aynıen öyle, zorluyorum.” Şıg bir nefes daha aldım ve kaçmaya çalışınca biraz daha baskı uyguladım. “Şimdi senin zorlamalarına karşılık veriyorum ve sen bir daha beni asla zorlamayacaksın.”

“Çığlık duyduk – burada neler oluyor?” Jake’in ortağı Carlton, Jill ve Davis’in arkadaşı Doug eşliğinde patikadan koşarak geldi. Bana kocaman gözler ve üç açık ağızla bakakaldılar ve bir süre sonra tutuşuma bırakınca Davis benden hızla uzaklaştı.

“Ne halt oluyor?” Carlton aramıza girdi.

Davis avuçlarına dışa çevirerek kanlı ellerini kaldırdı. “Delirmiş,” diye haykırdı. “Durduk yere kafayı yedi ve bana saldırdı.”

Hâlâ aynı yerde dikilirken üçünün bakışları ikimizin arasında dolanıyordu ama benim tek yapabildiğim başıma iki yana sallamaktı. Yeterince nefes alamıyordum ve kalbim gümbedüyordu ama yine de kekeleyerek konuştum, “Bana saldırdı.”

Davis yeriden yüzünü işaret etti. “Doug, beni bilirsin, dostum. Böyle bir şeyi asla yapmam. Yalan söylüyor.”

Jill bana bakmayı sürdürüyordu ve yüzüne endişe ile başka bir şey daha kazanmıştı. Eşper? Kızona? İyi olup olmadığına sorarak yanıma yaklaş ama ben yalnızca başımı iki yana sallayabiliyordum. İçindeki güç dağılıp gitmişti ve ellerim titremeye, dizlerim tutmamaya başlamıştı. Bana ne yapabileceğinin, ne yapmak istediğinin tam etkisinin hücum etmesiyle gözlerime yaşlar dolmuştu.

Omuzlarını dikleştirerek bakışlarına benden Davis’e çevirdi. “Naya yalan söylemiyor,” dedi diğer iki adama. “Yapar...” Jill tekrar Davis’e bir bakış attı. “Yalan söylemiyor.”

Carlton'la Doug bakıştı ve Carlton aceleyle telefonda konuşmaya koyuldu.

Kalbim gümbürdüyor, sırtımdan ter akıyordu ve sanki bedenimin dışındaymışım gibi uyuşmuşum. Umutsuzca düzeltilmeye çabalarak gömleğimi çektiyordum. Davis'in kolu ön tarafa sürülmüştü ve bir düğmem kayıptı. Hepsi gözlerini bana dikmişti.

Üç kişi daha hızla açıklığa geldi ve herkes bir ağızdan konuşmaya başladı. Titriyor, ellerimi bir türlü durduramıyordum. *Bağırıyor oluyorum. Tokadının yanağımda bıraktığı acı ve ağacın kollarımdan arka kısımda boyla boyunca bıraktığı çizikler örtbas edilebilecek gibi değildi. Bana vurdu. Bana şey yapacaktı...* Yaşlar gözlerimin ardına yaşıyordu ve nefesim hızlı, apırı hızlıydı. Bedenime dokunuşunun hatırası midemi bulandırıyor ve başıma döndürüyordu.

İnsanlar hep bir ağızdan fısıldaşıyordu ve ormanın sessizliğindeki bu kakofoni boğucuydu. İki sağlam kol beni sarınca hepsi dışarıda kaldı.

Yutkuandım ve olabildiğince derin bir soluk aldım.

Sandal açtı.

Jake'in kacası yaran taradık sesi kulağımın yakınından gelirken duyguyla yoğunlaşmıştı. "Yaralandın mı? Ne oldu? Sana..."

"Hayır, ben..." Nefes almaya çalıştım ama bunun yerine cümlem bitiremeyerek içkanklara boğuldum. Beni göğsüne daha sıkı bastırırken çenesini başımın üstüne yerleştirdi. Sanki her şey bir anda gözyaşı seli olarak dışarı çıkıyordu – Davis'in beni incitmesinden duyduğum dehşet, uğruna çabaladığım her şeyi kaybetme ihtimali, Jake'i kaybetmem. Bir de onca yıl saklanmamın ardından en sonunda karşı koyabildiğim bilinci. Karşı koymuştum.

"Herkes bizi öğrenecek."

"Önemli değil," derken sesi sertti. Saçımı okşayarak elini başımın arkasında gezdirdi. "Gövendesin."

"Gerçekten, çocuklar. Düşündüğünüz gibi değil. Doug, hadi ama... beni tanıyorusun. O da istiyordu ama sonra aniden balata-

lan sıyrıldı." Davis'in sesi omurgamdan yukarı tırmandı ve titredim.

Jake hızla o tarafa yöneldi ve tüm kasları gerildiğinden vücudu daha uzun, daha geniş görünüyordu. Az önce sırtımı okşayan elleri şimdi yanlarında yumruk hâlinde almıştı.

Carlton iki adamın arasına girdi ve tombul avucunu Jake'in omzuna bastırarak on metre kadar ötede, Doug'un yakınında dikilen Davis'in üstüne atılmasını engelledi.

Jake'in sesini tanıyamadım. Tehditkâr çıkıyordu. "Ne söyleyeceğini çok dikkatli düşünsen iyi olur çünkü o ağzına bir kez daha açarsan başlattığı işi bitirir ve o sikik çeneri kurarım."

Jake'in yüzünü göremiyordum ama ifadesindeki bir şeyler Davis'in küçümseyici gülümsemesini silmiş ve elini yavaş yüzüne tutarak aniden ağaca yaslanmasına neden olmuştu.

Jake hiçbir şey söylemeden beni tekzer kollarının arasına aldı.

"Değmez," dedim, başımın arkasını okşayıp parmaklarını saçlarımin arasında gezdirirken gömleğine doğru.

"Sana değer."

Kırk İki

"Teşekkürler, hanımefendi." Polis memuru ifademi almayı bitirdi, başını eğerek selam verdi ve yürüyerek park alanından çıktı. Davis'i polis arabasının arkasına almışlardı ama muhtemelen göz açıp kapayıncaya kadar geri çıkıp yollarlar yaymasını sağlayabilecek kadar iyi bir avukatı vardı. Yalnızca takıldığımız ama işlerin çığırından çıktığı hikâyesine devam etti.

Ağrıyan ve şişmiş yanağımı ihtiyatlı bir tavırla inceledim. Nasıl göründüğümü yalnızca tahmin edebiliyordum; yüzüm morarmıştı, kollarımda çizikler ve tenimde gözyaşlanımların izleri vardı. Birileri elime temiz bir tişört tutuşturmuştu ve kan lekeli kumaş parçasını vücudumdan uzaklaştırmaya can atarak ona sıkı sıkı tutuyordum ama üstümü değiştireceğim herhangi bir yerde yalnız kalmaya henüz hazır değildim.

"Bana ihtiyacın var mı?" Carlton mavimsi bir buz torbası uzattı ve masada karşıma oturdu.

Ona teşekkür ederken soğuk plastiği yüzüme bastırdım. "Sana teşekkür edemedim, m, şey için..."

Başını iki yana salladı. "Seni daha erken duymadığımız için üzgünüm." Carlton'la diğerleri çığışımı duyup koştuklarında bir şey almak için kulübeye geri döndüklerini düşünüyordum. Gelmelerinden

hemen önceki anları arıyınca istemsizce titremeye başladım ve buz tochasına sıkıca tuttum.

"Jake hâlâ burada mı?" diye sordum titrek bir sesle. Polis memuru ifademî almaya başladığında Jake mutlakten çıkmak zorunda kalmıştı. Neden dömediğini merak ediyordum.

"Seni yalnız bırakmak istemedi ama ben pışman olacağı bir şey yapıp hapsi boylamadan önce onu bir yürüyüşe çıkması için zorladım." Carlton'ın üslubu şapartıcı bir biçimde yumuşaktı ve toplantılarda gördüğüm, şirketin şen şakrak yüzü olan adamla alakası yoktu. "Ona suçladığımdan değil. Senin başına gelenler benim sevdiğim kadının başına gelse... bilemiyorum." Bakışlarını alyansına çevirdi. Eski görünüyordu ve altın yıllardır kullanılmaktan dolayı kararmıştı.

"Ah, biz artık, şey, birlikte değiliz."

Kaşları hafifçe kalktı ve gözlerinde şüphe belirdi. "Burun gerçekten önemli olduğunu sanmıyorum."

Rektör etkinliğin geri kalanını iptal etmişti. Bunu duyunca, iş arkadaşlarımmın onca yol geldikten sonra sırf benim yüzümden hemen geri dönmek zorunda kaldıkları için bana öfkelenceklerini düşünerek sinmişim ama kimse şikâyet etmemişti, en azından benim önümde. Araçlardan biri otoparktan ayrılarak pencereden far ışığı sızdı ve çakılların ezilme sesi duyuldu.

Gözlerimi camdan ayırdığımda Carlton'ın bana dikkat ve endişe dolu gözlerle baktığını gördüm. "Sen de istersen Jake seni kiraladığımız eve götürecektir. Ben Flip'in arabasına kullanabilirim."

Jake plandamış gibi tam o anda kapıdan girdi.

Kamp alanından daireme gelmek bir saatten biraz fazla sürdü. Alandan çıkar çıkmaz elini orta konsolun üzerinden bana uzatmıştı. Elimi çekip tutmayı deneyip denemeyeceğini merak etmişim ama eli havada donup kalmış ve em sonunda vites kolunun üstüne yerleşmişti. Yol boyunca yalnızca etraftaki sesleri ve navigasyonun robotumsu sesini dinleyerek sessiz kalmıştık.

Profiline bir bakış attım; çenesini sıkıyordu ve gözleri yola odaklanmıştı. Yoldayken, park ederken ve katıma çıkan asansördeyken aramızdaki mesafe sonsuzluk gibiydi.

Dairenin kapısını açmaya çalışırken ellerim titriyordu. Jake tedbirli bir tavırla yanıma gelerek nazikçe anahtarlarımı alıp kapıyı açtı.

Kaskatıydı ve sanki izni olup olmadığından emin değilmiş gibi bana dokunmamaya son derece özen gösteriyordu. Kapı açıldıktan sonra saatiyle oynamaya ve yüzüme bakmaktan kaçınmaya başladı. "Senin için birilerini aramamı ister misin?"

Hiçbir şey söylemeden başımı iki yana salladım.

"Pekâlâ, öyleyse..." Eli kapı kolundaydı, sonra adımımı tereddütle kapıdan dışarı attı ve koridora doğru baktı. Bu değişim, gözlerindeki bu hareketlenme içimde bir şey uyandırdı. Uygunsal olarak yıpranmış ve fiziksel olarak bitap düşmüş hâlde kontrolü tekrar elime aldım ama bu kez istediğim şeye uzanmak için.

"Hayır, Jake, bekle." Biri doğru bir adım atıp koluna dokundum. "Kahr mısın?"

Yutkundu ve gözlerini yüzümde gezdirdi. Bakışları yanımdaki morlukta duraksamıştı.

Kolu sıcaktı ve ona dokunmanın tanıdık hissi bana daha da özgüven vermişti. Bileğine uzandım.

"Lütfen!"

Biraz zaman aldı ama yine de parmaklarını benimkilere geçirip kapıyı arkasından kapattı. Hareketleri hâlâ titiz ve özenliydi.

Gözlerimizi ayırmadan ona yaklaştım ama aramızdaki mesafeyi kapatan kişi Jake oldu. Bederimini onanikine çekerek beni yarıdan kollarının arasına aldı ve bütün dünyayı dışarıda bıraktı.

"Naya." Göğsünün derinliklerinden gelen sesi pürüzlüydü ve nefesi kulağımın üstüne vuruyordu. Başımın yan tarafını gelişigüzel öptü. "Bilmiyordum..." dedi saçma doğru. "O piç kurusanan boynunu kırıp gebertivermeye hazırımdım."

Jake şakağımı tekrar öptü, minik bir öpücük. Sonra bir tane daha. "Keşke bana o olduğuna söyleseydin."

Göğüs kaslarının üstündeki pamuklu tişörtü avuçlarının altında yumaşaktı ve beni kendine yakın tutuyordu. Saatlerdir ilk kez kaslarını gevşettim ve ona yaslandım. Düşmeme izin veremeyeceğine güvенеbileceğim birinin beni tutmasını istiyordum.

"Bir şey yapardım... Ne biliyordum ama yapardım." Dudaklarını kulağımın tepesine yakın bir yere sürterek üçüncü öpücüğünü kondurdu ve ben de parmaklarına çenesine boylu boyunca yerleştirdim. Öpücükleri saymak zamana takip etmenin, kendimi o anda tutmanın bir yoluıdu. Parmaklarını saç çığışında dolanırken hızla solağünü verdi. Alnım benimkine değdırdi ve dudaklarını hafifçe burnumun ucuna sürtdü.

Dudaklarıyla buluşmak için başımı çevirdim ve o tanıdık baskıyı aradım. Bir an duraksasa da sonra ağzını benimkine açtı. Öpücüğümüz yumuşak, yavaş ve tatlııdı. Söyleyemediğim her şeyi dudaklarımla anlatmaya çalışıyordum. Üzgün olduğümü, itiraf edebileceğimden çok daha fazla ona ihtiyacım olduğünü, benim de onu sevdiğimi. Sözcüklerin hiçbirini bulamayarak ona gömülürken yavaşımı kavradı.

Yüzümü iki avucunun arasına almıştı. "Ben..."

Başımı iki yana salladım ve altdudağımı dişlemek için uzandım. Öpücükleri, Davis bana saldırdığından beri yapamadığım bir şekilde aklımı başıma getiriyordu ve ihtiyaç duyduğumun, güvendiğimin o olduğuna başka nasıl gösterebileceğimi bilmiyordum.

Bedeniini nazikçe benden uzaklaştırırken başına yana eğdi. "Naya, bekle."

Sözcüklerle aram iyi. Neden doğru olanlara hiçbirini bulamıyorum? Parmaklarını açarak ellerimin tekrar göğsüne inmesine izin verdim. Yakınlıktan başka bir şey istemediğimi nasıl anlatabileceğimi bilmiyordum. "Lütfen, gitme."

Derin bir nefes verdi ve yüzümü inceledi. "Seni düşünmeyi hiç bırakmadım." Parmaklarına belimde açtı. "Toplantıda sana bakamıyordum bile. Bununla baş edebileceğimden emin değildim ama meğer bütün bu zaman boyunca o canavar senden yal-

nıza birkaç adım uzakta duruyormuş. Tansım, midemi bulandı-
rıyor bu." Kaşları çatıldı ve çenesi yemiden kasıldı. "Seni kafanı
gevirmekle suçladım ve ben de aynısını yaptım. Özür dilerim,
Naya. Özür dilerim. Daha fazla dikkat etmeliydim."

Acı dolu ifadesini incelerken tişörtünün kumaşını sıkıca tutu-
yordum. "Özür dileme. Bilmiyordun." İçimde bir umutsuzluk,
onu ikna etmek için neredeyse delicesine bir ihtiyaç kabardı. Yal-
nız olmak istemiyordum. "Her şeyi batırdım, Jake. Bizi. Sana başka
bir şansla layık olduğumu kanıtlamama izin ver."

"Naya." Başını ağır ağır iki yana salladı. "Hiçbir şeyi kanıtlama-
nın gerekmiyor." Bileğimden yanağımı kavramaya geçtiğinde
yüzümün hassas tarafına değmemeye özen gösterdi. "İnsanların
hayal kırılglığına uğrayacağından korkuyorsun sürekli. Ve ben
sana ne diye mesaj attım? O şeyleri söylediğim için çok utanıyo-
rum. Bunu hak etmemiştin."

En son mesajlaşmamızda söylediklerini anımsadım. Korku-
tağımı söylediği mesajı kırk kez tekrar okumuştum. Belki de
kırk küçük olduğumu söylediği yeri.

"Şu anda seni kollarımla sarıp her şeyden korumak istiyor-
um." Kaşlarını çatı. "Fakat benim ya da başka birinin bunu
yapmasına ihtiyacın yok."

Yanaklarımdan yaşlar akınca başparmağıyla sildi. Ağzıma aç-
tım ama sözcükler çıkmadı. *Hakk, hem de hepimize.*

"Bu bizim için ne anlama geliyor bilmiyordum ve bugün tüm
olanlardan sonra senden buna kafa yormama asla isteyemem.
Şimdilik güvende hissetmeni istiyordum ve eğer beni burada isti-
yorsan hiçbir yere gitmiyorum."

Parmaklarımı tişörtünün kumaşından çizerken başımla
onayladım. "Peki," derken sesim hissetmenin yalnızca biraz üstün-
deydi. "Seni burada istiyorum."

Başıyla onayladı ve yanağıma bir öpücük, minik bir tane de
şakağıma kondurdu. Sonra da beni tekrar kollarının arasına aldı.

Kırk Üç

Dört hafta sonra bir perşembe öğleden sonra, ofisimde oturmuş başlayacak dersler için hazırlık yapıyordum.

Öğrencilerin kampüse dönüşü beni bir profesör olma konusunda heyecanlandıran bir enerji ve canlılıkla dolduruyordu. Yaz çalkantılı geçmişti ve normale dönmek hakkında söylenecek çok şey vardı. Elbette her şey normal değildi.

Davis'in saldırısı, beraber olduğumuz zamanlardaki duygu ve anıları eşeleyip gün yüzüne çıkarmıştı. Nadiren iyi bir uyku çıkardım ama son zamanlarda hiç uyuyamaz olmuştum ve her beklenmedik ses ya da ani hareket titrememe neden oluyor, beni savaşıma hazır hâlde irkilterek uyandırıyor. Davis ceza almıştı ama konuştuğum avukat muhtemelen cezasının düşürüleceğini ve kasıtlama karan çıkarılacağını söylemişti. Aynaya bakarken büyük morluğun solduğunu görebiliyordum ancak onun yerini şiş gözler ve altındaki koyu renk halkalar almıştı. En sonunda burunda artık tek başıma baş edemeyeceğimi, belki de hiçbir zaman edemediğimi kendime itiraf ettim.

Yapılacaklar: Bir psikolojik danışmandan randevu al.

Serin esinti açık pencereden ofisime doldu ve masamda duran telefonum titredi.

JAKE: Canavar damat diye bir şey var mı?

NAYA: Eric mi?

JAKE: Tyson.

NAYA: Gerçekten mi?

JAKE: Pasta onun sorumluluğunda = tek iyi bu. Sağdıç = benim de sorumluluğum tabii.

NAYA: Kulağa küffet gibi gelmiyor.

JAKE: Sonraki dört tadede ona eşlik etmek ister misin?

Neden bu şekilde bu kadar çok pastane var ki?

NAYA: Benim için de biraz kremanın tadını çıkar.

Jake geziden iki gün sonra, ben ne zaman istesem geri geleceği konusunda söz vererek Kuzey Carolina'ya dönmüştü. Uzun uzun sarılmıştık, yanığımı yumuşak ve vaat dolu dudaklarıyla öpmüş, sonra da gitmişti.

Beni hâlâ seviyordu. Dile getirmemişti ama bana dokunuşundan ve bakışından bunu hissedebiliyordum. Gerçi korkuyor ve bunu nasıl düzelteceğini bilmiyordum. Gittiği gece bana mesaj atmıştı.

JAKE: Nasılsın?

NAYA: İyiyim. Felcio geldi.

JAKE: Güzel.

Ertesi gece bir, Seni düşünüyorum yazdı ve ben de, İyi geceler ile yanıt verdim. Ertesi gece de ayrışa oldu. Yatmadan önce telefonuma bir oyuncak ayı gibi sarılıyor ve mesajları dört gözle bekliyordum. Hiç aksatmadan her gece gelmeye başladılar.

En sonunda bir konuşma başlattım. Güleyle. Ben de seni düşünüyorum. O zamandan beri düzenli olarak günümüzün kısa bölümlerini ya da olan gelişmeleri aktarıyor, her gün kısa günay-

dın ve iyi geceler mesajları atıyorduk. Aramızdakiler eski hâline dönmemişti ancak normal sayılabilecek bir düzeydeydi.

Kamptan ayrılmadan önce Jill yanıma gelerek omzumun hafife sıkırmıştı ve aramızda anlayış dolu bir bakışma geçmişti. Ormandaki anın telaşından uzaklaşınca yüzüne çöken utancı fark etmiştim. Çok iyi bildiğim bir ifadeydi bu fakat daha önce hiç başkasının yüzünde aramamıştım. İletişime geçmek, ona katılmak zorunda olmadığma, yalnız olmadığma söylemek istemişim ancak kelimeleri bulamamıştım ve etrafımız insanlarla çevriliydi. İnsan içindeyken söylemek istemediğim tüm kelimeleri aktaracağma umarak elini sıkırmıştım. Gücünü, benim kendiminkini bulmamdan daha çabuk bulmasına umuyordum. Henüz konuşmamıştık ancak konuşacağımızı biliyordum.

Eylülün ortalarına dokuz farklı bölümle birlikte yeni bir kamp ayarlanmıştı. Elbette Davis olmayacaktı. Rektörün yapacağı duyurular ve bölümümüze olacaklar hakkında endişeliydim ancak işler o noktaya gelirse başka bir yerde yeniden başlayabileceğime karar vermiştim. Bunu yapabildim ve sorun olmazdı. İhtiyatlı olsam da iş arkadaşlarımdan çevresinde uzun zamandır yapabildiğimden çok daha rahat nefes alabiliyordum. Bana bir seçenek sunulmuş, ikinci kampa katılmama fırsat verilmişti ancak bu bana sanki Davis fazlasıyla kazanmış olur gibi gelmişti. Ben de es geçme teklifini reddetmiştim.

Her şeye ek olarak bir de Jake'i görecektim ve ilk günün toplantılarından ardından sakin bir yerde buluşmak için plan yapmıştık. Mesajlaşmalarımız tatlı ve arkadaşçaydı ama henüz bizim hakkımızda konuşmamıştık. Onu görmek ve öpmek için ölüp biliyordum ancak bağımızın düzeltilmek istemeyeceği kadar zarar göbedüğünden korkuyordum. Öğrenene kadar birkaç haftam vardı fakat ne şanslıydım ki yoğun dönem başlangıcıyla meşgul olacaktım.

Ofis kapımdan gelen tıklama sesi düşüncelerimi böldü. Bakışlarımı kaldırdığımda hiç beklemediğim birini gördüm: Yum-

nuşu kapının çerçevesinde duran Quinton ya da Quenton. Yeşil çizgili şortu, polo yaka tişörtü ve imzası hâline gelmiş tekne ayakkabılarıyla önümde dikiliyordu.

“Dr. Turner? Beni Öğrenmeye Giriş dersinizden hatırlıyor musunuz? Quinn Sterling. Bir dakikanız var mı?” Quinn, Kahret-siz, çok yakıştırmam.

“Elbette. İçeri gel.” Masamın diğer tarafındaki sandalyeyi işaret ettim ve oraya oturdu. “Senin için ne yapabilirim?”

Bakışları ofisimde dolaştı, ayaklarına indi ve tekrar bana döndü. “Size, ın, bir şeyler sormak istiyorum, şey, geçen dönem öğrendiklerimizle ilgili.” Bolca üründe şekillendirilmiş saçların tepesine yerleştirdiği güneş gözlüğüyle oynadı.

“Tabii. Özel bir şey var mı?”

“Şey, bu yaz kamu hizmetinde bulunmak zorunda kaldım.”

Zorunda kaldım ifadesi dikkatimi çekmiş ve Quinn’i tarancı bir tulum içinde hayal etmeme neden olmuştu.

Hiç onun rengi değil.

“Ve şey, fakir çocuklar için falan olan, ın, şehirdeki bir yaz okulu programında yardım ettik. Başta yapmak istememiştim ama sonra, eee, havahı geldi.” Kafasındaki güneş gözlüğünü aldı, sonra geri taktı. Yerinde duramıyordu.

“Ne güzel.” Duyduklarımdan memnun ve güven verici bir tonda konuşmaya çalışarak yorumda bulundum.

“Ve şey çocuklar temel matematikte bile zorlanıyordu. Mesela toplama işlemi ve başka bokluklar –ah, yani şeyler– falan ama video oyunlarına bayılıyorlar.” Biraz gevşeyerek ellerini masama bıraktı ve öne eğildi. “Ve sırıfta bundan bahsettiğinizi anımsadım.”

“Evet, oyunlaştırmaya yânetimi çocukların matematik hakkında heyecanlanmasına sağlayabiliyor.” Araştırmacıdan bahsederken dikkat mi ediyormuş?

“Aynen! Çocuklardan biri ciddi anlamıyordu. Gerçekten fakir bir okul olduğundan lüks hiçbir şey yoktu ama tabletimi götürdüm ve şu ücretsiz uygulamayı keşfettik, oyunları oynadık

ve çocuğa çok faydası oldu. Çok havalıydı. Kendimi gerçekten çok iyi hissettim.”

Gülümsedim. *Şu küçük pislikle garır duyuyorum.*

“Her neyse, bunu yapmak çok hoşuma gitti ve bunu, şey, meslek olarak yapabilmem için bana yardımcı olabilir misiniz diye merak ediyordum.” Tutkusuz, okul-için-fazla-havalı mas-kesi düşmüş, yerini samimi bir merak ve karılganlık almıştı.

“Oyun tasarımcısı olmak için mi?”

“Hayır. Öğretmen.”

Şaşkınlıktan aklım başımdan gitmişti. “Kesinlikle.”

“Henüz çok bilgim yok. Bu biraz, şey, yeni ama yardım etmek için oyunları kullanmak çok havalı bir şeydi. Alanım pazar-lama ama bana değiştirmek için falan yardımcı olabilir misiniz? Bu çok daha ilginç duruyor.” İladesi umut doluydu ve gülümse-memin genişlemesini önleyemiyordum.

“Yardım etmekten mutluluk duyarım, Quinn.”

Onuz dakika sonra dışarı çıkmaya başına iki yana salladım. Odada başka biri olsaydı o anda ona kocaman açılmış gözlerimle *Az önce olanları gördü-mü?* bakışı atardım. Profesyonel hayret hissi içimi doldurmuştu ve anlatabileceğim birilerinin olmasına diledim.

MAYA: Az önce çok tuhaf bir şey oldu.

JAKE: Öyle mi?

Kirk Dört

Rektör Lewis TÜ kapüşonlusu ve kot pantolonuyla ana kulübenin önünde dikiliyordu. Odada etrafıma bakındım ve yakınlarımda yaşamığımı paylaşan birkerinin olmasını diledim. Yetmiş yirmiiki üniversite rektörümüz der kot ne giyiyor? Soğuk iş arkadaşım Anita da dahil olmak üzere sağamdaki ve solumdaki insanlar hiç afallamamış gibi duruyordu. Joe olsa en azından bana bir kağıt kaldırma armağan edebilirdi ama hâlâ iyileşmeye çalışıyordu ve Elaine'den biraz geri çekilmek yönünde sert talimatlar almıştı.

O sabahın erken saatlerinde ana yönetim binasının önündeki park alanından kiralık bir otobüse doluşarak ayrılmıştık. Dokuz bölümün profesörleri tuhaf bir biçimde yerleşmiş, insanlar "İş Arama Kampı" ve "İşsizler Ordusu İnzivasi" gibi şeylerden bahsederken arabanın içini yapmacık konuşmaların uğultusu sarmıştı. Ne beklemem gerektiğini Jake'e yüz kez sormak istemiştim ancak aramızdakiler hâlâ son derece kınılgan geliyordu o yüzden o gece konuşmak için gölün kenarında buluşmaya sözleşsek de kendimi tutmuştum.

Flip, kırkımızın katlanan sandalyelerde oturduğu odanın önüne geçti. "Hepinize burada olduğunuz için teşekkür ediyorum. Bu konuda ağzınızı sıkı tuttuğumuzun farkındayım ve bana, bu süreçte duyduğunuz güveni takdir ediyorum." Sesinin

büyükbaşavari tonuna ve o kolları kendine yakıştırabilme yönündeki etkileyici başarısına rağmen oda gerginlikle titreşiyordu. "Peki neden buradayız? İçiniz rahat olsun; bu bir 'Tekmeyi Yeme Kampı' ya da içeriği duyduğunuz diğer renkli isimleri barındıran bir kamp değil."

"Daraşmanların önerileriyle birlikte nasıl ilerleyeceğimizi gözlerken hepinizin burada olmasını istedim. Kesintiler olacak ancak içinizden hiçbirinin programları o konuda değil."

Flip tekrar konuşmadan önce odadakilerle birlikte ben de derin bir oh çektim.

"En azından şimdilik."

Yaşlı adam konuşmaya devam etti. "Daraşmanlık şirketindeki çocuklar şimdi size rehberlik edecekler ama oturmadan önce şunu söylemeliyim..." Duraksadı ve sanki kutudan yeni çıkarılmış gibi duran beyaz tenis ayakkabılarına hayranlıkla baktım. "Bir çoğunuz geleneksel yöntemleri pek tercih etmediğimi bilir. İşleri kanıtlamayı severim. Bu nedenle işe alındığımı düşünüyorum ve bir gün aynı sebeple kovulacağım da eminim." Gülmemesiyle gözlerinin kenarları kırıştı ve gruba bir kakırtı yayıldı. "Fakat o zamana kadar TU'nün ülkedeki en iyi üniversitesi olmasa benim sorumluluğumda ve hepiniz de bunu başarmam için bana yardım edeceksiniz."

Kaslarını gevşerken ve bir hava dalgası ciğerlerimi terk etti – iğim güvendedi. Sevdiğim şeyler hakkında çalışmaya ve onları öğretmeye devam edebilirdim.

Flip'in boşalttığı alana hemen Jake ile Carlton geçti. Jake açık mavi ve polo yakalı bir tişört ile koyu renk kot pantolon giyiyordu. Mavi giyinmesini seviyordum ve acaba benim için mi giydi diye düşündüm. O anda hissettığım sayısız duyguyu bastırmaya çalışarak yarağımın içini ısırdım.

"Teşekkürler, Flip," dedi Carlton. Üniversitenin bütün bölümlerini başarı ve potansiyel eksenlerine göre dört gruba ayırdıklarını açıkladı. Carlton konuşurken Jake de yanlarındaki beyaz tahtaya çizerek görselleştiriyordu.

"Ancak başarıyı yalnızca para üzerinden değerlendirmiyoruz - iyi ya da kötü şöhret, öğrenci başvuru oranı ve diğer faktörler de etkili," diye lafa karıştı Jake omuzunun üstünden.

"İlk olarak yüksek başarı/yüksek potansiyel bölümlerimiz var - temel olarak iyi olan bölümler. Mesela muhasebe ve mühendislik. İkinci olarak düşük başarı/düşük potansiyel bölümlerimiz var - iyi gitmeyen ve popüler olmayan bölümler. Bunların üzerinden ilerlemek kolay." Carlton, Jake'in tahtayı çiziklediği tarafı işaret etti.

"Daha sonra, yüksek başarı/düşük potansiyel bölümleri alıyor ve bu kısım biraz daha karmaşık. Örneğin diyelim ki bir bölüm bolca para kazandırıyor ama akademiye pek kabul görmüyor ya da mezunlarının iş imkânları fazla değil."

Odadaki başlardan bazıları kendi bölümlerinin hangi kategoriye girdiğini çözerken onaylarcasına sallandı. Anita da başını aşağı yakan sallayıp öne eğilince şapırdım.

Yeni yıldır ilk kez başka birinin söylediği bir şeye ilgi gösteriyor olabilir.

"Şimdi buradaki herkesin bölümünün olduğu son gruba geçiyoruz ki o da düşük başarı/yüksek potansiyel ya da bizim deyişimizle 'kuluçka dönemindeki programlar' oluyor." Odadakiler biraz daha açıklama bekleyerek bu sözleri elle tutulur bir sessizlikle karşıladı.

Jake tahtaya bir şeyler eklemek için döndüğünde kürekçiklerindeki arasındaki kıvrım yerine asaletliklerinin berüm içim için ne anlama geldiğine odaklanmaya çalışıyordum umutsuzca. "Sizin dokuz bölümünüz burada," Jake son çeyreği işaret etti. "Hepsinin de bir etki yaratmak için büyük bir potansiyeli var - mezunların iş imkânları geniş, fakülte araştırmaları ciddi paralar kazanabilir ve yüksek bir kayıt oranı ihtimali var ancak ne yazık ki henüz başarıya ulaşamamışlar. Tü hedeflerine göre bölümlerinizi kuluçka dönemlerinde ve onları ileriye taşıyabilmek için beraber çalışacağız."

Yapılacaklar: Her ya güvende olduğumuzu söyle.

Carlton modelle ilgili gelen soruları yanıtlarken Jake de gözleriyle kalabalığı tanyordu. İki sıra önünde soru soran kadına odaklanmadan önce kısa bir an için göz göze geldik ve dudaklarının kenarları yukarı kıvrılmaya başladı.

Carlton, "Hadi işe koyulalım," diyerek ellerini birbirine vurdu ve sonra bizi ufak gruplara bölmeye koyuldu.

Kırk Beş

Saatler sonra gökteki güneş alçalmış ve gölle çevresindeki ormanlık alana loş ve sıcak bir parlaklıkla boyanmıştı. İğimiz bitmişti ve kalabalığın çoğu kampın yemekhanesinde akşam yemeği için Flip'e katılmıştı. Sloppy joe' aklıma pek gelmemişti ve aradan sıvışmıştım. Onun yerine mutfaktan bir granola bar kaparak Jake'le buluşmak için sözleştiğimiz göl kenarına doğru yürüyüşe çıktım. Erken gidiyordum ama bir yer seçip söylemek istediklerimin üstünden bir kez daha geçebileceğimi düşünmüştüm.

Daha iyi uyuyordum ve danışmanuma yıllardır içimde tuttuğum her şeyi anlıyordum. Bu, beklediğimden çok daha zordu ama ofisten her çıkışında, onlara yalnızca kısa bir süre tutana-bilesem de bir iki parçama tekrar bir araya getirebiliyordum.

Kıyıra yaklaştığım sırada geniş omuzları tanımak oldukça kolaydı. Jake kumlara oturmuştu ve arkasında bir grup muskoka sandalyesi vardı. O da erken gelmişti. Nefesimi tutarak rüzgârın saçlarını yana savuruşunu hayranlıkla izledim – aynen tanıştığımız gece olduğu gibi, onun için biraz fazla uzundu. Bacakları geniş bedeninin önünde uzanıyordu ve beklerken telefonundan bir şeyler okuyordu.

* Hamburgeri elmeği arasına koyma, soğan, çeşitli sos ve baharatlar konularak hazırlanan bir tür Amerikan yiyeceği. -çr

Gözlerimi kapayarak güz havasına içime çektim ve ardından dönüp gitme dürtüme rağmen kendimi adımımı ileri atmaya ikna ederken nefesimi yavaşça bıraktım. Daruşmamla birlikte, kaçıp saklanmanın eskiden güvende olmak için kullandığım ama hayatımın diğer bütün yönlerinde de alışkanlık hâline getirdiğim bir taktik olduğumu çözmüştüm. Yavaşça bir kez daha nefes alıp verdim ve telefonumu cebimden çıkardım. Bu konuşmayı nasıl başlatacağım ve bizi tekrar bir araya getirmek için söylenmesi gerekenleri bir anda nasıl ağızmdan çıkaracağım hakkında bolca düşünmüştüm. Onu üzlemiştim ama onusiyken o'nun hâlini de üzlemiştim. Beraberken, yeterli olup olmadığı konusunda endişelenmiyorduk ya da sürekli ne istediğini tahmin etmeye çalışıyormuşum gibi hissetmiyordum. Ne istediğini biliyordum ve o bendim.

Ya girdi ya hiç.

NAYA: Tık-tık.

Bir ağaç sırasının ardında saklı kalarak beden dilini dikkatle inceliyordum. Yüzünde iki ifade hayal ettim: Çok iyi öğrendiğim rahat ve muzip sırılsıklam ile kavgamızdan bildiğim, yüzünü acıyla buruşturduğu o gergin ifade. Ekranı bakarken Jake'in başı eğik durmayı sürdürdü ama vücudu gevşemişti.

JAKE: Kim o?

NAYA: Kapsız zili tanrıçası.

Kahkaha attı ve ses, sırasarak dudakları dişlediğim ağaçların arasına dek ulaştı.

JAKE: İnsanlar hâh LOL diyor mu?

NAYA: Bâhen.

Kıkırdaması daha sessiz, daha yumuşaktı ve saatine bakmadan önce azalarak sessizliğe kangıştı. Ardından telefonum tekrar titreşti.

JAKE: Erken geleceğini tahmin etmişim. Fakat o ağaçlardan biraz daha yukarıya geleceğini düşünüyordum. Hâlâ yanıma geliyor musun?

NAYA: Hâlâ gelmemi istiyor musun?

JAKE: Ne saçma bir soru.

Jake benimle yüzleşmek için döndü.

Başını kaldırıp gülümseyince nefesim boğazımda takılı kaldı. Dudaklarına birbirinden ayırmadan hafifçe gülümsemişti ama ifadesi yumuşak ve nazikti. “Evet, gelip benimle konuşmanı istiyorum.”

Başını yana eğdi ve yanındaki zemine eliyle hafifçe vurdu.

Ona bana zarar vermekle suçlanmış, görmezden gelmiş ve karşıma çıkan ilk engelde ona güvenmediğini göstermiştim. Jake ise son derece bağışlayıcı, hatta hak ettiğimden daha bağışlayıcı davranmıştı, halbuki adımın üstünü çizmek için her türlü gerekçesi vardı. Onun yerine kumu işaret ediyor ve beni yanına çağırıyordu ki bu da neden hayatımda ona bu kadar çok ihtiyacım olduğuma açıklıyordu. Oturmak için eğildiğimde dirseklerimizin arasında yalnızca birkaç santim vardı.

Telefonunu cebine kaldırıp Jake ön kollarını dizlerinin üstüne yerleştirdi.

İkimiz de suya bakarak sessizce otururken yan profiline hızlıca kaçamak bakışlar atıyordum.

Konuşması sessizliği kırdığında hafif gümbürtüsü içimde bir şeyleri uyandırıyor. “Şakanı beğendim.”

“Beğeneceğini düşünmüştüm.” Kollarına dizlerimin etrafına sararak sallandım ve ayaklarımı kuma gömdüm. Aramıza tekrar bir sessizlik çökmüştü ama rahatsız edici değil yalnızca yarım kalmış gibiydi. Nereden başlayacağıma karar vermeye çalışırken ortaparmağığındaki yüzükle oynadım.

İlk konuşan Jake oldu. “Gergin misin?”

“Biraz,” diyerek itiraf ettim.

"Danışmanla nasıl gitti?" diye sordu.

"Oldukça iyiydi aslına bakarsan." Kısa mesajlaşmalarımızın biri sırasında birini göreceğimi söylemiştim. "Bunu yıllar önce yapmalıydım."

"Güzel."

"Pasta tadımı nasıldı?"

"Şu an sana peker hamurunun artı ve eksilerini sayabilirim."

Kıkırdadım ve sonra tekrar sessizliğe gömüldük. Tek ses, ağaçların arasından esen rüzgâr ve suyun hafifçe dalgalanmasından geliyordu. Orun, bu kadar tanıdık gelen bir bederin yanında oturup da aramızda bu denli büyük bir mesafe olması çok garip geliyordu. Bu tahaf bölünüşü atlayıp yeniden bir olursak neyiz?

"Dinle," diyen Jake'in sesi alçaktı. "Sürekli seni düşünüyorum."

Davis'in bana saldırdığı günün gecesinde evimin girişinde tişörtüne nasıl sıkı sıkı tutunduğuma, nasıl umutsuzca temas etmek istediğimi arımsadım.

Uzun parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Öylece bir düğmeyi çevirip insanlara güvenemeyeceğinin farkındayım. Hayatta kalanların yaşadıklarına dair bir şeyler okuyordum ve artık anlıyor ya da sanırım anlamaya başlıyorum. Senden çok fazla şey istiyor ve senin vermeye hazır olduğundan çok daha fazlasına talep ediyordum."

Midemle kalbim yer değiştirmişti ve nemli ellerimi tekrar uyluklarıma sürdüğümde Jake'in hareketlerimi izlediğini fark ettim. Dudaklarını birbirine bastırmıştı. O dudakların benimkilerin üstündeki, vücudumdan aşağı kaydığı zamanları arımsayarak kendimi kızarmış ve dilimi yutmuş gibi hissetmeye başladım. Kocuşmak için ağzımı açtım fakat ne çıkacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Çevrilecek bir düğme yok ve korktuğum doğru."

Yüzünü bana döndüğünde ifadesi anlaşılmazdı ve o mavi gözleri yüzümü incelerken bakışları yoğunlaşmıştı.

"Ama korkmak istemiyorum." Sığ bir nefes daha aldıktan sonra deram ettim. "Aramızda güzel bir şey vardı ama sana patladım ve bu haksızlık ve..." İtirafımı tatlı ve cazip bir şekilde nasıl sonlandırabileceğimi bulmaya çalıştım. Çuvalladım ve kolumdaki tüyler diken diken oldu.

Çenesini belli belirsiz aşağı indirerek başını salladı.

"Öylece uzaklaşmamın, seni yok saymamın ve sana kendini gözden çıkarılabilecek biri gibi hissettirmememin bir bahanesi olamaz çünkü sen bundan olabilecek en uzak noktadasın benim için." Söyleyecek mükemmel kelimeleri aramaktan vazgeçmiş ve her şeyi dışavurmaya karar vermiştim. "Ayrıca sana eski sevgiliyinden daha erken bahsetmeliydim. Utanıyordum ve zihnimde ne kadar fazla yer kapladığının farkında değildim. Hâli kendim için yapmam gereken çok iş var ve sana sanki beni kurtarmak için kariyerini tehlikeye atmak zorundaymışsın gibi hissettirmek istemiyordum. Hâli böyle bir şey istemiyorum yani kararına anlayışla karşılamanı eğer..." Aniden durdum.

Öpücüğü nazık bir tatlılıkla doluydu ve içine açlık ve arzu da biraz karışmıştı. Dillerimiz buluştu ve birbirlerinin üstünden kaydı. Elleri kulağımın çevresindeki hassas terimi okşuyordu. Yalnızca birkaç santim kadar birbirimizden uzaklaştığımızda alnım benimkine yasladı.

"Lütfen o cümleleri bitirme," derken yüzümü iki sıcak avuçla kavramıştı. "Bir eğer istemiyorum." Kelimelerinin arasında dudaklarına minik öpücükler bırakıyordu. "Nay, senin için her şeyi tehlikeye atarım. Bunu bilmiyor musun? Ve yaptığın şeyin kıymetli olduğunu bildiğime inanman gerekiyor. Hep inandım."

İçimde yeniden kaygı belitileri filizlenmeye başladı. "Programımız güvende, bunu sen mi sağladın?"

"Bunun için ısrarcı olabilirdim ama gerek kalmadı." Yüz ifademde bir şey görmüş olmalı ki söylediklerini netleştirmek için acele etti. "İsrar ederdim çünkü bulgularımıza rağmen güvende olması gereken bir bölüm. Programının potansiyeli yüksek ve şu anda kullandığımız modele geçince ekibimizdeki herkes buna

katıldı. Yaptığım iş değerli, Naya. Bölümünüzdeki aksaklıkları düzeltmeye değer.”

Dikkatle gözlerime bakıyordu ve ben de gözlerimi kaçırmıyordum. “Ve sen değerlisin. Bana göre herkesten daha değerlisin.”

Dudakları tekrar benimkilere yaklaştı. Dokunuşu eskisi gibi yumuşak ve dili eskisi gibi istekliydi ancak bu kez fiziksel bağımız emekle kazansılmıştı. Jake bana değerli olduğumu söylediğinde o kelimeleri hak eden bir insan olmak istiyordum.

Kulaklarımdaki sesi umursadığım tek sestti. “Sen...”

“Flört etme konusunda gelişıyorsun?”

“Ne demek istiyorsun?” Gülerken alını hafifçe benimkine yaslandı. “Flört becerilerin her zaman kusursuzdu.”

“Seninle tek gecelik bir ilişki yaşamaya çalışırken nasıl da kustuğumu unutmuş olmalısın.”

Jake’in sırtışı genişledi. “Kesinlikle akılda kalıyordu ama yalnızca sana zaten aşık olmaya başlayan bir adam ertesi günü mesaj atardı.”

Gözlerime dolan yaşları bastırmaya çalışırken güldüm. “Bana o gece mesaj attın.”

“Aynen öyle.” Yanağımın tekini avucuna aldı. “Tek gece asla yeterli gelmeyecekti.”

Verdiği nefesi yanağıma çarptı ve yüzümde onunkini taklit eder bir sırtış oluştu. Konuşmak için ağızımı açtım ama arkamızdan gelen sesler beni durdurdu. Gözlerimiz kocaman oldu ve bizim olduğumuz tarafa doğru el sallayan bir grup diyetisyenlik bölümü profesörü ağaçların arasından çıkarken hızla birbirimizden uzaklaştık. Ben de onlara el salladım ve güneş batmaya başlarken iskuleye yürürlerken Jake çenesini aşağı eğerek kahkahasını bastırmaya çalıştı.

Jake parmaklarını aramızdaki mesafe boyunca yere sürtü ve başparmağıyla benim parmağımdaki eklemeleri okşamaya koyuldu. Terlerimiz arasındaki kumlar sertti.

“Listendeki her şeyi tamamladın mı?” dedi grup en sonunda

otuz adım kadar ilerimizdeki iskeleye yakın bir yere yerleşince. Sesi derin ve alçaktı ve tek fiziksel temasımız -kumların arasındaki ellerimiz- sanki omuzla çıplakmışım gibi hissettiriyordu.

"Evet. Ama şimdi yeni şeyler ekliyorum." Kollarımı gevşekçe beline sandım. "Yemek yapmayı öğrenmek, seyahat etmek ve İspanyolca öğrenmek istiyorum. Maraton koşmak ve gönüllü çalışmaya başlamak istiyorum. Birkaç kendini savunma dersi aldım ve kick boks deneyebilirim diye düşünüyorum."

"Hangisinden başlayacaksın?"

"Başlangıç olarak senin bana yemek yapmayı öğretmeni planlıyorum. Umarım ilğkimiz hayatta kalabilir."

"Bence bu noktadan sonra her şeyden sağ çıkabiliriz." Bir parmağının ucunu bileğimin altına sürttü.

"İlke, baştan başlayabilir miyiz?"

"Hayır," dedi ve omuzumun üstünden gruba bir bakış attı. "Hadi sadece..." Dudakları kulağımın üstüne hafifçe değiyordu, "devam edelim."

Duygu seli ve kasa temasının yarattığı zevk titreşimleriyle gözlerimi kapattım. "Bu kadar kolay olmamalı."

"Kolay olacağından şüpheliyim," diyerek kabullendi. "Çok çalışıyorum ve senin de öyle yaptığını biliyorum. Ayrıca bu kadar uzak yaşarken nasıl birlikte olacağımızı da çözmemiz gerekecek." Göle bakarken yüz ifadesi biraz üzgündü. "Muhtemelen zor olacak."

Aramızdaki bağ sürdürmeye yetecek kadar ilginç olmayacağım düşüncesi beni dehşete düşürüyordu. Benden öylece uzaklaşacağından ya da onu tekrar uzaklaştırmaya çalışacağından endişeleniyordum. Danışmanımınla olan bir seansı düşünerek duraksadım.

Kendinden şüphesinin ne kadar derinlere sadiğına dikkat etmesi gerekiyor.

Bakışlarına takip ederek suya baktım ve kumun içindeki parmaklarımız kıpırdandı. "Gerginim ama olacağımı düşündüğüm kadar değil."

“Ne demek istiyorsun?”

“Denemek istediğim başka kimseyi düşünemiyorum.” Vücudumu omurkine göre konumlandırımdı. “Bunu söylemem çok uzun, ayrı uzun zaman aldı ama seni seviyorum, Jake... utanç verecek, insanların arasında dans ettirecek, kimin bıldıgını umursamadığım, horladığımı yüzüme vuracak ve bana bir şaka daha arlat dedirtcek şekilde seviyorum hem de.”

Tekrar bir adama gülen. Tamamdır.

Kaşlarını çatı ve sırtı bütün yüzüne yayıldı.

“Bir şey söyle...”

Gülümsedi. Bir parmağıyla elimin üstünü okşarken mavı gözleri parlaktı ve dans ediyordu.

“...ee?”

Tekrar omuzumun üstünden bir bakış attı. “Diyetisyenlerin dikkatlerinin dağılmasını bekliyordum.” Parmaklarımı dudaklarına götürerek edemlerini tatlı tatlı öptü ve elimi yüzüne bastırdı. “Ve kayıtlara geçmesi için söylüyorum, ben de sana âşığım. Fobilerime kafa tutturan, kelime oyunları yaptırıcı, aklıma ilk günden çidlin dedirten, seni bir daha asla bırakmayacağımı söyleten türden âşık.”

“Bunu söylediğini hayal ederken gözümde daha az diyetisyen cılandırıyordum,” diye fısıldadım.

“Ben de her zaman bir sürü olacağımı düşünmüştüm.” Kahkaha atınca sanki öylece eski hâlimize dönmüştük; yine dünyanın geri kalanına unutarak birbirimizi güldürüyorduk.

Omuzgam kendimi ne kadar kastığımı bana fark ettirecek bir biçimde gevşedi. “‘Sürü’ bir arada duranlarına verilen isim mi oluyor?”

“Emin değilim. Kütüphaneye bir dahaki gidişimde sormam gerek. Tüh, Gladys’le aramız bir tuhaf olacak ama.”

“Zor bir hayatın var,” dedim.

“Pek sayılmaz.” Omuzlarına sikti ve parmaklarına tenimden kaydırıldığında dokunuşunun izleri sınırlarıma bir süre canlı tut-

ta. Bana gülümserken göçleri günbatımında neredeyse parıltıyordu. "Bana şu anda gayet iyi bir hayatım var gibi görünüyor."

Hafif bir esinti çıktı ancak o da aramızdaki sıcaklığı yok etmedi. O anda listeme ekleyeceğim hiçbir şey yoktu fakat sanki önüme ekleyebileceğim maddelerden oluşan koca bir dünya açılmış gibi geliyordu.

Kapanış

Pantolonunun kesimi ve ceketin omuzlarını sarı her seferinde hayranlıkla ağzıma açık bırakıyordu. *Acaba Jake code ya da bahçe-
deki çimleri biçerken falan smokin giymeyi kabaî eder mi diye merak
ediyorum.*

Tören, gür bir vadiye bakan bir dağın tepesindeydi ve havayı
gardenyayla lavanta kokuları doldurmuştu. Jake mihrapta duru-
yorda ve vücut hatları Kuzey Carolina'nun sisli sabahının güneş
ışıklarıyla yıkanıyor. Bakışları bana kaydı ve yüzünü tekrar
svatlu çifte çevirmeden önce gülümsedi, bu yalnızca benim içindi.

Jake en yakın arkadaşına yüzüğü verdi. Tyson, Eric'e dönme-
den önce ikisi sıkıca sarıldılar ve memur yeminlerini ettirdi.

Gözümün kenarına bir peçeteyi hafifçe değdirdim. Jake be-
rim tarafına bakarak tek gözünü kırptı – ağlamayacağım konu-
sunda ısrarcı olsam da bana bir paket mendil veren oydu.

Törenin peşinden çift evlilik partilerinde büyüleyici manza-
ranın önünde fotoğraf çekerken biz de kokteyllerimizi içiyor-
duk. Bu neşeli grubun önünde sadece dikilmek bile bir yıl önce
gerilmeme neden olurdu ama şimdi içimi yudumluyor ve linin
tatımı çıkartıyordum.

Önceki yıl çalkantılı geçmişti. Davis suçlu bulunmuş ama ha-
pis cezası almamıştı. Gerçi benimle iletişime geçmeye de çalışma-

miştı. Jiffiden de uzak duruyordu. En sonunda konuşabildiğimizde, onun da tecrübelerinin benimsilere benzediğini paylaşıyordu. Ağlamış ve dertleşmiştik. Başka birinin daha ayrı iyileşme sürecinden geçtiğini bilmek hem korkunç hem de onaylayıcı bir histi ve giderek yakınlaşmıştık. O, danışmam ve Jake arasında en sonunda Davis'in gölgesinden çıkabildiğimi hissediyordum.

Listemde ilerleme kaydediyordum; Jake'le birlikte, isimde yaptığımız onca değişim, kadro almam, Jake'in seyahatleri ve Chicago ile Raleigh arasında mümkün olabileceğini düşündüğümünden çok daha fazla yolculukta geçen hafta seolan arasında ortak yeni bir listeye maddeler ekliyorduk. Noel'de ailesini görmek için Seattle'a girmiştik. Dört kız kardeşinin beni uzun bir sorguya çekeceğinden emin bir şekilde kendime bunu dert ediniyordum ama sanki ben her zaman oradaymışım gibi beni içlerine kabul etmişlerdi. Yeni yıl ardından benim ailemi görmek için Iowa'ya geçmiş ve büyükbabama ziyaret ederek ona deneme sürecini bitirdiğimi haber vermiştim. Bahar dönemi için Yoğunlaştırılmış İspanyolca kursuna yazılmışım ve bu kadar uzun süre beklediğim için kendime inanamamışım. Çok heyecanlıydım.

Her türlü sık sık seyahat etmesi gerekse de Jake işinin merkezini Chicago'ya taşımaya karar vermişti ve bu plan sonunda meyvelerini veriyordu. Fikret etmede hiç iyileşememiştim ama görünüşe göre bunu tekrar yapmam gerekmeyecekti, o nedenle endişelenmeyi bırakmışım. Son üç günü, yeni evimizde bana katılması için göl kenarındaki evini taşımaya hazırlamayla geçirmiştik.

Bir ev satın al. Tamamdır.

Telefonum titreyince el çantamdan çıkardım.

FELICIA: Emily ve oğlanlar Jake ne zaman oynamaya gelebilir diye soruyor.

FELICIA: Aaron da.

MAYA: Ayy ne zevimli... erkek arkadaşını abayı yaktırış.

AARON: Yalnızca hafta sonu pokerimiz için zamanında gelip gelemeyeceğini sordum.

MAYA: Utanacak bir şey yok. Tatlı bir.

Yüksek masaların birinin yanında durmuş mimozama yadumlarırken arkamdan biri kollarımı bana sardı. "Felicia'yla konuşuyorsan, Aaron'a oyun için zamanında geri döneceğimi söylemesini ister misin?"

Sınıttım ve poker eşinin orada olacağına dair Aaron'a garanti veren bir cevap yazdım. Jake de sanki hep aramızdaymış gibi grubumuza dahil olmuştu. Felicia'yı burada kazanmış, bebek bakıcısı olmaya gönüllü olunca da yerini iyice sağlamıştı. Aaron'la ikisi hemen anlaşmıştı. Bence Aaron etrafta başka bir adamın olmasından hoşlanmıştı. Felicia'nın antrenörü Wes de bizimle daha sık takılmaya başlamıştı ve birdenbire bu genişleyen yakın çevreye sahip olmuştum. Harika denilebilirdi.

"Biliyor musun, gündüz içkiyi bir öğün için mükemmel bir fikir," diye falıdada Jake enseme doğru ve beni kendine çekti. Mavi şifon yazlık elbisem hafif esintiye kapıldı ve telefonumu bırakıp Jake'e dönerken etrafımda dalgalandı.

"Katılıyorum." Güldüm ve Jake bardağı alarak çene hattım boyunca oyunbaz öpücükler kondurmaya başladı. "Mutlu çiftimiz nasıl?"

"Eric fotoğraf çekitmeye bayılır – âdeta cennette. Tyson ise Eric'e bayılıyor ve fotoğraflara tahammül ediyor. Ben de senin gözetimine bırakıldım." Lakayt bir biçimde konuşunca acaba öğün planlayıcısının damat taraflarını kaynaştırmak için kullandığı tekniklerden biri de biraz alkol mü acaba diye merak ettim.

"Sana göz kulak olmak için elimden geleni yapacağım."

"Ben de sana göz kulak olacağım." Jake çocuksu bir gülümsemeyle cevap verdi, bardağını kenara koydu ve kollarını belime sardı.

"Huysuzluk yapacağımdan mı korkuyorsun?" diye sorarken diğer kolumu da beline sardım.

"Huysuzlaşmanı seviyorum." Dudaklarına şampanya tadında huzur bir öpücük bıraktı. Çimenlik alanın diğer tarafında çalan müziğin ritmiyle sallandık ve belimdeki tutuşu sıkılaştı. "Ama ben seni hep seviyorum zaten." Tekrar kocaman gülümsedi. "Tabii bulaşıklarını doğrudan makineye koymak yerine lavabonun içine bıraktığın zamanlar hariç. O konuda kavgaya edeceğiz."

"O ve dış macununu ortadan sakıman konusunda." Ellerimi omuzlarımda gezdirdim.

"Ve tuvalet kağıdının ucuna önden..."

"O konuda her zaman haksız olacaksın. Arkadan sarkmalı."

"Sabırsızlanıyorum."

"Kavgaya etmek için mi sabırsızlanıyorsun?"

Jake beni daha sıkı tuttu ve oyunbaz bir tavırla eğdi. "Seninle barışmayı seviyorum."

Ben de sabırsızlanıyorum.

"Hey, kesin şunu. Bir sürü aile var," diye seslendi Tyson arkamızdan, Eric'le birlikte el ele yarımaşa yaklaşırlarken.

"İmkânsız," Jake çifte dönerek gülümsedi ve ardından dudaklarını tekrar benimkilere doğru eğdi. "Nasıl olur da şu güzel kadına duyduğum sevgiyi insanlardan saklarım?"

İki damada da sarıldım. Jake'le tekrar birleşince Tyson bana isunmuştu ancak en iyi arkadaşını birlerce kilometre uzağa götürdüğüm için yeriden ince bir çizgide yürüyor gibiydim. Tyson'ı yanığımdan öptüm.

Etrafı işaret ettim. "Tören çok güzeldi. Ağladım."

"Ağlayacağımı biliyordum," derken Jake beni yanına çekti.

"İyi geçti," diyen Eric bir yıldır planladığı bu etkinlikte ilgili nadir mütevazılık anlarından birini yaşıyordu. "Pasta da güzel görünüyor," diyerek Tyson'ın elini tuttu.

Tyson, Jake'le yumruk tokuşturmak için uzandı. "Tüm o tadımlara değdi."

"Sen öyle diyorosan," diye yarutladı Jake. "Bedeli yalnızca spor salonunda çok daha fazla zaman geçirme ve şehirdeki her pastacının bizi bir çift zanmetmesiydi."

"Birkörimize yedirme alıştması yapmamız için ısrarcı olan o kadın!" Tyson öyle gülünce yüzü aydınlandı.

Jake de kahkaha attı. "Hey, sen alıştırma yapabil diye ben bozmamaya gönüllü olmuşum."

"Ne kadar kötü nişan aldığını biliyorum, dostum. Pastayı ya omzumda ya da arabamın kaportasında bulurdum." Tyson, Eric'e dönünce gülümsemesi yumuşadı. "Ayrıca, pastayı paylaşmayı planladığım yalnızca tek bir kişi var." Yüzünde aşk dolu bir ifadeyle Eric'i kendine çekti. "O yüzden alıştırmaya falan gerek yok."

Eric çiçeği burnunda kocasına kocaman gülümsedikten sonra berimle konuşmaya başladı. "Ve seni de Jake'in kötü nişancılığı konusunda uyanyoruz, Nay," dedi Eric. "Kendi düğününüz için pasta tadımına onu götürürsen yanına panço alsan iyi olur."

Kakardadım ve gergince Jake'e bir bakış attım ama onunla Tyson arasında okuyamadığım bir bakışma geçiyordu. Gretchen'la olan evliliğinin ne kadar kötü bir biçimde sordandığını bildiğimden onu bu konuda asla zorlamak istemiyordum. Şu arda hâlimizle muttuyduk. Birlikte olmayı planlıyorduk, bir aile kurma konusuna kabaca değinmiştik ancak onun yeniden evlenmek isteyip istemediğini gerçekten bilmiyordum ve bununla bir sorunun yoktu.

Damatlar Tyson'ın büyükannesi tarafından uzaklaştırılınca Jake'e sordum, "Bunlar bizi neden nikâh masasına oturtmaya çalışıp duruyor?"

Başımı kulağıma yaklaştırıncâ ılık nefesi kulak mememim arkasındaki hassas tene vurdu ve "Pastayı beraber seçeceğimizi düşünüyordum," diye fısıldadı.

Aniden döndüm ve şaşkınlıkla başımı ona doğru kaldırdım. Kaşlarım da havadaydı. "Ne?"

"Ben deneyim kazandım artık ama sen pastayı tanıdığım herkesten daha çok seviyorsun." Jake kollarına tekrar belime doladı ve ben de sırtına inceleyerek dalga mı geçiyor yoksa evlilik mi teklif ediyce arlamaya çalıştım.

Yüzündeki soru işaretlerini okumuş olmalıydı. "Ah, sana benimle evlenir misin diye sormuyorum, tabii şu yüz ifadesi o anlama geliyorsa."

"Bildikim iyi oldu." Kollarına boynuna sardım.

"Yüzüğü yanımda getirmedim o nedenle ne planladığımı bekleyip görmem gerekecek."

Ağzım açık kaldı ve yeniden çakırkeyif yüz ifadesini okumaya çalıştım.

Kaşlarına oynattı ve dudaklarıma muzip bir öpücük bıraktı. Yüzüm hâlâ şaşkınlıkla donakalmış durumdaydı. "Merak etme. Şimdilik seninle dış macunu yüzünden kavgaya etmek, listesindeki maddeleri gerçekleştirmek, her gece seninle uyumak ve her sabah seninle uyanmak için sabırsızlanıyorum."

Kulağa güzel geliyor.

Teşekkürler

Güçlü kadınlardan oluşan köklü bir soydan geliyorum. Colorado'nun kırsal yerlerinden, Jim Crow yasalarından, tatlı patatesli tarlalarla sebilekioerlerden, dünya gezilerinden ve zamana yenik düşmeyen bir sergiden geliyorum. Ben serpilebileyim diye savaş veren nesillere teşekkür ederim. İki büyükannem de yazardı ancak ikisini de kaybedene kadar bu konuda pek bilgim yoktu. Güçlü, sevecen yetişkinlere dönüşecek güçlü ve sevecen çocuklar yetiştirdiğiniz için teşekkürler. Bu sayede ben de öyle bir insan olabilirim.

Ebeveynlerime: İlk günden beri beni yazmam, çabalamam ve başarmam için yüreklendiriyorsunuz. Size yanhşlıkla bu romanın, çıkardığımı sandığım seks sahneleriyle dolu bir erken kopyasını gönderdiğim için özür dilerim. Bana otuz yıldan uzun süren ve üç kutuya yayınlan güçlü ve sevgi dolu bir ilişkinin nasıl olduğuna siz gösterdiniz. Beni her zaman neşelendiren ve eğer seslendireni ben olmazsam bu kitabın sesli hâlini dinleyeceğine söz veren erkek kardeşime teşekkür ediyorum. Amanda, Mike, Melissa, Jean, Bruce, Barb, Tim, Aretha, Allison, Kaitlin, bütün teyze, hala, amca, dayı, kuzen, yeğen ve arkadaşlarıma da yıllar boyunca bu kitap hakkında konuşurken beni dinledikleri için teşekkür ediyorum.

Eğitime ve Minâğıme – sımsıkı sarılmama gönderiyorum. İkincisi benim bütün dünyam ve her şeyimsiniz. Sizi seviyorum. Ayrıca, Minâğım, bu kitabı ASLA okuyamazsın.

Güçlü, eğlenceli ve nazik yayıncılık profesyonelleriyle çalışmak bir armağandan farkıdır. Olağanüstü temsilcim Sharon Pelletier'e bu kitaba ve bana inandığı için teşekkür ediyorum. Ayrıca Dystel, Goderich & Bourret'ten Lauren Abramo, Kemi Faderin, Mike Hoogland ve Anonymus Content'ten Kristina Moore'a da teşekkür ederim.

Harika editörüm Kerry Donovan'a teşekkür ederim. Senin desteğin, kavrama yeteneğin ve rehberliğin benim için dünyalara bedel. Ayrıca bu kitabı ortaya çıkmasında emeği geçen Tara O'Connor, Dache Rogers, Bridget O'Toole, Natalie Sellars, Mary Geren ve Berkley ile Penguin Random House ekibinin geri kalanına da teşekkür ederim.

Robert Fulghum; "Hepimiz biraz tuhafızdır. Hayat da biraz tuhaftır. Ve tuhaflığı bizimkine denk biriyle karşılaştığımızda onlara katılarak karşılıklı olarak tatmin olduğumuz bir tuhaflığın içine düşeriz –buna da sevgi deriz– gerçek sevgi," der. Tüm tuhaf arkadaşlarıma teşekkür ediyorum, özellikle de siz ikinize: Bethany, üniversitedeki ilk arkadaşım, on yıllardır en iyi arkadaşım ve her daim benim kız kardeşim. Her zaman destek olduğun, her zaman okuduğun ve asla bitiremeyen de beni tatlı siparişi verirken hiç yalnız bırakmadığın için teşekkür ederim. Sonunda benim boyum geçti. Artık basılı. Ben kazandım.

Allison Ashley, ömür boyu benden kurtulamayacaksın. Sen benim en sevdiğim eleştiri ortağımın ve tavsiyelerin, beyin fırtınaların, sayısız okumaların, sarsılmaz desteğin ve geç saat esprilerin için sonsuza dek sana borçlu kalacağım. Sana ilk müsveddelerimle bile sorgusuz sualsiz güveniyordum ve kitap yayımlama yolculuğumda başka biriyle olabileceğimi hayal bile edemiyordum. Sen benim insanımsın.

Robin Ridenour, sen bana daha iyi bir yazar olmayı öğrettin. Espri arılayışına, kibarlığına, cesaretlendirmeni, detaylara gös-

terdiğın özeni ve öykücölüğünü takdir ediyorum. Gelişmeme yardımcı olan Scribophile'den Kat, Alex, Ron ve diğeri herkese de teşekkür ediyorum. Etraftaki en iyi yazar grubu olan Team-Carly benim için devamlı bir destek ve yüreklendirme kaynağıydı. Katie, Haley, Emily, Brian, Tera, Jenn, Ann, Pat, Tara, Sheri, Nicole, Michelle, Crystal, Maggie, Jessi, Susan, Kristine, Kathi, Mitzi, Racheal, Nadine, Salem, Joyce, Sam, Alissa ve erken okumayı kabul ederek zamanlarını ayıran ve önerilerde bulunan diğeri arkadaşlara da teşekkür ederim.

Penny ile Greta, bu kitabın ilk kabataslak paragraflarından son düzeltişine kadar yaratılışının her aşamasında ayakta durdu. Bana eşlik ettiğeri için dünyanın en iyi ve en kötü köpeğine teşekkür ederim. İkinci de ödöl mamasına hak ettiniz.

Denise Williams ilk kitabını ikinci romanı yazdı. İlk eserlerinde hepçesinim, andır-
dan eğitim alanında uzmanlığını aldı. Akar
çocukları olarak öteki ve bütün dünyayı dolay-
tıkten sonra gündemde kocası, oğlu ve evin
sahibi olduklarını düşünün. Kitabı cinsel birleş-
meyle birlikte Iowa'da yayınlar.